

adakozás

csodatévő erők

hit

könyörület

Apostol

Próféta

kormányzás

előljáróság

szellemek megítélése

Evangelista

gyámolítás

tudomány beszéde

Pásztor

Tanító

bölcsesség beszéde

gyógyítás

intés

nyelveken szólás

nyelveken szólás magyarázata

A Szent Lélek helyett a biblikusabb és az eredeti szöveggel megegyező Szent Szellem kifejezést használtam. Ez alól csak az idézet igeversek kivételek.

A Bibliai igeversek elsősorban a Károly fordítás alapján lettek idézve.

Kézirat
2011

TARTALOMJEGYZÉK

Bev:

Megszűntek? A kétségektől a meggyőződésig.....	4
--	---

I. rész

Mennyei gazdagság

1, Fogalmak, elnevezések	6
2, A legnagyobb ajándék	7
3, Az Isteni kegyelem ajándéka	8
4, A kegyelmi ajándékok forrása.....	8
5, A Szent Szellem keresztség.....	9

II. rész

A használat alapelvei

A, Karizmák és a jellem.....	11
B, Általános jellemzők.....	12
Ismerni kell őket - Jézus Krisztus eljöveteleig megmarad - Különböznek egymástól Igyekezni kell a hasznosabbra - Nincs mindenkre jellemző ajándék	
C, Felelősség.....	17
Megosztás, közlés - Becsülni kell - Fel kell gerjeszteni - Sáfárságra adatott Ékesen, jó rendben kell élni vele - Építésre adatott - Haszonra adatik	

III. rész

Az ajándékok felismerése

1, Ima és böjt.....	24
2, Igyekezni, kívánni.....	25
3, Kézrátétel prófétálással.....	26

Bevezetés

Megszűntek? A kétségektől a meggyőződésig.

Több olyan területe is van a kereszténységnek, amely elég komoly vitákat és feszültségeket hordoz magában. Ilyen a karizmatikusság kérdése is. Számomra elég sokáig misztikus és titokzatos dolognak tűnt, mivel nem sok tanítást hallottam róla. Miután megtértem és újjászültem egy olyan gyülekezetbe, kerültem, ahol nem fordítottak erre kellő figyelmet. Természetesen volt szó a Szent Szellem ajándékairól és a szolgálat fontosságáról, de a mélységeiről és jelentőségeiről nem sok információt kaptam. A Biblia olvasása és tanulmányozása közben azonban egyre világosabbá vált mennyire fontos, hogy a Szent Szellem ajándékai a helyükön legyenek és működjenek a gyülekezetben és a hívők életében is.

A hiányos ismereteim miatt úgy döntöttem, megkérdezek idősebb hívőket, hogy mi a véleményük erről a területről. Először az előjáró testvéreket kérdeztem meg, hogy nekik mi a véleményük a karizmákkal kapcsolatban. Ekkor ért az első meglepetés; három-négyféle vélemény is elhangzott és ez engem teljesen megdöbbenített. A döbbenet oka az egymásnak teljesen ellentmondó magyarázatok voltak. A válaszokat nem sokkal később másoktól is hasonló bizonytalansággal kaptam meg. Általában a következő feleletek fogalmazódtak meg; teljesen megszűntek, csak az első században működtek, az apostoli korban. Mások szerint egy részük megmaradt és azok ma is léteznek. Olyanok is akadtak, akik elfogadták ezeket, a karizmákat, de a szélsőséges esetek miatt nem kíváncsiak dolognak tartották. A legtöbben mégis a megszűnésük mellett kardoskodtak, és szilárdan ragaszkodtak a nézetükhöz. Egy ideig én is úgy gondolkodtam, hogy a többségnek lehet igaza. Úgy véltem, ha ma is működnének, akkor azt én is láthatnám.

A kételyeim azonban nem múltak el. A következő lépésem a keresztény irodalomban való elmerülésem lett. Mivel továbbra is érdekelt a biblikus válasz ezért mind a két tábor-karizmatikus és antikarizmatikus-könyveit elkezdtem tanulmányozni. A zűrzavar mondanom sem kell még jobban kiteljesedett, mivel itt már komoly ellentétek feszültek egymásnak. Sőt a sátán is előkerült, mint a karizma forrása. A fő gondot számomra az jelentette, hogy mindkét tábor a Bibliára hivatkozott és abból igazolta álláspontját. Ekkor határoztam el, hogy mivel a Biblia a keresztények számára a kijelentés alapja ezért mindent félretéve nekiállok tanulmányozni. Határozottan meg voltam győződve, hogy a választ csak innen kaphatom meg. Közben szolgáltam az Urat és beépültem a gyülekezetbe, ahol jól éreztem magam. A testvéri közösség, jó és építő volt. Sokat imádkoztam vezetésért és kijelentésért, hogy Isten adjon választ a kérdéseimre. Ezután kaptam egy ígét, amely attól kezdve meghatározza bibliatanulmányozásaimat és szolgálataimat.

„De mikor eljő amaz, az igazságnak Lelke, elvezérel majd titeket minden igazságra. Mert nem ő magától szól, hanem azokat szólja, a miket hall, és a bekövetkezendőket megjelenti néktek.” (Jn 16,13)

Megvolt tehát a kulcs a Biblia megértéséhez! Jézus Krisztus a drága üdvözítő, mondta ezeket, a szavakat. Az Igazság Szelleméről beszél, aki minden igazságra elvezeti az Atya gyermekeit. A minden igazságban a karizmatikus dolgok is benne vannak! Amikor ezt az Ígét olvastam azonnal megértettem, hogy itt nagyon fontos kijelentésről van szó. Jézus Krisztus maga helyett a Szent Szellemet küldi el, aki tanítani fogja azokat, akik vágyakoznak a bibliai igazságok megértésére. Ezután, kétségem sem volt, hogy ki az, aki segíteni fog nekem a Biblia megismerésében. Isten Szelleme az, aki a Bibliát ihlette. Ő biztos nem fog tévedni, és hamis úton vezetni. Ettől kezdve fokozatosan tanultam meg a Szellem vezetése által a Bibliát olvasni, tanulmányozni. Az emberi vélemények, ha nem egyeztek meg az Isten Igéjével számomra értéktelenné váltak. Kizárólag az Ige tekintélyét és szavát voltam (és vagyok) hajlandó elfogadni. Később lehetőségem nyílt az eredeti szövegek tanulmányozására is.

Érdekes módon a Szent Szellem először magáról tanított sokat. Több olyan Ige jött előmbe, amely a Róla szólt. Így tudtam meg, milyen szerepe van az Isten Szellemének a hívő ember és a gyülekezet életében. Megszentel, elpecsétel, ajándékot ad, újjászül az igével együtt, tanácsol, vigasztal, bizonyoságot tesz Jézus Krisztusról... stb. Nem sokkal később egyre több választ kaptam a karizmatikus dolgokkal kapcsolatban is. A lényeges kérdés továbbra is arra vonatkozott, hogy ma is adja-e őket a Szellem, vagy nem? Mindegyik működik-e, vagy csak egy-két ajándék maradt meg a mai időkre?

Mialatt ezekért imádkoztam, egyre több információ futott be a karizmatikus dolgokkal kapcsolatban. Sok olyan embert ismertem meg a környezetemben, akik karizmatikusan éltek az életüket. Nyelveken szóltak, prófétáltak, gyógyítottak és egyéb más megnyilvánulás is megfigyelhető volt az életükben. Mivel ezek idegen dolognak tűntek számomra, elkezdtem velük beszélgetni és megismerni őket. Nem volt nehéz mivel többen a gyülekezetembe jártak közülük. Az életük gyümölcstermő és hiteles volt. Ekkor Isten a gyümölcstermésről kezdett tanítani. Jézus Krisztus azt mondta:

„Gyümölcseikről ismeritek meg őket...”(Mt 7,16).

Megvizsgáltam az életét amennyire lehetett azoknak, akik egyik, vagy másik véleményt képviselték. Jézus Krisztus szavai egyértelműek voltak, ahol gyümölcs van, az minősíti az illetőt. A karizmákat ellenző, elutasító táborban több olyan vezető személy volt, akiknek a gyülekezete már évek óta lelki gyengeségben volt. Öt-tíz éve nem voltak megtérések, bemerítések, evangelizációk, és a gyülekezet rohamosan fogyni kezdett. Közben pedig minden megújulási, ébredési kezdeményt csírájában elfojtottak, mert az, szerintük a gonosztól van. Gondoltam ez nem lehet a Szent Szellemtől, mert az Igének Ő sohasem mond ellent. A vezetők és gyülekezetük életében nem volt gyümölcstermés, csak pusztulás és rombolás. Voltak persze épülő gyülekezetek is de ott a karizmákkal kapcsolatban nem volt ilyen ellenséges a hangulat.

A karizmatikus gyülekezeteket is elkezdtem megfigyelni. A különbség igen jelentős volt. Itt is voltak problémák, sőt szélsőségek is, de a gyümölcs nagyon is felismerhető volt. Dinamikusan növekvő gyülekezetek, egyre több szolgálattevő, élénkség, Isten jelenléte... stb.

Ekkor már láttam, hogy valami nagyon hiányzik az életemből. Többre vágytam Istenből, szomjas voltam és lelkileg éhes. Elkezdtem megvizsgálni a Szent Szellem keresztség Bibliái alapjait is, és rájöttem, hogy a hiba itt lehet! Akik be voltak töltkezve Szellemmel a Biblia szerint azoknak az élete erővel volt teli, szolgálatuk gyümölcsöző és eredményes lett. Én pedig tudtam, hogy még ezt nem éltem át! Imádkoztam azért, hogy Isten adjon világosságot, mert a sok különböző tanítás miatt teljesen meg voltam zavarodva. Csak a Bibliát olvastam és Isten Szellem elvezetett erre az igazságra is! Meggyőződtem róla, hogy ez nem egy szektás, bűnös dolog, hanem mindenki részesedhet belőle, akit Jézus vére által megtisztított. Isten kegyelméből eljött az a nap is nem sokkal később, amikor egy pásztor-testvér kézzártételes imádsága következtében átélhettem a Szellemmel való betöltökezést!

Ezután már mondhatott nekem bárki bármit, a pecsét ott volt a szívemben. Amit átéltem és részese lettem azt nem vehette, és nem veheti el tőlem senki. Nem sokkal később a tanulmányaim a karizmákra és a szolgálati ajándékokra összpontosultak. Nemcsak azért mert nagyon foglalkoztatott a téma, hanem azért is, mert szerettem volna megtudni én milyen ajándék(ok)kal rendelkezem.

Ennek a tanulmányozásnak a lényegét szeretném átadni ebben a tanulmányban, természetesen a teljesség igénye nélkül és szívem vágya valamint imádsága az, hogy minél többen felismerjék velem együtt milyen hatalmas, és gazdag Istenünk van. Ő nem fukarkodik az ajándékokkal és Krisztussal együtt mindent nekünk adott. Ismerd meg, szolgálatodat, ajándékaidat, életre szóló elhívásodat! Legyünk Istenben gazdagok!

*Annak pedig, a ki véghetetlen bőséggel mindeneket megcselekedhetik, feljebb
hogynem mint kérjük vagy elgondoljuk, a mi bennünk munkálkodó erő szerint,
Annak légyen dicsőség az egyházban, a Krisztus Jézusban nemzetségről
nemzetségre örökkön örökké. Ámen. (Ef 3,20-21)*

I. rész Mennyei gazdagság.

1, Fogalmak, elnevezések.

A Biblia alapján jól megkülönböztethetők egymástól a különböző fogalmak és elnevezések. A karizmákkal kapcsolatban a következő kifejezéseket használom, ill. a leírtakat értem alatta.

A, Talentum: Nem azonos a kegyelmi ajándékkal. Velünk született képességet jelent. Ezzel minden ember rendelkezik. Van, aki jól és van, aki rosszul él vele. Születésünk óta hordozzuk magunkban. Egy részét szüleinktől örököljük Ezeket, a talentumokat az ember, tanulással, képzéssel is fejlesztheti. Isten az emberiség használatára adja. Bizonyos esetekben hasznára lehet a karizmáknak, de ez nem mindig jellemző. A veszély akkor áll fent, amikor a talentumokkal akarjuk a karizmákat helyettesíteni vagy kiegészíteni. Egyes vélemények szerint, bizonyos talentumokat a Szent Szellem karizmává nemesíthet.

B, Karizma - kegyelmi ajándékok: A görög szó a *kharisza* ill. *khariszmata*. Kegyelemből fakadó ajándékot jelent. Érdemtelenül kapjuk, ezért kell alázattal használni és működtetni. Az alapszó jelentése: öröm. Isten jókedvéből, örömeiben adja a gyermekeinek. Az Atya ingyenes ajándéka, amelyet a Szent Szellem oszt szét a Krisztus testében. A két kifejezést felváltva használom.

Nem testi születésünkkel kapjuk, mint a talentumot, hanem az újjászületés révén kerülünk vele kapcsolatba. Végleges ajándék, amely állandóan jelen van a hívő ember életében. Legalább egy karizmával mindenki rendelkezik.

C, Szellemi megnyilvánulások: A görög szó a *pneumatikosz* amelyet, tévesen lelki v. szellemi ajándéknak fordítanak. A szó jelentése: Szellemi; a Szent Szellemhez tartozó dolgokat jelenti. Három helyen fordítják ajándékként; (1 Kor 12,1, 14,1, 14,37)

Itt egyértelműen a *szellemi* vagy *szellemiek* fordítás a helyénvaló.

Nem karizma mert ezek csak alkalmi megnyilvánulások. Bármely hívőt bármikor használhat Isten Szelleme, amikor Ő jónak látja. Amennyiben a megnyilvánulások állandósulnak, vagyis rendszeressé válnak, akkor beszélhetünk karizmáról. Attól, hogy valakinek, egy vagy több karizmája van, működhetnek az életében a szellemi megnyilvánulások is.

D, Szolgálati ajándékok: Az efézusi levél negyedik rész 11. versben található leírásuk. Ezek azért szolgálati ajándékok, mert ezeket Krisztus adja a Testnek, és itt személyekről van szó. Nem megnyilvánulások, hanem személyek. Krisztus foglyai. Szolgálatuk egyedülálló a Testben más dolgokkal ezeket nem lehet hiánytalanul pótolni. A gyülekezetek állapota nagymértékben függ a szolgálati ajándékok működésétől. Mind az öt szolgálati ajándék területén megfigyelhetők a Szent Szellem megnyilvánulásai és ajándékai is.

A karizmákról, a szellemi megnyilvánulásokról és a szolgálati ajándékokról a következő igehelyek jelentik ki a legtöbbet: Róma 12:6-8, 1 Korinthus 12-14 fejezet, Efézus 4,11-14; 1Pét 4,10-11

2, A legnagyobb ajándék

Isten legnagyobb és legértékesebb ajándéka az Egyszülött Fiú; Jézus Krisztus. Minden Isteni adomány közül a legdrágább. Ezt azért fontos hangsúlyozni, hogy a hívők szellemi értékrendje ne tolódjon el. A karizmák és ajándékok kapcsán több esetben okozott és okoz, gondot, ha a figyelem az ajándékokra és nem az ajándékozóra irányul. A szolgálat ne kerüljön az Istennel való kapcsolat elé. Korinthusban is ez volt a bajok gyökere. Nem a karizmákkal volt a baj, hanem a használatukkal. Elfelejtették, hogyan vették, ill. kapták őket és felfuvalkodtak, irigykedtek, pártoskodtak. Már nem Isten volt a középpontban, hanem az, amit adott, vagy éppen nem adott. Emiatt annak, aki a karizmáit használja és él vele, először a kegyelmet kell értékelnie és megbecsülnie. Ha az Atya nem adta volna értünk a Fiát, nem rendelkezne semmilyen mennyei dologgal. Pál apostol így ír erről a római levélben.

A ki az Ő tulajdon Fiának nem kedvezett, hanem őt, mindnyájunkért odaadta, mimódon ne ajándékozna vele együtt mindent minékünk? (Rm 8,32)

Krisztus áldozata és váltsága nyitotta meg a mennyei csatornákat az emberiség számára. Nincs olyan dolog az Atyánál, amit most már, ne adna oda a gyermekeinek. Ha a Fiát értünk adta ezzel mindent nekünk adott. Ezért ír a Biblia a keresztyékekkel kapcsolatban mennyei gazdagságról, lelki, anyagi áldásokról, békességről, szeretetről, szentségről, váltságról... stb. Az Ő odaadásával kezdődött meg Isten szeretetének kiáradása a bűnbe esett emberiség felé. Kereszthalála és feltámadása teljesen kielégítette az Atya igazságát és szentségét. Az Atya innentől kezdve a megváltottakat Krisztusban látja és fogadja el gyermekeinek. Közösségben van mindazokkal, akik a vér által kiengesztelődtek vele. Kétségkívül Jézus Krisztus a legnagyobb ajándéka Istennek.

3, Az Isteni kegyelem ajándéka

Enélkül a kegyelmi ajándék nélkül a karizmák hozzáférhetetlenek.

Mert a bűn zsoldja halál; az Isten kegyelmi ajándéka (kharisma) pedig örök élet a mi Urunk Krisztus Jézusban. (Rm 6,23)

Amikor valaki megtér és újjászületik Isten kegyelméből, akkor kikerül a halál uralma alól. Személyes kapcsolatba kerül Jézus Krisztussal és Isten örök élettel, ajándékozta meg. Ez minden megváltottra igaz. Az életre használt görög kifejezés a *dzoé* nem a biológiai, hanem az Isteni életre utaló szó. Az Isteni élet végtelen, örökkévaló. A földi élet véges és múlandó.

A mennyei gazdagság ezen a területen is felmérhetetlen áldásokat tartalmaz. Megszabadulást a kárhozattól, a sötétség hatalmából, és a halálból... stb. Ahhoz, hogy valaki természetfölötti megnyilvánulásokhoz, karizmákhoz, vagy szolgálati ajándékokhoz jusson elengedhetetlenül szükséges, hogy Istennel a kapcsolata rendezett legyen.

Nem elég a gyülekezetbe járás, imádkozás, adakozás és a jó cselekedetek, ha nincs megtérés és újjászületés. Azok részesülnek az Isteni természetből, akiknek Jézus Krisztus a megváltójuk lett. Sokan beérik már ennyivel is, és azt gondolják, hogy miután az életem rendben van az Istennel, célba értem. Ez egy hamis tanítás eredménye, amely azt tartja, hogy csak meg kell térni, be kell merítkezni vagy meg kell keresztelkedni és egy gyülekezetbe, kell rendszeresen járni.

A Biblia azonban arról beszél, hogy tanítvánnyá kell válni, növekedni kell, szolgálni kell, és számot kell adnunk az életünkről Krisztus ítélőszéke előtt. Az előbbi változat langyossághoz, lelki betegséghez vezet. Az utóbbi pedig bizonyágtevő életet eredményez. Tehát mindazok, akik az Úrét a szolgálatuk betöltéséhez különböző karizmákat, ajándékokat kaptak, és ezeket használni kell.

4, A kegyelmi ajándékok forrása

A kegyelmi ajándékok, vagy karizmák, ill. a szellemi megnyilvánulások a Szent Szellem hatáskörébe tartoznak. A szolgálati ajándékok pedig Jézus Krisztus személyéhez kötődnek. Az ajándékozó ismerete nélkül nem érthetjük meg az ajándékok működési elvét sem. Isten Szellemének erről a munkájáról így ír a Biblia:

De mindezeket egy és ugyanaz a Szellem cselekszi, osztogatván mindenkinek külön, amint akarja.(1Kor 12,11)

A karizmákat, ill. a megnyilvánulásokat a Szent Szellem szuverén módon adja. Ebbe beleszólása senkinek nem lehet. Lehet kérni, vágyakozni rá, de a döntés joga az Isten Szelleméé. A hívő ember nem parancsolhat a Szent Szellemnek!

A Szent Szellemnek jelentős és döntő szerepe van az Újszövetségben. A második korinthusi levélben Pál az Úsz.-et a Szellem szolgálatának nevezi.(2Kor 3,8)

Jézus Krisztus világosan beszélt arról, hogy amikor Ő elmegy akkor maga helyett, el fogja küldeni az Atya ígését a Szent Szellemet. Most tehát a Szellem van itt közöttünk és bennünk, mint Isteni Személy. A személyiségét, mint Isteni attribútumot ki kell hangsúlyozni, mert többen a karizmatikus „események” miatt csak egy Isteni erőnek, vagy befolyásnak tartják. Ez veszélyes tévelygés!

A hívő ember életében ugyanis a megtéréstől egészen az örökkévalóságig tart a munkája. Három fontos dolgot tart a kezében. Az első: a világ meggyőzése bűn, igazság és ítélet tekintetében.(Jn 16,8) A második: a hívő ember megszentelése azáltal, hogy megtérésekor lakozást vesz benne.(1Kor 6,19). A harmadik: a Testben, a gyülekezetben végzett szolgálata.(1Kor 12,13) A Szent Szellem munkái általában erre a három területre fókuszálnak. De bármit is tesz a Szellem a legfontosabb célja az, hogy Jézus Krisztust megdicsőítse!(Jn 16,14)

Szeretném azokat is megnyugtatni, akik nem sok jót gondolnak a Szent Szellemről a különféle hamis tanítások és romboló bizonyágtételek miatt, hogy Ő ugyanúgy szeret minket, mint az Atya:

A mi Urunk Jézus Krisztusra és a Szellem szeretetére kérlek titeket, testvéreim, tusakodjatok imádságaitokban velem együtt az Isten előtt énértem. (Rm 15,30)

Pál a Szellem szeretetéről beszél. Nagyon szeret téged, semmi rosszat nem akar az életedben. Bízzál benne, ismerd meg őt. Van egy történet, egy próféta kijelentés erről az Ezékiel próféta könyvében,(47. fejj). Ezékiel próféta, amikor a folyó mellett állt és belevezették, folyamatosan merült el benne! Először bokáig, majd térdig ért számára a víz, és végül már úszni is tudott! Ilyen a Szellem is, folyamatosan fog téged vezetni és irányítani. Egyre többet és többet ad magából és Isten jelenlétéből. Vannak persze itt is különbségek, egyesek hamarabb kezdenek el úszni, mint mások, és hamarabb érettségre jutnak a Szellem vezetésében. Némelyek félénkebbek és talán még segítség is kell nekik! A lényeg azonban az, hogy Isten Szellemének ez a munkája működjön benned. Két állapotot fest le az Isten ígéje. Van, ahova eljut az Isten Szelleme és van ahova nem. Az első esetben gyümölcstermés, gyógyulás, áldás a másik esetben áldástalanság, mocsár és pusztulás látható!(9-11.v.) A döntés a te kezében van! Élni akarsz vagy haldokolni? Folyóban vagy mocsárban úszni? Vannak mocsárgyülekezetek is! Onnan lehet megismerni őket, hogy nincs bennük élet, elnyelik az embereket és a Szellem folyamai nem hogy nem folynak hanem még gátat is emelnek ellene nehogy elárhassza a gyülekezetet! Lehet, hogy olyan gyülekezetbe jársz ahol a Szent Szellem kimondása is bűn, vagy ő az ismeretlen Isten! Ne higgyél olyan tanításoknak, amelyek el akarnak választani Isten Szellemének a közösségétől, szeretetétől. Nekem sokat jelentett, amikor a Bibliában aláhúztam kézzel az összes ígét, ami a Szent Szellemről szólt és elkezdtem tanulmányozni! Ha megnézzük az ígétet, amelyek a Bibliában a Szellem munkájáról szólnak, azt láthatjuk, hogy nélküle nincs keresztény élet! Nélküle nem tudod Jézus Krisztust sem megismerni! De hála az Úrnak vannak „folyó” gyülekezetek is! Ezt a következők jellemzik, élet, áldás, gyümölcstermés, halászat vagyis lélekmentés.

5, A Szent Szellem keresztség

A Biblia egyértelműen kijelenti, hogy a keresztes ember miután megtér és újjászületik Isten gyermeke lesz! Ekkor a Szent Szellem, lakozást vesz benne és elkezd benne a megszentelődés munkáját. Jézus Krisztus azonban beszél arról, hogy a Szellemmel nem csak rendelkezni kell, hanem be is kell töltekezni vele.

Isten ígéje alapján látszik mennyire fontos esemény ez a keresztesek életében. Sok és változatos kifejezés van erre a csodálatos betöltekezésre és hatásaira. Az első század keresztesei ennek természetes dolog volt. Megtértek, bemezttek vízbe és Szellembe, vették Isten erejét és hirdették az evangéliumot, építették Isten királyságát. Legtöbbször nem volt a kor mércéje szerint művelt vagy tanult ember! Egyszerű kétféle dolgozók, halászok, földművesek, sőt rabszolgák voltak! Mégis amikor Isten kézbe vette őket, és használni kezdte őket, az egész akkori világot felforgatták. Miért? Mi volt a titkuk? Nem nehéz kitalálni, Jézus ezt mondta:

Hanem veszték erőt, minekutána a Szent Szellem eljő reátok: és leszték nékem tanúim úgy Jeruzsálemben, mint az egész Júdeában és Samariában és a földnek mind végső határáig. (Ap.Csel 1,8)

Isten kegyelméből azonban ez nem csak az ő kiváltságuk, előjoguk volt, hanem a mienk is! Nem egy helyen tabu témának számít ez az esemény mind a mai napig. Megbélyegzik, szélsőségesnek, rajongóknak tartják azokat, akik vágyakoznak rá. Ilyen helyeken a „karizmatikus” kifejezés és elnevezés szitoknak és pejorativitásnak számít!

Pedig ha a Bibliát megnézzük a karizmatikus kifejezés teljesen természetes és normális állapotot jelent. Azt jelenti, hogy Isten gyermeke a számára kegyelemből adott karizmákkal éli az életét. A Biblia szerint minden hívő ember karizmatikus! Enélkül, vagyis kegyelem és az ebből fakadó ajándékok nélkül nincs keresztes élet! A vallásos élethez, a „gyülekezetesdhez” nem kell karizma, az egy darabig anélkül, is megy!

A sátán nagyon fél a Szellemmel teljes hívőktől, ezek jelentik számára a legnagyobb veszélyforrást. Nincs rombolóbb a sátán királysága számára, mint a helyükön lévő Szellemmel teljes keresztesek. Természetes, hogy ettől az eseménytől és hatásaitól meg akarja fosztani Isten gyermekeit. Ha el tud választani az Isten Szellemével való közösségtől, akkor már félig nyert ügye van! Hazugságokkal, tévtanításokkal, félelemmel, támadja ezt a bibliai igazságot. Arra kérek, ne higgy neki! Vedd elő a Bibliát és nézd meg, mit tanít erről Isten ígéje. Szó van róla az evangéliumokban, tele van vele az Apostolok Cselekedetei. Pál pedig egyenesen utasításba adja a következőket:

És meg ne részegedjete bortól, miben kicsapongás van: hanem teljesedjete be Szent Szellemmel! (Ef 5,18)

Teljesen igei dolog és Isten akaratával megegyező, ha valaki telve van Isten Szellemével! Ez a normális állapot.

Ne a gyülekezeted véleményét, hitvallásait, emberi okoskodásait helyezd előtérbe. Ezek tévedhetnek! Semmilyen emberi vélemény vagy írás, szabályzat nem lehet a Biblia felülbírálója. Ha nem Isten ígéje a döntő számodra, hanem bármi más akkor nagy bajban vagy! Nem egyszer találkoztam azzal a jelenséggel, hogy Isten ígéjével szemben hitvallásokat, szabályzatokat lobogtattak mindezt az „Úr nevében”! Amikor pedig ez sem jött be nekik akkor azt válaszolták, hogy „nem így szoktuk”! Ez egy félelmetes varázsigé: nem így szoktuk! Ezzel zárnak le számukra minden kellemetlen és fájó területet!

Jézus Krisztus földi életében is ez volt a problémák egyik forrása. A farizeusok azért nem fogadták el többek között, mert Ő nem törődött a „nem így szoktukkal”. Ha szombatot gyógyított a válasz - nem így szoktuk -, ha tanítványai nem mostak kezét - nem így szoktuk - gyerekekkel állt szóba - nem így szoktuk... stb.!

Nekem is eljött az a pont, amikor válaszut elé kerültem, vagy Isten ígéjének engedelmeskedek és ezzel minden következményt vállalok, vagy emberi véleményeknek, tradícióknak. Isten mellett döntöttem!

Ezt a döntésemet soha nem bántam meg, még a legnehezebb időszakokban sem! Isten számtalan alkalommal igazolta vissza a döntésem helyességét. Mind a mai napig csak az Ő igéje a mérce számomra. Továbbra is fontosnak tartom az egészséges gyülekezeti hagyományokat és szokásokat, de a külső a forma nem mehet a szellemi tartalom és Isten igazságainak a rovására!

II. rész

A, A használat alapelvei

Karizmák és a jellem

1, Szeretetben kell alkalmazni. (1Kor 13. fej)

Pál apostol egy egész fejezetet szentel a szeretetnek. A szeretet erejét és hatalmát nem lehet figyelmen kívül hagyni a karizmák használatakor. A szeretetlenségből fakadó szolgálat értéktelen és hiányos. Az ajándékozó Isten helyett az ajándék lesz a fontosabb. A szeretet tulajdonságainál jól látható;(4-8a), hogy mire képes az ember, ha szeretetlenül éli a keresztény életét. Az Istentől kapott ajándékait nyereszkeskedésre használja, pozíciója miatt leural másokat, féltékeny lesz a testvéreire... stb. Ezek miatt mutatja be Pál a szeretet útját, amely alapját kell, hogy képezze minden hívő ember, Isten felé végzett szolgálatának. Jézus Krisztus is ennek kapcsán adott új parancsolatot:

Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek; a mint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymás.(Jn 13,34)

Jézus Krisztus az egymás iránti szeretetről beszél. Ahol ez nem valósul meg ott elég fagyos szokott lenni a levegő. Olyan jó hallani egy-egy bizonyágtételben, hogy nem csak az Isten jelenléte ragadta meg az embert, hanem a gyülekezet testvéri légköre is. Ennek kell áradni és ez meggyőzi az embereket! A szeretet nagy fegyver, emberi vélemények és ellenállások leküzdésében! Nem egy ellenséges szív tört már bele a szeretet erejébe. A szeretetet és a karizmák használata között szoros kapcsolat van. Bizonyos körökben a karizmtól való félelem, ill. tudatlanság miatt csak a szeretetet emelik ki az igékből, és a gyülekezetet megfosztják az építő karizmatikus szolgálatoktól.

Amikor jó néhány biblíamagyarázattal kapcsolatos könyvet elolvastam főleg a korinthusi levelekről megdöbbenett, hogy a szeretetről jóval többet írtak mint a karizmatikus dolgokról! Ez utóbbit néhány mondatban nagyobb szakaszokra osztva elintézték! Pedig nem véletlen, hogy a Biblia ennyit ír és ilyen összefüggésekben a szeretetről. Ahol az Úsz.-ben szó van a kegyelmi ajándékokról, ott mindig szerepel a szeretet is! A helyes egyensúlyra érdemes odafigyelni, mert ezekből fakadnak a legnagyobb áldások. A szeretet a jellemvonás legfontosabb része kell, hogy legyen a hívő ember életének. Amikor a jellemvonás nincs egyensúlyban a szolgálattal az mindig problémák, és feszültségek forrása lehet. A szeretetlenségből fakadó megnyilvánulások és szolgálatok hiteltelené teszik az embert.

Lehet valaki bármilyen karizmákkal gazdagon ellátva, ha jelleme nem nő fel hozzá, akkor veszít az eredményességéből, hitelességéből. A hívőknek folyamatosan növekedniük kell a kegyelemben és Isten megismerésében.(2Pét 1,2) A megszentelődés sokszor nehéz és fájdalmas útját már nem mindenki akarja felvállalni. A látványos, elismert szolgálatokért nagyobb a tolongás. Korinthusban hiába volt jelen minden ajándék és megnyilvánulás, lelkileg kiskorúak maradtak. Veszekedtek, civakodtak, bűnöket türtek meg a gyülekezetben ez pedig nem éppen Krisztusra mutató életvitel. Ahogy növekedsz a szolgálatban, ugyanúgy növekedj a szeretetben és lelki érettségben is.

A Szellem munkája nemcsak a szolgálati területekre és ajándékokra korlátozódik, hanem a gyümölcstermeszre is! Ott vannak-e a Szellem gyümölcsei az életedben vagy az nem foglalkoztat? Vágysz-e arra, hogy életeddal is bizonyágot tegyél ne csak a szavaiddal? Azok a könyvek és személyek, amelyek a teológiai érvekből kifogytak azért, hogy Isten Szellemének munkáját rombolják, előszeretettel veszik elő azokat az erkölcsi bukásokat, amelyeket karizmatikus személyek, elsősorban vezetők követnek el! Vigyázzunk a jellemünkre! A szeretetben lehet és kell is növekedni! Pál szavai világosak, a teljesség idején, amikor már az Úrnál leszünk csak a szeretet, marad meg, mivel az a legnagyobb.

B, Általános jellemzők

1, Ismerni kell őket

*A lelki ajándékokra nézve pedig nem akarom, atyámfiai, hogy tudatlanok legyetek.
(1Kor 12,1)*

Ezzel az igével kezdi Pál apostol a Szent Szellem megnyilvánulásairól és a karizmákról szóló tanítását a korinthusi levélben. Nem véletlenül. A sátán egyik célja a karizmák, a szellemi megnyilvánulások és az Isteni ajándékok működésének a háttérbe szorítása. Emiatt is van „karizmatikus káosz” a különböző felekezetek és gyülekezetek között. A tudatlansággal elérheti a gonosz, hogy Isten természetfölötti ereje nem nyilvánul meg a gyülekezet életében. Csak az Isten karizmáival, ajándékaival élő gyülekezet tudja hatékonyan, eredményesen végezni a Krisztus Testének az építését. Képes a sátán királyságának a lerombolására és Isten Királyságának a kiterjesztésére. Többek között ezek azok az alapvető dolgok, amelyek miatt a sátán a tudatlanság fegyverét veti be. Ha az ajándékok nem vagy csak részint működnek ez számára jóval nagyobb mozgásteret biztosít. Nem lehet megengedni, hogy a gyülekezet ki legyen szolgáltatva az ördög minden ravaszságának. Ha a karizmák nem működnek, akkor a gyülekezet megfosztja magát az Isteni védelemtől.

Ezt a fajta tudatlan állapotot pedig fel kell számolni! A gyülekezetekben az Isten ajándékairól és természetfölötti erejéről tanítani kell. Az ismeretnek pedig életté és gyakorlattá kell válnia. Az Úsz.-i gyülekezet éltető eleme nem evilágból való. A földi, emberi dolgok csak egy klubot, vagy egy intézményt tudnának vezetni, de nem az Élő Isten gyülekezetét.

Szomorú, hogy ami egykor olyan természetes volt a gyülekezetek életében az ennyi megosztást, vitát, szakadást, szeretetlenséget váltott ki. Ennek egyik forrása volt a tudatlanság állapota, amely az embereket elválasztotta az Isteni kijelentésektől. Bizalmatlanná váltak és megkérdőjelezték Isten jóságát, szeretetét. Amikor pedig a földi berendezkedés, evilági karrier és hatalomvágy vette át a vezető szerepet, akkor már a természetfölötti események is teljesen háttérbe szorultak.

Ezért idegenkednek ma is sokan az ún. karizmatikus dolgoktól, mert számukra teljesen ismeretlen területre vezeti őket. Olyan élmények jelentkeznek, ami teljesen felbolygatja az addigi megszokott életvitelt. A tudatlanságnak két fajtája van; szándékos és nem szándékos. A tudatlanság idejét azonban Isten elnézi.(Ap.Csel 17,30)

Akik nem nagyon hallottak róla, vagy nem tanították őket ezekről, az igei igazságokról teljesen más megítélés alá esnek, mint azok, akik tudták az igazságot, de szándékosan elhallgatták őket. Egyesek odáig mennek a tévelygésben, hogy nemcsak tagadják a természetfölötti eseményeket a hívők és a gyülekezet életében, hanem egyenesen sátáninak tartják a forrását. Ez már azonban olyan terület, amelytől a Biblia óv, hiszen ezt úgy nevezi, hogy a Szellem káromlása!(Mt 12,31)

Pál nem tartotta normális dolognak, ha egy gyülekezetben a tudatlanság jelen van. Ma pedig nem egy helyen ez a célkitűzése a vezetésnek. Kevesebb ismeret, kevesebb baj, „még a fejünkre nőnek”, „elveszítjük a hatalmunkat”... stb. Ismerős kijelentések? Ezt hozza ki a tudatlanság szélsőséges megnyilvánulása. Így fogalmazza Pál ezt az állapotot:

Hogy többé ne legyünk gyermekek, kiket ide s tovahány a hab és hajt a tanításnak akármilyen szele, az embereknek álnoksága által, a tévelygés ravaszságához való csalárdság által;(Ef 4,14)

Az ezt megelőző versekben arról van szó, hogy a szolgálati ajándékok hordozói kik és mi a feladatuk. Többek között az, hogy ne essünk csapdába és a tévtanításokat felszámolják a Krisztus Testében. Az igazi pásztorok és vezetők engedik felnőni a gyülekezeti tagokat. Támogatják, segítik őket. Nem akadályozzák őket az egészséges fejlődésben.

2, Jézus Krisztus eljöveteléig megmarad

Úgy, hogy semmi kegyelmi ajándék nélkül nem szűkölködtök, várván a mi Urunk Jézus Krisztusnak megjelenését. (1Kor 1,7)

Nagyon fontos kinyilatkoztatás ez a Szentírásban a karizmákkal kapcsolatban. Nem kevesebből van itt szó, mint arról, hogy a Szent Szellem ajándékai hiánytalanul fennmaradnak Jézus Krisztus megjelenéséig, eljöveteléig. Nem igaz tehát az a vélekedés, hogy az apostolok halála után a Szent Szellem ajándékai megszűntek, illetve hiányzik közülük bármelyik is.

A semmi szó jelentése eredetiben azt jelenti: hiánytalan, nem hiányzik egy sem. Az Úsz.-i Gyülekezet tehát minden karizmát megkapott, ami Jézus Krisztus eljöveteléig fennmarad. A Szent Szellem ilyen mértékű kitöltetése a Gyülekezet korszakára adatott, nem részlegesen, nem időlegesen, hanem addig, míg az elragadtatás meg nem történik! Az elragadtatás lesz a kulcsa a gyülekezet kimentésének a földről és a Szent Szellem eltávozásának, ami után elszabadul a sátán királysága. (2Th 2,7)

A gyülekezet(ek)nek nem kell szűkölködni a karizmákban, Isten megadja őket, mert ez szerepel az Ő tervében is. Az Úsz. sehol nem tanítja a karizmák megszűnését és korlátozását. Éppen ellenkezőleg! Nem egy ige szól a karizmák használatáról, és működéséről. Ha csak egy időre, időszakra adattak volna, akkor miért lenne ennyi szó róla? Miért tanítana erről ilyen sokat az Úsz. ha csak a kezdeti és nem a gyülekezet teljes korszakára lenne jellemző. Az első század végétől nem a jelek és a csodák szűntek meg, hanem a használatuk és a bennük való hit! A gyülekezetek már nem az Úr dolgával voltak elfoglalva, hanem a hitvitákkal, filozófiákkal és a hierarchikus rendszer kiépítésével. Ilyen légkörben a Szent Szellem mindig a háttérbe szorul és a működése területe beszűkül. A Szent Szellem pedig nem egy erőszakos személy.

Szent Ágoston óta tartja magát erőteljesen az a tanítás, hogy a karimák és ajándékok az utolsó apostol haláláig működtek. Erről könyvet is írt és egy teológiai szakkifejezés is született; a szesszacionizmus. Ez a könyv mind a mai napig teológiai alapot nyújt a karizmatikus dolgok elleni fellépésben. Azt már kevesen vallják be, hogy ezt a könyvét korai időszakában írta és később ezt a tanítását visszavonta. A Visszavonások című könyvében pl. ezt írja a jelekről és csodákról:

„...Manapság is annyi ilyen eset történik, hogy el sem jut, hozzánk mindegyiknek a híre- igaz az ismert gyógyulásokat sem tudnánk megszámolni...” (Augustin's Retractions I. kötet 11.7)

Személyesen vizsgálta meg és járt utána a jeleknek és csodáknak. Nem igaz tehát és nem állja meg a helyét az a tévtanítás, hogy a karizmák megszűntek és egy régi dicsőséges korszakhoz, tartoztak. A Gyülekezet korszakát nem lehet felosztani egy karizmatikus és egy nem karizmatikus korszakra! Mind a mai napig feljegyzések vannak a karizmatikus megújulásokról végig az elmúlt közel 2000 évben. A legtöbb esetben üldözték képviselőit, ördöginek festették le, bebörtönözték és kivégezték őket, de a Szellem mindig bizonyosságot tett róluk és az életükről. Az elmúlt száz évben pedig a Szent Szellem munkájának a teljes helyreállítása zajlik. Mielőtt a Gyülekezet korszaka lezárul a menyasszony teljes díszben, fogja várni a vőlegényt. Nem lesz semmi hibája, gyengesége, csúfsága. (Ef 5,27). Dicsőséges időszakban élünk és teljes szívvel kell készülnünk az Úr fogadására. Isten, egykor a reformációval elkezdte a helyreállító munkáját, mely most ér a csúcspontjára. Nem véletlen, hogy a sátán is erre az időszakra időzíti megtévesztő munkáját és a hamis jelekkel és csodákkal még a választottakat is igyekszik elfordítani Istentől és az Ő igéjétől. (Mt 24,24)

Ne higgyünk a hazugságoknak és azoknak a kijelentéseknek, amelyek az Isten cselekvését, munkáját saját elképzeléseiknek rendelik alá.

3, Különböznek egymástól

A kegyelmi ajándékokban pedig különbség van, de ugyanaz a Lélek. (1Kor 12,4)

*Minthogy azért külön-külön ajándékaink vannak a nekünk adott kegyelem szerint...
(Rm 12,6)*

Nincs két egyforma karizma. A *külön-külön* kifejezés jelentése: sokféle, változatos, különböző. Mindegyik rendelkezik a maga sajátos jellegzetességével. Vannak természetesen olyan ajándékok is, amelyek között sok hasonlóság van, de a különbözőség jól észrevehető. A *különbség* szó alapjelentése elosztás, szétosztás egy egészből. Magyarul, a Szent Szellem egy teljes egészből kiosztja az egy emberre eső részt. A 12. rész 11. verse is ezt támasztja alá, ott az *osztogatván* szó szerepel ugyanennek a görög szónak a fordításaként. A tékozló fiú történetében is ez a szó jelenik meg, amikor az atya *megosztá* köztük a vagyont. (Lk 15,12) A fiú a teljes örökségből megkapta a rá eső részt.

Éppen ezért kell minden karizmát használni, hogy a Szellem egységét bemutassuk. Ha csak bizonyos karizmákat emelünk ki és engedünk használni, akkor Isten Szellemét szomorítjuk meg. Uralkodó szolgálat és karizma beteggé teheti a Testet. Minden ajándékra szükség van, hogy a Krisztus Teste hatékonyan tudjon működni. A Szellem az, Aki igazán tudja, hogy egy gyülekezetben milyen ajándékok azok, amelyek szükségesek és milyen megnyilvánulásokra van szükség! Nagy hibát követ el és megoltja Isten Szellemét az, aki be akarja szabályozni működését. Sok vezető és pásztor tiltja meg egyes ajándékok és megnyilvánulások használatát a gyülekezetben, mert félnek, hogy mi lesz a következménye. Szeretném megnyugtatni őket, amit a Szellem cselekszik azt nyugodtan, ellehet fogadni. Aki emberi véleményektől teszi függővé az Isten Szellemének munkáját, vagy általában az Isten szolgálatát az a Biblia szerint alkalmatlan a szolgálatra! (Gal 1:10, Ef 6:6).

Ezeket, a karizmákat egyedül kegyelemből, (*kharisz*) kapjuk meg. Isten adja a Szent Szellem által. A *kharisz* szó azt is jelenti; hogy örömből, jókedvből történő ajándékozás. Isten az ajándékait örömeiben adja és nekünk is örömmel kel fogadnunk. Vannak olyanok, akik nem azt kapták meg az Úrtól, amit kértek és emiatt frusztráltak, depressziósak és csalódottak lesznek. Ez az állapot is abból fakad, hogy nincs meg a kellő értéke és becsülete egyes karizmáknak és megnyilvánulásoknak. A „látványosabb,” „előkelőbb” szolgálatokra több a jelentkező, de a Testben ugyanúgy szükség van a gyámolításra, mint a prófétálásra, a könyörületre, mint a gyógyításra. Nem lehet mindenki apostol vagy tanító, mindennek és mindenkinek megvan a maga helye és szerepe.

Isten gyermekeinek nem lehet csak a gyülekezeti tagság a céljuk. Személyes elhívás és ajándék, szolgálat és küldetés, ez is benne van az Isten tervében. Nincs szárnalmasabb ember annál, aki ezt figyelmen kívül hagyja és egy vallásos életet él anélkül, hogy az Isten szolgálatára tenné fel az életét. Kényelmesebbnek tartják, hétről-hétre a megszokott hívő életet élni mint az Istennek való szolgálatot. Jaj pedig annak, aki ezt meg meri bolygatni! Ezt az állapotot ráadásul az igével támasztják alá! Azokat pedig, akik az Isten akarata szerint élnek és a Szellem szerint járnak, azokat lenézik és megvetik. Én boldogan tartozom a megvetettek táborához. Tudom, hogy Istennek mi a terve velem és, igyekszem betölteni az elhívásomat. Fogadjuk örömmel Isten ajándékait és elhívásait! Legyünk boldogok, hogy Isten ránk is bízott valamit! Nincs senki a Teremtőkön, az Atyákon kívül aki jobban tudná mire van szükségünk és mi az ami a mi javunkat szolgálja. Teljessé az életet csak az Isten akarata szerinti élet teszi! Hiszem a Jézus Krisztus által kijelentett alapelvet:

Monda néki az ő ura: Jól vagyon jó és hű szolgám, kevesen voltak hű, sokra bízlak ezután; menj be a te uradnak örömébe. (Mt 25,23)

Felelősek vagyunk, azért amit kaptunk, és ahogy azzal élünk és szolgálunk. Aki többre vágyik, az legyen először hű a kevesen. A gyarapodást ebben az esetben Isten garantálja.

4, Igyekezni kell a hasznosabbra

Igyekeztek pedig a hasznosabb ajándékokra... (1Kor 12,31)

Kövessétek a szeretetet, kívánjátok a lelki ajándékokat, leginkább pedig, hogy prófétáljatok. (1Kor 14,1)

Ez az igevers a helyes értékrendre hívja fel a figyelmet a karizmákkal kapcsolatban. Az igyekeztek szó alapja a *dzéloó* aminek, jelentése: forrás, buzgóság fellelkesülés, valamilyen belső erő hatására. Pál a rómaiakhoz írt levelében is ezt az állapotot tárja fel:

Az igyekezetben ne legyetek restek; szellemben buzgók legyetek; az Úrnak szolgáljatok. (Rm 12,11)

Mind az igyekeztek mind, a kívánjátok szónak ugyanaz az eredeti jelentése; csak ezzel a két különböző szóval adták vissza a szövegösszefüggésnek megfelelően.

Szellemben buzgónak lenni ez bibliai kíváncsi. A Szellem által forrás, buzogni teljesen természetes dolog. A belső erő a Szent Szellem, amely végzi a megszentelő munkáját. Az Isteni tűznek mindig égnie kell bennünk. Később lesz szó arról is, hogy a karizmák egy belső tűzhez hasonlítanak, amelyet táplálni és őrizni kell. Nem kell fagyosként lennünk, ha a Szellem által buzgók vagyunk! Nem unikum, nem szélsőség, nem fanatizmus, nem önteltség. Alapállapot. Akiket az Isten Szelleme vezérel, azok másképp nem is nagyon tudnak élni. Ez számukra ez a hívő életük szerves része. Nem szabad érzelmek és szenvedélyek nélkül élni, de nem is kell túlzásba vinni. Természetesen meg kell különböztetni azt, ami valóban az Isten Szellemétől van és azt, ami az emberi produkció eredménye. Sok kárt okoztak már az olyan emberi indulatok és érzelmi kitérések, amelyek nem az Úr Szellemétől valók voltak.

Nem bűn az, ha valakit a Szellem indít, hogy az Úrért buzogjon, és vágyakozzon a karizmákra. Lehet tiszta szívvel is vágyakozni, törekedni a karizmákra. Véleményem szerint azok életében hamarabb nyilvánulnak meg az Isten ajándékai, akik az engedelmisséget választják, és abban járnak. Számolni kell azonban azzal is, hogy nem mindig azt kapjuk, meg amit igazán szeretnénk, vagy amiért könyörögtünk. Isten Szelleme szuverén, ő mindig azt adja, meg amire éppen a Krisztus Testének szüksége van.

A hasznosabb ajándék szó szerint nagyobb, hatalmasat jelent. Pál itt egyfajta rangsorról beszél, ami a karizmák között van. Itt nem fontossági sorrendről van szó, hiszen minden karizma fontos, hanem hasznossági sorrendről van szó. Az ígét a 14. rész első verse magyarázza meg. A *leginkább* szó jelentése: részesítetek előnyben; jobban teszitek. Pál itt kiemeli a prófétai szolgálatot, mert az, nagy területet fog át.(14,3) Vannak olyan ajándékok, pl. a beszédajándékok, amelyek egy egész közösségnek, gyülekezetnek szólnak, ezeknek természetesen előtérben kell lenni, mert ezek mindenkit érinthetnek. Ilyen lehet a prófétálás, tanítás, nyelveken szólás magyarázattal... stb.

Hasonló értelmű prioritásról van szó a 12. rész 28. versében. A Biblia szerint a gyülekezetek alapját az apostolok és próféták alkotják, nem pedig pl. a tudomány beszéde. Vannak tehát olyan ajándékok, amelyek elég sok ember számára jelentenek áldást, ezeket kell előnyben részesíteni, de a többi karizmat is hagyni kell működni;(14: 39).

Több gyülekezetben csak néhány szolgálatot, szolgálati területet engednek működni a többi, pedig teljesen a háttérbe szorítják. Ezzel nem csak az Isten munkáját akadályozzák, hanem a gyülekezeti tagok szolgálatba állítása is komoly nehézségekbe ütközik. Sok értékes keresztény kallódik és vegetál a gyülekezetekben, mert nem tudják az ajándékaikat használni és növekedni benne.

5, Nincs mindenkire jellemző ajándék

Avagy mindnyájan apostolok-é? Vagy mindnyájan próféták-é? Avagy mindnyájan tanítók-é? Vagy mindnyájan csodatévő erők-é? Avagy mindnyájoknak van-é gyógyításra való ajándéka? Vagy mindnyájan szólnak-é nyelveken? Vagy mindnyájan magyaráznak-é? 1Kor 12,29-30

A karizmák és szolgálati ajándékok elég sokoldalúak, ezért nem kap meg mindenki minden ajándékot. Nincs olyan karizma, ill. ajándék, amely minden kereszténynek meglenne. Nem lehet azt állítani, hogy egyes ajándékok minden kereszténynél meg kell, hogy legyenek. Erre nem találunk utalást. Ha az ajándékok közül csak egy vagy kettő működne, akkor az olyan lenne, mintha a testben a funkciók összekeverednének. A kezünkkel nem lehet járni, az orrom sohasem fog hallani vagy látni. Az ajándékok azért lettek a testben így szétosztva, hogy mindegyik betöltse a maga funkcióját. Vannak olyan szolgálati ajándékok és megnyilvánulások, amelyekkel nem minden gyülekezet, rendelkezik. Ilyen pl. Az apostoli és a tanítói szolgálat, amely elsősorban a Testnek, vagyis valamennyi hívő számára adatott.

Azok a gyülekezetek, ahol csak néhány szolgálati terület működik ott nehezen valósítható meg a hívők építése, épülése. Jobb esetben rájönnek a hiányzó ajándékokra és elkezdenek értük imádkozni, hogy az Úr töltsen be szükségüket. Nagy áttöréseket és megújulásokat szokott ilyenkor eredményezni egy-egy ajándék, vagy szellemi megnyilvánulás. Ne féljete Istentől nagy dolgokat kérni! Isten adja az Ő Szellemét mindenkinek, aki kéri, ezt maga Jézus mondja:

*Ha azért ti gonosz létekre tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok Szent Szellemet azoknak, a kik tőle kérik.
(Luk 11,13)*

Roszbabb esetben a meglévőkkel próbálják pótolni azt, ami hiányzik. Bizonyos esetekben ez működhet is, de hosszabb távon jelentkezni fognak a problémák. Az emberek nem a számukra megfelelő helyen lesznek szolgálatba állítva, és azok helye is rosszul lesz betöltve, akik esetleg arra a szolgálatra kaptak elhívást. Ebben az esetben teljesen össze fognak keveredni a dolgok, és egy torz helyi gyülekezet alakul ki. Krisztus teste nem fog a maga teljességében megmutatkozni és akadály lehet a nem hívők megtérésének.

Egy alkalommal egy gyülekezetben megszámláltam hány szolgálati terület van, ahol lehet az Úrnak szolgálni. Nem találtam sokat, mindösszesen hat ilyen volt. Ebből négy volt az, ami karizmához volt köthető. A Bibliában legalább tizenkilenc karizma-megnyilvánulás és szolgálati ajándék található. Érthető ezek után, hogy a gyülekezet évek óta lejtőn volt. Nem voltak sem a szolgálatok, sem a gyülekezeti tagok a helyükön. Evangélizációt már csak a szokások miatt tartották meg, amelyre nem gyülekezeti tagok szinte el sem mentek. Az eredménytelenség okát persze nem magukban, hanem a „hitetlen”, „istentelen” emberekben látták. Ha meg akarnak térni, jöjjenek el a templomba, imaházba... stb. ha nem akkor az az ő bajuk! Az meg sem fordult a fejükben, hogy a gyülekezetben nem minden működik úgy, ahogy az a Szentírásban meg van írva. Nem volt lelkigondozás, szabadító szolgálat, házicsoport, intés, lelkek megítélése... stb. Ilyen gyülekezetekre nem biztos, hogy Isten elveszetteket bíz rá. Valaki egyszer egy helyen azt írta, hogy a gyülekezet nem a szentek szanatóriuma, hanem a bűnösök kórháza kell, hogy legyen! Nem a mi kényelmünkkel, hanem az elveszettek üdvösségével kell törődnünk!

Nem akarom ezzel azt állítani, hogy minden bajnak a gyökere és oka a karizmák teljes vagy részleges hiánya, de azt igen, hogy eredményesebbek azok a gyülekezetek ahol a helyükön vannak a szellemi dolgok.

C, Felelősség

1, Megosztás, közlés

Mert kívánlak titeket látni, hogy valami lelki ajándékot közölhessek veletek a ti megerősítésetekre. (Rm 1,11)

Pál apostol a rómaiakhoz címzett levelében két kívánságot említ meg írása elején. Az egyik a személyes találkozás, a másik pedig lelki ajándék megosztása. A lelki ajándékra mind a két kifejezést használja Pál, amit a karizmák esetén használ: szó szerint *pneumatikus karizma* van írva.

Vagyis Pál szellemi módon, a Szent Szellem által akar a római testvéreknek szolgálni a karizmákkal. Nem testi és lelki módon mert az nem építő, sok esetben romboló hatása is van, mert ereje és megnyilvánulása nem Isten, hanem az ember. A *közlés* szó egyszerűen annyit jelent megosztja valakivel valamijét, amivel rendelkezik. Nem ad mást csak azt és abból, amivel rendelkezik. Más karizmákat nem utánoz és nem játszik meg, hogy többnek látszódjon. Fontos szempont ez, mert sokan olyan karizmák után is vágyódnak, amelyek látványosabbak az emberek előtt, de a Szent Szellem nem biztos, hogy megadja nekik.

Az ajándék megosztásának céljáról a megerősítést nevezi meg Pál. Ez szó szerint megszilárdítást jelent. A gyülekezetnek szüksége van a karizmák által történő megszilárdulásra. Legyen erős, masszív, jól terhelhető a Krisztusi alapokon álló gyülekezet. Ehhez a karizmák használata, Pál szerint elengedhetetlen feltétel. Nyilvánvaló, hogy ez a kijelentés nem csak az első századra vonatkozott, hiszen a gyülekezeteknek ma is szükségük van a megerősödésekre! A megerősítést tehát Pál a neki adatott karizmák és szolgálati ajándékok által végezte. Ez a szolgálata a gyülekezetekben az apostoli elhívásának is a része volt.

Ha Pál szolgálatait és munkáját górcső alá vesszük, azt vehetjük észre, hogy mennyire gazdagon megáldotta őt Isten, hogy a Krisztus Testének szolgáljon vele. A következő igeversben pedig a hitet helyezi a középpontba, amikor így ír:

Azaz, hogy együtt felbuzduljunk ti nálatok egymás hite által, a tiétek meg az enyém által. (Rm 1,12)

A hitben, való megerősödésben a szellemi ajándékoknak és karizmáknak fontos szerepe van. Még Pál is arról tesz megvallást, hogy a felé végzett szellemi szolgálat az ő hitéletére is pozitív hatással volt! Lehet, hogy itt van a gyökere sok gyülekezet hitbeli gyengeségének? A sok lelketlenül végzett eredménytelen szolgálatnak? A megfáradt keresztényeknek? A hitnek a Biblia szerint folyamatos növekedésen kell megérlelődnie. A hit ajándékánál lesz majd szó ezekről, a szintekről és jellemzőikről.

A hit elsődleges tápláléka a hirdetett ige, a kijelentésből származó Isteni üzenet. (Rm 10,17). A megerősítést pedig elsősorban az átélések és bizonyágtételek végzik. Az Isten ajándékainak működése pedig a természetfölöttit hozza be a gyülekezet életébe. A gyülekezet Isten királyságának a szerves része. Erőforrásait, áldásait, Isten jelenlétét innen kapja. Ha ettől a forrástól bárki is elvágja magát, kénytelen lesz a látszat fenntartása miatt más eszközökhöz folyamodni! A földi, testi módszerek azonban csak a hit és a hitélet leépüléséhez vezetnek. Ezek ugyanis előbb-utóbb megszokásokat, mechanikus gyakorlatokat, eredményeznek, mivel hiányzik belőlük az Isten jelenléte. Tudomásul kell venni, hogy a gyülekezetet csak azok a szolgálatok építik, amelyeken az Isten kenete és vezetése van! Amelyik gyülekezet ennek hiányában van, ott egyenes következménye a törvényeskedés kialakulása és a természetfölötti eseményekkel szembeni ellenségeskedés! Felelősek vagyunk azért, hogy egymást ne fosszuk meg Isten áldásaitól. Szolgáljunk egymás felé azzal, amit az Istentől kaptunk!

2, Becsülni kell

Meg ne vesd a kegyelemnek benned való ajándékát, a mely adatott néked prófétálás által, a presbitérium kezeinek reád tevéseivel. (1Tim 4,14)

Ez az ige egyfajta hozzáállást jelent a karizmákhoz. A *meg ne vesd*, kifejezés azt jelenti az eredeti szövegben, hogy valamit elhanyagolni, nem gondoskodni róla, könnyelműen venni. Nyelvtanilag jelenidejű felszólítás negatív előtaggal, ami azt jelenti, hogy abbahagyni valamit, ami elkezdődött vagy folyamatban van. Timóteusnak tehát folyamatosan oda kellett figyelnie arra, hogy ne hogy megálljon egy szinten.

Az előzőekben már írtam arról, hogy egyes keresztények esetében az elhanyagolás oka a személyes karizmájukkal szembeni ellenérzés. Nem azt kapták, amiért imádkoztak, vagy ami éppen abban az időszakban „sláger” volt. Ez az állapot megszorítja Isten Szellemét, aki így háttérbe szorul, és nem tudja tevékenységét hatékonyan kifejezni a hívó ember életében és a rajta keresztül a gyülekezete, közössége számára! Ne engedje senki, hogy személyes véleményei, ambíciói miatt törés jöjjön létre az életében. Jónéhányan vezetők, előjárók akarnak lenni, ami helyes és normális dolog. (1Tim 3,1) Azonban ehhez a vezetés és irányítás ajándékai is kellenek! Ha ezek közül valamelyikkel nem rendelkezik az adott személy, akkor erről a tervéről le kell mondania. Ilyenkor azonban nem megsértődni, lázadni, duzzogni kell, hanem tovább keresni az életében mi az, amire személyes elhívása van.

Egy másik ok lehet, hogy rossz tanítások miatt a karizmákról olyan kép alakul ki, amelyek a hívőket bekegyszerítik. Vannak „értékesebb” és „értéktelenebb” hívők mivel egyes karizmák értékesebbek és hasznosabbak! Ez még odáig is el fajulhat, hogy egyes karizmákat és ajándékokat még üdvösség kérdésevé is teszik! Pedig a Biblia egyértelműen azt tanítja, hogy a karizmáknak, megnyilvánulásoknak nincs üdvösségszerző szerepe. Óvakodni kell tehát attól a veszélyes gyakorlattól, hogy a hívőket egymással szembeállítsák és egyfajta rangsor alapján kezeljék őket!

Az elhanyagolás harmadik jellegzetes oka lehet a megelégedettség állapota. Ha valaki benne van egy szolgálatban, karizmáját eredményesen, gyümölcsözően használja akkor egy idő után, hajlamossá válhat a megelégedésre! Úgy véli, hogy neki már elég ismerete van, és nem kell tovább növekednie. Mindent jól ismer és őt is jól ismerik (és elismerik)! Ebben az esetben a szolgálata rutinná válhat és félő, hogy emberi módon, testileg akarja azt végezni, amit addig Isten Szelleme által tett. Ezt a viselkedést Galata-állapotnak is nevezik:

Ennyire esztelenek vagytok? A mit Szellemben kezdtetek el, most testben fejeznétek be? (Gal 3,3)

Pál világosan látta ezt az állapotot és a vele járó veszélyeket ezért inti a levél olvasóit, hogy térjenek vissza a Szellem által vezetett élethez. Ez a veszély azonban nem csak akkor állt fent, hanem ma is jelen lévő probléma a szolgálattevők életében. Hangsúlyozni szeretném, hogy ez nem csak a szolgálatra, hanem a hívő élet bármely területére leselkedő kísértés! Más okai is lehetnek még az ajándékok elhanyagolásának. Erről lesz a következő igeversek kapcsán szó.

Hiába kapott tehát valaki karizmát, ha nem gondoskodik arról, hogy növekedjen benne! Amit kaptunk azt tudatosan, használni kell. Növekedni kell benne és egyre több ismeretet szerezni róla. Keresni kell a lehetőséget a használatára. Nagy segítség ilyenkor a hasonló ajándékkal rendelkező, de érettebb testvérekkel való szolgálat. Nem véletlen, hogy a Bibliában sokat olvasunk prófétatanítványokról, apostol csoportokról. Ezek biztosították a tanulást és szolgálatban való növekedést, valamint az utódképzést is. Mindenkinek szüksége van olyan személyekre, akik bátorítják, segítik, és ha kell, feddik, intik is őket! A jellem fejlődésére a hitelesebb bizonyágtevő életben való előrelépésre pedig pozitív hatással van az ilyen nevelő-tanító szintű együttműködés. A gyülekezet felelőssége pedig abban áll, hogy a karizmák biblikus keretek között egészségesen működjenek.

3, Fel kell gerjeszteni

Minekokaért emlékeztetlek téged, hogy gerjeszd fel az Isten kegyelmi ajándékát, a mely benned van az én kezeimnek rád tétele által. Mert nem félelemnek lelkét adott nekünk az Isten; hanem erőnek és szeretetnek és józanságnak lelkét. (2Tim 1,6-7)

Timóteus valamilyen ok folytán nem gondoskodott a karizmájáról, elhanyagolta. Pál apostol pedig az első levelében éppen azt írta Timóteusnak, hogy a benne lévő kegyelmi ajándékot ne hanyagolja el. (1Tim 4,14) Ez az ok valószínűleg a félelem lehetett. (7.v.)

A félelem az egyik legbénítóbb tehertétel az Úr gyermekei számára! Ez a lelkiállapot a táptalaja a hitetlenségnek és a lelki élet megtörésének. Amikor valaki ebben az állapotban van, akkor különösen ki van téve a sátáni praktikák különféle csapdáinak. Illés esetében a Jézabeltől való félelem, egészen a halálvágy kialakulásáig vezetett. (1Kir 19,4) Isten Szellemével ezzel a lelkiállapottal nem tud közösséget vállalni, mivel ez beszűkíti a mozgáskörét. Nem azért, mert gyengébb lenne, hanem azért mert a hívő ember dönti el, hogy melyik szellemiségnek enged. Amelyiknek szabad utat ad annak lesz beleszólása az életébe. Az Isten Szellemével azért ott marad az életében és segítséget ad ebből az állapotból a kimenekedésre.

A félelemnek fordított szó félénkséget és csüggedést, gyávaságot jelent. Olyan folyamatról van szó, amely egyre inkább beépül az ember személyiségébe és azt negatív irányban megváltoztatja. A karizmák és lelki megnyilvánulások esetében általában a teljes leállás jellemzi ezt az állapotot. Akik még ebben az állapotban is megpróbálják az ajándékaikat működtetni, azt élik meg, hogy nem vagy alig van eredménye annak, amit tesznek. A következmények pedig ismerősek: alkalmatlanság érzése, frusztráltság, leterheltség... stb. Ebben az esetben egy megoldás van, fel kell gerjeszteni a karizmá(i)dat!

A *felgerjesztés* szó szerinti jelentése: éleszd újra a tüzet, v. újra szítsd fel a lángot! Ez a Szent Szellem tüztét jelenti! Olajat kell önteni a parázsra. Ez a kifejezés a görögben jelenidejű aktív kifejezés, vagyis azt is jelenti, hogy folyamatosan égve kell tartani a lángot! A tűz felszítása, ébren tartása csak Isteni forrásból eredhet. Nem használnak emberi erőlködés, buzgalom. Egyedül Isten Szellemével, aki adta a karizmát tudja ismét működésbe hozni. Aki ezt figyelmen kívül hagyja azt csalódások, fogják érni.

Az emberi módon, emberi erővel „működtetett” karizmák sohasem hoznak létre olyan eredményt és megelégedést, mint amelyet a Szent Szellem működtet. Nem alszik ki végleg a karizma, hiszen Isten ajándékai és elhívásai visszavonhatatlanok. (Rm11,29) Parázslis az életed, szolgálatod? Nem égsz már egészen az Úrért? Szítsd fel a tüzet. Hívd Isten Szellemét, hogy lángra lobbanj! A langyos állapot nem kedves az Úr előtt! Hogyan lehet ezt megtenni?

Első lépése ennek nem lehet más, mint az önvizsgálat: mi okozta ezt az állapotot, amiben éppen vagyok? Nem bűn áll-e a háttérben, vagy emberi, jellembeli gyengeség, démonikus nyomás, fizikális erőtlenség... stb. A felismerés után a dolgot rendezni kell és az Istennel való kapcsolatot, ezzel helyre kell teljesen állítani. Ezután pedig a Szent Szellemmel való betöltekezés következik. Ez utóbbi fontos, hogy az ajándék ismét teljes mértékben és hatékonyan tudjon működni! A Biblia felszólít minket a Szellemmel történő folyamatos beteljesedésre:

És meg ne részegedjete bortól, miben kicsapongás van: hanem teljesejete be Szent Lélekkel. (Ef 5,18)

Nem kérés vagy lehetőség, fakultatív hitéleti cselekedet, hanem felszólítás. A Szellemmel való beteljesedéssel éri el a hívő ember, hogy az élete Isten uralma és vezetése alá kerül. Csak ebben az esetben lehet Szellem szerint és nem test szerint járni!

4, Sáfárságra adatott

Kiki amint kegyelmi ajándékot kapott, úgy sáfárok azzal egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai. (1Pét 4,10)

Az igeversben szereplő sáfárságot két szóval adja vissza az eredeti szöveg. Az első esetben a *sáfárok* szó szolgálatot jelent. (*diakoneo*) A másik esetben a *sáfárai* szó gondnokot, ügyintézőt jelent. (*oikonomosz*) Ezt a legtöbb esetben sáfárnak fordítják, de előfordul a gondnok és a kincstartó szavakkal történő visszaadás is. (Gal 4,2 Rm 16,23) A sáfárok feladata a házigazda által rábízott javak elosztása, kiosztása volt a háznép számára. Egyszerűen tehát felelős megbízatás volt, szolgálat mások számára!

Ugyanez a helyzet a gyülekezetben is. Isten a mi Atyánk a házigazda, a ház ura. Minket pedig megbízott, hogy szolgáljunk azzal, amivel felruházott bennünket testvéreink felé. Lehet, hogy nem sok mindent bízott rád vagy lehet, hogy nagyon is sokat! Nekem sokszor eszembe jut, hogy milyen kiváltság és felelősség az, amikor Isten az Atya megbíz valamivel, vagy rám bíz valamit.

Érdemes elgondolkodni azon, hogy az olyan gyülekezetek ahol a Szellem ajándékait, megnyilvánulásait tagadják, azok mivel szolgálnak egymás felé! A fogyasztói kereszténység sok helyen sajnos divattá vált. Elvárják, hogy nekik és helyettük szolgáljanak mások. Azért fizetjük a tizedet, a perselypénzt, a járulékot, hogy ezért „szolgáltatást” kapjunk! A legfőbb oka ennek, hogy a szolgálathoz bizony alázat és odaszánás is kell! Ez pedig nem annyira népszerű motivációs tényező. Félnék attól, hogy az idejük, pénzük, képességük Isten irányítása, vezetése alá kerül! A Biblia szerint az egymás felé való szolgálatot a személyenként kiosztott karizmák, ajándékok szerint hajtjuk végre! Ahol tehát nem működnek a Szellem ajándékai, ott nem lehet Úsz.-i értelemben vett szolgálatról beszélni!

A sáfárság legfontosabb jellemzője a hűség:

A mi pedig egyébiránt a sáfároknak megkívántatik, az, hogy mindenik hívnek találtsék. (1Kor 4,2)

Hűnek lenni Istenhez, az elhíváshoz, a szolgálathoz. Hűségessé lenni minden időben és körülmény között. Amikor mások próbálnak kimozdítani ebből az állapotból akkor is legyél hű! Ha mindenki elfordul az Úrtól körülötted, te akkor se tarts velük, gondold arra mit mondott Jézus Krisztus:

...Légy hív mind halálig, és néked adom az életnek koronáját. Jel 2,10

Halálig tartó hűségről beszél Jézus Krisztus. Nem ideig-óráig való hűségről! Nem úgy van, hogy csak akkor szolgáljak a rám bízottakkal, amikor nekem kedvem van, jól érzem magam. Timóteusnak alkalmas és alkalmatlan időben is hirdetni kellett az Igét! Ezért lesz minden hívő Krisztus ítélőszéke előtt megítélve, aszerint, hogy mit tett a szolgálataival, épített vagy rombolt, használta vagy nem! Aki nem akar tűzön átmenve bejutni Isten királyságába, annak el kell kezdenie végre szolgálni mások felé azzal, amit személyesen rábízott az Atya! Nem kifogásokat, hanem szolgálati lehetőségeket kell keresni! Biztos meglepetés lesz, amikor olyanért is kapunk jutalmat, amiért nem is gondoltuk volna!

Az Isten kegyelme „sokszínű, tarka, változatos”. Nincs két egyforma megtérés! Mindenkit másképp ragad meg az Úr kegyelme. Olyan jó látni, amikor emberek megtérnek és újjászületnek, vagy visszatérnek az Atyai házhoz! Ki ilyen, ki olyan élethelyzetben tér meg. A kapott kegyelem által válunk sáfárokká és bíz ránk az Atya megbízatást és felelősséget! Ezt a sokszínűséget, változatosságot csak együttesen lehet bemutatni. Mindenkinek az életében látszania kell, mit végez benne és általa az Isten. Amikor ezt tesszük, akkor vagyunk igazán jó sáfárok.

5, Ékesen, jó rendben kell élni vele

Mindenek ékesen és jó renddel legyenek.(1Kor 14,40)

Ez az igevers a karizmák gyülekezeti használatáról szól. Az előző versekben Pál beszél arról, hogy a nem megfelelő használat milyen káros lehet egy kívülálló számára.(1Kor 14,23) Isten nem a *féktelenség v. zavargás* Istene.(33.v.)

Az Isten által teremtett világban is törvények uralkodnak, amelyek a rendet fenntartják. Isten valóban szereti a rendet, a harmonikus egyensúlyt. Ezért kell a gyülekezetben is mindennek ékesen és jó renddel működnie. Sajnos jó néhány kereszténynek és teológusnak ez a kedvenc igeverse annak alá támasztására, hogy a karizmatikus dolgokat nem szabad megengedni a gyülekezetben! Az ékes és jó rend szerintük a megszokott dolgokat, a kiszámíthatóságot és a hagyományt jelenti. Ezért minden olyan dolgot és eseményt, ami váratlan, nem megszokott, azt ki kell iktatni az összejövetelről, meg kell tiltani. Radikális esetben, csírájában kell elfojtani! Pedig ez az igevers nem a tiltásról, hanem a megfelelő használatról szól! Lehet a karizmatikus eseményeket is, Isteni módon megélni.

Az ékesen szó jelentése, *„tiszteletreméltóan, illedelmesen becsületesen”*. Ha a szó előfordulási helyeit megnézzük, azt láthatjuk, hogy ez általában személyes erkölcsi állapotot jelenti. A megjelenést, a viselkedést, az életvitelt. Amennyire tehát lehetséges Istenhez méltó módon vegyünk részt az Istentiszteleten. Teljes szívvel és lélekkel, odaszántan készen arra, hogy Isten használjon, ha akar! Ha pedig megfáradt, leterhelt vagyok legyek kész elfogadni a testvéri segítséget.

A jó rend pedig a *„dolgok megfelelő helyre való rendezését”*, beosztást, de *időbeli sorrendet* is jelenthet. A vezetőknek nagy szerepük van abban, hogy milyen irányba mennek el a dolgok egy-egy összejövetelen! Természetesen a Szellem éppen mást is tehet, mint amire a gyülekezet éppen készült! Én is voltam nem egy olyan alkalmon, amikor minden előre le volt rögzítve óráról-órára, de a Szellem beleszólt és nem az történt, amit terveztek. Más lett az igehirdető, a dicsőítő csoport és nem hitmélyítés, hanem evangelizáció lett az alkalomból. Utólag a Szellem a sok megtérő által ezt visszagazolta! Nyitottnak kell lenni a Szellem vezetésére. Ha valaki igazán ért a jelenlevők szükségéhez, akkor Ő az.

Nem az a kérdés, hogy mi mit szeretnénk vagy mi az, amit megszoktunk! Ki kell lépni a megszokottság állapotából, és engedni kell, hogy Isten cselekedjen! Jézus Krisztus szolgálata is rendkívüliek voltak. Az egyetlen „bűne” az volt általában, hogy felborította a zsinagógai Istentisztelet megszokott programját! Gyógyulások, szabadulások, hangoskodások jellemezték, amikor Ő jelen volt egy-egy alkalmon! Nem azt nézte, hogy kinek mi a véleménye az együttlétről, alkalomról, hanem azt, hogy segítsen a rászorulóknak, ezáltal az emberek hitét erősítse, hitet támasszon az emberi szívekben! Igenis tiszteletre méltó dolog volt, hogy a vakok látásukat visszanyerték, a süketek hallottak a sánták ugráltak, a halottak feltámadtak... stb. Természetes, tehát ha a gyülekezet is követi a Mesterét és Urát! Ha valóban ilyen módon éli a gyülekezet az életét az egy Istenre mutató bizonyágtétel lesz. Vannak olyan emberek, akiket pont az érint meg, amikor Isten hatalmas cselekedeteit látja. Elege van a kegyes szövegekből, okoskodásokból, számára egy Élő Istenre van szükség. Az élő eleven lelki összejövetelt átélések is kísérik. Egyszer talán látványosabbak máskor pedig nem.

Valamikor ujjongás és öröm árad ki, valamikor pedig a bűnbánat szelleme. Olykor szellemi éhség támad és a tervezett alkalom két óra helyett 8-10 óráig is tart! Nagyon gazdag és Hatalmas Istenünk van! Engedjük, hogy megossza velünk a mennyei javakat! Ehhez bölcsességre és Isteni vezettetésre van szükség. Fontos, hogy a gyülekezetnek legyen egy kialakult liturgikus rendszere, de ez semmiképpen sem mehet a szellemi tartalom rovására. Nem lehet megszabni az Úr Szellemének, hogy most csak 2-3 szolgálatot engedélyezünk! Engedni kell Isten Szellemét a gyülekezetben munkálkodni. Amikor egy gyülekezetben a dolgok megfelelően működnek akkor a Szellem is szívesen és hatékonyan tud munkálkodni.

6, Építésre adatott

Azonképpen ti is, minthogy lelki ajándékokat kívántok, a gyülekezet építésére igyekezzetek, hogy gyarapodjatok. (1Kor 14,12)

A szellemi megnyilvánulások és karizmák egyik legfontosabb célja a gyülekezet, Krisztus Testének építése. A kívántok szó ugyanaz, ami az 1Kor 12,31a, és a 14,1-ben is megvan a *dzéoló*. Forrás, buzogás; erőteljes vágy a szellemi dolgok iránt. Ez egy természetes vágy Isten ajándékai után. Azonban ennek nem énközpontúság, hanem gyülekezetközpontúság legyen a célja. Amit az egyes tagok kapnak, azoknak az egyik feladata a gyülekezet építése. Nem azért kapjuk őket, hogy a magunk, hasznát keressük, hanem a gyülekezetét ahová az Úr helyezett bennünket! A bátorítan, félénk testvéreket pedig bátorítani és segíteni kell a karizmák használatában.

Az építés kifejezés a karizmákkal kapcsolatban több helyen is szerepel. (1Kor 14,5.26; Ef 4,12... stb.) A gyülekezetnek szüksége van a növekedésre. Az építkezést nem szabad kihagyni és megspórolni. Itt is arról van szó, mint a Péteri kijelentésben, hogy karizmák használata nélkül nem lehet a gyülekezetet építeni! Amíg Krisztus gyülekezete a földön van, állandóan növekednie kell! Ez a természetes állapot. Ahol nincs növekedés, vagy megakadt meg kell keresni az okokat, és folytatni kell az építkezést. Nem véletlenül nevezi az ige a gyülekezetet Isten házának, amelynek növekednie kell! Ezt pedig csak úgy lehet elérni, hogy minden gyülekezeti tag bármilyen karizmát kapott is azokat ennek érdekében használja. Nem két-három ember dolga ez, hanem mindenkié! Akik nem az építésben vállalnak szerepet, azoknak általában a kritikai szellemisége tör elő, és a rombolás útjára lépnek. Kívülről szemlélik az eseményeket, nem pedig belülről annak folyamatában. Mennyivel jobb lenne, ha inkább a szolgálatban vennének részt!

A jó építkezés eredménye a gyarapodás. A gyarapodjatok szó jelentése „*bőséges, túláradó, felesleg keletkezése, túlcordulás*”. Isten olyan mértékben adja az ajándékait a gyülekezet javára, ami mérték fölötti. Egyszerűen, nem lehet megmérni. A természetfölötti világban a földi mértékegységek nem sokat jelentenek. Bőséges, gazdag, sokszor még marad is belőle, mert annyira kiáradt Isten Szelleme. Nem arról van tehát szó, hogy a karizmákat el kell nyomni, hanem pont az ellenkezőjéről! Isten arra bátorít, hogy olyan mértékű legyen a kívánság a vágyakozás, hogy még maradék is legyen. Így volt ez akkor is, amikor az Úr Jézus mikor megáldotta az embereket a két hallal és öt kenyérrel még maradt is belőle tizenkét tele kosárral. (Mt 14,15-21). Istennél mindig van felesleg! Ha van szívbéli vágyakozás Isten után Ő mindig ad az övéinek, nem csak betölti a szükségleteket, hanem még többet is ad! Isten természetfölötti módon, az emberi elképzelést felülmúló módon akar adni a gyermekeinek az Ő gazdagságából. Amikor tehát Isten rajtunk keresztül akar adni valamit a gyülekezetnek, akkor adjuk is át. Minél többet adunk annál többet kapunk. Ez is egy szellemi törvényszerűség, mint a vetés és aratás. Jézus azt mondja:

Adjatok, néktek is adatik; jó mértéket, megnyomottat és megrázottat, színiig teltet adnak a ti öletekbe. Mert azzal a mértékkel mérnek néktek, a melylyel ti mérték. (Lk 6,38)

Egyértelmű kijelentés, ha kapni akarsz, adjál! Többet akarsz kapni, többet adjál! Az olajos korsóknak nem kell kifogyni! Minél nagyobb a lelki éhség annál túlcordulóbb az Isten áldása. A szívünk állapotától is függ mennyit kapunk és adunk!

Ezáltal építjük a testvéreinket és a gyülekezetet is. Oda kell figyelni arra is, hogy a növekedés ne csak néhány területre korlátozódjon, hanem egyensúly álljon fenn! A létszámbeli, anyagi, szellemi... stb, növekedés egyaránt fontos! Van ahol anyagiak vannak, de nincs szolgálatra fogható ember. Némely helyen van elég szolgálattevő, de nincsenek anyagi források. Ne legyen pillanatnyi szükségleteknek és hirtelen elhatározásoknak alárendelve az egészséges növekedés és építkezés.

7, Haszonra adatik

Mindenkinek azonban, haszonra adatik a Léleknek kijelentése.(1Kor 12,7)

Ez az ige a Szent Szellem megnyilvánulásának a lényegét, velejét tartalmazza. A kijelentés szó megnyilvánulást, előtűnést, feltűnést, megnyilatkozást jelent. Látható, nyilvánvaló a Szent Szellem munkája. A materialista hívők ezt már nem bírják megemésztetni. A Szent Szellem megnyilvánulása néhány helyen elég botrányosnak tűnik, pedig itt nem csendes, hanem igenis zajos, látványos eseményről van szó. Ez nemcsak magára a megnyilvánulásra, hanem a következményeire is utal! Amikor Péter és János az Ékes kapuban a sántát meggyógyították, és ezután bement a templomba ezt olvassuk:

És felszökvén, megállta és jár vala és beméne ő velök a templomba, járkálva és szökdelve és dicsérve az Istent.(ApCsel 3,8)

Nem volt visszafogottság, titkolózás, elhallgatás. Öröm volt ujjongás, Isten dicsérete! Ma jó néhány gyülekezetben felszólítanak a gyógyult illetőt, hogy ne zavarja meg az Istentiszteletet! Menjen haza, örüljön otthon! Ezt követően, még azt is olvassuk, hogy ennek eredményeként a hívő férfiak száma 4000-re nőtt.(ApCsel 4,4) Ez sem egy csendes esemény volt! Amikor tisztátalan szellemek és démonok hagyják el az embert akkor ott is erőteljesek is lehetnek a megnyilvánulások. Természetesen van a Szellemnek csendes és halk intim érintése is. Az imádat az Isten előtti csendesség és várakozás szintén a Szent Szellem műve! Nem mindig kell látványos dolgokra várni! Néhány helyen állandóan erre várnak, és ha nem történik valami „látványos” akkor jobb esetben elfogadják a Szellem vezetését, rosszabb esetben emberileg csinálnak, valami látványosat. Többek között ez utóbbi miatt keletkezik ellenszenv és félelem Isten Szellemének munkája iránt.

Pál ezért is tartja fontosnak, hogy ezek a manifesztációk egyfajta rendet tartalmazzanak, mert egy kívülálló számára őrzöngésnek tűnhetnek ezek a szellemi események.(1Kor 14,23) Emiatt néhány közösségben az ajándékok ilyen megnyilvánulásait zárt körben élik meg és nem az Istentiszteleten.

A *haszonra adatik* kifejezésünk elég érdekes gondolatot, rejt magában. A szó az eredetiben ugyanis egybehordást, összegyűjtést, közrebocsátást jelent. Mindenki, amikor a gyülekezetben van, beadja a „közösbe” amit kapott. Össze kell hordani Isten ajándékait, hogy mindenki megkapja, amire szüksége van. A kérdés az mit viszel magaddal egy-egy alkalomra? Meg kell tanulni az ajándékokat, megosztani. Akár bátorítás, vigasztalás, prófétai szó... stb. Nem lenne szabad senkinek üresen, csalódva elmennie, mert nem kapott semmit sem. Az egyéni érdekek nem viszik előre az Isten munkáját!

A karizmák használata megtanítja az embert a közösségi életre és a felelősségre is. A teherhordozásra és az áldozathozatalra is. Kész vagy-e arra, hogy ha kell éjfélkor vagy hajnalig lelkigondozzad testvéredet? Kész vagy-e mindennap imádkozni érte, ha kell órákat is? El tudod-e hordozni a testvéreid gyengeségét vagy erőtlenségeit? Használod-e azt, amivel Isten megbízott, testvéreid javára? Őszintén gondolt át ezeket a kérdéseket! Ez az ige azonban ne legyen frusztráció azok számára, akik éppen lelki nehézségben, próbában vannak, és úgy érzik, hogy mindenképpen tenniük kell valamit! Soha nem lesz olyan egy gyülekezetben, hogy mindenki a „csúcson” van! Pál a következőket írja:

Kérünk továbbá titeket, atyámfiai, intsétek a rendetleneket, bátorítsátok a félelmes szívűeket, gyámolítsátok az erőtelenekeket, türelmesek legyetek mindenki iránt. (1Th 5,14)

Ez is hozzátartozik a gyülekezet életéhez. Vannak erősek és gyengék a hitben. Kiskorúak és lelkileg nagykorúak. Valamikor inteni és feddeni kell, hogy a gyülekezetet megóvjuk a szellemi és erkölcsi tisztátalanságtól!

III. Az ajándékok felismerése

Mi pedig nem e világnak lelkét vettük, hanem az Istenből való Lelket; hogy megismerjük azokat, a miket Isten ajándékozott nekünk.(1Kor 2,12)

Sok keresztény küzd és vívódik azzal a dilemmával, hogy milyen ajándékot és elhívást kapott az életére nézve. A Biblia nem ad meg semmilyen konkrét előírást vagy receptet. Azonban találunk néhány utalást, hogy milyen eszközeink vannak, amik segíthetnek a felismerésben. Fontos, a személyes életünkre vonatkozóan tudnunk mi az, amire Isten elhívott!

Egy hívő embernek Isten egy életcélt és ehhez való szolgálatot valamint ajándékot is ad. Előfordulhat ennek módosulása is az idők elteltével, de mindenkor azzal a tudattal kell lenni, hogy Isten számít rám és egy teljes élettel akar megajándékozni!

Az első és legfontosabb Isten Szellemének a kinyilatkoztatása. Egyedül a Szent Szellem az, aki ebben a kérdésben illetékes, hiszen ő működteti a Testben a karizmákat. A világban működő szellem nem tud segítséget adni ebben a kérdésben, mert hatásköre csak erre a földi életre és dolgaira tud támaszkodni. Sőt az Isten dolgai, titkai számára bolondságnak tűnnek! Akik nem az Úrői azok szellemben halottak és a sátán királyi uralmához ill. annak befolyása alá tartoznak. Az Isteni dolgokat csak Szent Szellem tudja megmutatni és feltárni. A megtéréskor az ember szelleme újjászületik, és ez által lehetővé válik az Istennel való kapcsolat kialakulása! Erre utal a *hanem* szó is amely szó alapja az eredetiben a csere kifejezés. A megtéréskor Isten Szent Szelleme lakozást vesz a hívő emberben és a világból való szellemet, lecseréli. Ez nem jelenti azt, hogy most már nem befolyásolhatja a hívő embert, de a vezető helyet a Szent Szellem veszi át. A megszentelődés folyamata tulajdonképpen nem más, mint az hogy, az ember mennyire engedi át az uralmat a Szent Szellemnek.

A Szent Szellem vezetésének és kijelentésének több módja is van! Három fontosat szeretnék kiemelni az igéből, ami segítséget adhat! Mivel Isten Szellemének a munkája elég változatos ezért több módon is nyilvánvalóvá teheti, de amelyeket megemlítek ezek a leginkább előforduló módjai a Szellem vezetésének. Azért ezek, mert a *megismerés* kifejezés nem mást jelent, mint; észrevételt, felismerést, érzékszervvel való tájékozódást.

A Szent Szellem tehát a vezetés és kijelentés folyamán felismerhetővé, észrevehetővé teszi a benned lévő ajándékokat.

1, Ima és böjt

A keresztény embernek az Istennel való kapcsolattartásában nagy szerepet játszik az imádság. Lehet és szabad Istent, a mi Atyánkat arra kérni, hogy mutassa meg ajándékunkat és elhívásunkat. Az Úrral való szoros közösség könnyebbé teszi az ajándékok felismerését. A mindennapos imaélet szerves részét kell hogy képezze minden keresztény életének. Imádkozz bátran, hogy Isten mutassa meg karizmá(i)dat. Legyél nyitott, hogy megértsd, Isten hogyan válaszolja meg az imádságaidat!

Valamikor az ígén vagy ígéken keresztül kapod meg a kijelentést, de lehet látomás vagy álom útján! A fontos az, hogy imádkozz! Szakíts mindennap időt rá. Keresd Isten vezetését. Lehet, hogy egy hétig imádkozol, lehet, hogy hónapokig, de ne add fel! Még ha azt is látod magad körül, hogy egyesek már rendelkeznek valamivel, sőt azt használják is, bátorítás legyen számodra ne elkeseredettség! Emlékszem én is mennyit kerestem, kutattam az elhívásomat, és most már tudom mi az. Nekem sem volt könnyű, nem csak ismereteim nem voltak ezekről a dolgokról, hanem még le kellett küzdenem egy csomó fenntartást és előítéletet is! De Mennyei Atyám nagyon türelmes volt hozzám, szépen lassan vezetett bele az ismeretekbe. Sokat kellett imádkozni és megtanulni, a Szellem vezetését, de megérté!

Az imádsághoz hozzá lehet még venni a böjtöt is. Ez is része a szellemvilágba való belenyúlásnak, és sokszor nagyon jó lehetőség az Istennel való kapcsolat elmélyítéséhez. A földi dolgokról való lemondásunk, és az Istennek való odaszánásunk gyümölcsöző csere szokott lenni.

A böjtölésre több helyen nem fektetnek elég hangsúlyt, ezzel pedig egy értékes fegyvert vesznek el az emberektől! Amikor böjtölsz, azzal áttörhetsz olyan területeken is amelyek eddig falként álltak előtted. Vannak olyan magaslatok, amelyek ezen a területen képeznek akadályokat.

Ilyen lehet a rossz tanítások fala az Isten személyével kapcsolatos tévelygések. Személyes életed gyengeségei, hitetlenséged, negatív élmények. Ezek okozhatják, hogy nem hiszel a karizmák mai működésében és Isten természetfölötti erejében. Nem tudod elhinni, hogy Isten neked is készített valamit, ami csak a tied! Rombold le ezeket a falakat és tagadd meg a hitetlenséget. Pál ezt írja:

Lerontván okoskodásokat és minden magaslatot, a mely Isten ismerete ellen emeltetett, és foglyul ejtvén minden gondolatot, hogy engedelmeskedjék a Krisztusnak. (2Kor 10,5)

Az Isten ismerete ellen sokféle falat szoktak emelni. A cél, hogy a hívő ember el legyen vágva az Istennel való személyes és bensőséges kapcsolattól. Legyen már a kezdet kezdetén megmérgezve ez a jelenlét! Amikor az Istennel való közösséged nem elég szoros vagy erős, vizsgál meg magad! Mi az, ami Isten és közéd állt?

Az elméd is legyen Krisztusnak alárendelve! Ez azt jelenti, hogy az Ő szavának kell, hogy engedelmeskedj! Amikor Isten Szelleme kijelent valamit a szellemedben azt az értelmednek meg kell ragadnia, és hittel rá kell állnia! Az Istennek való szolgálat és engedelmesség teljes embert kíván! Szellemednek, lelkednek és testednek mind együtt összhangban kell együttműködniük! Szellemedben kapod a kijelentéseket, a lelked erre reagál és a tested amennyire szükség van rá, besegít. (Rm 12,1-2) Legyen számodra a legfontosabb a szellemi rész, mert csak itt tudod az Istennel való jelenlétet átélni! Ahhoz, hogy másoknak is áldás legyél, igénybe kell venni az értelmedet, érzelmeidet és akaratodat is. Ezért, hogy egészséges legyél, mindent meg kell tenned személyiséged fejlődése érdekében. Le kell rombolni, ami ellene mond annak, amit Isten tenni akar az életedben. Megőrizni és fogságban tartani azt, ami segít a Krisztusnak való engedelmisségben. Ez harcok nélkül nem megy. Előnyben vannak azok, akik hívő családban nőnek fel és a karizmákkal kapcsolatban egészséges látásuk van a szülőknek és a gyülekezetnek. De ilyen helyen is kialakulhatnak olyan beidegződések és vallásos reflexek, amelyek problémákat okozhatnak.

Az első és talán a legfontosabb tehát az imádság és a böjt!

Miközben imádkozol és várod az Úr vezetését és a Szellem kijelentését, ne lepődj meg, ha egyes ajándékok után elkezdesz vágyakozni és érdeklődni.

Természetes, hogy személyiségednél, képzettségednél fogva egyes karizmák talán közelebb állnak hozzád, míg mások talán nem is érdekelnek. Erre oda kell figyelni, mert akadály lehet annak, hogy azt fogadd el, amit a Szellem valóban adni akar neked. A vágyakozásra és kívánságra két ige is buzdít bennünket. Volt már ezekről szó a karizmák jellemzéseinél ezért most egy másik szempont alapján vizsgáljuk meg!

2, Igyekezni, kívánni

Igyekezzetek pedig a hasznosabb ajándékokra... (1Kor 12,31)

Kövessétek a szeretetet, kívánjátok a lelki ajándékokat, leginkább pedig, hogy prófétálatok. (1Kor 14,1)

Ez a másik fontos dolog, vágyakozni, kívánni Isten ajándékai után. Ezek az igék a hívő ember szellemi hozzáállásáról beszélnek. Zelótai hajlamról van szó az eredeti szöveg szerint. Erőtéljes szellemi kívánczóság szellemi buzgóság valaminek a birtoklására.

Sok helyen elfojtják ezt a dolgot azzal, hogy ez egészségtelennek tarják. „Rajongó, eksztatikus dolgot tesz. Órákig imádkozik valami karizmáért, ahelyett, hogy több keresztény könyvet olvasna! Keresi Isten vezetését ahelyett, hogy úgy élne, mint mi! Minek ezt túlzásba vinni, van lelkipásztorunk, azért fizetjük, hogy ő tegyen mindent!” Pedig ez a helyes hozzáállás.

A Szent Szellem segít kordában tartani ezt a lelkesedést, hiszen Ő hozza fel a hívő emberben a vágyat. Akiben a Szent Szellem tüze ég azt nem lehet csak úgy megállítani. Abban lobog az Úr szeretetének tüze. Mindenre hajlandó, amivel Isten őt megbízza. Érzelmek is Isten kezében vannak. Lelkesedése buzgóssága Isteni forrásból fakad, olyan folyam ez, amelyet nem sok minden állít meg.

A langyosságot csak kiköpi az Úr. Neki érte égő és izzó emberek kellenek. Nem lehet rezzenéstelen arccal, közömbösen hozzáállni a karizmákhoz.

Egy gyülekezeti táborban ahol a karizmákról volt szó egy héten át, ki lehetett tölteni egy ún. karizma tesztet, amely segítséget adhat abban, hogy milyen karizmák működnek bennünk. Amikor mindenki kitöltötte és kiderült mi az ami számára előjött a tesztből, az emberek teljesen bezsongtak. Odamentek egymáshoz és élénk beszélgetések alakultak ki. Neked mi jött ki? Igen? Nekem is! Erre nem is gondoltam! Biztos voltam benne!

Szomorú és lelketlen embert ott nem volt közöttük. Még másnap is ez volt a téma! Nagyon lelkesek lettek! Boldogok voltak attól, hogy Isten számára fontosak és értékesek! Korinthusban sem a közömbösség, hanem egy karizma, a nyelveken szólás kiemelése volt a probléma. Annyira fontosnak tartották, hogy emiatt más karizmákat a háttérbe szorítottak. Pál kénytelen volt rendet tenni mert még az istentiszteletek is káoszba fordultak.

Egyetlen karizmára nem lehet gyülekezetet vagy gyülekezeti alkalmat építeni! Minden karizmáról és szolgálati ajándékról tanítani kell, hogyha megnyilvánul, fel lehessen azt ismerni. Rossz látni, amikor valakire olyan dolgot bízunk rá a gyülekezetben, amihez nem is ért de mivel szolgálni kell, őt is elhelyezik valahova.

Ha egy karizma ott van a szíveden, vizsgálj meg a Szellem adta-e vagy sem, megnyilvánulás, vagy életre szóló ajándék? Lehet, hogy olyan után vágyódsz, ami nincs benne az Isten tervében számodra, de neked kellene! Ilyen esetben fogadd el azt, amit a Szellem adott!

Amikor már imádkoztál, böjtöltél és kezd kibontakozni előtted a karizmad, a megerősítéséhez, ill. használatához szükséged van még egy dologra.

3, Kézzátétel prófétálással

Meg ne vesd a kegyelemnek benned való ajándékát, a mely adatott néked prófétálás által, a presbitérium kezeinek reád tevésével. (1Tim 4,14)

Szintén fontos eleme lehet a felismerésnek és megerősítésnek a kézzátételes imádság, amely a prófétai kijelentéssel együtt segíthet meglátni az ajándékot. Fontosságát a kézzátételnek az is jellemzi, hogy a keresztény fundamentumok között szerepel. (Zsid 6,1-2) Pál is ugyanezt az eljárást alkalmazta Timóteus esetében. Timóteus aki Efézus gyülekezetének a pásztora volt ahhoz, hogy be tudja tölteni szolgálatát karizmákra volt szüksége. Ezért Pál a presbitériummal együtt kirendeli a szolgálatra.

Meg is kapta a Szent Szellemtől azt, amire szüksége volt. Felismerték benne Isten munkáját és vezetését, ezután ezt megpecsételték a kézzátétellel! Minden ilyen esetben a Biblia a kézzátétellel történő kirendelést írja elő! Amikor valakiért kézzátétellel imádkoznak, akkor egy olyan szellemi közeg jön létre, amely lehetővé teszi a Szent Szellem munkáját. Ezért olvashatjuk az Igében, hogy kézzátétel után az emberek nyelveken szólnak, prófétálnak, betöltekeznek Szent Szellemmel, meggyógyulnak... stb. Tehát, nem az emberből magából származik a hatalom, hanem rajta keresztül nyilvánul meg Isten munkája. Nem véletlenül alakult ki az a gyakorlat már a kereszténység kezdeti időszakában, hogy a megtértekért bemenésük után a gyülekezet vezetői kézzátétellel imádkoztak! Ilyenkor nem csak azért imádkoztak, hogy a Szent Szellembe való bemenés megtörténjen, hanem azért is, hogy esetleg egy-egy ajándékot az illető életében a Szellem prófétai úton kijelentsen. Egyes esetekben pedig az egész életére szóló Isteni elhívást is megmondta Szellem a prófétai ajándékon keresztül. A prófétai szolgálat azonban bármennyire is hasznos és komoly segítség, nem lehet kizárólagos eleme az Istennel való kapcsolatodnak. Meg kell tanulnod a személyes vezettetést is. Nagy csalódásaid lesznek akkor, ha a prófétai kijelentésre hivatkozol, de az Úr nem erősítette azt meg és ráálltál.

A legtöbb esetben az a normális, amikor egy dologra elvezetett az Isten és azt szolgálja, a prófétákon keresztül megerősíti!

A gyülekezeti vezetőknek pedig elég érettnnek kell arra lenniük, hogy a tagokban felismerjék a meglévő karizmákat, ajándékokat! Segíteniük, bátorítaniuk kell őket, hogy megerősödjenek és beépüljenek a karizmájuknak megfelelő szolgálatba.

Felhasznált és ajánlott irodalom

- Biblia- Károly, MBT, Csia -féle fordítás valamint ógörög nyelvű szövegek
Derek Prince – Az Egyház Építése (Autonóm Gyülekezet Bp., 1999)
Reinhard Bonnke – A Szellem erejével (Hit Gyülekezete Jubileumi Kommentár (Kálvin János Kiadó, Bp. 1998.)
Keresztyén Bibliai Lexikon (Kálvin János Kiadó, Bp. 1993.)
Herbert Haag: Bibliai Lexikon. (Apostoli Szentszék Könyvkiadója, Budapest, 1989.)
Derek Prince- A kereszténység hat alaptanítása (Hit Gyülekezete, Bp., 1997)
Charles C. Ryrie – Teológiai alapismeretek (KIA, Bp., 1996.)
C. Argetsinger – Az Újszövetség legfontosabb fogalmai (Evangéliumi Kiadó 1995)
Stanley M. Horton – Mit mond a Biblia a Szent Szellemről (Evangéliumi Pünkösdi Közösség, Bp., 2004.)
C. C. Ryrie – Teológiai alapismeretek (KIA, Bp., 1996)
Billy Graham – A SzentLélek (Magyarországi Baptista Egyház Bp., 1989)
C. I. Scofield D. D – Magyarázó jegyzetek a Bibliához (Evangéliumi Kiadó Bp., 1993)
Hans Legiehn – Ez a győzelem a mi hitünk (Evangéliumi Kiadó, Bp., 1988)
Phillip Keller – A 23. Zsoltár (Evangéliumi Kiadó, Bp., 1990)

adakozás

csodatévő erők

hit

könyörület

Apostol

Próféta

kormányzás

előljáróság

szellemek megítélése

Evangelista

gyámolítás

tudomány beszéde

Pásztor

Tanító

bölcsesség beszéde

gyógyítás

intés

nyelveken szólás

nyelveken szólás magyarázata

A Szent Lélek helyett a biblikusabb és az eredeti szöveggel megegyező Szent Szellem kifejezést használtam. Ez alól csak az idézet igeversek kivételek.

A Bibliai igeversek elsősorban a Károly fordítás alapján lettek idézve.

Kézirat
2011

TARTALOMJEGYZÉK

IV. rész Kegyelmi ajándékok

A, Karizmák csoportosítása.....	4
B, Kijelentés ajándékok.....	6
1, Bölcsesség beszéde.....	6
2, Tudomány beszéde	14
3, Szellemek megítélése.....	23
D, Erőajándékok	29
1, Hit ajándéka.....	29
2, Csodatévő erők	35
3, Gyógyítás.....	44
E, Beszédajándékok.....	57
1, Prófétálás	57
2, Nyelveken szólás és nyelveken szólás magyarázata.....	68
F, Vezetés-irányítás ajándékok.....	76
1, Intés	76
2, Kormányzás	82
3, Elöljáróság.....	85
G, Segítő ajándékok.....	91
1, Adakozás	91
2, Gyámolítás	100
3, Könyörületesség.....	105

IV. Kegyelmi ajándékok

A, Karizmák csoportosítása

A csoportosítások megkönnyítik a karizmák tanulmányozását. Általában ezek azok a csoportok, amelyeket használni szoktak. Ettől való eltérés lehetséges, más szempontok alapján is. Az első három csoport az 1 Kor 12,8-10-ben lévő kilenc karizmat tartalmazza az utolsó kettő a Róm 12,6-8-ban és az 1 Kor 12,28.-ban lévő még két karizmat. Mivel három karizmanak van szolgálati ajándékban érintettsége; (prófétálás, tanítás, pásztorlás), ezért ezek között átfedések lehetnek a magyarázatukban. – (bővebben ott) -.

Komoly vita tárgyát képezi, hogy ezen kívül létezik-e még másféle ajándék, karizma. A szolgálati ajándékok esetében a kérdés egyértelmű, csak az öt megnevezett működik. A karizmák esetében megoszlanak a vélemények. A legtöbben nyitottak arra nézve, hogy a Szent Szellem további meg nem nevezett karizmákat is működtethet. Mások szerint a megnevezettek elégségesek bármely gyülekezet biblikus működéséhez. Korinthusban az ige szerint minden karizma és megnyilvánulás működött!(1Kor 1,7)

A római levélben a 12. rész 7. versében meg van említve a szolgálat a karizmák felsorolásában. Lehetséges lenne, hogy a meg nem nevezett karizmák tartoznak ide? Mivel minden kereszténynek szolgálatban a helye ezért valószínűleg nem külön karizma, hanem általánosságban beszél itt Pál a szolgálatról. Tulajdonképpen a felszolgálat, kiszolgálás, szolgálatot jelent az alapszó. Ugyanezt a szót használja az 1Kor 12,5-ben is, amikor a szolgálatok különbözőségéről ír. Ez az alapszava a szolgálati ajándékoknak;(Ef 4,12) Péter is megemlíti a hívők sáfárságakor ezt a kifejezést;(1Pét 4,10-ben a Kár.-ban *sáfárkodjatoknak* van fordítva.). A karizmák használata egyben szolgálat is! Három olyan alapelvet találunk ezzel a kifejezéssel kapcsolatban, amely segíthet megérteni mennyire felelősségteljes dolog Isten szolgálatában állni!

1, Be kell tölteni azt, amire Isten elhívott!

De te józan légy mindenekben, szenvedj, az evangyélista munkáját cselekedd, szolgálatodat teljesen betöltsd. (2Tim 4,5)

Timóteusnak ezt javasolja Pál. A szolgálatot teljesen be kell tölteni. Itt a görög szöveg elvégzett, befejezett dologról beszél. Nem szabad a szolgálatot félbehagyni! Bármit is teszel, légy benne állhatatos, kitartó.

2, Tartsd rajta a szemed!

És mondjátok meg Arkhippusnak: Vigyázz a szolgálatra, melyre vállalkoztál az Úrban, hogy azt betöltsed! (Kol 4,17)

A vigyázás a szolgálatban ezt jelenti: Folyamatos figyelés, nézés, a szem rajta tartása valamin. Nem más szolgálatával, hanem a sajátjával van elfoglalva. Ne téveszd szem elől a szolgálatodat. Növekedj benne, szerezz gyakorlatot, jártasságot.

3, Kerüld a botránkozást!

Senkit semmiben meg ne botránkoztassunk, hogy a szolgálatunk ne szidalmaztassék.

Ne essen el senki a szolgálatunk miatt, mert akkor az, repedezetté válik, hibás lesz, és nem válik teljes értékűvé. (Az eredeti szöveg alapján)! (2Kor 6,3)

• **Kijelentés ajándékok**

Feladatuk feltárás, bemutatás, leleplezés, a láthatatlan dolgok bemutatása. Ebbe a csoportba a következő három karizma tartozik:

- bölcsesség beszéde.
- tudomány beszéde.
- szellemek megítélése.

• **Erőajándékok**

Végrehajtó szolgálatok Isten munkájában. Megcselekszik Isten akaratát, realizálják Krisztus váltságának eredményét. Demonstrálják Isten mindenhatóságát. Bemutatják az Istenből fakadó természetfeletti dolgokat. Ezek a következők:

- hit ajándéka
- csodatévő erők
- gyógyítás

• **Beszédajándékok**

Kommunikációs vagy inspirációs ajándékoknak is nevezik. A beszéd a prédikálás szolgálata ill. Isten kijelentéseinek átadása. Ez történhet érthető és nem érthető formában. Ez utóbbi esetben magyarázatot kíván. Ide tartozik, a

- prófétálás
- a nyelveken szólás
- a nyelveken szólás magyarázata

• **Vezetés-irányítás ajándékok**

Feladatuk a gyülekezet vezetésében irányításában nyilvánul meg. Elsősorban tehát vezetői ajándékok ezek de más irányú felhasználásuk is lehetséges.

- intés
- kormányzás
- előljáróság

• **Segítő ajándékok**

Már csak ez a három karizma maradt. Többben úgy tekintenek, ezekre a karizmákra, mint amelyek a leglényegtelenebbek, mivel nagyfokú alázat és hit kell hozzá. Ugyanakkor komoly áldások hordozói is! Isten szeretetének tettekben is megnyilvánuló bemutatása. Egyes elemeiben hasonló a szociális munkához, szeretetszolgálathoz!

- adakozás
- gyámolítás
- könyörületesség

B, Kijelentés ajándékok

1, A bölcsesség beszéde (1Kor 12,8)

A bölcsesség szó általános jelentése: helyes ítélőképesség meglévő ismeretek tapasztalatok alapján. A végső dolgok felőli bölcsességét jelenti. A görög szó a *szophosz*, amelyből a filozófia - bölcsesség szeretete - nevű szavunk is ered. A görög kultúrában jelentős szerepet töltött a mindennapokban. Nagyon híres filozófusai voltak az antik Görögországnak. A Szentírás is sokat beszél a bölcsességről, mint az ember számára szükséges dologról. Azonban azt lehet látni, hogy a bibliai és a világi bölcsesség között áthidalhatatlan szakadékok vannak. Akár a kiindulópontját tekintjük akár a következtetések levonásának az útját nézzük, az Isten szerinti gondolkodásmód összeegyeztethetetlen vele. Tragédiája a kereszténységnek, hogy a filozófia vált sokáig uralkodóvá a hitvédelemben és az elveszettek elérésében. Isten Szellemének munkáját rombolták ezzel, és nem egy esetben jóvátehetetlen károkat okoztak. Az első században a gyülekezetek hirdették az Isten királyságát, és nem filozofálgattak, vagy elmélkedtek, hogy választ adjanak a szórszálhasogató kérdésekre! Pál apostol is csak egyszer próbálta meg. A filozófia fellegvárában, Athénban.(Ap.Csel 17,22-34)! Az eredmény „csupán” néhány megtérő. Ehhez hasonló beszéd nincs is több Pál prédikációi között! Ezután Pál Korinthusba ment és így ír nekik erről az eseményről:

Én is, mikor hozzátok mentem, atyámfiai, nem mentem, hogy nagy ékesszólással, avagy bölcsességgel hirdessem néktek az Isten bizonyágtételét. Mert nem végeztem, hogy egyébről tudjak ti köztetek, mint a Jézus Krisztusról, még pedig mint megfeszítetttről. (1Kor 2,1-2)

Athénban Pál másképp beszélt. Korinthusig érve a Szent Szellem meggyőzte arról, hogy jobb ha Ő adja a szavakat a szájába és inkább Krisztus keresztjéről beszéljen mint kilikiai Aratusz és a sztoikus Kleanthész írásait elemezgesse, ahogyan azt Athénban tette! A Korinthusi levél egyes részei erről a nevelő hatású, Szent Szellem általi képzésről szólnak! Ebben is szerepel legtöbbször a bölcsesség szó és annak értelmezése. Pál a lényegre abban látja, hogy a hitnek Isten erején kell nyugodnia és nem a filozófián és emberi teóriákon.(1Kor 2,5)

Ebben bukott el a kereszténység – többek között -, amikor feladta az Isteni erőn alapuló evangélizálást és a pogány világban bevett retorikai és filozófiai módszerekhez nyúlt, hatalma megvédése és kiterjesztése érdekében!

a, A görög és héber(bibliai) bölcsesség

Mielőtt megnéznénk az ajándékot és annak működését érdemes megvizsgálni az Ószövetséget a bölcsességgel kapcsolatban, mert alapvető dolgokat és kijelentéseket találunk, amelyek hasznosak lesznek, hogy megértsük a bölcsesség beszédének fontosságát a gyülekezetek életében!

A héber és a korabeli görög világ gondolkodásmódja, bölcsessége jelentősen eltért egymástól. Két fontos pontot emelnék ki. Az egyik az élet. A zsidó bölcsesség az étellel állt kapcsolatban és nem az elvont eszmékkel és elméletekkel. Elég csak a Példabeszédek könyvét elolvasnunk és jól látható, hogy arról szól, hogyan tudnál ÉLNI ezen a földön Isten áldásával. Nincsenek benne elvonatkoztatott elnyújtott elmélkedések, hanem gyakorlati és egyszerű bölcs megállapítások! Annyira az életet tartja szem előtt, hogy a bölcsesség meg is van személyesítve;(8. Fej). Az Úsz.-ból majd kiderül, hogy itt a Messiásról beszél az Ige. A görögök ellenben az élet értelmére és a létkérdés különböző variációra próbáltak választ találni.

A másik a kiindulópont. A görög filozófia mindent elkövetett, hogy rátaláljon az ősokra a kiindulópontra, a kezdetre. Ezért mindenféle teóriák és elméletek iskolák és irányzatok alakultak ki. Mint tudjuk a megoldást, mind a mai napig nem találták meg. A zsidó gondolkodásmód pedig az Isten ismeretének birtokában a végső válasszal kezdi meg a bölcselkedést. Egyszerűbben fogalmazva, számol az Isten létezésével és ennek tudatában ad választ az élete kérdéseire és problémái megoldására.

Ez annyira nyilvánvaló, hogy a bibliai bölcsesség kiindulópontjára is itt az Ósz.-ben bukkanunk rá amelyről később is szó lesz ez pedig így hangzik:

*A bölcsességnek kezdete az Úrnak félelme; és a Szentnek ismerete az eszeség.
(Péld 9,10)*

Az Istenfélelem az, amely a helyes kiindulópontja a bölcsességnek! Ezzel a bölcsességgel rendelkeztek Isten nagy emberei a Krisztus eljövételét megelőző időkben. Mózes és apósa Jetró, Dávid, Ezsdrás és lehetne még sorolni azokat, akik az Isten bölcsességével rendelkeztek.

Különösen jól látható a bölcsesség haszna valamint áldása Dániel és társai életében;(Dán 1,17). Babilonban nagy szükség volt erre. Az istentelen és bálványimádó kultúrában való megállás és ellenállás Isten bölcsessége nélkül nem ment volna. Hány keresztény kér ma is bölcsességet, hogy meg tudjon állni a naponta rázúduló világi kihívásokkal és nyomásokkal szemben? Sok keresztény azt hiszi, hogy értelme és képességei felhatalmazzák arra, hogy a világgal kacérkodjon! Egy idő után már észre sem veszi, hogy nem Isten Szellemének a vezetése, hanem valamilyen más lélek vezetése alatt éli az életét.

Az Ószövetség leginkább ismert személye a bölcsességgel kapcsolatban minden kétséget kizárólag Salamon. Izrael harmadik királya erős országot és nagyszámú lakosságot örökölt az apjától, Dávidtól. Amikor Isten megjelent neki Gibeonban választhatott, hogy mit is kér Tőle. Salamon bölcsességet és értelmet kért miután Isten válasz elé állította. Valószínűleg már rendelkezett egyfajta bölcsességgel! Mert bölcsen válaszolt és kért. Ennek jutalma az lett, hogy nála bölcsőbb uralkodó, azóta sem volt. Kora összes bölcsét felülmúlta, mert Istenfélelem volt a szívében.

b, A bölcsesség fajtái

♦ Világi bölcsesség.(1Kor 1,20.26; 2,6; 3,19) Jobbik változatában a tapasztalatok általi életbölcsesség hasznos is lehet bárki számára. Nem feltétlenül állnak szemben Isten Igéjével. A jó dolgokat és tanácsokat érdemes megfogadni. Nem keresztény embernek is lehet okos gondolata és hasznos ötlete. Az idősebb emberek megfigyelései értékesek és megszívlelendők.

Amiről Pál ír az egy eltorzult, deformált bölcsesség. Képességei erre a világra és értékrendjére összpontosulnak. Tudja, hogyan lehet érvényesülni és eligazodni ebben a világban materialista szinten. Ez azonban csak emberi és nem Isten szerinti bölcsesség! Nem Istenben gyökerezik, hanem a bukott ember bűnös szívéből és eltorzult gondolataiból.

A legfontosabb jellemzőit a következőkben lehet összefoglalni: szavak bölcsessége, amely szemben áll a Krisztus keresztjével.(1Kor 1,17) Pál idejében a görög bölcselőknek fontosabb volt az üzenetük átadásának a módja, mint a tartalma. A *hogyan* számított nem a *mit*! Nem tud megoldást adni, és nem tud az ember segítségére lenni. Inkább tévútra vezet, mintsem tanítaná az embert az Istenfélő életre, mert nem tudja megismerni az Istent.(1Kor 1,21) Sőt szemben áll az Istennel. A világi bölcsesség mögött olyan démonikus szellemiség áll, amely forrása a materializmusnak, a hitetlenségnek. Nagyon sok filozófus vált ateistává és Isten tagadóvá. Ráadásul ezt még terjesztette is megfertőzve másokat. Az Isten gyalázása és tagadása mind a mai napig jó üzlet!

Ellenséges magatartást vesz fel, az embert és annak képességeit állítja a középpontba. A humanizmussal kezdődött az ember trónra emelése. Érdekes, hogy Isten, amikor egyes izmusok létrejönnek arra rendszerint, ébredéssel válaszol! Ilyen szempontból is érdemes lenni átnézni az egyháztörténelem egyes szakaszait. Ezért Isten ezt a fajta bölcsességet ítélet alá helyezte és az igehirdetés bolondsága által, megszégyenítette. Az ilyen hozzáállás elől Isten elrejti az igazi kijelentést.(Mt 11,25) Csak egy érdekes történet.

Az egyik híres rabbi, akihez sokan fordultak tanácsért már gyermekkorában kitűnt bölcsességével. Négy éves korában egy istentagadó ember ezt kérte tőle: „kapsz egy fontot, ha megmondod, hol van az Isten”. A kisfiú ezt válaszolta: „adok magának kettőt, ha megmondja, hogy hol nincs!” Megszégyenült az illető rendesen. Nem is válaszolt semmit. Isten bölcsessége felette áll a filozófusok és ateisták világi bölcsességének. Ez azonban a lejtő kezdete

Ennek folytatása a

♦, Testi és végül démonikus bölcsesség.(Jak 3,15) Ebben az esetben a bölcsesség túllép az erkölcsi-lelki korlátokon és démonikus befolyásoltság lép fel amely átveszi az irányítást. Amikor az ember kihagyja Istent a számításból, és nem veszi figyelembe kijelentéseit akkor ez, szinte törvényszerűen bekövetkezik. Jakab apostol a megelőző igeversekben azt taglalja, hogy milyen út vezet idáig. Irigység, veszekedés és civakodás, vagyis testies viselkedésmód. Ha valaki rendezetlen érzésekkel és motivációkkal rendelkezik az az életvezetésére is, kihatással van. Ilyen embertől ne is fogadjunk el tanácsot és segítséget, sem mert bölcsessége megfertőződött és világi befolyás alá került! A szellemi embereknek állandóan vigyázniuk kell, hogy el ne essenek! Az igazsággal szembeni hazugság pedig elvezet a démonikus befolyásoltságra, amely becsapja az embert. A hazugságban élő ember a gondolkodásmódját kiszolgáltatja a hazugság atyjának, a sátánnak;(Jn 8:44)! Az pedig nem habozik, hogy kihasználja az ember állapotát és beférkőzzön az életébe démonai által. A démonikus befolyásoltság abban is lemérhető, hogyha megnézzük, hány filozófus és gondolkodó örült meg, vagy lett élete végén elmebeteg. Lenin pl. a székektől és az asztaltól kérte bűnei bocsánatát! Nem véletlen, hogy a hazugok nem öröklik Isten királyságát. Azt sem szabad elfelejteni, hogy a sátán valamikor a legintelligensebb és bölcsességgel teljes angyalfejedelem volt;(Ez 28:12)! Bár képességei a bukása óta és Jézus Krisztus kereszthalála miatt jelentősen megváltoztak még mindig elég ravasz ahhoz, hogy az embert tévútra vigye. Aki szeretné, hogy áldással szolgáljon a bölcsesség ígéjével, annak meg kell tanulnia kiszűrni a gondolataiból azt, ami nem az Isten Szellemétől jön!

c, A Bibliai bölcsesség

A bölcsességnek a hívők életében két formája van. Az ún. általános vagy életbölcsesség, amelyet minden hívő kérhet, hogy a mindennapi életében tudjon Isten szerint való döntéseket hozni;(Jak 1:5). A másik tulajdonképpen a bölcsesség karizmája, vagy annak megnyilvánulása. A mindennapi életbölcsességre szükség van. Nem mindenki rendelkezik vele, ezért mondja Jakab, hogy akinek nincs, az kérjen Istentől. Olyan sok minden vesz körül bennünket és rohanó világban élünk. Aki nehezen igazodik el ebben a világban, annak Istenhez kell fordulnia, hogy tőle való bölcsességgel rendelkezzen. Fontos, hogy jó döntéseket tudjon hozni, amelyek az Isten akaratával megegyeznek és nem, a világgal való megalkuváshoz vezetnek. Sok helyen ezért is bátorítja Isten az Ő gyermekeit a bölcs életvitelre és döntéshozatalra. Csak néhány példa:

Krisztus beszédének bölcsesség általi használata kihatással van a szolgálatunkra. (Kol 3,16) Segít abban, hogy a megfelelő ígét a megfelelő időben és helyen alkalmazzuk.

Megkönnyíti az Isten akaratának felismerését;(Kol 1,9). Olyan sok keresztény tanácstalan abban, hogy egy-egy szituációban mi is az Isten akarata.

A bölcsességben való jártasság egy szűrőt képez, amelyen csak az Isten akarata akad fent. A többi átfolyik. Az időbeosztásért és a rendelkezésre álló idő jó kihasználásáért is lehet bölcsességet kérni. Sokszor hallottam, hogy az imaóra inkább beszélgetés órává alakult át és az imádság el lett hanyagolva!

Ennek a bölcsességnek a feltétele a hit. Jakab azt írja: hittelt kell kérni nem kételkedve. Ha valaki kételkedve kéri, annak már véleménye van, és kialakult álláspontja. Ha egyezik az Úr vezetésével, akkor jó, de ha nem akkor hánykolódó hajóhoz fog hasonlítani az élete. Az ő véleménye az egyik oldalra billenti a hajót, az Úr véleménye a másik oldalra és irányba vezeti. Az ilyen hozzáállás nem eredményez imameghallgatást bölcsesség ügyében. Jó tehát várni arra, hogy Isten hogyan vezet bennünket. Milyen szavakat ad a szánkba, vagy gondolatot a szívünkbe.

c, A bölcsesség beszédének forrása

A bölcsesség ajándékának a Szentháromság-Isten a forrása. Isten bölcs és mindenható. Bölcsességét szeretné megosztani gyermekeivel. Mind az Atyának, mind a Fiúnak és a Szent Szellemnek megvan a maga szerepe abban, hogy ez a cél megvalósulhasson.

a, Az Atya Isten bölcsességéről ezt mondja a Biblia:

Az örökkévaló királynak pedig, a halhatatlan, láthatatlan, egyedül bölcs Istennek tisztesség és dicsőség örökkön-örökké! Ámen. (1Tim 1,17)

Mennyei Atyánk egyedül bölcs Isten! Az egyedül szót egyedülállónak is lehet fordítani, vagyis olyan bölcsességgel rendelkezik, amelynek nincsen párja! Senki és semmi nem befolyásolhatja bölcsességét. Bölcsessége örökkévaló. Ebből fakadnak rendeletei és végzései. Tanácsait és kijelentéseit is áthatja.

b, Jézus Krisztus maga a bölcsesség.

Tőle vagytok pedig ti a Krisztus Jézusban, ki bölcsességül lőn nekünk Istentől, és igazságul, szentségül és váltságul. (1Kor 1,30)

Jézus Krisztus megtestesítette az Atya Isten bölcsességét. Személyében megjelent a hozzáférhetetlen és legmagasabb rendű bölcsesség. Isten belehelyezett bennünket Krisztusba! Egyike a megváltás legnagyobb áldásainak ez a tény! Egy olyan Krisztusban vagyunk benne aki maga a bölcsesség igazság, szentség és váltság! Egyszóval minden! Már a messiási prófécia is előrevetítette ezt az állapotot. Ézsaiás próféta pl. ezt írta róla mintegy 700 évvel születése előtt:

Az Úr Isten bölcs nyelvet adott én nekem, hogy tudjam erősíteni a megfáradtat beszéddel, fölserkenti minden reggel, fölserkenti fületem, hogy hallgassak, miként a tanítványok. (Ézs 50,4)

Jézus beszéde és üzenete megdöbbenetette korának hallgatóit. Olyan erővel és hatalommal tanított, hogy az embereket szinte sokkolta. Ez a hatalma abból is fakadt, hogy az Atyával való kapcsolatát mindenek elé helyezte! Minden reggel ez volt az első.

Olvashatjuk az evangéliumokban, hogy korán reggel már imádságban találják őt apostolai. Aki tehát a bölcsesség ajándékát kapta az jó ha tanul a Mesterétől és hasonlóan ápolja az Atyjával való kapcsolatát. A sorrend is fontos, csak akkor tudsz áldás lenni a beszédeddel, ha előbb meghallgattad az Urat! Mivel Jézus Krisztus személyesen lett a bölcsesség, ezért személye révén elérhetővé vált ez a karizma is.

A Példabeszédek könyvének 8. fejezete szintén a bölcsességről szól. Itt is meg van személyesítve a bölcsesség. Világos, hogy Jézus Krisztusról szól az Ige! Ősidőktől fogva létezés a felkenetés és teremtés ez mind mind Jézus Krisztusra való utalás! Ezt a Krisztust kaptuk Istentől.

c, A Szent Szellem a bölcsesség Szelleme is.

Hogy a mi Urunk Jézus Krisztusnak Istene, a dicsőségnek Atyja adjon néktek bölcsességnek és kijelentésnek Lelkét az Ő megismerésében. (Ef 1,17)

Ahhoz, hogy a testté lett bölcsességet birtokoljuk, és hasznosan éljünk vele, arról a Szent Szellem gondoskodik. Jézus Krisztus miután a megváltás csodálatos művét elvégezte a mennybe ment és elküldte ígérete szerint a Szent Szellemet! A Szent Szellem hozza be a Testbe a bölcsesség Igéjét. Kiegészül az Ige szerint a kijelentéssel is. Nem elég a bölcsesség, ha nincs róla kijelentés! Ha a Szent Szellem nem fedi fel előtted a bölcsesség szavát, akkor ne beszélj! Tanulj meg várni és hallgatni.

d, A bölcsesség beszédének jellemzői

- Istenfélelemmel teljes

A bölcsességnek kezdete az Úrnak félelme; és a Szentnek ismerete az eszeség. (Péld. 9,10)

Istenfélelem nélkül nem fog menni ennek az ajándéknak a használata. Több Ige is arról szól, hogy a bölcsesség Istenben van. Az Istenfélelem nem egy fóbias vagy szorongásos félelem, mint azt sokan gondolják! Ebből fakadnak a negatív és bibliaellenes Istenképek. Az Urat félni tiszteletet, alázatot és megadást jelent. Elismered, hogy Ő az Úr! Ha ezzel az egészséges hozzáállással élsz, akkor csak Isten jelenti számodra a legtöbbet. Megszűnsz attól, hogy előtérbe helyezd magad és mondanivalódat. Az Istenfélelem tartást és erőt hoz be az életedbe. Hiteles leszel és odafigyelnek arra, amit mondasz.

- Rejtett, titkos

Hanem Istennek titkon való bölcsességét szóljuk, azt az elrejtettet, melyet öröktől fogva elrendelt az Isten a mi dicsőségünkre; (1Kor 2,7)

A bölcsesség elrejtett dolog. Nem mindenki számára hozzáférhető. Ezt erősíti meg Jézus szava is;(Lk 10:21). Vannak titkok, amelyeket Isten azok számára tart fent, akik alázattal és gyermeki lelkülettel közelítik meg. Isten bölcsessége titok, ezt lehet megismerni a bölcsesség beszéde által. A bölcsesség beszéde a dicsőséget közvetíti a gyülekezet felé. A bölcsesség szava Isten dicsőségét hordozza, amellyel minket akar megajándékozni! Ezt Isten már akkor elhatározta, amikor még teremtés sem volt.

- A Menny által hitelesített

A felülről való bölcsesség pedig először is tiszta, azután békeszerető, méltányos, engedelmes, irgalmassággal és jó gyümölcsökkel teljes, nem kételkedő és nem képmutató. (Jak 3,17)

A bölcsesség beszédének jellemzőit itt találjuk meg leírva. Ez az Isteni bölcsesség hitelesítője és mércéje. Eltérés esetén hamisítvánnyal állunk szemben. A sátán szeretné meghamisítani Isten bölcsességét. Bár képes a világosság angyalává is változni de romlott természetét nem tudja kiiktatni. Korábban Jakab a démonikus bölcsességről beszélt. Ezzel szemben mutatja be az igazi és Istentől jövő bölcsességet. Ezért lehet felismerni és leleplezni, hogy a bölcsesség szava kitől is származik. Röviden mit is jelentenek ezek a szavak.

Tiszta: Büntől, vagy rossztól való mentességet jelent. Alapszava, amelyből származik az a szent kifejezés. Először is, hangsúlyozza Jakab, Isten bölcsessége szent és ebből következőleg tiszta. Az Isteni bölcsesség nem tartalmaz semmilyen negatív, az Ő személyétől eltérő dolgot. Szentségtelen dolog nem származhat a bölcsesség beszédéből!

Békeszerető: A bölcsesség beszéde a megoldást és a békességet munkálja. Nem elválasztani, hanem összekötni akar. Békességre törekszik. A békétlenséget, zűrzavart okozó beszéd nem biztos, hogy az Úrtól van! Vannak esetek, amikor Isten kijelentésével szemben lázadnak fel emberek, mert szíven találta és megítélte őket. Ez a fajta békétlenség legjobb esetben megtérésre vezet. Ellenkező esetben megkeményíti a szívet.

Méltányos: Elnézést, engedékenységet jelent. Szelídlelkűségnek is fordítják másik előfordulási helyén.(Fil 4,5) Nem tola kodo és erőszakos természetű a bölcsesség beszéde! Isten senkit sem akar agyoncsapni beszédével! Az a halk és szelíd hang a szív legmélyén összetéveszthetetlen!

Engedelmes: Előnyös vagy hasznos dolgot jelent az eredetiben. A bölcsesség beszédéből mindig jó dolog származik! Hasznára és épülésére van a gyülekezetnek. Előbbre segíti a gyülekezet és egyes emberek életét. Képes a jövőt is pozitívan befolyásolni.

Irgalmassággal és jó gyümölcscsel teljes: A bölcsesség beszéde, ami az Úr szájából jön ki, az önmagát hitelesíti. Nyomában áldások és jó gyümölcsök teremnek. Az a bölcsesség, amely meddő és terméketlen azt el kell vetni.

Nem kételkedő: Nem bizonytalan, hanem „határozott”. Elfogulatlanul, részrehajlás nélkül kell átadni az Úr beszédét! Nem az emberek, hanem Isten elvárásait kell szem előtt tartani. Isten bölcsessége mindig határozott és konkrét. Nem hagy bizonytalanságban. Világos és egyszerű.

Nem képmutató: Vagyis nem színészkedik. Nincs álarc mögé bújtatva. Nem misztikus és elérhetetlen. Isten bölcsessége a maga valóságában mutatkozik meg. Ez egyfajta szűrő, segítség az Ige alapján, hogy felismerhessük a felülről való Istentől jövő bölcsességet.

- Egyezik az Írással

És hogy gyermekségedtől fogva tudod a szent írásokat, melyek téged bölcscsé tehetnek az idvességre a Krisztus Jézusban való hit által. (2Tim 3,15)

A Szentírásban való jártasság segít a bölcsesség karizmájának használatakor. Itt Pál konkrétan az üdvösséggel kapcsolatban hozza fel a bölcsességet. Ehhez az út azonban az Írásokon keresztül vezet. Ha nem ismered Isten Igéjét, nem nagyon tudod használni az ajándékot. Ismeret nélkül nem tudod megvizsgálni mi az, ami megegyezik az Isten Igéjével! A Szent Szellem sokszor Igét hoz fel vagy egy történetet, hogy a bölcsesség szava célhoz érjen.

Többnyire ezeket, az alapelveket kell figyelembe kell venni, az ajándék használatával kapcsolatban. Ismerete és gyakorlati alkalmazása segít, hogy megerősödjön ezt az ajándékot vagy megnyilvánulást.

e, A bölcsesség beszédének működése

A bölcsesség szavának alkalmazása elég változatos és sokszínű. Az Istentől jövő bölcsesség nem csak a gyülekezetben, hanem azon kívül is megnyilvánulhat.

Amikor valaki a bölcsesség igéjét szólja az néha sokkoló hatású is, lehet. A legnagyobb sötétségben, vagy reménytelenségben adhat világosságot, vezetést. Nem kell mindig nagyhatású, dörgedelmes beszédre gondolni. Nem a hangerőn van a hangsúly! Lehet, hogy egy igevers, egyetlen szó, vagy egy félmondat formájában nyilvánul meg. Esetleg nyelveken szólás útján, ha tolmácsolás is van. Ez a ritkábbik eset. Olyan helyzetek is vannak amikor meg is kell magyarázni, hogy miért lehet ez az Úrtól! Amikor a bölcsessége beszéde megnyilvánul akkor nem is maga a beszéd okoz meglepetést, hanem annak egyszerűsége és hatalma. Az az érzés támad az emberekben, hogy ez eddig miért is nem jutott eszembe? Miért is nem gondoltam rá? Ennyire egyszerű lenne a megoldás? Igen! Ha Isten segít az egyszerű és nem bonyolult. Mi keresztények hajlamosak vagyunk arra, hogy mindent agyonszervezzünk, és túl bonyolítsunk. Isten nem ilyen! Érthetően megmondja, mit kell tenni és kész! A bölcsesség szava olyan világosságot ad amely áttöri a legnagyobb értelmi sötétséget is.

Sokat segíthet az ajándék megerősítésében a szellemek megkülönböztetésének a karizmája, amely kiderítheti a forrását. A sátán is súghat rossz útra vivő hamis bölcsességet. Ki kell szűrni, hogy nehogy kárt okozzon!

A Szentírás tele és tele van példával arra nézve, hogy milyen szituációkban is lehet alkalmazni. Természetesen nem lehet kimeríteni az összes lehetőséget, de a legfontosabbakat felsorolom.

Elsősorban a nehéz, kritikus helyzetekben, való kimenekedésben segít. A bölcsesség beszéde olyan helyzetekben nyilvánul, meg amikor nagyon nagy szükség van arra, hogy tudjuk, mit is kell mondani. Jézus Krisztus életében lépten-nyomon találkozhatunk ezzel. Amikor megkísértették a farizeusok a Heródeszpártiak és a Szadduceusok, hogy szavai alapján bűnbe vigyék válasza, mindig elhallgattatták ellenfeleit. Mózes törvénye, házassági kérdés, adózás... stb. Jézus válaszára általában némaság volt a válasz. Ha Ő szólt, akkor szembesülni kellett egy nagyobb hatalommal, amivel ők nem rendelkeztek. Világi környezetben, amikor kényes vagy kellemetlen kérdéseket tesznek fel számodra akkor is a bölcsesség szavának következményeit is átélheted. Olyan dolog jön ki a szádon, amire nem is gondoltál és elhallgattatja a kérdezőt, ha provokálni akart vagy zavarba hozni. Többször jártam úgy, hogy egy megfelelő és erőteljes válasz után komoly beszélgetés alakult ki köztem és a másik személy között. A keresztények sokszor azért nem tesznek bizonyosságot, mert félnek az ezt követő kérdéssorozattól. Pedig nem kellene. Ha nem tudod a választ, megmondhatod őszintén, és jó, ha utána nézel, hogy legközelebb válaszolj neki. Ha pedig őszinte az illető, választ kaphat a kérdéseire általad.

Döntéshozatal esetén. Keresztény életünk során gyakran kerülünk döntéshelyzetbe. Vannak, azonban olyan pillanatok, amikor döntéseink egész életünkre és jövőnkre kihatással vannak. Ilyenkor jó döntést hozni nem mindig egyszerű. Istentől való bölcsességre van szükség, hogy elhatározásunk jó legyen. A jó tanácsok és testvéri segítség jól jöhet ilyenkor. Különösen akkor, ha tudjuk, hogy ennek vagy annak a testvérnek az életében ott van ez az ajándék! Gyülekezetek szenvednek attól, hogy egyes kérdésekben vagy problémakezelésben és megoldásban nem tudnak előre lépni. A bölcsesség beszéde képes rá, hogy kimozdítsa ebből az állapotból Isten népét. Feltéve, ha elfogadják és engedelmeskednek Istennek és az Ő szavának.

Pál is azt írja a Korinthusiaknak, hogy akadjon már közöttetek valaki, aki döntést tudna tenni két civakodó testvér között. (1Kor 6,5) Megmérgezte a gyülekezet lelki állapotát, ami addig sem volt elég érett a szellemi a kiskorúság állapota miatt! Hagyták, hogy elmérgesedjen és elvaduljon a helyzet. Egy bölcs döntés csírájában megoldotta volna a problémát.

Ismerek egy gyülekezetvezetőt, akinek ez az ajándéka. Nemegyszer előfordult, hogy egy-egy vezetőségi ülésen nem tudtak dűlőre jutni valami kapcsán. Ez a testvér képes volt akár órákig is várni, míg mindenki kifejti véleményét és látását az adott dologról. Majd miután nem jött létre megállapodás és egyetértés csak akkor szólalt meg. A legtöbb esetben az ő beszéde és mondatai teljes elfogadásra találtak. Felismerték, hogy ez az Úrtól való megoldás volt. A hívők életében különösen megnyilvánulhat üldözés, veszély vagy fogság, kihallgatás esetén. Emlékeznünk kell arra, hogy mit mondott Jézus Krisztus.

De mikor átadnak titeket, ne aggodalmaskodjatok, mi módon vagy mit szóljatok; mert megadatik néktek abban az órában, mit mondjatok. (Mt 10,19)

Mert én adok néktek szájat és bölcsességet, melynek ellene nem szólhatnak, sem ellene nem állhatnak mind azok, akik magokat ellenetekbe vetik. (Lk 21,15)

Nem kell tehát védőbeszédre készülnünk! Többek között azért sem, mert ezzel emberi síkra terelnénk az Isten tervét. Amikor szorul, a hurok akkor majd Mennyei Atyánk válaszol. A Szent Szellemről azt olvassuk, hogy Ő a mi Pártfogónk, védőügyvédünk! Szerintem ennél több nem is kell. Ha Ő beszél, akkor az ellenfél részéről érdemleges válasz nem fog érkezni. Fenyegetés, börtön vagy mártíromság is lehet a vége, de Isten meg fog dicsőülni általunk! István vértanúról azt olvassuk, hogy teljes volt bölcsességgel. Nem tudtak neki ellene mondani. Arca is olyan lett, mint egy angyalnak. Olyan védőbeszédet mondott, a vallási vezetők előtt amelyet ők még nem is hallottak! Pál is többször élt ezzel a karizmával szolgálata során. Elég csak a fogságban lévő beszédeire vagy tanácsaira gondolnunk.

A bölcsesség beszéde segít a tudomány beszédének hatékony alkalmazásában. A tudomány beszédét sokszor kell a megfelelő időben és helyen kimondani. A bölcsesség beszéde segíthet abban, hogy a tudomány beszéde eredményesebb legyen. Ne legyen az ismeret elmondása vagy a kijelentés átadása elhamarkodott és bölcsstelen. Lehet, hogy Isten mutat neked valamit egy adott helyzetben, de nem ott és akkor kell elmondani! Ha kimondod, lehet, hogy igazad van és az Úrtól való a dolog, de megelőzted Istent! Kérj bölcsességet, hogy amikor az Úr kijelent neked valamit akkor megfelelő módon tudd továbbítani. Különösen azért, mert egyes esetekben a tudomány beszéde összekeverhető a bölcsesség beszédével! Egy Úrtól jövő tanács is tartalmazhat kijelentést vagy ismeretet.

A bölcsesség beszédét újra és újra fel kell fedeznie a gyülekezeteknek, hogy Isten szerinti döntésekkel vigyük előre az Ő munkáját.

2, A tudomány beszéde (1Kor 12,8)

Szoros rokonságban van a bölcsesség karizmájával. A megszerzett tudást és ismeretet a bölcsesség is alkalmazza, ezért van összefüggés a bölcsesség és a tudomány beszéde között. A tudománynak fordított szó a *gnózis*. Ez tudást, ismeretet, megismerést jelent. A gnoszticista mozgalom is innen vette a nevét. Számukra csak a beavatottak lehettek Isten ismeretének birtokában, senki más. Ezzel olyan szellemiséget és megosztást vittek be a kereszténységbe, amelynek hatásai mind a mai napig érezhetőek.

Ennek egyháztörténeti és teológiai elemzésére nem térnék ki, mivel kimerítené ennek a könyvnek a kereteit. Már Pál apostol is erőteljesen fellépett ellene, élete végén. (1Tim 6,20)

a, A tudás jó és rossz oldala

Isten az embert megteremtésekor felelősséggel, és hatalommal ruházta fel. A hatalom kiterjedt az Éden kert őrzésére is. Felelősségük abban állt, hogy ne egyenek a jó és gonosz tudásának a fájáról. Isten szabad akarata gyakorlása érdekében tiltotta el őket a fának gyümölcsétől. Másrészt ez azt is jelentette, hogy ismeretük forrása és közvetítője csak maga Isten lehet! Ádám és Éva tisztában volt ezzel, de nem csak ők. A sátán szintén tudta, hogyha ráveheti az embert az engedetlenségre, vagyis a bűnre akkor közössége megszakad az Istennel. Ha valaki tudta, hogy ez mivel jár akkor ő ezzel tisztában volt.

A történetet jól ismerjük. Kígyó képében Évát megkörnyékezte, és végül bűnbe vitte. A kísértés a tudásra, annak megszerzésére és birtoklására irányult. Ádámék elbuktak és valamilyen szinten a kígyónak „igaza” lett. Megtudták mi a jó, de azt is, hogy nem tudják megtenni. Megtudták mi a rossz, de nem tudták elkerülni a megcselekvését. Ezzel a gonosz tudásnak, ismeretnek a magvát adja tovább azóta, is az emberiség generációról generációra.

Ez még ráadásul meg is lett tetéztve, különböző okkult befolyással és démonikus információszerzéssel. Nem szabad elfelejteni azt sem, hogy az utolsó időkben démoni erők és tisztátalan szellemek információval és tudással árasztják el az emberiséget. Ezek jellemzőiről és fő irányairól ír Pál apostol Timótheusnak. (1Tim 4,1-3) Az pedig még figyelemreméltóbb, hogy a görög „*daimon*” kifejezés egyik etimológiai alapszava a tanítás. Ezért is lesz az antikrisztus kezdetben eredményes lenni mert tanai és eszmerendszere már kiépülve, elterjesztve lesz mikor felbukkan. A gonosz, rossz tudás végső célja az Istennel kapcsolatos vagy Istenről szóló valós információk eltorzítása degenerálása. Hamis Istenkép kialakítása. Pál apostol ezt így fogalmazza meg:

Lerontván okoskodásokat és minden magaslatozt, amely Isten ismerete ellen emeltetett, és foglyul ejtván minden gondolatot, hogy engedelmeskedjék a Krisztusnak. (2Kor 10,5)

Az előző versekben Pál a szellemi harcra helyezi a hangsúlyt, mert ezek a gondolatok és okoskodások olyan magaslatként állnak Isten és az ember közé, amelyeket fel kell számolni! Az okoskodás szó jelentése értelmes gondolkodást takar. A *logizmosz* kifejezésből származik a logika, logikus szavunk. Vagyis a tudálékos, racionális ismeret kevés az Istentről alkotott kép kialakításához, sőt elválaszt tőle!

Logikai alapon nem lehet Istent megismerni, bebizonyítani. Különösen, azért sem mert Isten néha olyan dolgokra kéri az embert, hogy az szinte szétszakítja az ember elméjét és gondolkodásmódját. Annyira irracionális és értelmetlennek tűnő, hogy csak a hit képes az elfogadására és megcselekvésére! A hozzá vezető út hittel van kikövezve! A tudás és a logika, elvezethet azonban az Értelmes Tervezőhöz aki a mindenséget alkotta. Nem egy ilyen eset ismert, amikor híres és komoly tudósok jutottak el ezáltal Istenhez.

Pál azonban tovább megy és már a gondolati szintű ismeretet is, fogságban szeretné látni! Ha valakinek a gondolkodása nem Krisztus uralma alatta áll akkor a gonosznak lehetősége adódik arra, hogy erősségeit magaslatait kiépítse! Ez nem csak különböző ideológiákban, izmusokban, eszmerendszerekben nyilvánul meg. Hanem hamis tanításokban, eltorzított bibliai üzenetekben és tanításokban is. Az állandóan szigorú és büntető Istentől kezdve a mindent megbocsátó és elnéző szerető Istenig terjed a paletta.

Nem mindegy tehát, hogy mit olvasol, hallgatsz, vagy hogyan gondolkozol. Emlékszem, hogy egyes könyvek káros hatásaitól mennyire nehezen tudtam megszabadulni. Némelyek következményeit még ma is érzem, de amióta a Biblia az egyetlen könyv, amit elfogadok és hitelesnek tartok, azóta minden más. Ha valami a legkisebb mértékben is eltér a kijelentéstől arra már, gyanakodva tekintek. Folyton megvizsgálom, amit olvasok.

A normális Istenképet csak a Bibliából és szellemi kijelentés által fogod megkapni. Nem elméleti ismeretre, hanem kijelentett, szívbe írt ismeretre van szükséged. Arra, amit Isten Szellem plántál be a szívedbe! Ezt nem veheti el tőled senki! Meg fog tartani a legnagyobb nyomorúságban is. Olyan hitet és meggyőződést alakít ki benned, amellyel szemben nincs olyan magaslat és hatalom, amely árthatna! A kegyelemben való növekedésnek ilyen és ehhez hasonló gyümölcsei vannak.

Ennek a hamis eltorzított ismeretnek ellenpárja az Isten Szelleme általi tudomány beszéde Ez az ajándék megadja a tudás az ismeret jó oldalát. Isten kimeríthetetlen mindentudásából merít. A tudás, Isten végtelen ismeretéből és bölcsességéből fakad. Ezért tiszta és mentes minden szennytől, tisztátalanságtól.

b, A tudomány kulcsa

Jaj néktek törvénytudók! mert elvettétek a tudománynak kulcsát: ti magatok nem mentetek be, és akik be akartak menni, azokat meggátoltátok. (Lk 11,52)

A farizeusok és törvénytudók olyan ismeretek birtokában voltak a törvény uralma alatt, amellyel képesek lettek volna eljutni az üdvösségre és másokat is odavezetni. Ismerték a Tórát és a prófétai írásokat. Tudtak Isten hatalmas tetteiről és ígéreteiről. Egyes törvénytudók nemcsak az összes bibliai ígét tudták fejből, hanem még a magyarázataikat is! Olyan kulcs birtokába jutottak, amellyel az Istenhez vezető ajtót ki lehetett nyitni! Ők azonban nem éltek a lehetőséggel és mások számára is bezárták a kaput. A törvények szigorú értelmezésével és az emberi parancsolatok, megtart(at)ásával, falat húztak Isten és az emberek közé. Jézus Krisztus tanítása és törvényértelmezése alapjaiban rengette meg a farizeusok és írástudók teológiáját. Az emberek felismerték ezt, és ennek is volt köszönhető Jézus Krisztus népszerűsége, amely kiváltotta az ellenoldal rosszsallását és végül gyűlöletét is!

Jézus Krisztus váltságműve azonban visszahelyezte a tudomány kulcsát a mennybe! Most már Ő az, aki kinyit és bezár. (Jel 3,7) Az üdvösség csak általa érhető el. Emberek, egyházak nem mondhatják magukat egyedül üdvözítőnek és minden tudomány birtokosának! Kérd Jézust, hogy nyissa meg neked is a tudomány mélységeit!

A tudomány beszéde ugyanis képes arra, hogy merítsen az Isten mélységének a kútjából. Ezt olvassuk a Bibliában:

Óh Isten gazdagságának, bölcsességének és tudományának mélysége! Mely igen kikutathatatlanok az ő ítéletei s kinyomozhatatlanok az ő útjai! (Rm 11,33)

Az Isteni mélységet csak a Szent Szellem képes feltárni. (1Kor 2,10) Olyan kiterjedésű Isten tudása, amelyet a véges emberi elme nem tud befogadni és igazán megérteni. Csak ámulni és csodálni lehet azt amikor megértünk valamit Isten tervéből és akaratából!

A legnagyobb titok a Szentírásban a Krisztus ismeretének megismerésének a titka! A Krisztus ismerete vezet el bennünket az igazi tudáshoz és ismerethez.

Hogy vígasztalást vegyen az ő szívük, egybeköttetvén a szeretetben, és [hogyan eljussanak] az értelem meggyőződésének teljes gazdagságára, az Isten és az Atya és a Krisztus ama titkának megismerésére. Amelyben van a bölcsességnek és ismeretnek minden kincse elrejtve. (Kol 2,2-3)

Az Atya a Fiúban elrejtette a bölcsesség és a tudás, vagyis az ismeret minden kincsét. Jézus Krisztus földi életében az egyik leggyakoribb ajándék a tudomány beszéde volt. A használatánál és alkalmazási területeinél többször is utalok Jézus ez irányú szolgálataira. A bölcsessége beszédénél már írtam a Jézus Krisztusra vonatkozó bölcsességet illetően.

Itt most az ismeret kincseiről szeretnék beszélni. Az ismeret kincsének birtoklása az Isten szerinti lelki-szellemi gazdagságot jelenti. Megmutatja, hogy milyen az értékrendünk és milyen mély és szoros a kapcsolatunk Jézus Krisztussal! Mi az az ár, amit hajlandóak vagyunk megfizetni a Krisztus követéséért. Ahhoz, hogy kutassuk és birtokoljuk Isten kincseit, időnket, energiánkat oda kell szánni. Ebbe pedig nem fér bele a világgal való kompromisszum. A világ szeretete kiöli az ember szívéből az Isten szeretetét. Pál azt írja a Filippieknek, hogy Krisztus ismeretének gazdagságáért mindent kárnak és szemétnak ítéli;(Fil 3:8-9)! Minél jobban megismered Jézus Krisztust annál gazdagabb vagy. Mennyei kincseket kapsz, amelynek áldásait gyümölcseit már a földön élvezheted.

c, A tudomány beszéde

Tényeket, információkat közöl Istenről, emberekről, szellemi lényekről, helyzetekről. A múlttal illetve a jellel kapcsolatos abszolút tényeket ismert meg. A jövőbeni dolgok inkább a prófétáláshoz tartoznak, de a tudomány beszédénél is előfordulnak. A tudomány beszéde leleplez nem ismert, eltitkolt dolgokat. Meglát és felismer olyan állapotokat, amelyekben Isten vagy a gonosz munkája megnyilvánul. Sok területe rokonságot mutat a prófétálással és a prófétai szolgálattal.

A lényeges különbség azonban az, hogy a tudomány beszéde a hitben való megerősödést és növekedést szolgálja leginkább. A prófétálás pedig az építésre, bátorításra, vígasztalásra irányul. Amikor a tudomány beszéde megnyilvánul az hitet ébreszt és Isten felé fordítja az embereket. Példát is hozok fel majd erre a csodálatos tevékenységére. A tudomány beszéde esetében nem tanult tudásról, hanem természetfölötti kijelentésről van szó! Olyan tudást takar, amiről előzőleg az illetőnek fogalma sem volt. Nem iskolai végzettségtől és IQ szinttől függő ez az ajándék! Ennek az ajándéknak szükségességét az is igazolja, hogy az összejövetelek alkalmával ennek akárcsak a prófétálásnak jelen kell lennie! Pál ezt írja:

Ha már most, atyámfiai, hozzátok megyek, és nyelveken szólok, mit használok néktek, ha vagy kijelentésben, vagy ismeretben, vagy prófétálásban, vagy tanításban nem szólok hozzátok? (1Kor 14,6)

Itt a tudományként ismert szó ismeretnek van fordítva. Pál amikor a gyülekezetben volt szeretett a tudomány beszédével szolgálni és a Korinthusiakat is erre bátorította! Minél több ajándékot használnak egy-egy gyülekezeti összejövetelen annál színesebb és változatosabb lesz az Istentisztelet. Ugyanebben a fejezetben a 26. versben is több elemet felsorol az apostol, amelyek egy Újszövetségi gyülekezet részét kellene, hogy képezzék! Zsoltárok, tanítás, nyelveken szólás és magyarázat, prófétai kijelentések. Elég gazdag választék! Jó volna ha sok gyülekezet élne ezekkel a Szent Szellemről jövő a gyülekezetet építő lehetőségekkel!

d, A kijelentés útja

A tudomány beszédének megnyilvánulását a kijelentés előzi meg. Vagyis Isten az Ő Szellemé által átad, vagy közöl egy információt. A kijelentés szó eredetije az *apokalüptó*, alapjelentése: feltárás vagy a „függöny elhúzása”. A kijelentések által be lehet látni a függöny mögé. Az eltakart részek láthatóvá válnak. Ezért is hívják a Jelenések könyvét apokalipszisnek, mert megmutatja mi lesz a jövőben. János apostol az Úr kegyelméből belátott a színfalak mögé!

A kijelentés útjának többféle csatornája lehet. A Szent Szellem mindig az adott helyzetnek megfelelően cselekszik és adja meg az aktuális információt. Nézzünk meg ebből néhányat!

- Álom

Isten nem egy esetben álmokon keresztül ad információkat és kijelentést egyes embereknek. A tudomány beszéde esetén is szóba jön de ritkább esetben.

Isten így szólt pl. Abimelekhez,(1Móz 20,6), Jákóbbhoz,(1Móz 31,11-13), Józsefhez,(Mt 1,20, 2,13), Pálhoz,(ApCsel 27,23) Az álomnak azért is van szerepe a kinyilatkoztatásban és az Újszövetségben, mert a Szent Szellem ígérete erre is vonatkozott. Joel próféta ezt írja:

És leszen azután, hogy kiöntöm lelkeket minden testre, és prófétálnak a ti fiaitok és leányaitok; véneitek álmokat álmodnak; ifjaitok pedig látomásokat látnak.
(Jóel 2,28)

A Szent Szellem kitöltésével az álomnak is megnőtt a jelentősége. A tudomány beszéde esetében Isten egy álmon keresztül is tud szólni. Akit Úr szeret, mondja a zsoltáros annak álmában is ad eleget! Nyitottnak kell lenni erre a fajta kijelentésre.

- Látomás

Szintén egy eszköz a tudomány beszédének a működéséhez. A prófétai szolgálattal ellentétben itt szinte minden esetben egyértelmű az üzenet, míg a prófétai látomásoknál nem mindig azok. További kijelentésekre és a prófétai kép megértésre van szükség ahhoz, hogy kiderüljön Isten üzenete! A látomás során képek, események vagy személyek jelenhetnek meg.

Három éve voltam már megtérve, amikor egy este imádság, igeolvasás közben látomásom volt. Debrecenben a főteret láttam ahol evangélizáció volt és több ezer ember állt ott! Autóknak tömegközlekedési eszközöknek nyomát sem lehetett látni. A problémát csak az okozta, hogy ez elméletileg nem volt lehetséges mivel az egyik legforgalmasabb belvárosi utcában volt. Akkor még nem értettem, hogy mi volt ez de később megértettem. Néhány éven belül lezárták a belvárost, és a forgalmat kitiltották belőle! A főteret felújították és azóta, három vagy négy evangélizációs est vagy hét is volt ahol valóban, emberek ezrei hallották az evangéliumot! Nem tudom miért, de az Úr tudomásomra hozta mi fog történni Debrecenben

Prófétai szolgálatban és a szellemek megkülönböztetésének ajándékánál is előforduló ismeretszerző állapot a látomás. Hatására érzelmi-fizikális állapotváltozás következhet be! Maga a látott esemény a személy vagy szellemi lény(ek) látványa kiválthat ilyen reakciókat! Elerőtlenedés, testi gyengeség, érzelmi kilengés a leggyakoribb. Dániel, Pál és János apostol, szintén átérték az ilyen típusú látomásokat;(Dán 10,15; ApCsel 9,6; Jel 1,17) Ettől nem szabad félni, Isten Szellemé tudja, hogy ki meddig terhelhető és tehető ki ilyen típusú kijelentésnek.

A Szent Szellem a maga teljességében mutatja meg a valóságot és igazságot! Dániel a világbirodalmakról kapott látást. János apostolnak Patmosz szigetén szintén látomása volt, amelynek segítségével Isten Szellem leleplezte a Kisázsiai gyülekezetek szellemi-erkölcsi állapotát.

Jézus Krisztus kijelentései látomásokon keresztül érkeztek meg. Pál apostol ilyen módon győződik meg, hogy Európába kell mennie.(ApCsel 16,9-10), Korinthusban kell maradnia(ApCsel 18,9-11)

Annyiban különbözik az eksztázistól vagy elragadtatott állapottól, hogy a látomás során az ember a természetes világban marad és nincs kiemelve vagy elválasztva tőle.

- Belső hang

Szellemünkben kapunk információt! Isten Szellemé érthetően világosan elmondja, amit szeretne nyilvánosságra hozni. Vagy éppen nem szeretné, ha még nyilvánvaló lenne! Az időzítést is meg kell tanulni. A szelíd és csendes hang Isten egyik jellegzetes megnyilvánulása az ember szívében. Valamikor egy gondolat jön fel csak, és azt kell továbbadni. Máskor egy szó vagy egy mondat érkezik. Leginkább arra kell figyelni, hogy ne az emberi képesség és benyomás hatása alatt legyen a szellemi rész. Csak szellemi módon lehet Isten Szellemének a munkáját megérteni és továbbadni! Testi-érzéki keresztények szolgálatában azért több a kudarc és csalódás, mert nem szellemi módon akarnak szolgálni, hanem képességeik és rutinjuk alapján. Ebben az esetben Isten Szellem nem tudja tevékenységét kifejteni vagy csak korlátozott mértékben.

Egyik legmegrázóbb élményem is ide tartozik. Egyszer egy gyülekezetben szolgáltam Istentisztelet keretén belül. A tanítás felénél járhattam, körülbelül 25 perc telt már el amikor világosan és tisztán hallottam Isten Szellemének a hangját a szellememben. Hagyd abba! Először nem értettem, hogy miről van szó. Kérdeztem magamban, mit hagyjak abba Uram? Azt hittem először, hogy butaságot vagy téves dolgot mondok, azért kell lezárni a tanításnak azt a részét. De nem erről volt szó! Magát a szolgálatot kellett abbahagynom! Miért kell abbahagyni? - jött fel bennem a következő kérdés. Készültem, odaszántam magam, rendezett volt az életem, gondoltam szívemben. Azt is tudtam, hogy Isten Szellemének vezetése alatt álltam beszéd közben, mert végig éreztem kedves jelenlétét. „Azért hagyd abba, mert nem figyelnek rád!”- jött a válasz! Nem kíváncsiak arra, amit mondani akarok nekik! Isten Szellemé leleplezte előttem a hallgatók szívének állapotát! Ezt én magamtól nem tudtam volna kitalálni! Így tehát két-három záró mondattal befejeztem a szolgálatomat. Az arcokat megdöbbenő volt látni! Talán valamit megéreztek, vagy megsejtettek nem tudom. Ez nekem egy komoly lecke volt. Komolyan kell venni Isten vezetését, még ha az, rendkívüli is. Valamint megtanított arra is, hogy a Szent Szellemmel meg lehet beszélni a dolgokat. Nem leszúrt, mert nem engedelmeskedtem azonnal, hanem próbáltam megérteni a vezetését.

- Prófécia

Sokszor nem is mindig lehet eldönteni, hogy egy kijelentés mikor prófécia és mikor a tudomány beszéde. Néha egy-egy prófétikus kijelentés megegyezik a tudomány beszédével, vagy a tudomány beszéde prófétikus kijelentést is takar. Úgy látom azonban, hogy nem kell szőrszálhasogató módon kezelni az ilyen átfedéseket. A lényeg, hogy Isten megdicsőüljön az Ő beszéde által, és mi engedelmeskedjünk neki. Csak egy példa. Pál Cézáréában tartózkodott Fülöp evangélista házában. Több napot elidőzött ott és közben megérkezett Agabus próféta is. Biztos, hogy Pál ezért is maradt huzamosabb ideig, mert várt az Úr vezetésére. Érdekes, hogy Fülöpnek volt négy próféta lánya, de ők nem prófétáltak Pálnak. Agabus megérkezése után a következő történt Fülöp házában;

És mikor hozzánk jött, vevé Pálnak az övét, és megkötöztvén a maga kezeit és lábait, monda: Ezt mondja a Szent Lélek: A férfiút, akié ez az öv, eképpen kötözik meg a zsidók Jeruzsálemben, és adják a pogányoknak kezébe. (Apcs 21,11)

Agabus beszéde prófécia és a tudomány beszéde is volt egyben. Amikor ezt a jelenlévők meghallották, kérték Pált, hogy mivel figyelmeztetést kapott az Úrtól ne menjen fel Jeruzsálembe. Pálnál viszont a bölcsesség beszéde lépett működésbe, amely által a kijelentést tudta alkalmazni! Megértette, hogy ennek a fogságának isteni rendeltetése és célja van! Lehetősége lesz ez által, Rómába és a császár elé kerülni. Így a legfelsőbb arisztokrata körökbe is el tud jutni az evangélium. Próbálták ugyan győzködni de Pál a mártíromságot is kész volt vállalni Krisztusért! Ha a tudomány beszédének prófétikus tartalma is van, akkor a prófétai szolgálattal kel megvizsgálni, hogy az Úrtól van-e!

- Révület vagy eksztázis

A szó eredeti jelentése azt jelenti, hogy az *elme kimozdul* vagyis más állapotba kerül ami nem természetes számára! Olyan hatás éri az embert, ami teljesen eltér a megszokottól!

Önkívületi állapotba kerülést is jelent. Jézus Krisztus egyes cselekedetei esetén is olvasunk ilyen emberi reakciókat.(Mk 5,42; Lk 5,26) Van erre egy találó magyar kifejezés, ami leginkább megközelíti, azt az állapotot, amit átéltek; *eldobták az agyukat!*

Amikor Isten ilyen módon lép kapcsolatba az emberrel annak már nyomós oka van! Nem egy esetben Jézus Krisztussal való találkozásra is sor kerül! Történhet testben vagy testen kívül is. Kiemeli az embert vagy szellemét a természetes közegéből, és természetfelettibe helyezi át. A külvilág gyakorlatilag teljesen megszűnik az ember számára. Erőtéljes kijelentések, melyek kritikus állapotokban, krízishelyzetekben működnek leginkább.

Péter apostol ilyen gyorstalpaló tanfolyamon tanulta meg, hogy a pogányok számára is megnyílt a lehetőség a Messiás befogadására.(ApCsel 10,10) Ha Isten nem így szól hozzá kérdéses, hogy elindul-e Kornéliusz háznépéhez! Pál apostolnál is találunk erre vonatkozó utalásokat. Amikor Damaszkuszból visszatér Jeruzsálembe a templomban imádkozás, közben kerül eksztatikus állapotba. Ebben az állapotában Jézus Krisztus megjelenik neki és megerősíti, hogy hagyja el Jeruzsálemet és forduljon a pogányok felé, mivel itt nem fogadják el a szolgálatát.(ApCsel 22,17-21) Korinthusban pedig, amikor a második levelét küldi, szintén megemlíti egy esetet, ami vele történt. Azt olvassuk, hogy egy ember nem tudni testben vagy testen kívül, a harmadig éig ragadtatott és olyan dolgokat hallott amelyeket nem szabad elmondani.(2Kor 12,1-4) Pál magáról beszél, és azt mondja, olyan információk birtokába jutott, amelyek nem adhatóak tovább! Isten olyan dolgokat nyilatkoztatott ki amelyek ugyan nincsenek a tudomásunkra hozva de Pál életére és szolgálatára döntő hatással volt. Ezekhez, az információkhoz csakis elragadtatott állapotban juthatott hozzá! Amikor János apostol a Jelenések könyvét írta, információit szintén a harmadik égből kapta. Kezdetben Jézus Krisztus megjelent neki látomásban, majd később el is ragadtatott (Jel 4:1-2). Szabadon járt kelt és leírta, amiket le lehetett. Ő is szembesült azzal, amivel Pál apostol, hogy vannak kimondhatatlan és eltitkolt dolgok.(Jel 10,4)

- Ige

Isten beszéde tartalmazza, mint azt a hatalmat és ismeretet, amire elengedhetetlenül szükség van ahhoz, hogy a tudomány szava felismerhető legyen. A legtisztább kijelentés a Bibliából származik. Karizmatikus körökben gyakori veszélyforrás, hogy Isten Igéje háttérbe szorul, mivel a szellemi megtapasztalásokra helyezik a hangsúlyt. Megfelelnek arról, hogy a Szent Szellem semmit nem tesz meg, ami az Igével vagy annak szellemiségével nem egyezik! A Szent Szellem munkáját nem szabad az Ige elé helyezni. A Szent Szellem nem egy esetben Igével vagy Igékkel adja tovább az Isteni üzenetet.

Aki használja ezt az ajándékát, töltsön minél több időt Isten Igéjének tanulmányozásával és megismerésével. Főleg azért, mert a bibliaismeret által magának a kinyilatkoztatásnak a kezdetéhez lehet eljutni!

e, Alkalmazása

- A Szentírás titkainak megértése

A Szentírásban több dolog van megemlítve, mint titok. A legfontosabbak a következők: kegyesség titka, a nagy parázna titka, hét csillag titka, hit titka, törvényszegés titka, Krisztus titka, evangélium titka, Krisztus és az egyház titka, elragadtatás titka, bölcsesség titka, újszövetség titka, Izrael titka, Isten királyságának a titkai. Ezek megértésében, magyarázásában is segítséget adhat ez a karizma. A bibliai titkok nem az elrejtés és misztikum miatt vannak megírva, hanem azért, hogy Istenhez közelebb kerülj. Isten fel akarja fedni számodra az Ő titkait, csak gyere hozzá közelebb! Isten ezzel is magához akar vonzani! Mózes törvényében ezt olvassuk:

A titkok az Úréi, a mi Istenünkéi; a kinyilatkoztatott dolgok pedig a miénk és a mi fiainké mind örökké, hogy e törvénynek minden igéjét beteljesítsük. (5Móz 29,29)

A titkokhoz való hozzáférést is a kinyilatkoztatás adja meg. Bár a titkokat Isten a maga hatalmába helyezte, kész azokat megosztani azokkal, akik vele szövetségben és szoros kapcsolatban állnak. Jézus Krisztus pedig maga is megmondta, hogy az övéi számára az Isten királyságainak a titkai megérthetőek, míg mások számára titok marad.

Az apostolokat és prófétákat pedig az Isten titkainak a sáfáraiként is említik. (1Kor 4,1; Ef 3:4-5) Pont az apostolok és a próféták azok, akik leginkább kapcsolatban vannak a kijelentéssel és az Isten üzeneteinek az átadásával!

- Ismeretközlés emberekről

Ez az ajándék belelát az emberi életekbe és szívekbe egyaránt. Célja, hogy az ember lelepleződjön és a szívében lévő titkos dolgok is, napvilágra kerüljenek. Ezzel azonban élni és nem visszaélni kell! Gyakori, hogy Isten az emberek szívének a titkait nyilvánosságra hozza a tudomány beszédén keresztül, majd a bölcsesség beszédének ajándékán keresztül megmutatja, hogy ezzel az ismerettel mit tegyünk. Valamikor tapintatra és bölcsességre van szükség, hogy amit Isten Szellem felfedett az milyen módon legyen feltárva. Hasonlít valamelyest a szellemek megítélésének ajándékához azzal a lényeges különbséggel, hogy a tudomány beszéde konkrétan közli az illetőről szóló információt!

Nem csak a gyökeret látja meg, hanem a termést is! Már az Ószövetségi korban is erőteljes módon használták ezt az ajándékot. Elizeus próféta életében is sokszor találkozhatunk vele. Elég csak szolgája Géházi „maszek beszerző körútjára” gondolni. Naámántól Elizeus semmit sem fogadott el de Géházi úgy gondolta, hogy itt az idő az anyagi biztonságról is gondolni. Elizeus tudta nélkül ruhát és ezüstöt kért a meggyógyult hadvezértől. Amikor visszatért Elizeus leleplezte cselekedetét és motivációit. (2Kir 5. fe.) Büntetése egy generációs poklosság lett.

Ezen, módon leplezte le a szír király haditerveit is, amelyet mindig közölt Izrael királyával. (2Kir 6:12) Aki a szellemi harcban szolgál, annak segítséget nyújthatnak a tudomány beszédével rendelkező testvérek, ha az ellenség tervéről információk birtokába jutnak.

Jézus Krisztus által a leginkább használt megnyilvánulás volt a jeleken és a csodákon túl! Belelátott az emberek szívébe és a legtitkosabb gondolataikat és érzéseiket is ismerte. János a szeretett tanítvány ezt jegyzi meg róla:

És mivelhogy nem szorult rá, hogy valaki bizonysgot tegyen az emberről; mert magától [is] tudta, mi volt az emberben. Ján 2,25

Emlékezhethetünk rá, hogy a farizeusok tanakodásait és szándékait is hogyan leplezte le ilyen módon. Nátánélról azonnal megmondta, hogy mennyire igaz ember és hogy szabadidejét szívesen tölti a fügefa alatt. Nátánél azonnal hitre jutott és megismerte benne Izrael Szabadítóját, Messiását! A samáriai asszony élete sem volt titok előtte. Mikor megmondta hány férje volt eddig és jelenleg milyen kapcsolatban él, egy lépéssel közelebb vitte őt az üdvösséghez! Hosszasan lehetne még sorolni ezeket, a megnyilvánulásokat Jézus Krisztus szolgálatában de azt hiszem ennyi is elegendő ahhoz, hogy megláthassuk ennek az ajándéknak a fontosságát és jelentőségét a mindennapokban. Az apostolok cselekedeteinek a könyvében is találunk ennek az ajándéknak a működéséről történeteket. Csak két elég ismert történetre szeretném a figyelmet felhívni! Az egyik Anániás és Safira esete. A másik, Saul rabbi megtéréséhez kapcsolódik.

A gyülekezet kezdeti időszakában a híveknek mindenük közös volt. Ezt úgy oldották meg, hogy eladták a tulajdonukban lévő értékeiket, és az apostolok jelenlétében átadták a gyülekezet számára. Bölcs döntés volt ez mivel a Jézust Messiásnak vallókat kizárták Izrael közösségéből, és teljes vagyonelkobzásra ítélték, ha kiderült a „hítségük”! Anániás és Safira úgy döntöttek, hogy a pénz egy részét megtartják maguknak. Jut is marad is. Ki tudja, hogy mit hoz még ez az élet! Így is történt. Egy dologra azonban nem számítottak. Isten Szellemé elleni vétet követtek el, hazudtak neki! Péter apostol a tudomány beszédének a segítségével leplezte cselekedetüket. A Szent Szellem felfedte motivációjukat és tervüket. Nem tudták eltitkolni a dolgot. Isten Szentsége ráadásul annyira jelen volt azon a helyen, hogy lepleződésük után azonnal meghaltak. Ennek egyenes következménye lett, hogy az emberek vagy őszintén megtértek és Krisztus-követőkké váltak, vagy tisztas távolságban maradtak a gyülekezettől!

A másik eset akkor történt, amikor Saul rabbi a későbbi Pál apostol Damaszkuszba menet látomásban találkozott Jézus Krisztussal. A látomás eredménye átmeneti fizikális vakság lett ezért kézen fogva bevezették Damaszkuszba. Az Úr megmondta neki, hogy majd megtudja a következő eseményeket. Ez alatt, egy helyi tanítványhoz Anániáshoz is szólt az Úr látomásban. Megmutatta Saul állapotát és a tervét rá nézve. Bár egy kicsit akadékoskodott Anániás nem volt engedetlen és elment az Egyenes utcába ahol mindent úgy talált, ahogy azt az Úr megmondta neki! Imádkozott Saulért és annak szemei azonnal megnyíltak!

- A Szentírás ismeretének képessége

A tudomány beszédének segítségével megértet olyan bibliai eseményeket, amely a „sorok között” vannak. Tudomást szerez olyan dolgokról is, amelyek az emberek előtt nem nyilvánvalóak. A bibliai kijelentés gyökeréig hatol le és nem elégszik meg a felületes betű szerinti ismerettel! Egyedül a szellemi módon értelmezett és tanulmányozott Igének van haszna. A betű ugyanis megöl. Az ismeret, ha nem áll mögötte kijelentés gyilkolni is képes! Keresztesháborúk, inkvizíció, üldözések...stb., mind-mind „Isten nevében” a Bibliára hivatkozva! Mennyivel másabb az amikor Isten beszéde szellem és élet. Táplálja az ember szellemét lelkét és egyre közelebb vezet Istenhez és formálja át Jézus Krisztushoz hasonlóvá! Jézus ilyen módon is értelmezte az Írások róla szóló kijelentéseit. Ez mindig megdöbbenetete az embereket. Tanítványai, az apostolok hasonló módon tanítottak, és a kor legnagyobb teológusai elálmélkodtak azon, hogy ezek az írástudatlan emberek hogyan szólják az Igét. Ehhez a karizmához is nélkülözhetetlen a Biblia ismerete. Egyesek szerint az „átlagon felüli” bibliaismeret is ennek a karizmának a része. Vannak olyan testvérek, akiknek bibliaismerete elképesztő. Voltak olyan keresztények az idők folyamán, akik kívülről tudták a Bibliát. Nem azért mert, intellektusuk kiemelkedő lett volna, hanem azért mert Isten Szellemé megtanította nekik!

- Álomfejtés képessége

Az álmoknak a Gyülekezet korszakában különös jelentőségük van;(Joel 2:28)! Isten ilyen módon is áldássá akar válni népe számára. Amikor valaki álmot mond el amely szerinte az Úrtól volt, akkor annak megvizsgálására elsősorban a próféták hivatottak, magyarázatában pedig a tudomány beszéde nyújt hatalmas segítséget. Volt időszak a kereszténység történetében, amikor az álomfejtést kizárólag ördöginek tekintették, és nem fogadták el, hogy Isten ilyen módon is szólhat. Pedig olyan helyeken ahol bibliai is alig van és olvasása is bűnnek számít akkor Isten természetfeletti módon nyúl bele az ott élő gyermekei életébe. Álmokban, látomásokban, elragadtatásokban látogatja meg őket, hogy jelenlétével és beszédével bátorítsa és segítse őket!

A Bibliában sok példát találunk arra nézve, hogyan is működik az Istentől jövő álom megfejtése. József, Jákób fia talán az egyik legismertebb bibliai személy ezzel kapcsolatban.

Nagyon gazdag és sokrétű ajándék a tudomány beszéde. Fedezzük fel áldásait és a vele járó segítséget Isten részéről.

3, A Szellemek megítélése (1Kor 12,10)

Ez a karizma a szellemi tisztaság védelmében adatott. A sátán természetéről ezt a kijelentést olvashatjuk:

Nem is csoda; hisz maga a Sátán is átváltoztatja magát világosság angyalává. Nem nagydolog azért, ha az ő szolgálói is átváltoztatják magokat az igazság szolgálóivá; a kiknek végők az ő cselekedeteik szerint lészen. (2Kor 11,14-15)

A sátán egyik jellemző tevékenysége Isten munkájának utánzása, imitálása. Ezért lehet a Bibliában találkozni hamis prófétával, testvérrel, álapostolokkal, antikrisztusokkal...stb.

Célja Isten munkájának a lerombolása, tönkretétele. A legtöbb esetben nem nyilvánvaló, könnyen felismerhető módon dolgozik, hanem alattomosan, mint a kígyó! Isten munkáját próbálja leutánozni és vegyíteni a saját kovászával. Álarcot ölt és utánoz. Luther a nagy reformátor, ezen tevékenysége miatt, Isten majmának nevezte őt! Eszközökben nem válogatós. Felhasználhat embereket, keresztény szervezeteket, sőt eltévelyített gyülekezeteket is.

Nem egy gyülekezetet annyira elvakított, hogy amikor Isten valódi munkáját gátolják, azt hiszik, hogy Istennek tetsző dolgot cselekszenek! Emiatt adja Isten Szellemé ezt a karizmát, hogy Jézus Krisztussal együtt az ördög munkáit romboljuk! Az ajándéknak tehát fontos szerepe van a gyülekezet működésében. Az utolsó időkben, amikor az egész világot behálózó hitetés van kialakulóban és a démoni tanítások, elszaporodnak, biztonságot és védelmet ad egy ilyen karizmának a gyülekezeti jelenléte és használata(1Tim 4,1kk)

a. A megítélés kifejezés jelentése

A megítélésnek fordított szó azt jelenti eredetiben, hogy: különbségtétel, szétválasztás, eldöntés, megkülönböztetés. Átvizsgálása a dolgoknak és megítélése az eredménynek. Eldönteni mi a jó és mi a rossz. Ebben az értelemben használja a - Zsid 5,14 - is. Nem azért adatott, hogy minden bokorban, lerobbant autóban démonokat keressünk, hanem azért, hogy a gyülekezet tisztaságát, szentségét megőrizzük. A gyülekezet kapuja is lehet ez a szolgálat, amely kiszűri a betolakodó szellemiségeket. A felelősség elsősorban a vezetőkön van. A legtöbb esetben rajtuk múlik, hogy a gyülekezetnek milyen a szellemi állapota. Kit és mikor engednek tanítani, prédikálni, szolgálni. Milyen hitvallással és bibliai értékrendekkel rendelkezzenek. A megítélés karizmája nagy segítség lehet számukra, és még idejében figyelmeztethet a veszélyre.

Az ajándékkal rendelkező személynek a Szent Szellem vezetése és irányítása alatt kell lennie, amikor valamiről vagy valakiről valamit kijelent, vagyis megítél. A döntését nem befolyásolhatják emberi érzelmei reakciói, beidegződései, esetlegesen előítéletei vagy részrehajlásai. Alkudozásnak engedménynek helye nincs! Tárgyilagosan a begyűjtött és kijelentett információk alapján kell véleményt nyilvánítani. A zavaró, befolyásoló tényezőket minden esetben ki kell iktatni.

A korábbi tapasztalatokat fel lehet használni, de ez nem lehet kizárólagos mérce. Vannak a sátánnak ismerős, sokszor előforduló trükkjei, amit meg és ki lehet ismerni, de rutinból nem szabad használni a karizmát. Sem, a szóban forgót sem másmilyet! Ez az ajándék nem biztosít tévedhetetlenséget! Szava nem Szentírás, de nem lehet figyelmen kívül hagyni véleményét. Mivel ő is ember és óemberi természettel is rendelkezik ezért a hibázás, tévedés veszélye is jelen van. Ezért segíteni és támogatni kell őt. Bátorítani és buzdítani, hogy végezze a szolgálatát. Visszajelzést kell neki adni minden esetben! Akár jól akár rosszul ítélt meg egy helyzetet.

Vagy a hasonló ajándékkal rendelkező testvérek vagy a prófétai szolgálatban lévők adhatnak neki hathatós támogatást, és segíthetnek biztosítani a növekedését.

Nagyfokú szellemi-lelki érzékenységgel járó szolgálat ez. Mikor valaki sötét szellemi dolgokkal találkozik és ezt, érzékeli lelkében-szellemében, bizony elég felkavaró tud lenni. Egyfelől a gonosz erők érzékelik Isten gyermekét, és ez mozgósítja őket. Másrészt Isten gyermeke érzékeli, hogy van itt valami, ami nem azonos a benne lévő Szellemmel. Ebből szoktak érzelmi, lelki, szellemi változások létrejönni.

Hasonlóan a gyógyítás ajándékánál ahol a könnyörület és irgalom indítja be az ajándék működését. Sajnálja és szeretne segíteni a nyomorult rászoruló emberen. Ezt a szellemi-lelki harcot, tusakodást élte át Pál apostol is, amikor Athénban járt. Ezt olvashatjuk:

Athénben pedig, mikor azokat várta Pál, lelke háborgott vala ő benne, látván, hogy a város bálványokkal van tele. (Apcs 17,16)

Pál éppen a munkatársait, Timótheust és Szilaszt várta. Közben Athénban nem teljesen turisztikai célú sétát tett. Ezt ma karizmatikus körökben szellemi térképészkedésnek, vagy imasétának is nevezik. Eközben szellemében érzékelte, hogy itt valami nincs rendben! A város tele volt bálványszobrokkal és a hozzájuk kapcsolódó épületekkel. Ez szellemében, háborgást hozott létre. A görög kifejezés, amit itt háborgásnak fordítanak egy erőteljes kifejezése annak, ha valakit valami felbosszant, indulatba hoz felbőszít, felingerel provokál, izgat, felbolydít vagy felkavar. Ugyanez a kifejezés található az 1 Kor 13:5-ben is. Itt a haragra gerjed a fordítás. Pál olyan dolgot élt át, ami kimozdította a nyugodt szellemi állapotából! Nemcsak a szobrokat látta hanem azokat a sötét erőket is amelyek ezek mögött álltak vagy kötődtek hozzájuk. Látta, hogyan teszik tönkre az embereket és viszik a pusztulásba a várost. Ez az ami nem hagyta nyugodni! Ez a démonikus tevékenység volt az ami őt felháborította és nyugtalanította! Később a prédikációjában az Aerapagoszon, ezért nagyon is démontisztelőnek nevezi a hallgatóságot és a város lakosságát. Ilyen érzelmi megnyilvánulások máskor is előfordultak Pál apostol életében.

Emlékszem egyszer, amikor ifjúsági táborba mentem testvérekkel utaztam együtt gépkocsival. Egész úton áldott és jó légkörű beszélgetéseket folytattunk. Amikor megérkeztünk a tábor színhelyére kipakoltunk és mivel még abban a városban nem jártam elindultam megnézni mi is van a tábor környéken. Ahogy távolodtam a tábortól egy erdős részen mentem keresztül, és fokozatosan kezdtem lelkileg-szellemileg rosszul lenni. A pár perccel azelőtti békességem, nyugalmam nagyon hamar odalett. Nem értettem, hogy miért. Nem sokkal később kiderült. Az erdőből kiérve a következő épületek sorakoztak előttem: Erotic Center, Discó, Éjszakai bár. Annyira erőteljes volt a gonosz szellemek jelenléte, hogy teljesen a nyomásuk alá kerültem. Azután természetesen imádságban az Úr elé mentem és lelkiállapotom helyreállt.

b, Hogyan is működik ez a karizma?

Két formája is van. Ezek közül az egyik esetben a természetes, látható világ szintjén történik a megítélés. A másik esetben a természetfölötti tehát a szemmel nem látható területeken történik a leleplezés. Néha a kettő együtt működik.

- Általában az első a leggyakoribb és a legelterjedtebb. Ebben az esetben a látható, kézzelfogható dolgok alapján történik a megítélés. Ez nem természetes dolog, mert a Szent Szellem kijelentése adja meg a választ. Fizikális érzékszerveinkkel meghallunk, meglátunk, vagy megtapintunk dolgokat. Probléma esetén Isten Szelleme közli, hogy tiszta vagy tisztátalan dologgal állunk szemben. Olykor nem is lehet azonnal megfogalmazni mi is a probléma oka vagy gyökere.

Valamikor rövidebb, esetleg hosszabb idő is eltelik, míg lelepleződik a sötétség munkája. Néha más karizmák segítségét kell igénybe venni, hogy Isten Szelleme hatékonyan működjön! Vannak egyértelmű dolgok, amihez nem szükséges ez az ajándék. A legtöbb esetben alapos bibliaismerettel rendelkezők is rájönnek arra mi az, ami nem egyeztethető össze a Biblia kijelentéseivel, szellemisével, tanításaival. Egy példa;

És valamely lélek nem vallja Jézust testben megjelent Krisztusnak, nincsen az Istentől: és az az antikrisztus [lelke], a melyről hallottátok, hogy eljő; és most e világban van már (1Ján 4,3)

Aki tagadja Krisztus megtestesülését, inkarnációját az antikrisztusi szellemiséggel, rendelkezik. Ezt e nélkül az ajándék nélkül is lehet tudni fel lehet ismerni.

A Szentháromság-Isten tagadásának forrása itt van kijelentve. Ha valaki ehhez hasonlót tanít, vagy prédikál tisztátalan szellemiség a forrása.

Viszont valakiben, valamiben felismerni a gonosz forrását, megtévesztő dolgok esetében ahhoz kell az ajándék. Pál esete a filippi démonizált lánnyal egy jó példája az esetnek.(ApCsel 16,16-18) A kislányban *Pütho*n szelleme, a delphoi jósdá ügyeletes démona végezte éppen a tevékenységét. Mivel ez volt az egyik leghíresebb jósdá az akkor ismert világban ezért érthető, hogy a kislánynak, mint médiumnak igen magas volt az értéke. Pált és Silást követve hangosan reklámozni kezdte az apostolokat. Ha figyelmesen elolvassuk a mondatát, semmi kivetnivalót nem találhatunk benne! A teljes igazságot mondta mégis sátáni szellemiség, volt a forrása. Pál ezt nem hagyhatta szó nélkül, mert az emberek egyenlővé tették volna Isten és a gonosz munkáját.

Ha ugyanis mind a két kijelentés -az apostoli evangéliumhirdetés és a reklám is- egyformán igaz, akkor, az emberek számára mindegy, hogy melyikre hallgatnak, mert hiszen mind a kettő elfogadható. Ezért döntött úgy Pál, hogy rendet tesz, és a konkurenciát eltávolítja az útból! Egyértelművé kellett tennie, hogy ők valóban az Isten szolgái és nem vállalnak közösséget a sötétség semmilyen formájával! Szükség volt ebben az esetben is arra, hogy a Szent Szellem a forrásra felhívja a figyelmet. Ráadásul elég megtévesztő is lehetett a helyzet, mert ezt a műsort napokig folytatta, míg lelepleződött!

A korinthusi karizmatikus zűrzavarban jól lehetett használni ezt a karizmát! A gyülekezet nagyon vegyes összetételű volt. Kulturálisan, társadalmilag egyaránt. Pál azzal kezdi a karizmákról szóló tanítását, hogy az Isten Szelleme által senki sem mondhatja Jézust átkozottnak.(1Kor 12,2) Az Istentiszteleten ahol karizmatikus megnyilvánulások voltak, bizony ilyen is előfordult. Olyan személyek is elmentek, akik előtte bálványait imádták hasonló módon, és ezt folytatták tovább a gyülekezeti alkalmon. Erre mondja Pál, hogy ez nem jó dolog ezt nem szabad megengedni!

Amikor nyelveken szólnak, könnyen kiderülhet a forrása. A démonok is tudják a nyelveken szólást utánózni. Lehet emberileg is, kitalált módon, vagy betanultan, nyelveken szólni! Különösen ott nagy a veszély, ha ezt valahol üdvösség kérdésévé teszik! A megítélés ajándéka itt is segíthet, hogy az aki nyelveken szól, az valóban az Isten Szelleme által vagy pszichésen esetleg démonikusan teszi! Ez az ajándék, segít kiszűrni mindazokat az eseményeket is amelyek állítólag az Úr Szellemének a hatására történnek. A prófétai kijelentések esetében is lehet használni, bár ez elsősorban a prófétai szellemiség hordozóiba van bekódolva. Ez tehát az egyik oldala, amikor a látható világ szintjén dőlnek el a dolgok.

- A másik területe a nem látható dolgokra irányul. Ez a ritkábban előforduló. Ilyenkor a minket körülvevő szellemvilágba enged a Szent Szellem bepillantást vagy belehallást, hogy a démoni vagy angyali jelenlétet meglássuk, meghalljuk. Elsősorban kritikus esetekben működik.

Isten munkája védelmében is megnyilvánul, nehogy démoninak tekintsék a munkáját! Ma már divatja lett annak a gondolkodásmódnak jó néhány gyülekezetben, hogy ami a megszokottól eltérő az csak sátáni lehet! Isten biztos nem akar beleszólni a mi jól megszokott kis életünkbe. Bármilyen, ami ezt meg akarja változtatni, a gonosztól van!

Megvizsgálja a személyek vagy események mögötti lévő szellemi forrást. A sátánt, mint fentebb említettem a Biblia a világosság angyalának mutatja be, ami a megtévesztő képességre utal. Ezt néha csak a szellemvilágba való belelátás leplezi le. Ez nem más mint amikor a természetfölötti világot mutatja be nekünk Isten Szellemé. Akár egy függönyt, amelyet elhúznak az ember szemei előtt és meglátja az eltitkolt dolgokat! Sokak számára ez talán félelmetes lehet és elrettentheti őket ennek az ajándéknak a használatától. Valóban nem lehet építő látvány démonokat, tisztátalan szellemeket vagy sátáni erősségeket meglátni, de az Isten angyalainak a látványa már sokkal komfortosabb érzéseket biztosít az ember számára.

Számomra is megdöbbentő élmény volt amikor ilyen dologgal először szembesültem. Egy kis faluban végeztem feleségemmel gyülekezetplántálást, amikor azért imádkoztam, hogy az Úr jelentse ki számomra a falu felett uralkodó, az embereket az evangéliumtól elfordító, eltávolító szellemiséget. Késő éjszaka úgy két óra tájban személyesen meg is látogatott. A sötétben természetesen nem sokat láttam, de az alakja és a vörösön izzó, gyűlölettel teli szempár kétséget sem hagyott afelől, kivel is állok szemben. Erőmből először feleségem felébresztésére futotta majd egy igei megvallás után dicsérni kezdtük az Urat! A kettő együttes hatása már számára is sok volt és rövid időn belül eltűnt a szemem elől. Utána más körülmények között még éltem át ilyet, de akkor már tudtam, hogy mit is kell tenni! Nem állok ellene Isten Szellemének de Ő is tudja hogy kit meddig lehet elengedni ezen a területen.

Hallottam bizonyosságot arról is, hogy aki megtérése előtt sátánista vagy erősen okkult háttérű volt, látott hasonló dolgokat de akkor a sátán állt a háttérben és csak félelmet és gyötrődést okozott neki a látvány. Megtérése után Isten megszabadította és most már nem fél attól, ha Isten ilyen célból is használja őt.

Valamikor csak így lehet leleplezni a sötétség munkáját! Nem egy példa van a Bibliában arra, hogy Isten emberei kapcsolatba kerültek látható vagy hallható módon a természetfölöttivel. Ezen a területen már átfedés van a prófétai szolgálattal! Az egyik, talán legismertebb példa Elizeus esete a szolgájával Géházival. Erről a Királyok 2. könyvének 6. részének 8-17.-ig versében olvashatunk. A Szíriai király Izrael lerohanására készül, de titkos terveit az izraeli csapatok mindig leleplezik. Előbb árulásra gondol, de kiderül, hogy egy zsidó próféta, Elizeus keze van a dologban. Ekkor egy nagyobb kommandós csapatot küld Dótánba Elizeus tartózkodási helyére és meg akarja öletni. Géházi a szolgája a sereget meglátva bepánikol és kétségbe esik! Elizeus azért imádkozik, hogy az Úr engedje meg, hogy Géházi is lássa meg azt, amit ő is lát! Isten meghallgatja a próféta imáját és Géházi megláthatta a körülötte lévő szellemi világot. Ekkor értette meg Elizeus szavát, hogy velünk többen vannak! Ez a betekintés nem minden esetben valósul meg. Fennáll a veszélye, hogy egyesek éppen ezeket, a lehetőségeket keresik és hajkurásszák. A Biblia tiltja, hogy az ember a szellemvilággal az egy Élő Istentől kívül kapcsolatot tartson fent. A szellemvilággal való kapcsolattartás csak Istentől eredhet. Minden más önkényes beavatkozás a szellemvilágba negatív erők forrásaival kapcsolja össze az embert és ezek következményei az enyhébbtől a katasztrofálisabb kimenetelig, vezethetnek.

Gyógyító szolgálatban lévők is tettek arról bizonyosságot, hogy néhány esetben, a betegséget okozó démonokat és az emberhez való kötődésüket pont a szellemvilágba való belelátás segítette leleplezni!

Vannak esetek, amikor álmokon vagy látomásokon keresztül is működik ez a karizma. Isten Szellemé ilyen formákban is hatékonyan tud munkálkodni. Eszköztára nagyon gazdag és változatos.

Látásom szerint az utolsó időkben a karizmának ez a fajta megnyilvánulása Isten Szellemének munkája nyomán fokozódni fog. A megcsalás és becsapás korszaka fogja jellemezni a Gyülekezet korszakának a végét és az azt követő nyomorúságot is. Mivel itt korszakváltás lesz, ez minden esetben a szellemvilág területi átrendeződésével is együtt jár! A Jelenéseket olvasva pedig egyértelmű, hogy a föld az elragadtatás után teljesen démonizálódni fog a nyomorúság szentjeit leszámítva. Hamis tanítók, és próféták vagy álapostolok ezek mind-mind egyre többen lesznek! A hitvalló Krisztusi gyülekezeteknek fel kell készülniük ezeknek a felismerésére, leleplezésére. Ha kell együttes erővel is. Tetszett az a megoldás, ami Amerikában történt. Egy közepes méretű városba egy a keresztények által is jól ismert szekta akart letelepedni és munkálkodni. Ez a városban lévő keresztény közösségeket arra indította, hogy korábbi nézeteltéréseiket félretéve összefogjanak. A vezetőik együttműködésével sikerült is ezt megakadályozni! Minden gyülekezetben beszéltek erről a szektáról, tanításaikról és elveikről. Apologetikus tartalmú írásokat készítettek a szektáról és elterjesztették azt a város háztartásaiban. Gyümölcsök nem csak az lett, hogy meg tudták akadályozni egy szekta megtelepedését, hanem komolyabb testvéri kapcsolatok is létrejöttek és az emberek véleménye is pozitívan változott meg a keresztény egyházakkal kapcsolatban! Végül még néhány terület ahol segítség lehet ez a karizma.

- Döntéshozatal

Pl. Egy gyülekezet vezetésében, tárgyalnak valamely, a gyülekezet jövőjét érintő kérdésben. Többféle javaslat is elhangzik. A kérdés az, hogy melyik az ami az Úrtól való. Ezzel az ajándékkal kiszűrhető, hogy mely javaslatok azok, amelyek emberi indíttatásúak vagy esetlegesen démonikus sugallatú. Ez utóbbi különös lehet, de még egy vezetőségbe is befurakodhatnak ilyen gondolatok. Aki ezt mondja az nem is biztos, hogy tudatában van a kijelentése eredetének! Az emberi vélemények pedig lehetnek önző célúak, kényelmesebbek, racionálisabbak, betervezhetőbbek. Látszólag jónak tűnnek de nem ez az Isten akarata. Ilyenkor a szellemek megítélésének ajándékával rendelkező testvér segíthet a döntés meghozatalában. Természetesen más ajándékok is hathatós segítséget adnak döntéshozatalakor, pl. prófétálás, bölcsesség beszéde, tudomány beszéde...stb. Ilyenkor is fontos, hogy valaki megtudja, ítélni az ún. „Úr nevében szólok” kijelentéseket. Csodálatos Isten Szellemének ez a munkája is a Krisztus Testében! Néhány teológus szerint ez az ajándék is jelen volt, amikor a bibliai könyvek kanonizálásáról döntöttek. Vagyis akkor, amikor eldőlt, hogy melyek azok az Ó és Újszövetségi könyvek, amelyek mögött Isten Szellemének a hitelessége van és a Szentírás részét, képezik!

- Közbenjárás

Egy gyülekezet életében a megfelelő imaháttérnek, és imatámogatásnak kulcsfontosságú szerepe van. A közbenjárás szolgálata pedig az imádság egyik legfelelősségteljesebb területe közé tartozik. Ilyenkor pl. erőteljes szellemi harcok, folynak elveszett emberekért, családokért, városokért, nemzetekért...stb. Nem mindegy milyen szempontok és stratégia alapján imádkoznak a közbenjárók. A sátán ilyenkor képes a megtévesztés erejével befolyásolni egyes személyek gondolkodását és beszédét. Azt akarja, hogy a közbenjárók a levegőt csapdossák vagy a jóval kisebb szinten lévő démonikus erők ellen harcoljanak, ne pedig azzal ami vagy aki igazából a probléma gyökere! A hangsúlyt a lényegesről a lényegtelenre szeretné áthelyezni!

A sátán intelligenciájával egy emberé se ér fel, ezért ne próbáljunk meg a magunk módján okoskodni! Bízzuk ezt Isten drága Szellemére. Hasznos, ha közbenjárás esetén valaki rendelkezik ilyen ajándékkal és segít a szellemi harcban.

- Tévtanítások

A tévtanítások kiszűrését is megkönnyíti bár ez elsősorban a tanítói hivatal dolga és kötelessége. A Biblia tanítása szerint a tévtanítások mögött démonok állnak.(1Tim 4,1)

Éppen az hozza működésbe ezt az ajándékot, hogy a karizmával rendelkező személynek a Szent Szellem kijelenti, hogy a forrással baj van. Sokszor nem is tudja doktrinálisan megfogalmazni, hogy miért nem biblikus ez a tanítás, de érzékeli a szellemében, hogy baj van. A forrás eredetét keresi! A tanítói szolgálat pedig általában fordítva működik! Szintén tudja, hogy baj van de azt is tudja, hogy miért. Hol van az a pont, amelyen a tanítás, prédikálás elcsúszott és félrement a bibliai kinyilatkoztatástól. Úgy is fogalmazhatunk, hogy a megítélés ajándéka a gyökeret a tanítói szolgálat a gyümölcsöt minősíti és vizsgálja! Amikor egy tanítói ajándékkal rendelkező testvérnél megnyilvánul, vagy karizmaként jelen van ez az ajándék az külön áldás egy gyülekezete számára!

Vannak szándékos és nem szándékos tévtanítások. Teljesen más megítélés alá esik egy hiányos bibliaismerettel rendelkező, és emiatt tévedő testvér igei szolgálata és az, ha valaki szándékosan romboló, bomlasztó, megosztó tanításokat hirdet!

C, Erőajándékok

1, A hit ajándéka (1Kor 12,9)

Egyike a leginkább félreértett és ezért sok támadásnak kitett ajándéknak. Az ún. „hit mozgalom” amely a karizmatikus megújulásnak is az egyik elnevezése a maga vadhajtásai miatt rossz fényben tüntette fel a hit ajándékát. Olyan irreális elképzelések és tévhitek születtek emiatt, amelyek sok ember életében töréseket és csalódásokat okoztak az Istennel való kapcsolatukban. Holott egy egyszerű igei tanítás a hitről szóló bibliai kijelentésekről, csírájában akadályozta volna meg az ilyen típusú problémák kialakulását. Ugyanis a Szentírás többféle hitről tanít. Ezek ismerete segít megérteni mi is a különbség a hit különböző megnyilvánulásai és hatásai között. Pál azt írja egyik levelében, hogy a hit nem mindenkié. (2Th 3,2) Sokan hitnek tartják azt is, ami nem több babonás félelemnél és üres szavaknál. A hit ugyanis nem saját képességeinkben való bizalom vagy önmagunk meggyőzése, hogy előbb-utóbb jó lesz. De nem is azonos a pozitív gondolkodással, ami a miszticizmus és a New Age terméke, hogy az embereket Istentől és a benne való hittől elfordítsa.

a, A hit fajtái

- **Van általános vagy démonikus hit**, ez csak rettegéssel jár, ez működik azokban, akik nem Isten gyermekei. (Jak 2,19) Nem ad bizonyosságot az Istennel kapcsolatban és kiszolgáltatja az embert más „istenek” befolyásának. A „hiszem, ha látom” mondás pontosan ellentéte a biblikus hitnek, amely a nem láthatókra irányul.

- **Van az üdvözítő hit**, amelynek eredménye az üdvösség. Ez már a Szent Szellem munkája; (Ef 2,8 Ján 3,16). Ebben nincs különbség, nem lehet kis hit és kis üdvösség, vagy nagy hit és nagy üdvösség. Aki hitét az Úr Jézus Krisztusba veti, mint Megváltójába azt Isten az Ige és Szent Szellem által újjászüli. Ez a hit kedves az Istennek mivel az ember hittel járul elé és a jutalmazás ebben az esetben a legnagyobb, az elveszett üdvösségre jut. (Zsid 11,6)

- A növekvő hit

A keresztyén ember életében már a Szent Szellem gyümölcse, aminek az alapját az üdvözítő hit képezi. (Gal 5,22). Ebben viszont lehet és kell növekedni. Sok ígét találunk a Bibliában, a hitben való növekedésre, való buzdításra. Ennek fokozatai a gyenge hittől elkezdve a győztes hitig terjedhetnek. Ezeket találjuk a Szentírásban: gyenge hit, kicsiny hit, hiányos hit, növekvő hit, felette növekvő hit, nagy hit, mustármagnyi hit, erős hit, győztes hit. (Számításom szerint ez egy kilenc lépcsős folyamat).

A lelki-szellemi érettség fokmérőjének is tekintik, hogy ki mennyire tudott növekedni a hitben megtérése óta. A diakónusok esetében pedig magáról a hit titkáról beszél Pál. Vagyis csak azok alkalmasak a szolgálatra, akik a hitben bizonyos mélységre és megértésre jutottak. Akiknek komoly hitbeli megtapasztalásaik vannak! Pál nem egyszer hangsúlyozza, hogy az igaz ember hitből él! Felmerülhet a kérdés hogy, hogyan is lehet növekedni a hitben? A Biblia erre receptet nem ad, de találunk utalást bizonyos lépésekre, amelyek a hit megerősödését és növekedését eredményezik.

A legfontosabbal kezdeném, ami nem más, mint a *megvallás*. Amikor valaki megvallja a szívében lévő hitet, az megszilárdítja azt, amit Isten elvégzett benne. Pál azt írja, szájjal teszünk vallást az üdvösségre miután szívben hittünk. (Rm 10,10) A szív teljességéből szól a száj. A hit beszéde nagyon nagy erővel bír.

Jézus Krisztus is többször utal arra, hogy miután valaki megvallotta előtte a hitét, azt mondta neki, hogy minden aszerint történjen! A sátán királyságát és munkáját rombolja és visszatartja a hit beszéde! Jézus Krisztusról is azt olvashatjuk, hogy Ő a megvallásunk apostola főpapja.(Zsid 3,1) Ha Ő ezt tette, akkor nekünk is illik követnünk Őt.

A második terület az *engedelmesség*. A hitbeli döntést cselekedetnek is kell követni. Ha valamit Isten megmondott és arra hittel reagál Isten embere annak engedelmességben is meg kell nyilvánulnia. Engedelmesség nélkül nem lehet hitbeli meggyőződésre eljutni. Az engedelmesség a gyakorlati hitet demonstrálja. A Biblia ezt hitben való engedelmességnek is hívja.(Rm 16,26)

A *hálaadás és imádság* szintén egy eszköz, hogy megerősödjünk a hitben. A hálaadás folyamatos kapcsolatot jelent Istennel és segít meggyökerezni a Krisztusba. Az elért eredményeket, előrelépéseket nem szabad kisajátítani, hanem alázattal hálát adva kell megköszönni.

Harcok nélkül nincs győzelem, ahogy szokták mondani és ez a hitre is igaz. A kemény harcok erőssé teszik a hitet. A gonosszal szemben az egyetlen védelmi fegyver a hit pajzsa.(Ef 6,16) Ezért kell például megharcolni a hit nemes harcát, hogy bevégezett legyen az életünk. Győztes keresztény élet hit nélkül nem létezik. Amely hitet az Úrtól megkaptuk arra nézve, közös felelőssége van Isten népének, hogy harcoljon is érte. Júdás azt írja levelében, hogy ára van annak, ha valaki azt Istentől kapott hitet meg akarja tartani.(Júd 1,3)

A *próbák*, amelyeket annyira szeretnénk elkerülni, megtanítanak bennünket a kitartásra és az állhatatosságra. Bár ez sokszor szomorúsággal és fájdalommal jár együtt, de a próbákban megedzett hit a legértékesebb, ahogy erről Péter apostol is ír.(1Pt 1,6-7)

Sok helyen az okoz problémát, hogy nincsenek olyan vezetők, akiknek a hite *példamutatásul* szolgálna a következő generációnak. A Zsidókhoz írt levélben Pál beszél arról, hogy olyan vezetőkre van szükség, akiknek életük a hitről szóló bizonyosság, amit követni kell.(Zsid 13,7) Sőt Pál magát is olyannak mutatja be, ami méltó az elfogadásra és követésre.(2Tim 3,10) Szükséges, hogy legyenek olyan emberek, akiknek élete példa és segítség a hitéletben és az Úr követésében.

Végül az intés, amely talán az egyik leginkább háttérbe szorított eszköze a hitben való növekedésnek. Sokakat a bűn akadályoz meg abban, hogy növekedni tudjanak a hitben. Legyen szó tudatos vagy tudatlanságból fakadó bűnökről, akadályt képeznek a növekedésben. Ebből az állapotból intéssel és feddéssel lehet kimozdítani az embert és segíteni abban, hogy térjen vissza a helyes útra. Pál azt írja Titusnak, hogy kímélet nélkül fedje a Krétaiakat, mert komoly problémák támadtak az életvitelükkel és ez vezet oda, hogy hitben épek legyenek.(Tit 1,13). Az intést pedig el kell fogadni, hogy nehogy a tekintély elleni lázadás tovább súlyosbítsa a helyzetet.

- **Végül a hit karizmája**, megnyilvánulása, amit a Szent Szellem ad. Úgy is lehet fogalmazni, hogy a Szent Szellem hisz az emberben! A Szent Szellem az, amely ezt a fajta hitet létrehozza és működteti. Jézus Krisztusnak van egy kijelentése, amely jól érthetővé teszi ezt, bár a fordítások kivették az élet és valódi jelentését. A Márk evangéliumában ezt mondja Jézus Krisztus, mikor Péter felhívja a figyelmét arra, hogy a megátkozott fügefű kiszáradt:

És Jézus felelvén, monda nékik: Legyen hitetek Istenben. (Mk 11,22)

Az eredeti szövegben a mondat második felének a pontos fordítása ez: Legyen bennetek az Isten hite! Vagyis az a hit működjön bennetek, mint amivel az Isten rendelkezik! A karizmának ez a legfontosabb jellemzője, amelyről szó lesz a későbbiekben, hogy ez a hit természetfölötti mivel a Szent Szellem által válik képessé az ember arra, hogy bizonyos dolgokat elhiggyen, és annak megfelelően cselekedjen, vagy beszéljen!

b, Mi is a hit?

Mielőtt a karizma jellemzésére sor kerülne, meg kell néhány dolgot nézni a hittel kapcsolatban. A hit szó alapjelentése a hűség és a bizalom. Ezt jelenti a görög kifejezés. Akiben vagy akinek hiszünk abban megbízunk és hűségesek vagyunk hozzá. Istenben vetett hit is ezt jelenti, feltétel nélküli bizalom és hűség a vele való szövetségben. A héber szóban a rátámaszkodás kifejezéssel találkozhatunk. Biztos támasz az Isten számunkra. Ebből következően stabilitást, szilárdságot. Vagyis az Istenben való hit szorosan kötődik a rátámaszkodásra. Isten ígéreteire, hűségére rá lehet támaszkodni megtartja az ember életét.

Az egyik legismertebb meghatározását a hitnek a zsidókhoz írt levélben találjuk meg amely ezt mondja:

A hit pedig a reménylett dolgoknak valósága, és a nem látott dolgokról való meggyőződés. (Zsid 11,1)

A hit a Biblia szerint meggyőződés! Nem képzelgés vagy bizonytalanság. Erőteljes meggyőződés Isten kijelentése nyomán. Mégpedig azok felől, amelyek nem láthatóak. A reménység mindig a jövőre szól, a hit azonban a jelenben gyökerezik. A jövő reménységet csak a jelenben megélt hittel lehet elérni. Ugyanakkor az is igaz, hogy a reménység erősítheti a bennünk lévő hitet.

c, Hogyan jön létre a hit?

Ez egyike a legnagyobb csodáknak. Nincs ember, aki megtudná mondani azt a pillanatot vagy helyzetet amikor hitre jutott és meggyőződött Isten létezéséről és a megváltás munkájáról. Mire tudatára ébredt volna, hogy Isten mit is végzett benne azt tapasztalja, hogy elhiszi mindazt, amit Isten mond a Bibliában és a szolgálain keresztül. Isten ígéje képes egyedül arra, hogy az ember szellemében létrehozza a hitet. A hit szellemi dolog. Nem a lélekhez és főleg nem a testhez tartozó dolog.

Amikor valaki hallja Isten ígését és befogadja azt a szívébe Isten Szelleme által, akkor képessé válik arra, hogy elfogadja az Isten dolgait. A hitet csak a hit általi beszéd hozza létre. Pál arról tanít, hogy a hit szellemével kell rendelkezünk ahhoz, hogy másokban is hitet ébresszünk. (2Kor 4,13)

Továbbá az üdvösség evangéliumának a hirdetése is hitből hitbe kell, hogy történjen. A kijelentésből fakadó üzenetet, amely képes elhatolni az ember szelleméhez azt a Biblia eredeti szövege a rhéma kifejezéssel írja le. A Logosz a leírt Ige, amelyet a Biblia 66 könyve tartalmazza. Ez lett testté Jézus Krisztusban. Ha ezt a Szent Szellem nem eleveníti meg, akkor betű marad és nem használ az embernek semmit. Lehet érdekes olvasmány, vallási okirat, történelmi legendagyűjtemény... stb., de nem hoz változást a szívben. A rhéma ellenben a megelevenített logosz. Amikor az ember szembesül vele, akkor döntés elé kerül, elfogadja, vagy elutasítja Isten üzenetét!

Sok igehirdetés nem azért meddő és eredménytelen, mert elutasítják a hallgatók a kemény szívük vagy hitetlenségük miatt, hanem azért mert nem szellemi módon történik. Az emberi intellektust, szónoki, érzelmi fogásokat vetnek be, de ezek nem képesek arra, hogy belenyúljanak az ember szellemébe. Növelhetik a bibliaismeretet, felkorbácsolhatják az érzelmeket még könnyet is csalhatnak az ember szemébe de belül nem történik semmi maradandó, örökkévaló változás. Hitetlen ember nem tudja hitelesen és meggyőzően megosztani másokkal az Isten ígését. Képtelen rá mivel a szellemi érzékszerve a hit nem természetfölötti módon van az életében, hanem lelki vagy értelmi módon!

d, A hit karizmája működésének csapdái

Kritikus terület, mégis beszélni kell róla, mert ezek a csapdák mindig ott leselkednek.

- A hitben való hit. A leggyakoribb veszély, amikor valaki nem Istenben, hanem a tőle kapott hitben hisz. Tipikus kijelentése ennek az, amikor valaki a nagy hitét említi a nagy Istenbe vetett hit helyett. Nem az hozza működésbe az ajándékot, ha a nagy hitemre hagyatkozok, hanem az, ha a nagy Istenemre, akinek mindenre van hatalma. A következmény az szokott lenni, hogy komoly csalódások érik az embert, és válságot fog átélni az életében, mert ami eddig működött, az most nem működik, vagy nem úgy működik. Az Istentől való elidegenedés kezdeti lépései ezek, mert az érintett nem tudja feldolgozni az eseményeket.

- Elbizakodottság. Mivel a hit ajándéka, a látványosabb dolgok közé tartozik, ezért nagyobb az elbizakodottság veszélye is. Alázatban kell járni, nehogy a felfuvalkodottság vagy elbizakodottság miatt a Szent Szellem megszorodjon, és háttérbe vonuljon. Istent kell mindig a középpontba helyezni! Aki elbizakodik, az testi módon akarja megélni a hitét, és az ebben a formában általában nem szokott működni. Isten a dicsőségét másnak nem adja!

- Szeretetlenség. Pál a hegymozgató hittel kapcsolatban mondja, hogy szeretet nélkül semmit sem ér a hit ajándéka. A használatának szeretetből kell fakadnia. Nem kioktatóan, lekezelő módon. A helyes hozzáállás és motiváció felszabadítja a szolgálattal járó áldásokat.

e, Példaképek

Aki ebben az ajándékban mozog annak elsősorban Jézus Krisztus a példaképe, a Biblia így ír erről:

*Nézvén a hitnek fedelmére és bevégezőjére Jézusra, aki az előtte levő öröm helyett, megvetve a gyalázatot, keresztet szenvedett, s az Isten királyi székének jobbjára ült.
(Zsid. 12,2)*

A nézés azt jelenti az eredeti szöveg alapján: Minden mástól való elfordulás. Nem tekint másra, nem hagyja megzavarni magát semmilyen körülménytől. Az érzelmek hullámválása a lelki élet ingadozása mind-mind befolyásolhatja a Jézussal való személyes kapcsolatot.

A hit fedelme és bevégezője kifejezést úgy is vissza lehetne adni, hogy a hit kezdete és vége! A fedelem szó kezdetet is jelent és a bevégezés szó magában foglalja a célba juttatást és megérkezést is! A hitben is Jézus Krisztus az Alfa és az Ómega!

Földi életét megvizsgálva jól látható, hogy ez az ajándék mennyire erőteljesen működött az életében. Használta a gyógyításban, a csodatévő erőiben, a természeti erőkkel való konfrontációjában...stb. Ezek a történetek és események segítenek megérteni hogyan is nyilvánult meg a hit Jézus Krisztus életében.

A példaképek nagyon nagy segítséget adhatnak a szolgálat kezdetén és a kritikusabb helyzetekben is. Olyan személyek életét olvasva, mint Müller György a bristoli árvaház alapítója vagy Smith Wigglesworth -akit a hit apostolának is neveznek- sok tanulságot, és történetet lehet megismerni, hogyan is élték meg elődeink, a hit ajándékának működését.

f, A hit karizmájának működése

Akinek az életében sűrűn előfordulnak hitéleti krízisek, az egyfajta jele lehet az ajándékra való felkészítésnek. Ahhoz, hogy valaki ezt a karizmát megkapja annak egy komoly hitéleti növekedésen, kell átmennie. Ennek mértékét Isten határozza meg és mélyíti el.

Természetesen minden keresztény él át hasonlókat de ennél az ajándéknál ez különösen megfigyelhető. A hit folyamatos terhelésen megy keresztül és állandóan, egyfajta nyomás alatt van. Valamikor intenzívebb valamikor enyhébb formában. Istennek ezzel az a célja, hogy megerősítse és megszilárdítsa az ember szellemében lévő hitet, hogy nagyobb dolgok elhordozására is képes legyen. Ez alatt az időszak alatt egyre mélyebb és szorosabb kapcsolatra lehet eljutni Istennel. Megtanulja az ember Isten munkálkodásának alapelveit és a kívülállók számára olykor érthetetlen cselekedeteit. Kialakul egy olyan szellemi „érzékszerv” amely látja azt, amit csak Isten lát! Teljesen azonosulni tud, és eggyé válik Isten kijelentésével.

A hit ajándéka nincs folyamatosan ott a hívő mindennapjaiban, hanem bizonyos szituációkban, alkalmakkor nyilvánul meg. Ez egy olyan különleges hit, amely a Szent Szellem konkrét beavatkozása által nyilvánul meg. A hit karizmáját úgy lehet leginkább megfogalmazni, hogy a Szent Szellem hisz bennünk és általunk. A korábban már említett Jézusi kijelentés világosan beszél erről a fajta hitről; (Mk 11:22). A Szent Szellem természetfölötti munkája az amikor valakiben elhelyezi az Isteni hitet. Olyan meggyőződés alakul ki benne, ami kívülről talán abnormálisnak tűnik! Ez a hit kiemeli az embert a körülötte lévő világból s körülményekből és szembesíti egy természetfölötti kijelentéssel. Úgy is megfogalmazható, hogy a hétköznapiakban megélt hite fölé emeli az embert. Különleges kihívások, lehetetlennek tűnő feladatok, hitkrízisek esetén nyilvánul meg erőteljesen. Lehet egyedi különleges alkalmakra szóló.

Olyan hit ez, amelyet az ember nem tud produkálni, létrehozni. A lehetetlen helyzetekben való állhatatosságot adja. Abban az esetben is ha minden körülmény ellene szól és munkálkodik. Nem a láthatókra, hanem a láthatatlanokra tekint. Sokszor az emberi elme határait feszegeti, amit az ember Isten vezetésével képvisel, annyira érthetetlennek tűnik. Gyakori kérdés ilyenkor; hogy merted ezt megtenni? Mi volt az a dolog, ami meggyőzött téged, hogy mindvégig kitarts?

Már az Ósz.-ben is több példa volt a hit ilyen irányú megnyilatkozásaira. Mózes és Illés életében többször is találkozhatunk vele. Mózes életében a bot jelképezte a hitet. Amikor a Veres-tengerre ütött vele, hogy az kettéváljon, ahhoz természetfölötti hitre volt szükség (2 Móz 14:16). Akárcsak akkor, amikor a Nílus vizét vérré változtatta. Vagy például, amikor a sziklára ütött és vizet fakasztott belőle (2 Móz 17:6). Ezek mind-mind Mózes természetfölötti hitét mutatták be. Istene mindenre képes volt, de a botot Mózesnek kellett kinyújtani. A hitbeli engedelmissége hatalmas dolgokra volt képes.

Illést is, aki mint tudjuk, hozzánk hasonló ember volt, mégis milyen feladatok elvégzésével bízta meg Isten! Sareptában hit által jelentette ki, hogy miután ellátja őt az özvegyasszony az utolsó falatjával, az éhínség ideje alatt nem fognak élelem nélkül maradni (1 Kir 17:16). Úgy is történt. Isten mindvégig gondoskodott az özvegyről!

Érdekes megvizsgálni azt a tényt is, hogy Illés szavát kételkedés nélkül elhitte a szegény asszony. Benne is működött a hit ajándéka? Lehetséges. Karmel hegyén a hit imájában tűz jött le az égből és megemésztette az áldozati állatot (1 Kir 18:38). Előtte még jól le is locsoltatta, hogy minden emberi tényező vagy manipuláció ki legyen zárva. Sőt Illés élete természetfölötti módon ért véget. Az Ur magához vette és nem látott halált!

De az Újszövetségben is találunk rá igei példákat. Jézus Krisztust, amikor Samárián keresztülhalad, nem akarják befogadni. Két tanítványa, János és Jakab tüzet akarnak kérni az égből, hogy rend legyen a környéken. Jézus nem is vitatja, hogy hitük megvan hozzá, hanem a motivációt kifogásolja! Megvolt a hit ajándéka bennük, de nem tudták milyen lélekkel teszik ezt (Lk 9:55)! Pál, amikor Rómába hajózott, hit által jelentette ki, hogy mindenki meg fog menekülni, ha rá hallgatnak. Neki Isten mindent megmondott és ő a hit szelleme által jelentette ki Isten végzését.

A beszédnek ellene mondott a körülmény, a hajózási tapasztalat és a pánik, de Pál meggyőzőbb volt! A hajó kivételével mindenki megmenekült (Ap Csel 27. fej.). A hit ajándéka nagyon erőteljesen nyilvánult meg.

Emlékszem rá, hogy egy gyülekezeti költözés előtt állva, egyik testvérnőnk teljesen meg volt győződve arról, hogy még azon a helyen leszünk egy darabig. Minden ellene mondott. Lejárt a szerződés, megvették az ingatlant és meg volt szabva a határidő, hogy meddig kell kiköltözni. Már gyakorlatilag minden össze volt csomagolva, amikor jött a hír, hogy mégis maradhatunk még egy ideig. Isten kijelentette számára azt, amit senki más nem tudott volna elfogadni valóságként. Ez a gyülekezet tagjainak a hitét is jelentősen megerősítette, mint minden olyan esemény, amelyben Isten munkálkodik.

A hit ajándéka meg szokott még nyilvánulni más ajándékok használata esetében is! Gyógyító szolgálattevők is bizonyosságot tettek arról, hogy egyes gyógyulások esetében különleges hitet kapnak a szolgálathoz. Olyan gyógyulás történt, amelyhez a hit ajándékára is szükség volt! Hasonlóképpen vélekednek a csodatévő erőkkal szolgáló testvérek is.

Ha erre a szolgálatra hívtok el az Úr legyél nyitott arra, hogy Isten használni fog téged Krisztus Testének építésében. Nem azt kell nézned, hogy Illés vagy Pál milyen dolgokat cselekedett, hanem arra figyelj Isten neked személyesen mit jelent ki. Szolgálatod által gyülekezeted értékes bizonyosságokkal fog megerősödni. A mai anyagi, racionális gondolkodású világban, amely a gyülekezetek szellemi légkörét is befolyásolja ez az ajándék erőteljes visszatartó erő!

2, Csodatévő erők (1Kor 12,10)

Ennek az ajándéknak a célja Isten természetfölötti erejének a bemutatása. Materialista, ateista kultúrában az egyik legfontosabb karizma a hitetlenség megtörésében és az Istenbe vetett hit létrehozásában. Az oka ennek nem más, mint az, hogy ez az ajándék behozza a természetfeletti dolgokat a természetes környezetbe. A nyelveken szólás után ezt tartják leginkább sátáninak a vallásos emberek és a testben élő keresztények. Számukra elképzelhetetlen, hogy Isten most is ugyanolyan hatalmasan tud munkálkodni, mint a kereszténység születésének hajnalán.

Pedig ahogy Pál apostol mondja Isten országa erőben áll.(1Kor 4,20) Ha ezt az erőt kiemeljük a kereszténységből, és vallásos szertartásokkal helyettesítjük, akkor nem lehet az embereket valódi istenismeretre eljuttatni. Ezt nevezi a Biblia a kegyesség látszatának, ami az Isten erejének a megtagadásával jár kézen fogva;(2 Tim 3:5). Isten erejének ilyen mértékű megnyilvánulása a gyülekezetben, a hit megerősítésében is használható. Erőteljes bizonyágtétel, amely nem mindennapi dolgokban, eseményekben mutatkozik meg. Kétségkívül a látványosabb szolgálatok, közé tartozik, ezért aki ezzel él annak alázatban kell szolgálnia vele. Óvakodnia kell, nehogy felfuvalkodjon. Emiatt nem szabad az ajándék használójának az előtérben lennie.

Mit is jelent a kifejezés?

A csodatévő erők munkái az eredeti szöveg alapján szó szerint kb. így fordítható; hatalmas erők működése! Az *energéma* szó megnyilvánuló működést jelent, ami folyamatban van. A *dünamisz* kifejezés pedig hatalmat, erőt, csodatévő erőt jelent. Mindkét kifejezés többes számban van, ami azt jelenti, hogy nem egy speciális csodáról van szó, hanem széles skálájú Isteni megnyilvánulásokról! Néhány bibliafordítás így adja vissza ezeket, a szavakat: Csodákat tud működtetni, erős tettek működése, csodálatos hatalmak gyakorlása vagy hatalmak tettei. Bármelyik fordítást is vesszük a lényege ugyanaz. Isten csodálatos módon hajt végre dolgokat. A természetfölöttit behozza a természetes világba. Ehhez pedig Szellem által egyes gyermekeit használja fel az Ő dicsőségére! Két további kifejezés is van amit csodának fordítanak. Az egyik a *terasz*, ami csodálatos eseményt vagy jelet jelent. Tizenhat esetben szerepel a Bibliában. A *szemeion* kifejezés pedig jelet és csodát is jelent.

a, Az erő forrása

A csoda létrejöttének képességet a Szent Szellem kitöltetése hozta létre. Jézus Krisztus miután eltávozóban volt a földről ezt mondta a tanítványainak:

Hanem vesztek erőt, minekutána a Szent Lélek eljő reátok: és lesztek nékem tanúim úgy Jeruzsálemben, mint az egész Júdeában és Samariában és a földnek mind végső határáig. (ApCsel. 1,8)

Az erő szóra szintén a dünamiszt használja, akárcsak az ajándékkal kapcsolatban. Ahol az Úsz.-ben, erő-megnyilvánulások vannak ott minden esetben a Szent Szellem személyét, kell észrevenni. Kivétel, persze ha negatív forrású az esemény, mint pl. Simon mágus estében.(ApCsel 8,10) Szintén meg kell itt jegyezni, hogy a Szent Szellem nem csupán egy erő, mint azt egyes tévtanítások tanítják, hanem személy is. Azért tud hatalmasan működni az ereje, mert Isten! Sokkal fontosabb azonban számára, hogy Istennel való kapcsolatodat ápolja veled, mint az, hogy mit tudsz megtenni általa! Az erő egyébként az Isten királyságának alapeleme. Ez a hatalom fogja behozni a látható világba az Isten királyságát és királyi uralmát.(Mk 9,1)

Szintén a dünamisz kifejezést használja Pál amikor arról ír, hogy az Isten királysága erőben áll.(1Kor 4,20) Vagyis ez a jellemzője ez a szubsztanciája. Ezzel kell élnie a keresztény embernek is a mindennapokban, amikor igénybe veszi ezt a kimeríthetetlen erőforrást. Ezt kaptuk a félelem szelleme helyett.(2Tim 1,7) Péter szerint csak ez az erő képes üdvözíteni a hívőket.(1Pét 1,5)

b, Jézus Krisztus kijelentései

Két fontos kijelentése van Jézus Krisztusnak ezzel a szolgálattal kapcsolatban. Az egyiket halála előtt mondta el a másikat mennybemenetele előtt. Mindegyik arról beszél, hogy Jézus Krisztus megbízza az övéit munkája folytatására.

Bizony, bizony mondom néktek: A ki hisz én bennem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, a melyeket én cselekeszem; és nagyobbakat is cselekszik azoknál; mert én az én Atyámhoz megyek. (Jn 14,12)

Jézus Krisztus, ezen szavait nem sokkal halála előtt mondta el. Figyeljük meg, hogy nem csak a tanítványainak mondja ezeket a szavakat, hanem általánosságban tesz kijelentést „aki hisz én bennem”! Nem véletlenül említi, hogy az Atyához megy, mert ez az alapja a Szent Szellem kitöltetésének, ami által ezek a nagyobb dolgok végrehajthatóak lesznek! Miket is cselekedett Jézus Krisztus? Betegeket gyógyított, halottakat támasztott fel, démonokat űzött...stb. Akik tehát az övéi azoknak is eszerint kell eljárni a Szent Szellem vezetése által.

Többen itt az evangélizáció mértékéről beszélnek, hogy Jézus Krisztus arra értette a fenti szavakat, hogy az apostolok több embert fognak megtérésre vezetni. Jézus azonban nem igehirdetésről beszélt, hanem cselekedetekről, tettekről, amelyek meg fogják haladni azokat, amelyeket Ő is tett! Az Úr Jézusnál pl. nem olvassuk, hogy az árnyéka gyógyított volna mint Péternek, vagy ruhadarabjai mint Pálnak! Vannak olyan dolgok, amelyeket Jézus Krisztus ráhagyott a Testére az Ekklézsiára, hogy az Atya neve megdicsőüljön! Ugyanakkor kijelenti azt is, hogy a működés egyik feltétele a hit. Amikor a Szent Szellem extrém dolgokra indítja az embert ahhoz valóban hitre, van szükség.

A következő szavak Jézus Krisztus utolsó földi beszédében hangzottak el tanítványaihoz:

Azokat pedig, akik hisznek, ilyen jelek követik: az én nevemben ördögöket űznek; új nyelveken szólnak. Kígyókat vesznek föl; és ha valami halálost isznak, meg nem árt nékik: betegekre vetik kezeiket, és meggyógyulnak. (Mk 16,17-18)

Nem sokkal később pedig arról beszél, hogy a Szent Szellem által ehhez erőt kapnak. (ApCsel. 1,8) Bár egyesek tagadják, hogy a Márk evangéliumának befejező szakasza hiteles lenne, mivel a régebbi kéziratok nem mindig tartalmazzák ezeket, a verseket, semmi okunk nincs kételkedni benne, hogy ezek a szavak elhagyták Jézus Krisztus ajkát. Szinte megismétli a korábbi megbízatását, és új elemekkel egészíti ki őket, mint pl. a nyelveken szólás.(Mt 10,1)

Az, hogy nem csak az apostoli korra volt jellemző világosan kiderül abból a tényből, hogy a Szent Szellem hatásköre a föld végső határáig és nem Rómáig terjed, mint azt némelyek állítják. A föld végső határa esetében az *eszkatosz* kifejezést használja, ami végsőt, utolsót jelent! Tehát nem a légvonalban Jeruzsálemtől pár ezer, km-re lévő Rómáig terjed a hatásköre.

Érdekes tévtanítási jelenség, hogy a Szent Szellem munkáját mindig be akarják határolni, skatulyázni egy erőltetett teológiai mederbe, amiből aztán már maguk is nehezen tudnak kikeveredni. A hit feltétele pedig itt is megjelenik, mint az elsőként említett igeversben. Érdekes lenne megvizsgálni azt a kérdést is, hogy akik hisznek és ezt követően bemerítkeznek ahogy a Mk 16,15-ben szerepel az, mennyire fontos

feltétele annak, hogy a megváltottak átéljék Jézus Krisztus rájuk vonatkozó szavait? Mert a szövegösszefüggés erre enged következtetni! Akik pedig nem hisznek a jelekben és csodákban azok természetesen nem is fogják megtapasztalni őket. A kijelentés hitelességét az is igazolja, hogy minden esetre találunk példát az Újszövetségben.

c, Jézus Krisztus szolgálata

Jézus pedig megtére a Léleknek erejével Galileába: és híre méne néki az egész környéken. (Lk 4,14)

Jézus Krisztus miután megkísértetett a Sától, a Szellem erejével tért vissza Galileába és megkezdte közel három és fél éves munkásságát. Amíg a Szent Szellem ereje és kenete be nem töltötte Őt addig a szolgálatát, sem kezdte meg. Ezzel a hatalommal és erővel találkozhatunk az evangéliumok leírásában. Olyan események zajlottak le körülötte és általa, ami teljesen megváltoztatta az akkori szentföld arculatát. Hirdette Isten királyságának az evangéliumát és jeleket, csodákat tett mindenütt ahol csak járt. Az emberek többször kerültek önkívületi állapotba látva egyes cselekedeteit és megnyilvánulásait. Péter apostol, amikor Kornéliusz házanépével megosztja az evangéliumot, ezt mondja Jézus Krisztusról:

A názáreti Jézust Jézus mint kené fel őt az Isten Szent Lélekkel és hatalommal ki széjjeljárta jót tévén és meggyógyítván mindeneket, kik az ördög hatalma alatt voltak; mert az Isten vala ő vele. (ApCsel 10,38)

Péter számára ez volt az evangélium és nem más! Neki olyan Messiása volt, aki hatalommal rendelkezett és Isten szeretetét osztotta meg az emberekkel! Mindeneket meggyógyított, akik hozzá hittel járultak. Sőt ha hitük sem volt kérték az Urat, hogy előbb hitet kapjanak! Mennyivel másabb lenne ma a helyzet sok gyülekezetben, ha a bibliai Krisztust és nem eltorzított Krisztust prédikálnák! A „más evangélium” átokhordozó és az áldástalanság forrása.(Gal 1,8-9) Terméketlenné teszi a gyülekezetet.

A korabeli farizeusok három dolog által fogadták el valaki Messiási igényét. Az egyik a leprások meggyógyítása, mivel ezt Isten büntetésének tartották, és így csak Isten vagy a Messiás tudja meggyógyítani. A második a néma szellemek kiűzése, mert csak Isten lát bele az emberbe, és a démon nem jelenti ki magát. Valamint a halottak feltámasztása. Jézus Krisztusnál ezek mind jelen voltak, és ennek ellenére - néhány kivételtől eltekintve - nem fogadták el a farizeusok!

Többször utalt rá, hogy a cselekedetek, amiket tesz, azok hitelesítik az Ő szolgálatát.(Jn 10,25) Fájt neki, hogy azok a városok, ahol a csodákat tette, mégsem tértek meg, és ítéletre kell várakozniuk. Nekünk Jézus nyomdokain kell járnunk. Ha Ő ezeket tette, akkor az egyház, amely az Ő Teste, sem tehet másképp. Mindenki képességeinek, elhívásának megfelelően illeszkedik a Testbe és végzi a szolgálatát. Ma az Egyház Krisztus hatalmi testülete a földön. Nem missziós szervezetek, ökumenikus csoportok, hanem az Egyház, aminek Ő a Feje és irányítója!

d, A csodák hiánya

A csodák hiánya egyes helyeken nem azért jellemző, mert az ajándék már megszűnt volna, hanem azért, mert benne vannak az emberek egy olyan szellemi közegben, amely a Szent Szellem munkáját hátráltatja. Ahol a világban ébredések vannak ott mindig jelen, vannak a jelek és csodák, mert engedik a Szent Szellem munkáját kibontakozni!

Európa az intellektualizmusa és materialista filozófiája miatt csapdába került. Racionális módon közelítette meg a liberális teológia a kereszténység alaptanításait, és úgymond mítosztalanította azt. Vagyis csak azt fogadták el, ami emberileg magyarázható. Ami nem pl. a jelek és csodák azok csak a fantázia szüleményei és nem valós események. Az ilyen teológiákról kikerült lelkeszek elárasztották a szószerűeket és hirdették és hirdetik ezt a teológiát. Az eredményeit most lehet csak igazán látni. Ha valahol megjelennek az Isten királyságát jelző jelek és csodák az szerintük démoni, okkult és Krisztus ellenségeinek kiáltják ki őket.

Jézus Krisztus két területet nevezett meg ill. okolt, azért mert nem tudott az Isten hatalma megnyilvánulni. Az egyik a *hitetlenség* a másik a *tudatlanság* volt, ami miatt elutasították Jézus Krisztus szolgálatát.

A hitetlenség az egyik legmérgezőbb gyökér az emberi szívben, amely immúnissá teszi az ember szellemét az Isten dolgaival kapcsolatban. A zsidókhoz írt levélben olvashatjuk, hogy hit nélkül lehetetlen Istennek tetszeni;(11:6). Az Isten gyönyörködik abban, aki hisz benne és elfogadja a szavát, mint hiteles kijelentést. A hitetlenséggel megszomorítjuk Őt és a Szent Szellem, nem tud hatékonyan munkálkodni! Ezt olvashatjuk az evangéliumokban:

Nem is tón ott sok csodát, az ő hitetlenségük miatt. (Mt 13,58)

Nem is tehet vala ott semmi csodát, csak néhány beteget gyógyíta meg, rájuk vetvén kezeit. És csodálkozik vala azoknak hitetlenségén. Aztán köröskörül járja vala a falvakat, tanítván. (Mk 6,5-6)

Egyértelmű kijelentések! A hitetlenség még Jézus Krisztus szolgálatát is befolyásolta. Annyira, hogy elcsodálkozott a hitetlenségükön. Egy olyan nép között volt amelyek Isten szövetségében éltek, tele voltak ígéretekkel, átéltek már sok csodát, várták a Messiást és amikor megjelenik nem ismerik fel őt, sőt a hitetlenség legmélyére süllyednek. Vezetőik is hibásak voltak abban, hogy Jézus Krisztust több helyen ilyen légkör vette körül! Ezért lesz az istentelen bálványimádó városoknak, is mint Sodoma vagy Tirusz és Szidon könnyebb sorsa az ítélet napján, mint azoknak a városoknak, akik nem fogadták el Jézus Krisztus bizonyosságait az Isten királyságáról (Mt 11,21-24)

A hitetlenség ilyen mértékű megjelenése azért is veszélyes, mert nemcsak magukat a csodákat utasítják el hanem magát Istent is a ki a csodák mögött áll! Ez az elutasítás aztán megjelenik akkor is amikor döntenie kellene az üdvösségről. Jézus Krisztus nem véletlenül mondja, hogy a csodák által, amit nem fogadtak el a felmagasztalt városok, a pogány városok régen megtértek volna. Megváltónk összekapcsolja a csodákat és a hitre jutást, aminek messze ható következményei vannak. (Később a csodák céljánál még lesz erről a fontos szempontról szó)

A másik dolog a tudatlanság. Pál, amikor a karizmákról kezdi nagy ívű tanítását, azzal a gondolattal kezdi, hogy nem akarja, a tudatlanság úrrá legyen a kegyelmi ajándékok terén.(1Kor 12,1) A tudatlanság azért veszélyes dolog, mert a hívőket kiskorúságban tartja, és könnyen válhatnak becsapás és megtévesztés áldozataivá. Amikor a sadduceusok egy történettel akarják Jézus csapdába csalni akkor ő ezt válaszolja nekik:

Jézus pedig felelvén, monda nékik: Tévelyegtek, mivelhogy nem ismeritek sem az írásokat, sem az Istennek hatalmát. (Mt 22,29)

Jézus Krisztus válaszában kijelenti, hogy tévelygésük oka a tudatlanság volt mind az Írásokat mind Isten hatalmát illetően. Tudni kell hozzá, hogy a Sadduceusok tagadták a feltámadást és az angyalok létét is! Később az angyalok létezésére Jézus, utalást is tesz;(30.v). Csak a Tórát fogadták el és nem hittek az apokaliptikus kijelentésekben sem.

Mai utódaik a liberális teológusok szintén ebbe a hibába estek bele. Nem ismerik az írásokat, mert szerintük a Biblia emberi alkotás, amit úgy raktak össze több évszázad alatt és megbízhatatlan a kijelentést illetően! Ezért nem lehet tekintélyként és irányelvként elfogadni a mai „felvilágosult” emberiségnek.

Másfelől az Isten hatalmát sem ismerik, mivel minden természetfölötti dolgot tagadnak és mitológiának meg mindenféle emberi kitalációnak, minősítik. Így ide tartozik Jézus Krisztus szolgálatának minden gyógyító, démonűző, jeleket, csodákat végrehajtó tevékenysége is. A feltámadás pedig természetesen a tanítványok lelki kivételése volt fájdalmaik elhordozására!

Kedves testvérem, ha nem tudod elfogadni a Bibliát, mint Isten szavát és vezetését az életedre nézve, akkor komoly bajban vagy! Ha Isten számodra egy szeszélyes, gyenge, semmivel nem törődő valaki, akkor pedig még nagyobb bajban vagy! Ami meg van írva igaz! Isten maga hitelesítette azt Szellemé által. Ma két veszély van ezen túlmenően az Ekkleziában. Csak ez egyik oldalt emelik a másik rovására természetesen!

Sok helyen ismerik az írásokat. Elég jó igeismeret, tiszta igehirdetés biblikus tanítások jellemzik a gyülekezetet, de az Isten ereje az számukra tabutéma! A jelek és csodák kora lejárt a nyelvek ajándéka démoni, nekünk itt van az Ige. Ezt némi túlzással konzervatív-vallásos közösségnek is lehet nevezni. Szeretik az Urat, tisztelik is őt de nem mernek szembesülni természetfölötti erejével ami radikális változásokat hozna az életükben. Szélsőséges irányzata a farizeusság szellemiségét és apologetikáját hordozza magában Isten munkájával szemben. Itt már komoly veszélyforrás a Szent Szellem káromlásának a lehetősége!

A másik oldala az ún. ultrakarizmatikusok akik elvetik az Igét ill. kevés hangsúlyt, fektetnek rá, mivel úgymond a Szent Szellem elvezet minden igazságra és kenetet ad, ami által mindent tudunk.(Jn 16,13; 1Jn 2,20) Akkor pedig minek a Biblia? Elég a Szent Szellemben járni és a Bibliaolvasás elhanyagolható! Mondanom sem kell ez még nagyobb tévelygés az előzőnél, mert a szellemi táplálékot választja el az embertől és könnyen szélsőséges, igeellenes irányzat felé tereli a szellemi manifesztációkat. A két területnek egészséges biblikus keretek között kell működni. Isten ígését ismerve engedni kell Szent Szellemét is munkálkodni, hogy egészséges és erős gyülekezetek legyenek Isten dicsőségére és magasztalására!

e, Területei

A teljesség igénye nélkül nézzünk át néhány olyan területet, amely ehhez az ajándékhoz köthető. A Biblia szövegösszefüggései alapján ide tartozik többek között:

- **Démonűzés.** A szabadítószolgálat egyike a legradikálisabb beavatkozásoknak a szellemvilágban. Nem más történik ilyenkor, mint valakit megszabadítanak az őt megkötöző vagy megszálló démoni erőktől! Ilyen módon a Sátán elveszíti abban a személyben a befolyását, és lehetővé válik a megtérése és meggyógyulása! Jézus Krisztus szerint ahol ez megtörténik az az Isten Királyságának, a jelenlétét bizonyítja.(Mt 12,28)

A démonűzést tagadni nem más, mint az Isten Királyságának a hatalmát és jelenlétét tagadni! Ráadásul, ha valaki ezt még a Sátánnak is tulajdonítja, az a Szent Szellem káromlásának a bűnébe is esik;(Mt 12:32)! A démonűzés és a csodatévő erők kapcsolata jól látható egy történetben, amely az Apostolok Cselekedeteiben lett megörökítve. Filepről először azt olvassuk, hogy jelek és csodák sokaságát tette Samáriában majd azt, hogy miben is állt ez a sorozat. Tisztátalan szellemek kiűzésében és gyógyításokban egyaránt. A Biblia tehát a csodákhoz sorolja a szabadítószolgálat minden területét;(ApCsel 8,6-7)

A szabadítószolgálatnak több módja is van, pl. kézrátétellel, parancsszóval. Néha több személy is kell máskor, pedig bűntben és imádságban kell megerősíteni ezt a szolgálatot, ahogy ezt Jézus Krisztus is kijelentette.(Mt 17,21)

- Gyógyulás bizonyos területei. A jelek, és a csodák eseményeit nem mindig lehet egyértelműen elválasztani a gyógyítás karizmájának működésétől. Vannak, azonban esetek amikor egyes gyógyulások valóban csodaszámba mennek. Itt elsősorban olyan gyógyulások jönnek szóba, amelyek gyógyulása is rendkívüli.

Pl. nincs látható jele a gyógyulásnak, de egyes funkciók helyreállnak. A génsérülés ugyanúgy kimutatható a kromoszómában de a gyermek egészségesen jön a világra és nincsenek életreszóló kihatásai! Olyan esetről is tudok, amikor valakinek a daganat ott maradt a testében de káros hatást már nem fejt ki. Nem lesz áttétes és halált, sem okoz. Nem kell azonban szőrszálhasogató módon elválasztani a két ajándékot, mert a lényeg nem ebben van hanem abban, hogy Isten megdicsőüljön általa! Pál apostol, amikor Efézusban volt ezt olvashatjuk a szolgálatáról:

És nem közönséges csodákat cselekszik vala az Isten Pál keze által: Annyira, hogy a betegekhez is elvivék az ő testéről a keszkenőket, vagy kötényeket, és eltávoznak azoktól a betegségek, és a gonosz lelkek kimenének belőlök. (Apcsel 19,11-12)

Érdekes módon a gyógyulást és a szabadító szolgálatot itt is összekapcsolja az ige, mint Fülöp esetében. Pálban akkora kenet volt Isten Szellemétől, hogy az még a ruhadarabjain keresztül is működött.

Ugyanezt figyelhetjük meg Péter esetében is akinek még az árnyéka is gyógyulást valamint szabadulást árasztott magából.(Ap Csel 5,15-16). Annyira telve voltak Isten Szellemével, hogy mindenüket átította és hatással volt a környezetükre! Mózesnek a botját használta az Úr Illésnek a palástját, Pálnak a ruhadarabjait. Elizeusnak a kettős mértékű Szellemi áldás olyan erőteljes volt, hogy mikor meghalt még a porhüvely is halottat támasztott fel.(2Kir 13,20-21) Kinek miye van! Ezek valóban nem közönséges csodák! Ehhez Isten hatalma és ereje kell, hogy kiáradjon. Olyan edényekre van szüksége, akiken keresztül ezeket megtudja, valósítani! Nem egy bizonysgot olvastam arról, hogy Isten, hasonlóan cselekszik a mai időkben is!

- Teremtő csodákat is érthetünk alatta. Ezek azt jelentik, hogy amivel valaki nem rendelkezett pl. születési, genetikai okokból, azt ezzel a karizmával Isten helyreállíthatja. Ilyen lehet pl. a látás meggyógyítása. A Siloám-tónál történt gyógyulás jó példa erre az esetre, amikor kijelenti a születése óta vak ember miután látását visszanyerte, hogy ilyen csoda korábban nem létezett.(Jn 9,32) Nem véletlenül mondja a történet elején Jézus Krisztus, hogy ezek Isten dicsőségére való esetek.(Jn 9,3). Vagy amikor hiányzó végtagokat alkotott szavával.(Mt 15,30) Hasonló eset, amikor születési rendellenességek állnak helyre vagy egyes rendellenesen kifejlődött szervek teljesen kifejlődnek és funkcionálnak. Izomsorvadás, sclerosis multiplex, nyitott gerinc...stb, végleges regenerálódása! A listát lehetne sorolni, de ezek azok az esetek amelyek valóban csodák és Istenre irányítják a figyelmet!

- Halottak feltámasztása. Több írásmagyarázó szerint a csodatévő erők ajándékának a csúcspontja, koronája a halottak feltámasztása. Sok keresztény álma, hogy Isten egyszer vagy többször felhasználja őt, hogy halottak támadjanak fel általa, vagy legalábbis szemtanúja legyen ilyen eseménynek. Jézus Krisztus ilyen cselekedetéről három lett lejegyezve; Jairus lánya, a naini ifjú és Lázár esete. Pál és Péter apostol is támasztott fel halottat. Az Ósz.-ben Illés és Elizeus is jegyez egy-egy halott feltámasztást. Ami tény, nem egy gyakori és nem mindennapos esemény az, amikor valaki halottaiból feltámad!

Olyan kérdések vetődnek fel, ami az emberi értelem határait feszegetik. Azt azonban látni kell, hogy Istennek minden hatalma megvan arra, hogy egyes embereknek visszaadja az életét még a halála után is. Napjainkban is több helyről érkezik hiteles beszámoló halottak feltámadásáról. Afrikában nem is olyan régen egy közlekedési balesetben meghalt pásztor támadt fel egy rendezvényen, miután 4 napos halottként koporsóban odavitték az alkalomra. Kínában is több ilyen csodás esetről érkezett már bizonyágtétel. Nyitottnak kell lenni, hogy ha valakinek Isten megadja a hitet, hogy halottakért imádkozzon, képes legyen engedelmeskedni Isten Szellemének a vezetésére. El kell még mondani itt, hogy olyan, mint halott-feltámasztó kategória nem létezik! Ez is csak egy szelet az Isten csodatévő erőinek a sorában.

- Védelem a pusztító erőkkel szemben. A Bibliában sok esetről olvashatunk, amikor Isten belenyúlt a természetes világba, hogy az övéit megmentse, és magáról bizonytságot tegyen. Amikor Jézus Krisztus a tanítványaival a tengeren viharba keveredik akkor szavára a vihar elül és megmenekülnek;(Mt 8:26). Érdekes dolog, hogy Jézus Krisztus, mint egy személyt szólítja meg a vihart, vagyis szellemi erők állhattak az eset mögött! Erre utal, hogy a tapasztalt, tengert járó halásznak számító tanítványok is megrémültek valamint az, hogy a gadaréusok földjére igyekeztek ahol egy Légió nevű démon fejedelemnek volt a rezidenciája.(Mt 8,28) Pál apostolt is megóvta az Úr a tengeri viharban, sőt a vele levőket is.(ApCsel 27. fej).

Utána pedig azt olvassuk, hogy Málta szigetén egy kígyó marta meg, amit az ottani lakosság Isten büntetésének tartott de Pálnak semmilyen baja nem történt;(ApCsel 28,1-6) Isten megóvta őt a kígyóméreg végzetes hatásától. A következménye az lett, hogy nagyon sok szigetlakó megismerte az Urat és hatalmas erejét. Pál ráadásul több beteg ember felé is szolgált gyógyító ajándékával Egy romániai lekipásztor testvér mesélte el, hogy egyszer miután hite miatt letartóztatták a börtönben a halálos méregadag többszörösét tették az ételébe, hogy megmérgezzék. Ő azonban túlélte és semmilyen következménye nem lett a szervezetére nézve a mérgezésnek

- Természeti törvények felfüggesztése, ill. kiiktatása. Istennek ez is hatalmában áll! A Vörös tenger kettéválása vagy a Jordán megnyílása is Isten mindenhatóságát mutatta be. Ez történt akkor, amikor a Szent Szellem Fülöpöt az egyik helyről a másikra vitte át.(ApCsel 8,39-40) Valószínűleg a ruhája is megszáradt útközben. Nem tudjuk, hogyan történt de Isten megtette! Pedig Fülöp nem is apostol volt „csak” egy evangélista! Mert általában ez szokott lenni a kifogás, hogy csak az apostolokkal történtek a jelek és csodák.

Egy Afrikában szolgáló misszionárius házaspár is bizonytságot tett hasonló esetről. Egyik városban miután a szolgálatot befejezték vissza akartak menni az eléggé messze levő missziós központba, de úgy félúton a kocsí lerobbant és egy elég veszélyes helyen állt meg a dzsungel közepén! Nem tudtak mit tenni, mint imádkozni és miután az imát befejezték a legnagyobb meglepetésükre abban a városban találták magukat ahova igyekeztek. Autóstól, mindenestől. Ők sem tudják, hogy mint történt mind a mai napig titok számukra. De átérték Isten csodáját és szabadítását ebben a nehéz helyzetben is.

Számítani lehet Isten erejének ilyen irányú megnyilvánulására is amikor nehéz helyzetben vagyunk. Mindez Isten szuverenitásán és bölcsességén múlik, és azon, hogy ki hogyan él az ilyen bizonyságokkal. Lehetnek még egyéb itt fel nem sorolt esetek és területek, mert Isten mélységét és nagyságát ki tudná kifürkészni?

f, A csodák célja

Isten csodáinak mindig van célja. A csodának mindig túl kell, hogy mutatnia önmagán. Sohasem a csoda a lényeg, hanem az, amit Isten azon keresztül el akar érni! A legtöbb kárt mindig az okozza, amikor a csoda fontosabb, mint Isten terve és munkája! Nem a csodákat kell keresni, hanem a csodatévő Istent! Ilyenkor a csodák „természetes módon” jönnek létre és az értékrend, nem mozdul el egy egészségtelen irányban! Éppen ezért aki ebben az ajándékban szolgál minden esetben, a háttérben kell maradnia, és Isten Nevét kell felemelnie minden alkalommal, amikor jelek és csodák történnek általa.

Éppen ezért a csodák elsődleges célja

- Isten dicsősége

Mikor pedig immár közelgete (Jézus) az Olajfák hegyének lejtőjéhez, a tanítványok egész sokasága örvendezve kezdé dicsérni az Istent fennszóval mindazokért a csodákért, amelyeket láttak. (Lk 19,37)

A csodák látványa Isten imádatára indította a tanítványokat! Látható, hogy Isten megdicsőülése a titka a legtöbb csodának és Isteni erők megnyilvánulásainak. Jellemző módon a farizeusok egyből le akarták állítani ezt, az Istent magasztaló társaságot amely nem illett bele az ő teológiai és vallási rendszerükbe. Ilyenek mindig lesznek. Ezen nem kell meglepődni. Jézus Krisztus azonban kiállt és ma is kiáll az övéi mellett! Nem bűn, ha valaki Isten csodáit látva örömmel elkezdi dicsőíteni és magasztalást kiáltani! Egészséges dolog, ha valaki kifejezésre juttatja Istennel kapcsolatos pozitív érzelmeit.

- Hit létrehozása

Szintén lényeges következménye a csodáknak, hogy hitet hoznak létre az ember szívében. Ez viszont nem jelenti azt, hogy az igehirdetésre nincs szükség! Az üdvözítő hitet Isten Igéje hozza létre a Szent Szellem által. (Jn 3,5) A jelek és csodák azonban segítenek egy szellemi közeget létrehozni az ember szívében, amely megtöri a benne lévő hitetlenséget, vagy ellenségeskedést az Istennel szemben Pál ezt írja a Korinthusiaknak miután az igehirdetésről beszélt nekik;

Hogy a ti hitetek ne emberek bölcsességén, hanem Istennek erején nyugodjék. (1Kor 2,5)

A keresztény ember hitének Istennek erején kell nyugodnia! Sok erőtlen kereszténynek vezethető ide vissza a problémája. Mindenféle szép és hangzatos prédikációt, tanítást meghallgat, de az életében nem élte át az Isten erejét és hatalmát. A mi Istenünk hatalmas és dicsőséges. Nem fövenyre akarja építeni az életünket, hanem Kősziklára! Az emberi képességek nem tudják Istent pótolni! Isten erejének a megtapasztalása szilárd hitet hoz létre az emberben. Olyan emlékköveket rak le, amelyekre a visszaemlékezés során hálával lehet gondolni és erőt meríteni belőle.

Jézus Krisztusunk is hasonlóképpen nyilatkozott meg:

Monda azért néki Jézus: Ha jeleket és csodákat nem láttok, nem hisztek. (Jn 4,48)

Világos beszéd! A zsidók hitének létrehozását az Úr Jézus is jelekhez és csodákhoz kötötte. Utána pedig azt olvassuk, hogy csodát is tett a kapharnaumi főember fiával és következménye az egész háznép hitrejutása lett. (Jn 4,53)

Ha ez nem lett volna helyénvaló, akkor Jézus Krisztus nem erősített volna a kijelentését ezzel a csodálatos gyógyulással!

- Evangélium hitelesítése

Hogy a mi evangéliumunk ti nálatok nem áll csak szóban, hanem [isteni] erőiben is, Szent Lélekben is, sok bizodalomban is; amiképpen tudjátok, hogy milyenek voltunk közöttetek ti érettetek. (1Th 1,5)

Azért sok időt töltöttek [ott], bátran prédikálva az Úrban, ki bizonyoságot tesz vala az ő kegyelmének beszéde mellett, és adja vala, hogy jelek és csodák történjenek az ő kezeik által. (Apcsel 14,3)

Ezek az igék és van még néhány hasonló, arról tesznek egyértelmű kijelentéseket, hogy az evangélium hirdetését, Isten jelekkel és csodákkal támasztja alá! Nem nagyon lehet olvasni a bibliában olyan esetet, amikor az emberek nyitottak voltak az evangéliumra és ezt természetfölötti események nem követték volna. Nem előtte jártak, mert nem a csodákat kell reklámozni és hirdetni, hanem az Isten királyságának az evangéliumát kell átadni. Soha nem szabad elfelejteni, hogy Isten királysága nem evilágból való, és nem evilági törvényszerűségek alapján működik!

Nem véletlenül mondja Jézus Krisztus az apokaliptikus beszédében; (Mt 24. fej.), hogy az Isten királyságának „ezt” az evangéliumát fogják hirdetni, mielőtt visszatér! Vagyis azt, amit Ő és apostolai is hirdettek de a racionalizmus a formalizmus és a hitetlen teológia minden erejétől és hatalmától meg akarta fosztani. Hála azonban az Istennek, hogy a reformáció korában elkezdett munkáját teljességgel fogja véghez vinni! Az utolsó időkben nagy ébredéseknek leszünk és vagyunk tanúi. Mai napjainkban is minden nagyobb evangélizációs beszámolót jelek és csodákról szóló beszámolók követik. Könnyes szemmel mesélik el az emberek, hogy hogyan gyógyultak meg és kaptak szabadulást bűneikből! Indiában pl. a lepra és a bénaság, ami az egyik leggyakoribb betegség, emberek ezrei gyógyulnak meg belőle és fogadják be a szívükbe Jézus Krisztust. Afrikában az AIDS-es emberek számolnak be teljes gyógyulásukról! A sort lehetne folytatni. Reméljük a hitetlenségbe és a Mammon imádatába züllött Európa is, megéri még a meglátogatás napját és kinyitja szívét az Isten evangéliuma felé. Ez lesz az Isten munkája, nem pedig a falak mögé bezárkózó az elveszettekkel nem törődő egoista kereszténység.

A csodatévő erők munkáját Isten Gyülekezete ma sem nélkülözheti. Szükség van rá, mind az elveszettek megnyerése mind a megváltottak hitének megszilárdítása céljából. Nem a csodákat és jeleket kell keresni, hanem az Isten Szellemével való közösséget. Akkor jókor leszünk jó helyen, hogy az Isten hatalma és ereje megnyilvánuljon bennünk és általunk. Fel kell fedezni ismét Isten hatalmát és erejét, hogy a szívünk teljes hittel tudjon reá támaszkodni arra, Aki tegnap, ma és mindörökké ugyanaz!

3, Gyógyítás (1Kor 12,9)

A gyógyítás általában a „keresettebb” karizmák, közé tartozik. Formájáról, hatékonyságáról és kiterjedési területéről a vélemények eléggé eltérőek. A kérdések és vizsgálatok általában egy problémában csúcsosodnak ki. Meggyógyít-e Isten minden beteget, vagy nem? A gyógyítások ajándékai egyértelműen a megromlott egészségi állapot teljes helyre állítását jelenti. Ugyanez a szó szerepel a két leggyakrabban citált igében is. (Jak 5,16; 1Pét 2,24)

Egyetlen dolog van, amiben biztosnak lehet lenni; amikor Isten ezt a karizmat engedi valakinek az életében működni, akkor gyógyítani is fog vele. Ez azonban csak a Szent Szellemben való járás és irányítás esetében van így. Öncélúan emberi felindulásból ne használjunk semmilyen karizmat különösen azokat, amelyek Isten hatalmát és erejét kívánják bemutatni.

A gyógyítás ajándéka testi-lelki-szellemi területen egyaránt használható. A leggyakoribb a testi-fizikális gyógyítás, míg a lelki-szellemi gyógyítást más ajándékok pl. a pásztori szolgálat, végzi. Éles határvonalat azonban nem szabad húzni, mert akik a gyógyítás ajándékát kapták azoknak lelki gondozói jellemük is lehet. A kifejezés, amit Pál használ többes számban van, tehát pontosabban a gyógyítások karizmájának kellene fordítani. A vélemények megoszlanak arról, hogy ez így ebben a formában mit is jelent. Egyesek szerint itt arról van szó, hogy ez az ajándék csak egyes betegségekre vonatkozik és nem mindegyikre, mert nem általános kijelentés van a gyógyulásról. Mások szerint itt arról, van szó, hogy akik ezt a karizmat kapják egyes betegségekre specializálódnak, mint pl. vakság, sükettség, bénaság, izomsorvadás...stb. Hivatkozási alapjuk, Filep evangélista, aki a démonúzáson túl két megnevezett betegségcsoportot gyógyított, mégpedig a sántaságot és a gutaütést (agyvérzést). (ApCsel 8,7)

Isten Igéjét alaposan megvizsgálva, az látható, hogy itt nem másról van szó mint arról, hogy a gyógyítás ajándéka minden betegség esetén egyaránt alkalmazható és érvényes. Jézus Krisztus is mindenféle betegséget gyógyított és nem volt pl. a lepra gyógyításának a specialistája! Ez hasonló lenne ahhoz, hogy a lelkigondozást csak az alkoholisták vehetnék igénybe, de az elváltak már nem. Vagy az evangélista megmondaná, hogy Isten mennyi embert akar ma üdvözíteni, mert limitálva van a mennyei létszám! A gyógyítások ajándéka tehát a betegség minden formáját felöleli és nincs válogatás a hatásmechanizmusát tekintve.

a, A gyógyítás kifejezései

A Bibliában két jellemző kifejezés van a gyógyítással kapcsolatban. Az egyik a *therapeuo*, amit jobban ismerünk a terápia szóval kapcsolatban, mert ebből származik. Jelentése: gyógyítás, ápolás, kezelés, szó szerinti jelentése: melegséget árasztó személy. Érdekes, hogy sokan számolnak be arról, miszerint erős hőhatás, melegség érzet járta át őket vagy beteg testrészüket, amikor meggyógyultak a különböző betegségeikből. Ez a leggyakoribb kifejezés, amit Jézus Krisztus gyógyítói szolgálatának leírására használnak az evangélisták.

A másik kifejezés és ezt a szót használja az Ige a gyógyítás ajándékával kapcsolatban az *iama*. Jelentése: gyógyulás, teljes helyreállítása az egészségnek. A két kifejezés között van némi különbség. A *therapeuo* kifejezés magában foglalja a teljes személyiséggel történő foglalkozást. Ezt jól láthatjuk Jézus Krisztus életében és szolgálatában. Testi gyógyuláson túl lelkigondozta és szellemének üdvösségét is szem előtt tartotta az embereknek. Jól szemléltető példa erre a vérfolyásos asszony története, akivel szóba állt és beszélgetett is vele gyógyulása után. (Lk 8,48).

Az *iama* kifejezés egy kicsit személytelenebb de nem jelenti azt, hogy aki a gyógyító szolgálatban van, nem törődik a másik ember életével, sorsával. Részvétellel van iránta, és a fáj a szíve nyomorúságban lévő emberrel, találkozik.

Jézus Krisztus, amikor a kananeus asszonnyal találkozik, és lányát meggyógyítja anélkül, hogy a közelében lett volna, ezt a kifejezést használja az ige, mert Jézusnak semmilyen közelebbi kapcsolata nem alakult ki a beteg kislánnyal! (Mt 15:28) Később lesz szó arról, hogy az ilyen szív indítja be az ajándék működését. Nem közömbös tehát számára az ember de a betegsége miatt kialakult lelki-szellemi következményeket nem minden esetben tudja felvállalni! Erre vannak olyan szolgálók, akik a lelkigondozásban járnak elől.

A Biblia ezenkívül, az egészség helyreállítással kapcsolatban használ még néhány kifejezést, de ezek nem kifejezetten a gyógyítás ajándékára vonatkoznak. Éppé lenni, megépülni, megtisztulni...stb. formában adják vissza a magyar fordítások. Jellemzőjük az, hogy általában a gyógyulás végkifejletére és nem a folyamatára utalnak ezek a szavak.

b, Betegségek forrásai és fajtái

A betegség és a halál az Éden kerti bűneset következménye! Nem Isten akarata volt ez, de az ember szabad akarata alapján döntött úgy, hogy a kígyónak hisz és nem az Élő Istennek. A bűn magában hordozza a halált és az odavezető út egyik tényezőjét, a betegséget. Nincs olyan ember, aki elmondhatná, hogy egész életét betegség nélkül teljes egészségben élte volna le. Az ember felépítését tekintve három csoportba sorolhatjuk a betegségek eredetét, de megnyilvánulásaiban nem egy esetben ötvöződnek és kihatással vannak egymásra.

- Testi eredetű betegségek: Bármilyen egészségromlás ide tartozhat. Balesetek, fizikai ártalmak, gyengeségek...stb. Jellemzően szervi okokra szervekben beálló változásokra vezethető vissza. Nem kell tehát minden lábtörés vagy vérnyomás ingadozás esetében démonikus háttérre gondolni, mint ahogy ezt néhányan sajnos teszik. Vannak olyanok, akik mindent démonokra vezetnek vissza és csodálkoznak, hogy amikor szellemi harcot folytatnak ellenük, nem történik semmi. Egyszerűen, a betegség oka és eredete hamar kideríthető és visszavezethető a kezdetekig! Ilyenkor az imádság tárgya a beteg testrészt és a zavartalan testi funkciók teljes helyreállásáért történik. Forrjon össze a törött láb, múljanak el az agyvérzés esetleges szövődményei...stb.

- Leleki eredetű betegségek: Ezek az ún. pszichoszomatikus betegségek. Ahogy a tudományos neve is mutatja ezek olyan betegségek, amelynek nem szervi, hanem lelki okai vannak. Bár a betegség vagy annak tünetei jelentkeznek, szervi elváltozásra nem vezethető vissza! Tipikus jelenség az önsorsrontás, depresszió, feldolgozatlan pszichés traumák, átkok...stb. Ezek kezeletlenége esetén szervi betegségek, élettani változások állnak be. Olyan spirálba kerül bele az ember amely egyre lejjebb vezet. Ha nincs ebből gyógyulás akkor az életminőség csökken és tragédiába fordulhat a dolog. Érdekes, hogy nemzetünk is vezető élbolyban van az öngyilkosságok, pszichés betegségek sorában. A pszichológusok egy szintig el tudnak jutni pl. a kiváltó ok felismeréséig, de azt a változást és rehabilitálást amit Isten az újjászületés által tud adni, képtelenek biztosítani betegeik számára!

Amikor a lelki gyógyulás, helyreállítás megtörténik akkor ezek a tünetek is megszűnnek. Amennyiben huzamosabb idő telik el a lelki betegségben tartós szövődmények és következmények is kialakulhatnak. A testben beállhatnak olyan változások, amelyek már valós betegséggé jelennek meg Ilyenkor a test gyógyulásáért is imádkozni kell, hogy a gyógyulás teljes folyamata végbemenjen. Nem mindig könnyű megkülönböztetni, a testi vagy szellemi eredettől, mert sok hasonlóságot tartalmaznak! Általában lelkigondozói beszélgetéseken, vagy prófétai kijelentés útján szokott jönni a megoldás a problémára!

- Szellemi eredetű: Démonikus befolyásoltság nyomán jön létre, ezért szabadító szolgálatra van szükség ahhoz, hogy gyógyulás történjen. A Bibliában erre több példát is találhatunk.

És az ördögöt kiűzvén, megszólalt a néma; és a sokaság csudálkozik vala, mondván: Soha nem láttak ilyet Izráelben! (Mt 9,33)

És megdorgálá őt Jézus, és kiméne belőle az ördög; és meggyógyula a gyermek azon órától fogva. (Mt 17,18)

A nap lementével pedig, mindenenk, akiknek különféle betegek valának, ő hozzá vivék azokat; ő pedig mindegyikőjükre reávetvén kezeit, meggyógyítá őket. Sokakból pedig ördögök is mentek ki, kiáltozván és mondván: Te vagy ama Krisztus, az Isten Fia! De ő megdorgálván, nem engedé őket szólani, mivelhogy tudták, hogy ő a Krisztus. (Lk 4,40-41)

Péter apostol így foglalja össze Jézus Krisztus földi szolgálatát Kornélius házában:

A názáreti Jézust, mint kené fel őt az Isten Szent Lélekkel és hatalommal, ki széjjeljárta jót tévén és meggyógyítván mindeneket, kik az ördög hatalma alatt voltak; mert az Isten vala ő vele. (Apcsel 10,38)

Péter is egyértelműen arról, tesz bizonyosságot, hogy sok betegség beteg állapot mögött démonikus erők húzódnak meg és Jézus Krisztus ezeket kiűzve közvetített gyógyulást az embereknek. Azt sem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy a betegek döntő többsége izraelita vallású, vagyis a szövetséges nép tagja volt akik tudták és ismerték Isten törvényét és parancsolatait tehát vallásos emberek voltak! Nem pogány, bálványimádó istentelen emberek voltak! Mégis démonikus erők uralma alá kerültek. Ne gondolja azt egyetlen keresztény sem, hogy őbenne nem lehet démonikus befolyás, mert ezzel saját magát csapja be! Pál világosan írja, hogy a keresztények ne adjanak helyet az ördögnek! Visszatérő bűnök, rossz szokások elhagyásának nehézségei, áldástalanságok...stb. mind- mind utalhatnak erre az állapotra.

Jézus Krisztus tehát nem egyszer űzte ki a némaságért, epilepsziáért, elmebetegségért...stb. felelős démonokat, tisztátalan szellemeket és a gyógyulás minden esetben megtörtént! Amíg ezek a gonosz erők nincsenek az ember testéből, lelkéből vagy szelleméből kiűzve attól függően, hogy hova fészkeltek be magukat a gyógyulás, nem következhet be! Ha a démoni befolyás fizikális elváltozást hozott létre, akkor külön kell még a testi elváltozásért is imádkozni. Démonikus betegség háttere lehet: okkultizmussal való foglalkozás, átkok belépése az életbe, generációs átkok, öröklött betegségek, bálványimádás...stb. Ezek mind-mind legitim jogalapot adnak a sátánnak és démoni erőknek, hogy az embert megköttözzék és tönkretegyék testileg-szellemileg-lelkileg. Végső cél a sátán programját végrehajtani az emberek életében miszerint megöljék az embereket.(Jn 8,44)

Emlékszem, amikor édesapám gégerákos lett és elmentem szüleimhez, éppen nem voltak otthon. Amíg vártam őket, hogy megérkezzenek - mert kivizsgáláson voltak - egy határozott indítatást éreztem a szívemben az imádkozásra. A különös ebben az volt, hogy olyan módon kellett imádkoznom, ahogyan azt még soha nem tettem! Megdorgáltam a halál és a pokol szellemét, hogy hagyják el édesapám testét, és Jézus nevében kiűztem őket arról a helyről ahol szüleim, laktak. Egy héttel később édesapámnál minden kezelést, terápiát leállítottak, mert a tumor nyomtalanul eltűnt! Minden szövődmény és mellékhatás elmúlt és soha nem jelentkezett. Évekkel később, amikor meghalt a kórbonctani jelentés is az anamnézisben lévő tumor teljes hiányáról tett jelentést!

Ez a gyógyulás és a hozzákötődő bizonyágtétel vezetett oda, hogy édesapám a halálos ágyán megtérhetett az Úrhoz.

Dicsőség neki! Nem a gyógyítás ajándékára van elhívásom, de mint megnyilvánulást Isten Szelleme felhasználta az életemben, hogy szerettem felé szolgáljak vele! Függetlenül attól, hogy ilyen imádságot azelőtt nem nagyon gyakoroltam de mivel tudtam, hogy Isten Szelleme indított fel ezért meg mertem tenni!

Mivel Jézus tudta, hogy a démoni, sátáni erők tevékenysége nem ér véget az Ő szolgálatával ezért ezt a hatalmat átruházta az övéire, akiknek a munkáját kellett folytatnia! Jézus Krisztus halála és feltámadása megtörte a gonosz hatalmát és lehetővé vált, hogy azok, akik Isten Szellemevel rendelkeznek hatalmat, kapjanak gonosz sátáni erők fölött! Természetesen ennek is megvannak a maga szabályszerűségei és szintjei! Nem lehet esztelenül nekiugrani a sátánnak és erősségeinek a megfelelő vezetés, szellemi érettség és tekintély nélkül. Pál sem véletlenül a harmadik missziós útja során ment Efézusba és kellett többek között a Diana-Artemisz kultuszt felszámolni!

Akik tehát a gyógyító szolgálatra kaptak elhívást azoknak a csomagban a démonizálás képessége és hatalma is, benne van! Ha az evangéliumokat megnézzük sok helyen, arról olvashatunk, hogy a betegségek gyógyítása után a következő feladat a démonizálás és a kettő majdnem mindig együtt szerepel! Ezért kell növekedni ebben az ajándékban is mert a tanítványoknak is volt olyan helyzet amikor nem tudták a démonot kiűzni és a betegséget felszámolni, pl. a holdkóros kisfiú esetében. Jézus Krisztus erre mondja, hogy itt már ima és böjt kombinációjára van szükség, hogy a szolgálat eredményes lehessen.(Mt 17,21) Pál apostol nem véletlenül volt gyakori böjtben és virrasztásban!(2Kor 11,27) Többek között azért is volt erőteljes a szolgálata, mert bizonyos szellemi törvényszerűségeket figyelembe vett. Ezért nem okozott gondot neki a démonizálás, a gyógyítás és a jelek-csodákkal való demonstratív szolgáló élet az Isten Királyságában.

A szabadítószolgálat végzett gyógyítás felszabadítja az embert a démoni kötelékek alól így a megtérése is, könnyebbé válhat. Nem szabad ugyanis elfelejteni, hogy a démonikus betegségeknek az is a céljuk, hogy egy negatív hitet és bizonyágtételt építsen fel az ember szívében, szellemében Istennel szemben!

c, Mi a Biblia alapja a gyógyulásnak?

Legalább 6 dolog van, ami miatt lehet ennek az ajándéknak létjogosultsága a Krisztus Testében és a gyülekezetnek az elveszettek felé való szolgálatában

- Krisztus kijelentése

Azokat pedig, akik hisznek, ilyen jelek követik: az én nevemben ördögöket űznek; új nyelveken szólnak. Kígyókat vesznek föl; és ha valami halálost isznak, meg nem árt nekik: betegekre vetik kezeiket, és meggyógyulnak. (Mk 16,17-18)

A Krisztusban lévő hívők egyik kiváltsága, hogy rajtuk keresztül Isten hatalma meg tud nyilvánulni! Ennek alapja a Krisztusba vetett hit. Hit nélkül ugyanis nem lehet Istennek tetszeni. Ha valakit Isten szelleme utasít, vezet, valamire azt hittel meg kell tenni. Különösen így van ez a gyógyulás esetében. Jézus kijelentése egyértelmű, a betegek felé való szolgálat a benne lévő hit egyik hitelesítője lehet. Fontos azonban azt látni, hogy a gyógyítás, követi Jézus Krisztus személyét és nem megelőzi. Mindig Jézus Krisztusnak kell lennie a középpontban. Ha ez megvan, akkor a többi dolgot nyugodtan rá lehet bízni, így a gyógyítást is!

- Krisztus parancsa

És előszólítván tizenkét tanítványát, hatalmat ada nékik a tisztátalan lelkek felett, hogy kiűzzék azokat, és gyógyítsanak minden betegséget és minden erőtelenséget. (Mt 10,1)

Akit Jézus hatalommal ruház fel annak a gyógyítás szolgálatában is, részt kell vennie. Némelyek azt mondják, hogy ez csak a tizenkettőnek szóló kijelentés ma már nincs érvényben. Ez rossz gondolkodásra utal, mert a gyógyítás és démonűzés szolgálatával a hetven tanítványt is megbízta nemcsak az ún. apostolokat. (Lk 10,1.9; 17,19) Sőt Jézus Krisztus azért ruházta fel a többi tanítványt, mert sok volt az aratni való! Amíg tehát aratnivaló van addig ennek a szolgálatnak is működnie, kell. Fülöp evangélista is ezt végezte.

Vagyis Jézus Krisztus nemcsak a tizenkettőre alapozta a szolgálatának folytatását, ahogy ez a főpapi imájából is kiderül. (Jn 17,20) Azt is látnunk kell, hogy a gyógyítás ajándéka minden betegségre egyformán érvényes. Nemcsak a náthára ami befulladás okozhat és a bolhacsípésre amely esetleg allergiás reakciót válthat ki, hanem a komolyabb és életveszélyes betegségekre is. Némelyek szerint Jézus Krisztus nem is gyógyított vagy démont űzött, hanem szeretetteljes kisugárzásával segített az embereken. Ha ez így lett volna, akkor nem hatalmazta volna fel tanítványait, hogy azt tegyék, amit Ő tett!

Hogy is imádkozott a jeruzsálemi gyülekezet, amikor szorult helyzetbe kerültek a hitük miatt?

„A te kezedet kinyújtván gyógyításra; és hogy jelek és csodák történjenek a te szent Fiadnak, a Jézusnak neve által. És minekutána könyörögtek, megmozdula a hely, ahol egybegyűltek; és betelének mindnyájan Szent Lélekkel, és az Isten beszédét bátorsággal szólják vala”. (Apcsel 4,30-31)

Érdekes gyülekezeti imádság volt ma erre nem egy helyen azt mondják, hogy ez nem az Úrtól van, hanem az ördögtől! Pedig és azt látom az igéből, hogy Isten erőteljes áment mondott erre az imádságra, mert a gyülekezetnek nem volt rá ideje! Lehet és szabad így imádkozni Isten népének.

- Krisztus váltsága

Hogy beteljesedjék, amit Ésaías próféta mondott, így szólván: Ő vette el a mi erőtlenségünket, és ő hordozta a mi betegségünket. (Mt 8,17)

Aki a mi bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy a bűnöknek meghalván, az igazságnak éljünk: akinek sebeivel gyógyultatok meg. (1Pt 2,24)

Jézus Krisztus már a földi életében beteljesítette az Ézsaiási próféciát. Halála és feltámadása pedig feltette az i-re a pontot. Péter apostol, aki szemtanúja is volt az eseményeknek azt mondja, hogy a Megváltó sebeiben gyógyulás van! Szintén Ézsaiás próféciáját erősíti meg!

Bár egyesek szerint itt a gyógyulás szó csak az újjászületésre és a megváltott életre vonatkozik, nem állja meg a helyét. A gyógyulásra ugyanazt az iai kifejezést használja Péter, ami a gyógyítás karizmájának alapszava. Az ember szelleme nem meggyógyul, amikor megtér, hanem újjászületik! Nem a régit állítja helyre az Úr hanem új teremtetést hoz létre! Az óembert nem lehet meggyógyítani annak sorsa a halál és a halálba adás! Ugyanakkor más igei összefüggésekben használja a Biblia ezt a szót Izrael népének a teljes helyreállítása kapcsán, amikor is Isten meggyógyítja az Ő népét. (Mt 13,15, ApCsel 28,27) Ezekben, az igékben Izrael teljes helyreállításáról és nem az egyes ember újjászületéséről van szó!

- Isten parancsa és ígérete

Beteg-é valaki köztetek? Hívja magához a gyülekezet véneit, és imádkozzanak felette, megkenvén őt olajjal az Úrnak nevében. És a hitből való imádság megtartja a beteget, és az Úr felsegíti őt. És ha bűnt követett is el, megbocsáttatik néki. (Jak 5,14-15)

Isten megparancsolta, hogyha valaki a gyülekezetben beteg a véneket kell magához hívnia és kérnie az imádságot a gyógyulásáért. Egyszer láttam hasonlót, ami a gyülekezet színe előtt történt. Egy beteg emberért imádkoztak a vének. Hát az inkább temetési imádság volt mint életre hívó könyörgés. Döbbenetes látvány volt!

Ez az ige nem az utolsó kenetről szól! Világos kijelentése Istennek, hogy mit kell tenni annak a keresztény létére betegségbe, esik. Ez arra is választ ad, hogy keresztények lehetnek-e betegek vagy nem! Igen, bármilyen meglepő is, egyes teológiai irányzatok számára a keresztény ember is lehet beteg. Fizikális teste nem felsőbbrendű a nem hívőkével szemben.

Az ige viszont arról is beszél, hogy a betegség forrása a bűn is lehet, és ilyenkor előbb azzal kell kezdeni a szolgálatot a beteg testvér felé, hogy bűnrendezésen menjen keresztül mielőtt a gyógyulásáért, imádkoznak! A gyógyulás kulcsa itt is a hit! A hit általi ima megtartást és felépülést ad! Emlékszem mikor egy keresztény magazinban erről a két ígéről ill. a szövegkörnyezetéről volt cikk három részen keresztül, mindenféle okoskodást bevetve próbálták azt bizonygatni, hogy itt nem is gyógyulásról van szó, hanem az üdvösségről! A szellemi vakság és az előítélet az igével szemben nem ismer határokat. Azért is Isten parancsa a gyógyítás szolgálata, mert Jézus Krisztus is ezt tette és ÓrOLA az van megírva, hogy mindig azt tette, amit az Atyánál látott.(Jn 5,19)

- A Szent Szellem adománya

.....,másnak pedig gyógyítás ajándékai azon egy Lélek által" (1Kor 12,9)

A Szellem ajándékát is azért adta az Úr, hogy használjuk és szolgáljunk vele. Ha Isten tervében nem lett volna benne a gyógyítás, akkor ezt az ajándékot nem kaptuk volna meg. De mivel Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz ezért megkaptuk, és ezért aki ezzel rendelkezik annak használnia is kell, Isten dicsőségére.

- A Szent Szellem hatalma

De ha Annak a Lelke lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halálból, ugyanaz, aki feltámasztotta Krisztus Jézust a halálból, megeleveníti a ti halandó testeiteket is az ő ti bennetek lakozó Lelke által. (Rm 8,11)

Ha a Szent Szellemnek volt hatalma a Fiút feltámasztani az a legkevesebb, hogy testünket is képes megeleveníteni! A megelevenítés szó a teljes ember megtérésére és feltámadására is használt kifejezés!

d, A betegség célja

Lehet-e a betegségnek egyáltalán célja? Teszik fel sokan a kérdést. Ha Isten szeret, akkor miért engedi meg a betegséget? Miért kell szenvedni ebben az életben? Lehetne sorolni még a kérdéseket. A válaszok elég sokfélék lehetnek, de a minden esetben azt kell megvizsgálni, hogy Istennek egy betegséggel kapcsolatban mi az üzenete. Ami biztos az az, hogy a betegség forrása nem Isten hanem az ördög!

Vannak betegségek, amelyek mások hitét megerősíthetik. Azok a keresztények, akik a betegséget átélják és megharcolják, nem veszítve el a reménységüket Istenben komoly buzdítás lehet azok számára, akik betegségben vannak.

Valaki egyszer azt mondta, hogy Krisztus a szenvedést ránk hagyta de a panaszkodást nem! A betegség az alázatra nevelésben is segít bennünket. Isten sokszor az emberi természetet így töri meg, hogy Krisztus jelleme kifomálódjon bennünk.

Vessző és fenyítés nélkül fattyak vagyunk csak és nem fiak! Valamikor pedig egyenesen a bűnök következményeként kell átélni betegségeket, mint ahogy Pál erről Korinthusba írt levele is mutatja. A helytelen úrvacsorázás, amely vétkezés volt az Úr teste és vére ellen halált, gyengeséget, erőtlenséget hozott be a gyülekezetbe; (1Kor 11,30) Sokan átérték azt, amikor Isten kegyelemből megengedett egy-egy komolyabb betegségét csak azért, hogy gyermeke egy kicsit pihenjen már és ne pörögjön túl! Hajlamos arra ugyanis az ember, hogy a szolgálatban nem találja meg a helyes egyensúlyt, és testét-szervezetét leterheli, ami a szolgálat rovására megy. Az Úr Jézus nem véletlenül mondja, hogy a lélek lehet kész, de a test ugyanakkor erőtlen! Minden esetben meg kell vizsgálni az okokat és kérni Istent hit által, hogy gyógyítson meg bennünket, és ha ez valamiért nem történik meg akkor a gyülekezet véneihez az ige útmutatása szerint, bizalommal lehet fordulni!

e, A szív állapota

Az egyik, ha nem a legfontosabb jellemzője annak, akit Isten a gyógyítás szolgálatában használ, az hogy képes együtt érezni az emberekkel. A szív állapota mindennél többet elárul. Gyógyító szolgálatban lévők mondták el bizonyágaikban, hogy nem egy esetben a betegek látványa mély fájdalommal töltötte el a szívüket, és ez gerjesztette fel bennük az ajándékot, hogy szolgáljanak emberek felé! Nem egy esetben pedig felháborította őket a látvány, amit egy betegség okozott! Szinte gyűlölet jött fel bennük látva azt, hogy az embereket mennyire uralma alá tudja venni a betegség, vagy gonosz befolyás! Ez a fajta szív nem nélkülözhető ebben a szolgálatban! Aki közömbös tud maradni egy betegágy mellett, ha nem tud felgerjedni a sátán pusztítása nyomán, akkor annak ez az ajándék biztos nem adatott! Aki nem kiált azonnal Istenhez, hogy most mi a te akaratod Uram ezzel az emberrel vagy hogyan szolgáljak felé annak nem ezt az ajándékot, kell erőltetnie! Ha nem bírod a szagokat, amelyek egyes betegségek miatt terjengnek vagy nem mersz megérinteni egy beteg testrészt akkor nem biztos, hogy ez az ajándék az elhívásod. Ha ezek ellenére mégis ez az ajándékod, akkor az Úr adjon növekedést és előrelépést abban, hogy el tudd fogadni a beteg embereket úgy, ahogy vannak és szolgálj feléjük!

A gyógyító karizmával szolgáló személy legjellemzőbb vonásai az irgalmasság, a könyörület és a szeretet. Jézus Krisztus többször gyógyított úgy, hogy látta az emberek betegségeit, nyomorúságait és megindult rajtuk. Vannak, akik csak megnyilvánulásként, spontán egyszer-egyszer használják ezt a karizmat. Ilyenkor ez a fajta Jézusi szellemiség az, ami a Szent Szellemet beindítja. A betegeket, szerencsétleneket Krisztusi módon kell látnia és közeledni feléjük. Nem azt nézi milyen állapotban, van vagy mennyire bűdös, koszos vagy fertőző! Jézus Krisztus megérintette a leprást, akit a kor szokása szerint a fertőzésveszély miatt 50-100 méterre el kellett volna kerülnie!

Van egy görög kifejezés, amit többször is megtalálhatunk Jézus Krisztussal kapcsolatban, és jól leírja azt a folyamatot, ami lejátszódott benne, amikor a gyógyítással szolgált az emberek felé ez a szó a *szplankhnidzomai*. Jelentése a következő: valakinek a szíve, benseje, összefacsarodik, belső részei bántódnak, epekednek, összeszorul a torka, remeg a felindulástól! Vagyis egy nagyon erős lelki-szellemi, érzelmi állapotot vált ki valami. Itt történetesen a betegség a betegek látványa! Az ilyen szív képes arra, hogy tudjon szolgálni a betegek felé.

Ez az a szív, amely Jézus Krisztus és szolgálatát jellemezte. Ezt szót megszánta, könyörületességre indul, szánakozik, formában adják vissza általában a bibliafordítások. Egy jellemző ige:

És kimenvén Jézus, láta nagy sokaságot, és megszánta őket, és azoknak betegeit meggyógyította. (Mt 14,14)

Tehát Jézus miután megindult az emberi nyomorúságokon megszánta és meggyógyította őket. Szíve teljesen megindult és ez működésbe hozta benne a Szellem kenetét. Akinek ez az ajándéka, az nagyon ól ismeri ezt az érzést és a hozzá kapcsolódó lelki állapotot!

Ha meglankadt benned az ajándék működése, ha nem érzel részvétet a szívedben az emberek iránt akkor imádkozz és gerjeszd fel az ajándékosodat. Ne engedd, hogy ördög lenyomjon és megfosszon az Isten munkájában való szolgálattól. A gyógyítás szolgálata, folytatása Jézus Krisztus a sátán munkáját megtörő munkájának!

f, Meggyógyul-e mindenki?

A mindenkori nagy kérdés jelentősen megosztja a keresztényeket mind a mai napig. Sok csalódás és keserűség lett annak a vége, hogy valaki nem Isten indíttatására használta a gyógyítás ajándékát. Ugyanakkor az is megfigyelhető, hogy Jézus Krisztus, akik hozzáfordultak azokat meggyógyította és ez független volt attól, hogy megtértek-e utána vagy sem! Ezt nagyon észébe kell vésnie annak ebben az elhívásban, mozog! Ami a karizmát használókra vonatkoznak az az, hogy Isten Szellemének a vezetése és uralma alatt maradjanak, mint Jézus Krisztus. A Bethesdai-tónál csak egyetlen embert gyógyított meg pedig az egy korabeli elfekvő volt tele beteg reménytelen emberekkel. Mégis csak egyetlen emberen kellett Messiási szolgálatát végrehajtani! Máskor pedig tömegeket gyógyított, és akiket hozzávittek kivétel nélkül meggyógyította őket! Ha a Szent Szellemre figyelünk, akkor ez a fajta, vezetés átélhető. Hasonlóan járt Fülöp is, aki emberek ezreit hagyta ott Samáriában, hogy a gázai úton egyetlen ember felé szolgáljon az üdvösség evangéliumával. A végén pedig Isten Szellem nem is engedte vissza őt. Sőt, hogy Fülöp biztosan ne értse félre a vezetést a biztonság kedvéért személyesen, vitte légvonalban Azótusba! Tehát a megtérés munkája az Úré! Merjük bátran az Úrra bízni, hogy milyen módon munkálkodik azoknak a szívében, akiket meggyógyított!

Sokkal fontosabb az, hogy Istenre szegezzük a tekintetünket, aki képes gyógyítani. Nem mindig lehet megérteni a gyógyításban lévő szolgálóknak, hogy miért nem gyógyul meg mindenki, amikor imádkoznak értük. Isten szuverenitását nem szabad figyelmen kívül hagyni, különösen a gyógyulással kapcsolatban. Egy ószövetségi történet szerint Ezékiás király halálos beteg lett.(2Kir 20,1-3) Akkor bement hozzá korának legnagyobb prófétája Ézsaiás és közölte, hogy meg is fog halni és készítsen végrendeletet. Mindezt az Úr nevében mondta! Isten ezt üzente számára! Miután a próféta elment a királyi házból még a főtérig sem ért, amikor Isten közölte vele, hogy menjen vissza és mondja meg a királynak, hogy mégiscsak meggyógyul.(2Kir 20,5) Ezután Ézsaiás korai gyógymodot alkalmazva kötést tett rá és meggyógyult! Isten szuverén, először nem akart gyógyulást adni Ezékiásnak, azután pedig mégiscsak megtette a király imáját hallva! Ennyit arról, hogy a hívő ember használhat-e gyógyszert vagy sem! Isten nem utasítja el az orvosokat és tudományt a gyógyításban. Pál munkatársa Lukács orvos volt de sehol nem lehet arról olvasni, hogy ez a hivatás bármikor negatív személylété tette volna őt. Akik ebben az ajándékban mozognak szintén személyes átéléseik, vannak arról, hogy maguk is küszködnek betegségekkel.

Egy keresztény tanító szerint ez nem más, mint a Jézus Krisztus sebeiből való részesedés!

Tehát nemcsak az öröm és szabadulás látványa jut osztályrészül nekik, hanem valamilyen módon a szenvedés is! Ezt nem azért mondom, hogy megriadj az ajándéktól, amit kaptál, hanem azért, hogy készülj fel rá! Ahol az apostoli kiküldetések leírását olvassuk, a csodálatos és hatalmas erők megnyilvánulásait, azokat Jézus Krisztus, üldözésekkel, börtönnel, szenvedéssel együtt kínálja fel! Emellett nem lehet csak úgy elmenni szó nélkül. Érdekes tehát, hogy Isten azok életében is megenged erőteljes, gyötrő kínzó betegségeket, akik mások felé Isten gyógyító hatalmával szolgálnak. Wigglesworth a hit apostola is aki rendszeresen szolgált gyógyítással emberek felé nem egy esetben óriási fájdalmak között végezte azt! Talán az Úr ezáltal is elősegíti, hogy együtt érző szívvel legyenek a betegek felé azok kik elhívtak a gyógyításra. Másrészt viszont a betegségek, testi erőtlenségek alázatban tartják az embert mint Pál esetében és ilyen módon hatalmasan megnyilvánul Isten hatalma és ereje.(2Kor 12,9)

g, A gyógyulás kulcsa

A gyógyulás és a hit szervesen összetartozó dolog. Nem lehet eleget hangsúlyozni, hogy a természetfölötti dolgok az Isten királyságában hit nélkül nem vagy erőtlenséggel, hatalom hiányában működnek! A gyógyulás feltétele a hit. Már az Ószövetségben megtaláljuk a hithez kötődő gyógyulást, amikor pl. a rézkígyóra kellett hittel feltekintenie annak, akit megmarta a kígyó! Semmi másra nem volt szükség csupán arra, hogy elhiggye Isten kijelentését arról, hogy mi a gyógyulás módja! Az igék szinte kivétel nélkül ezt támasztják alá! Annyira kulcsfontosságú ez a tény, hogy Jézus Krisztus ahol hitet nem talált, ott nem is tudott csodát tenni, gyógyítani...stb.; (pl. Mt 13,58; Mk 6,6) Még a tanítványoknak is ez volt a kudarcuk oka a holdkóros fiú gyógyításánál.(Mt 17,20) Ugyanennél az esetről olvassuk, hogy Jézus Krisztus hithez köti a gyógyulást és a gyermek apja kéri az Urat, hogy segítsen hitetlenségén;(Mk 9,24) Pál apostol amikor Listában hirdette az evangéliumot a sokaságban ott volt egy születésétől fogva sánta ember is. Miközben Pál evangélizált ezt olvassuk az ígében:

*Ez hallá Pált beszélni: aki szemeit reá függesztvén, és látván, hogy van hite, hogy meggyógyul. Monda nagy fenszóval: Állj fel lábaidra egyenesen! És felszökött és járt.
(Apcsel 14,9-10)*

Pál miután meglátta a hitet az emberben azonnal rászólt, hogy ennek megfelelően cselekedjen. A gyógyulás megtörtént. Ehhez az Isten kegyelmén túl szükség volt Pál és a sánta hitére is! Szükség van mind a szolgálattevő mind a beteg hitére, hogy Isten munkája meg tudjon valósulni. A hitetlenség légköre olyan közeg, amelyben Isten Szelleme nem érzi jól magát, mert lekorlátozzák tevékenységét. Közömbössé és reménytelenné teszi az embereket és már nincs is bizalmuk Istenben, mert a hit nem működik szellemükben. Jézus Krisztus szerint a százados hite teljesen felülmúlta a korabeli zsidók hitét, mert megelégedett azzal is, hogy Jézus Krisztus csak szóljon és minden úgy lesz, ahogy kimondta. Teljes bizalma volt benne és nem volt szüksége arra, hogy Jézus Krisztus bemutatót tartson neki! A gyógyulás célja Isten dicsőítése kegyelméért, irgalmáért. Minden gyógyulásnak Istenre kell mutatnia és az is cél, hogy az emberek hitre jussanak általa. A bibliában számtalan példa van arra nézve, hogy Jézus Krisztus gyógyítása során az emberek hitre jutottak. Kikerültek abból a szellemi állapotból, amely vallásossá tette őket és az Isten munkájával szemben csak passzív állapotot eredményezett.

h, A gyógyulás módjai

A gyógyulás időintervalluma és módjának megvizsgálása jó néhány alapvető ismerethez eljuttat bennünket és megőriz az igeellenes gondolkodástól és szélsőséges gyakorlattól!

Ha Jézus Krisztus és az apostolok szolgálatát megnézzük, akkor azt láthatjuk, hogy a gyógyulás ajándékának a megnyilvánulása több módon is történet. Nincs és nem is szabad előírt receptet keresni, mert minden ember gyógyulása és helyreállása más és más. Azt is figyelembe kell venni, hogy Isten célja a gyógyulással nem elsősorban a testi egészség helyreállítása, hanem az ember üdvössége!

Egy csodálatos gyógyulás erre a mindenható Istenre tudja felhívni a figyelmet. Persze nem mindenki él ezzel a lehetőséggel, ahogyan erre még a bibliában is több példa van! Tehát nem igaz az az állítás, hogy csak az üdvösség után lehet valaki felé gyógyítással szolgálni! Nézzünk meg ezek után néhány módját a gyógyításnak. Nem egy esetben ezek kombinációjával is találkozunk.

- Kézrátétel

Az egyik legismertebb a kézrátétellel történő gyógyítás. Alkalmazása a leggyakoribb módja az imádkozásnak a betegekért. Közösség vállalást, együttérzést is ki lehet vele fejezni. Ilyenkor a betegre vagy a beteg testrészre helyezik a kezét vagy kezeket és ebben a formában, történik az imádság pl.(Mk 6,5; Lk 4,40) Gyakran olvashatunk arról, hogy Jézus Krisztus, kezeit rávetve gyógyította az embereket. Az apostolok is hasonlóképpen cselekedtek. Jézus utolsó kijelentéseinek egyike is erről szól, miszerint a benne hívők betegekre vetik kezeiket, és gyógyulást közvetítenek; (Mk 16,18) Itt jegyezném meg, hogy betegekért minden hívő imádkozhat. Attól függetlenül, hogy van-e erre ajándéka vagy nem. Természetesen másképpen mennek végbe a dolgok azok esetében, akiknek ez ajándéka de ez nem mentesíti a hívőket az alól, hogy ne imádkozzanak, ha betegekkel kerülnek kapcsolatba! A kézrátétel ezen túl, a szabadítószolgálatban is kulcsfontosságú cselekmény, nem véletlen, hogy ezért a démonikus betegségek esetében a két dolog összekapcsolódik! Fontos alapelv, hogy nem szabad elhamarkodni a kézrátételt ezért kell Isten Szellemére figyelni, hogy a másokban lévő szellemiséggel ne fertőződjünk meg. Pál Timótheusnak írja ezt és azt hiszem, hogy ez a kézrátétel minden esetére vonatkozik, nemcsak a vezetők kinevezésére(1Tim 5,22)

- Érintés

A másik, ami a kézrátétellel szinte azonos jelentésű ez pedig az érintés. Nem kifejezetten szó szerinti kézrátételt jelent, hanem egy érintést, egy barátságos ölelést;(Mt 8:3). A Jairus lánya feltámasztásánál azt olvassuk, hogy kezeit megfogva támasztotta fel őt Jézus Krisztus! Ugyanakkor ez a reakció a betegek esetében a leggyakoribb volt Jézus szolgálatában! Nem egy esetben olvashatunk arról, hogy akik csak tudtak mozogni, betegségeik ellenére tolakodtak, tülekedtek Jézus körül, hogy csak megérintsék, mert akkor meggyógyulnak! A hitük volt az, ami elérhetővé tette számukra a gyógyulást. Ilyen volt a vérfolyásos asszony is.(Mk 5,28) De volt, hogy tömegek rohantak hozzá, hogy kapcsolatba kerüljenek vele.(Mt 14,36, Mk 3,10) Ebben a fajta, gyógyulási szolgálatban benne van a szeretetteljes könyörület és irgalom is.

- Szavak által

Szintén előforduló gyógyítási forma. Gyakran olyan helyzetben is működik, amikor profetikusan módon hit által kijelentik egy betegről, hogy meggyógyítja őt Jézus Krisztus! Olyan esetekben is megnyilvánul, amikor a beteg nincs jelen, csak hír érkezik valakiről, aki szeretné, ha imádkoznának érte. Valamikor nem is kell a személynek jelen lenni, hogy a gyógyítást megkapja. Ez Jézus Krisztus munkájában is megfigyelhető. A királyi tisztviselő fia is így gyógyult meg vagy a százados szolgája.

Jézus nem ment el, nem érintette meg őt, csak kijelentette, hogy gyógyulást hirdet a beteg személynek. Egyes esetekben elég pár szó is a gyógyítás végrehajtásában. Amikor a száradt kezű ember meggyógyult Jézus csak annyit mondott, hogy nyújtsa ki a kezét. Vagyis, ha elhiszi, hogy valóban megtudja őt Jézus gyógyítani, akkor engedelmeskedni kell neki. (Mt 12,13) Sokszor a gyógyító szolgálók is felszólítják az embereket, hogy hitüknek megfelelően cselekedjenek.

Szaladj, mozgasd a kezedet lábadat, lássál, és halljál...stb. Ahogy Jézus is tette: vedd fel a te ágyadat, mosakodj meg a tóban... stb. Ez nem a szeretetlenség jele, hanem a hit próbája és bizonyítéka. A Biblia azt mondja, hogy a hit cselekedetek nélkül halott. Tehát van létjogosultsága a szavak általi gyógyulásnak is.

- Olajjal való megkenés

A kézrátétel mellett a leginkább ismert és elterjedt gyakorlat. A kettőt gyakran együtt alkalmazzák. Az olaj a Bibliában a Szent Szellem jelképe. A betegek esetében azt szimbolizálja, hogy a gyógyulás Isten áldásával valósul meg. Ez tehát egy szimbolikus cselekedet és kétségkívül az egyetlen dolog, amely meg lett hagyva, hogy milyen módon és esetekben használjuk. Jézus Krisztus tanítványiról azt olvassuk, hogy gyakorolták az ilyen módon történő gyógyítást. (Mk 6,13)

Tanítást kaphattak róla és aszerint cselekedtek. Ez a gyógyítási mód megmarad a gyülekezeti korban is, sőt a kijelentés szerint Isten meg is parancsolja, hogy így történjen, a gyülekezetben lévő betegek felé való szolgálat. A beteghez menjenek el a gyülekezet vénei és olajjal való megkenés után, imádkozzanak érte, hogy meggyógyuljon. (Jak 5,14) Éppen ezért több tanító is úgy látja, hogy ez a fajta gyógyítói tevékenységet vezetők vagy kirendelt, avatott szolgálattevők alkalmazhatják és más nem. Ugyanis, csak aki fel van kenve a szolgálat végzésére, egyedül az használhatja ezt a szimbolikus aktust. Nem véletlen, hogy több híres karizmatikus gyógyító használta evangélizációs alkalmon az olajat a betegek felé való szolgálatban és Isten hitelesítette ezt a megtörtént gyógyulások által. Nem minden keresztény használhatja tehát az olajat, de azért imádkozhat, könyöröghet a betegért, mint már korábban említettem.

- Gyógyítás különleges módon

Ez az, amit általában már nehezebben fogadnak el azok, akik amúgy is távol állnak Isten természetfölötti munkájától. A Biblia több olyan esetről tud, amikor a gyógyulások nem a „megszokott” módon történtek. Nem kézrátétel vagy olajjal való megkenés, nem szólas és érintés útján, hanem valami más módon történik. Meg kell jegyezni, hogy ezek közé azok tartoznak, amelyek ritkábbak és gyakran a jelek és csodákkal mutatnak átfedéseket. Isten Szellemét nem szabad egyetlenegy hívőnek sem bekorlátozni, főleg akkor, ha természetfölötti módon nyilvánul meg az emberek számára. A különleges gyógyulások már az Ósz.-ben is megjelentek. Emlékezhetünk Naámánra a szíriai parancsnokra, akinél az volt a gyógyulás feltétele a leprából, hogy hétszer merüljön meg a Jordánban! Naámán először durcás lett mivel Elizeus ki sem jött hozzá valamint nem kézrátétellel és az Úr nevének segítségül hívásával akart gyógyítani. Szolgái azonban megmondták neki, hogy miért hallgasson a prófétára és Naámán engedve nekik hétszer belement a Jordánba és teljesen meggyógyult. (2 Kir 5.fej.)

Hiába volt neki egy elvárása a gyógyítás másképp történt. Jézus Krisztus esetében több ilyen rendkívüli gyógyítást is megfigyelhetünk. Az egyik, amikor egy siketet vittek hozzá és kérték is, hogy kézrátétellel gyógyítsa meg őt. Jézus azonban ujjait a fülébe tette és a nyelvére köpött majd imádkozott, hogy nyíljon meg ennek az embernek a füle és a szája.

Teljesen máshogy gyógyított Jézus ebben az esetben.(Mk 7,32-37) A másik esetben, egy vakot úgy gyógyított meg, hogy szemeire köpött majd kézrátételhez folyamodott minderre kétszer is szükség volt;(Mk 8,22-26) Mindkét esetben volt egy lényeges momentum, Jézus Krisztus nem a nyilvánosság előtt tette meg ezeket, a gyógyulásokat. Kivitte a faluból a vakot, a siketet meg a tömegből kivezette. Nem csinált belőle reklámot, mert nem gyakran tett ilyet. Különleges gyógyulás különleges eljárást kíván.

A születése óta vak embert úgy gyógyítja meg, hogy nyálából sarat készített bekente vele a vak szemeit és azt mondta neki, hogy mosakodjon meg a Silóámban és meggyógyul.(Jn 9,1-7). Így is történt. Szintén különleges volt az is, hogy ruháját megérintve gyógyultak meg emberek. Isteni jelenléte a Szent Szellem benne lévő kenete még a ruháját is átjárta. Elizeus is olyan kenettel rendelkezett, hogy holtteste is feltámadást tudott közvetíteni.(2Kir 13,1)

Ha az apostolokat megnézzük, akkor azt látjuk, hogy Jézus szavait megélve és beteljesítve nagyobbakat is tesznek annál, amit Ő tett. Péternek az árnyéka is gyógyítást hordozott magával annyira tele volt Isten Szellemével(ApCsel 5,15) Pálnak a testén lévő kendőket is gyógyításra használták fel(ApCsel 19,12)

Minden esetben azonban Isten volt a gyógyító és csak emberi eszközöket használt fel a gyógyulás érdekében. A Bibliában tehát van példa a különleges gyógyulásokra, ami azt üzeni a mai korszakra is, hogy nyitottnak kell lenni Isten beavatkozására. Nem azt kell nézni, hogy belefér-e ez a mód a gyülekezeti hitvallásába vagy elvárásba, hanem azt hogy Isten mit akar tenni. Minden Isten iránti engedelmességet a gyümölcsök igazolják vissza!

i, A gyógyulás ideje

Ami az időket és alkalmakat illeti a következőket találjuk a Bibliában.

- Azonnali gyógyulás

Kétségtől ez a leglátványosabb és legradikálisabb módja a gyógyulásnak. Az esetek jó részében ez valóban így is történik, Jézus szolgálatában nem egy ilyen gyógyítást találunk;(Mt 8:3, Mk1:31, Mk 5:29...stb.). Megérintette a beteget és gyógyított a helyreállítás teljes és azonnali volt. A teljes gyógyulást szeretném kihangsúlyozni, mert Isten félig nem gyógyít. Ő vagy gyógyít, vagy nem. Ha valaki kicsit jobban lesz, ha panaszai elmúlnak, de a betegsége nem az még nem teljes gyógyulás de annak egyik állomása lehet. Jézus, amikor a vakot meggyógyította akkor először csak homályosan látott ezért még egyszer imádkozni kellett érte, hogy teljesen meggyógyuljon;(Mk 8:24-26). Jézus nem félig gyógyított, hogy most már valamit látsz és érd be ennyivel. Nem, teljesen meggyógyította a beteget!

- Abban az órában

Ez nem az azonnali látványos gyógyulásra utal hanem egy folyamatra amely mintegy óra leforgása alatt történik ennek okát nem lehet tudni miért így történik, de nem is ez a lényeg. (Mt 8,13; 9,22; Jn 4,53)

Vélhetően a beteg hitével áll kapcsolatban. Ilyenkor a beteg fokozatos testi gyógyuláson megy keresztül és egyre jobban kezd lenni, majd bekövetkezik a teljes helyreállítás. Ez azért érdekes, mert ha nem azonnali a gyógyulás, akkor sokan azt hihetik, hogy nem is akarja az Úr a beteget meggyógyítani. Pedig ilyenkor nem árt várni egy kicsit, hogy a gyógyulás folyamata nem-e kezdődik el valamivel később.

- Fokozatosan és hosszabb idő alatt

Ez történt a már említett vakkal is, akit Jézus Krisztus kétszer érintett meg, hogy meggyógyuljon. Vagy ide tartoznak a leprások is akik tízen voltak és amíg Jeruzsálemig elmentek az áldozatot bemutatni a gyógyulás azon időszak alatt következett be.(Lk 17,14). Vannak bizonyságok mely szerint az imádkozás után több nap is eltelt, míg teljesen meggyógyult valaki és mivel halmozott betegségei voltak ezek egyesével gyógyultak meg.

A gyógyítás módja és ideje tehát elég változatos és sokszínű. Bármilyen módon és idő alatt gyógyul is meg valaki a dicsőség egyedül Istené! Ebben a szolgálatban lévőknek rendszeresen tanulmányozniuk kell a Bibliát különösen Jézus Krisztus szolgálatát és életét, hogy növekedni tudjanak a gyógyítások karizmájának a használatában

j, Tömeggyógyító alkalmak, rendezvények

Végül néhány szót az ún. gyógyító alkalmakról. Hideget-meleget egyaránt mondtak már erről a dologról, de a legtöbb esetben érzelmi és hitelvi nem pedig igei módon közelítették meg a kérdést. Vizsgáljuk meg, mit mond a Biblia a tömegek gyógyításáról, van-e rá példa, és ha igen akkor az hogyan működött. Jézus Krisztus életében ez világosan látható. Betegek tömegeit vittek hozzá és ő rendszerint attól függően, hogy talált-e hitet vagy sem mindenkit meggyógyított.(Mt 8,16; 14,14; 14,35-36; Lk 4,40...stb)

Péter apostol is élt ezzel a szolgálati móddal.(ApCsel 5,15-16) Pálnál is megtalálható ez a fajta szolgálat(ApCsel 28,8-9) Ami ezekben, az esetekben még érdekes az az, hogy mindenki meggyógyult, amit az ige külön-külön megemlít. Sőt Fülöp evangélista is szintén így szolgált Samáriában.(ApCsel. 8,6-7) Ennyit arról, hogy csak apostoloknak és Jézusnak volt különleges képessége a gyógyításokra!

Látható, hogy az ige szerint a gyógyítás tömeges mérete elfogadható és a Biblia nem egy esetben beszél róla! Azt viszont látni kell, hogy ez sohasem öncélú volt. Szinte minden esetben az evangélium hirdetésével állt kapcsolatban. Jézus azt mondja, hogy az igehirdetést, jeleknek kell követniük és ide tartozik a gyógyulás is. Viszont vannak olyan esetek is amikor egy gyógyulást követően nyílt lehetőség az evangélizálásra mint pl. az Ékes kapuban ülő meggyógyításakor. Összefoglalva azt lehet mondani, hogy az evangélizációt követve nyitottnak kell arra lenni, hogy Isten Szellem a jó hírhez tartozó módon szeretné az embereket meggyógyítani és akik ezt igénylik azoknak lesz rá lehetőségük. Jézus ezt így kapcsolta össze, amikor Beméritő János küldöttei megérkeztek:

A vakok látnak, és a sánták járnak; a poklosok megtisztulnak és a siketek hallanak; a halottak föltámadnak, és a szegényeknek evangélium hirdettetik (Mt 11,5)

Ha Jézus Krisztus későbbi parancsait megnézzük, amit szolgálati utasításban az övéinek adott tovább, ezek az elemek kivétel nélkül megjelennek. Ez a kijelentés egyben a Messiási program szerves részét képezi és az Isten Királyságának az evangéliumaként van jelen a teremtett világban a gyülekezet közvetítésében.

A gyógyítás mellett tehát szorosan meg kell jelennie az evangéliumnak is! A Szent Szellem pedig Isten, Ő nem emberi megrendelésre dolgozik, hanem szuverén módon. A reménytelenségben élő embereknek nem ígéretésekre, hamis álnok megtévesztőkre, hanem Szent Szellemmel betöltött hiteles életű szolgálókra van szükségük. Az ilyenekre vár sóvárogva a teremtett világ!

E, Beszédajándékok

1, Prófétálás (1Kor 12,10)

Kétségtelen, hogy a legnagyobb érdeklődés és figyelem ezt a karizmat övezi. Fontosságát az is megadja, hogy nemcsak karizmaként, hanem szolgálati ajándékként is szerepel. A kettő között átfedések is vannak. A legfontosabb különbség abban áll, hogy a prófétai hivatal teljes életre szóló elhívást jelent, Krisztus foglyaként. A prófétai karizma pedig alkalmankénti és szintén a Szent Szellem indíttatására működik. A prófétai szolgálatnál erről részletesebben lesz szó. Mégis olyan sok hamis tanítás és teológiai irányzat épült már fel, amelyek nem egy esetben hiteltelenné és idejét múlttá teszi a prófétálást. Már pedig ha volt időszak, amikor igen-igen szükség van az Istentől jövő prófétai szóra, akkor az most van!

Legtöbb esetben az igei szolgálatokat elsősorban az igehirdetést értik alatta és esetleg a nagyobb horderejű nem szokványos módon történő kijelentéseket. Ezek azonban részigazságok, mert valóban vannak olyan igehirdetések és tanítások, amelyek prófétai kijelentést és üzenetet is tartalmaznak. De a prófétai szolgálat ennél több területen és formában nyilvánul meg. Jelentőségét és fontosságát mind az Ó és Újszövetség elismeri sőt középpontba helyezi. Az Ósz.-ben nagyon kivételes helyzetben volt a próféta. A hármass felkenetési körhöz tartozott. A főpaphoz és a királyokhoz hasonlóan olajjal kenték fel, ezzel szimbolizálva azt a tényt, hogy Ő Isten uralma, Szellemének kenete alatt áll. El van választva az Isten szolgálatára. Az Úsz.-ben bár több dologban megegyezés van, lényegi különbségek is megjelennek!

Nézzünk meg két igét, amely arról szól, hogy Isten mennyire nagy jelentőségét tulajdonít a prófétálásnak!

a, A prófétálás fontossága

Az első Mózés jelenti ki, amikor szolgálja és tanítványa Józsué el akarja tiltani Eldádot és Médádot a prófétálástól, mert nem a szent sátornál, hanem a táborban prófétáltak.

És felele néki Mózés: Avagy érettem buzgólkodol-é? Vajha az Úrnak minden népe próféta volna, hogy adná az Úr az ő lelkét ő beléjük. (4Móz 11,29)

Mózés szívének az volt a vágya, hogy mindenki, aki az Úré tudjon prófétálni. Töltse be őket Isten Szellem és adassék nekik prófétai kijelentés! Tudta, hogy milyen nagyszerű és ugyanakkor felelősségteljes dolog az Úr nevében prófétálni. Nem volt féltékeny, hogy másik 70 izraelita is prófétált. Nem féltette hatalmát, elhívását, mint ahogy Józsué tette!

Nem akarta, hogy prófétáljanak, mert nem a megfelelő helyen tették azt! Ott is szólták az Úr üzenetét ahol nem volt szokás. Csak a Szent Sátor jöhetett szóba, mint a prófétálás helyszíne. Ma is hány meg hány keresztény gondolkodik úgy, mint Józsué! Elhallgattatni akarják azt, aki nem úgy teszi a keresztény dolgokat, ahogy ők. Van egy elképzelésük és ami azt túllépi, képtelenek elfogadni.

Emlékszem egy alkalommal valamelyik gyülekezetben nem a szószékről hirdettem az igét, hanem egy kottatartó állványt vettem igénybe és azon volt a Bibliám és a jegyzetem. Kényelmesebbnek is tartottam a szószéknél, másrészt pont szemben lehettem a gyülekezettel és jobban lehetett szemkontaktusba kerülni a testvérekkel. Utána közölték velem a „Józsué” lelkületű testvérek, hogy az Úr igéje csak a szószékről jöhet! Máshonnan nem üzen az Úr! Ledöbbsentem egy pillanatra. Hogy is van ez? Isten kijelentését színhelytől és nem személytől tesszük függővé? Akkor Jézus Krisztus a domboldalon, Pál a folyóparton, János Patmosz szigetén, Fülöp a gázai úton? Nem az Úrtól való, mert nem a szószékről hangzott el?

A szószék kultikus helyévé vált számukra, az jelentette az Istent. Istent azonban nem lehet egy szószékbe begyömöszölni! Igéje élő és ható marad minden emberi gyarlóság ellenére is!

Nézzük meg mit is ír Pál apostol a Korinthusbelieknek mintegy 1400 évvel később:

Kövessétek a szeretetet, kívánjátok a lelki [ajándékokat], leginkább pedig, hogy prófétáljatok. (1Kor 14,1)

Pálnak is az volt a szíve vágya, hogy minél, több ember prófétáljon a gyülekezetben! Ez az egyetlen karizma ill. megnyilvánulás, amelyre határozott bátorítás és kérés van mind az Ó mind az Újszövetségben! Vajon miért? Mi ez a megkülönböztetett figyelem és előtérbe helyezés ezzel a karizmával kapcsolatban? Miért látja Pál úgy, hogy a prófétálást erőteljesebben kellene igényelni a gyülekezeti tagoknak?

Mint korábban írtam nem fontossági, hanem hasznossági sorrendről beszél Isten Igéje egyes karizmákkal kapcsolatban. Ezért a beszédajándékok a prófétálás és a nyelveken szólás -ha van magyarázata- a gyülekezet épülését, növekedését segítik elő. Az erőajándékok pl. a gyógyulás vagy a csodatévő erők a gyülekezet megerősödését, megszilárdulását szolgálják! Egyszerűbben, a prófétai beszéd és üzenetnek minden alkalommal jelen kell lennie egy-egy összejövetelen, de gyógyulás vagy csoda nem biztos, hogy történik! A hangsúly azokon az ajándékokon van, amelyek mindenkire szólnak és lehetőséget kapnak arra a testvérek, hogy Isten szóljon hozzájuk! A hit Isten beszéde által jön létre. Az igehirdetés bolondsága által Isten megtartja az övét! A prófétálás pont ezeket, az igei alapelveket építi be az ember életébe. Ezért is van rá nagy szükség! Ez áll összhangban a teljes Írással, hogy az utolsó idők jeleként a prófétálás kiterjed és nem korlátozódik csak egyes személyekre vagy népekre;(Joel 2:28)!

Valaki úgy nyilatkozott, hogy amely gyülekezet nem prófétikus istentiszteleteket tart az nem nevezhető bibliai értelemben vett Úsz.-i gyülekezetnek! Elég fajsúlyos és meredek kijelentés de gyakorlatilag, ha jobban belegondolunk, sok igazság van benne. Különösen, ha megvizsgáljuk, hogy miért is adatott az Ekkleziának ez az ajándék akkor hamar felismerhető, hogy nem nélkülözhető egyetlen egészséges gyülekezetben sem. A Biblia ráadásul nyomatékosan felhívja a figyelmet, hogy a prófétálást nem szabad megvetni;(1 Th 5:20). A megvetés szó az eredetiben, lenézést, nemtörődömséget takar. Sok gyülekezetben csak első századi ajándéknak tartják és ezért idejétmúltnak. Azonban a Biblia sehol sem tanítja, hogy ideiglenes ajándékról lenne szó! A megvetéssel csak Isten Szellemét oltja meg a gyülekezet, amikor engedetlenné válik beszédével szemben.(1Th 5,19)

b, Mi is az a prófétálás?

Isten üzenetének, kijelentésének Szent Szellem által történő átadása. A próféta veszi a mennyei üzenetet és azt továbbítja azok felé akiknek szólnia kell. Ez lehet egy ember is nemcsak gyülekezetek vagy akár nemzetek! Ennek közlési módja elég változatos, nem lehet és nem szabad sablonokat felállítani! Valamikor magyarázat, példabeszéd, bátorítás vagy buzdítás formájában jelentkezik. Ezen kívül, a Bibliában még találunk vers, ének vagy vigasztaló jellegű prófétai megnyilvánulásokat. A Szent Szellem munkáját nem bölcs dolog keretek közé szorítani különösen nem a prófétálás esetében. A prófétálás szavunk a görög *próphétész* kifejezésből származik. Szó szerinti jelentése: Előtte áll vkinek. és valamit állít, kijelent.

Vagyis a próféta olyan személy, aki valaki előtt áll, vagyis Isten előtt. Az üzenet amit kap, azzal kiáll, valamint meggyőződéssel állítja és kijelenti! Ez vonatkozhat a múltra, a jelenre, és jövőre is! Ezek csak akkor érvényesek, ha a prófétáló személy nem hamis próféta! A prófétálás ezért is nagy felelősséggel járó szolgálat.

c, A prófétai kijelentés átvétele

A prófétai kijelentésnek az Úrtól való átvétele elég sokszínű. Több formáját és példáját megtaláljuk a Szentírásban. Ezek megjelennek a prófétai szolgálatban is de néhány elemmel kibővülnek amelyek csak rá jellemzőek! Éles határvonalat azért nem tanácsos meghúzni, mivel Isten Szellem szuverén és Ő dönti el kinek mikor milyen módon, adja át Isten kijelentéseit és üzenetét.

- Látomás

A Joeli prófécia egyik alapeleme.(ApCsel 2,17) A látomás során képek, események vagy személyek jelenhetnek meg. Teljesen éber állapotban történik. Úgy lehet látni az eseményeket, mint egy lepergő filmet vagy egy képet.

Ezeket, a képeket, látásokat érthető szavakkal kell elmondani. Az is előfordulhat, hogy csak részleteket vagy nehezen érthető dolgokat jelent ki Isten Szellem! Ilyenkor nem kell megijedni, hanem várni kell, ki kapja meg a hiányzó részleteket! Az alapelv a következő: Tudásunk csak rész szerint való.(1Kor 13,12) Istentiszteleten ahol a Szent Szellem megnyilvánul gyakori kijelentési forma! Egy példa a látás általi prófétikus kijelentésére:

Vala pedig egy tanítvány Damaskusban, névszerint Ananiás, és monda annak az Úr látásban: Ananiás! Az pedig monda: Ímhol vagyok Uram! (Apcsel 9,10)

Ananiás nem próféta, hanem egy tanítvány volt. Isten látomásban megmutatta neki, hogy Saul mit tesz éppen. Ezután az Úrral megbeszélte a dolgokat és végrehajtotta Isten akaratát! Saulnál ugyanez a folyamat játszódott le! Az a görög szó, amit itt a Biblia használ csak természetfölötti kijelentésekre, látásokra használatos! Megtaláljuk Péter, Pál, valamint a többi apostollal kapcsolatban is!

- Hallás-audíció

Szintén egy módja az Úr üzenetének átvételére. Egyszerűen hallás útján történik a kijelentés. Érzékszervvel hallható, érthető módon! Néha csak egy- egy szó érkezik és akkor is tudni kell, hogy az Úrtól jött! Az Ószövetségben az egyik leggyakoribb formája Isten kijelentéseinek. Az Úsz.-ben is előfordul különösen kritikus helyzetekben. János ezt írja Pátmosz szigetén:

Lélekben valék ott az Úrnak napján, és hallék hátam megett nagy szót, mint egy trombitáét. (Jel 1,10)

János apostol a szeretett tanítvány hang által kapott kijelentést, amit később látomások, víziók követtek. De Pálról is nem egy esetben fel van jegyezve, hogy az Úr hangok, által szólította meg. Péter apostolnak is a Szellem szólt, hogy három férfi várja őt.(ApCsel 10,19) Fontos azonban, hogy olyan kapcsolatban legyünk Isten Szellemével, amely minimálisra szűkíti a tévedés vagy elhallás lehetőségét. Ugyanis mint minden szolgálatra, erre is igaz, hogy a sátán megpróbálja bezavarni a „vételt” és démonikus vagy testi elemekkel akarja félrevinni a kijelentést.

- Igék kijelentése

Talán a legismertebb és még a kételkedők által is elfogadott prófétálási forma. A Szent Szellem felhoz egy igét és aktualizálja azt egy személyre, gyülekezetre, szervezetre, szolgálati területre...stb. Ez lehet egy vagy több ige is! Ez lehet igeolvasás közben is vagy egyszerűen a prédikáció hallása által. Valamikor imádság közben jelentkezik.

Prófétai szintű közbenjárások során Isten Szellemé nem egy esetben, igék által tereli az imádság irányát! Az ószövetségben szintén alapkijelentése a profétai elhívásoknak, hogy Isten az Ő igéjét adja a szájukba.(5Móz 18,18; Jer 1,9,...stb) Isten igéje világos és egyértelmű. A megvizsgálást azonban ilyenkor is alkalmazni kell, mert az Igékkel könnyű dobálózni! Már Jeremiás korában is probléma volt, hogy egyes magukat profétának valló emberek nem is kaptuk az Úrtól Igét;(Jer 14:14)! Nem mind arany, ami fénylik! Az utolsó időkben a hamis profétai szolgálatok, megnyilvánulások egyre gyakoribbak lesznek. Isten népének fel kell készülnie, hogy a sok hang közül megismerje Megváltója hangját! Isten ugyanis az Ő beszéde által minden esetben valamit el akar érni! Ézsaiás mit is mondott?

Így lesz az én beszédem, amely számból kimegy, nem tér hozzám üresen, hanem megcselekszi, amit akarok, és szerencsés lesz ott, ahová küldöttem. (Ézs 55,11)

Isten vágya és terve az, hogy beszéde célba találjon és gyümölcsöt teremjen. A profétai szolgálatok segítik ezt megértetni, alkalmazni és termő talajt előkészíteni számára!

- Belső hang-benyomás

Az egyik leginkább kritikus területe a profétai üzenetek átvételének. Ilyenkor nem minden esetben van világos látás, hallható kijelentés vagy ige hanem az ember szellemében történik valami érzékelés! Testi vagy lelki keresztények esetében nagy botlások és csalódások melegágya. Aki ugyanis nem szellemben él hanem testi vagy lelki-érzelmi keresztényként az nem tudja igazán elválasztani a benne lévő emberi érzéseket, indulatokat a szelleméből várható kijelentésektől. Isten Szellemé csak a szellemünkbe ad kijelentést! A lélek és test csak engedelmeskedhet neki! Az ember szelleme az egyetlen rész, ami kommunikációba léphet Istennel. A test és lélek csak felfoghat dolgokat a teremtettségéből és a megtapasztalható dolgokból, de kommunikálni nem tud Istennel! Isten nem tud velük komoly kapcsolatba kerülni. Pál ezt írja:

Akik pedig testben vannak, nem lehetnek kedvesek Isten előtt. (Rm 8,8)

Ez az ige nem a szeretetlenségről szól, hanem arról, hogy Isten előtt mi az ami értékes és elfogadott. Ha két ember csak angolul éri meg egymást, akkor aki mondjuk németet használ az nem tud velük kapcsolatba kerülni!

Amikor Isten Szellem megérinti valakinek a szellemét, érzékenységre van szükség, hogy ezt érzékelje és el tudja választani attól, ami emberi! Ha nem sikerül, akkor készen kell lenni a korrekcióra. Nátán proféta is így járt Dávid király esetében. (2Sám 7,1-17)

Dávid megkérdezte tőle, mit szól ahhoz a tervéhez, hogy az Úrnak háza legyen? Nátán azt mondta, hogy rendben van, az Úr veled van, cselekedj szíved szerint. Igen, de Nátánnak éjszaka korrepetálásban volt része az Úrtól, és a vége az lett, hogy vissza kellett mennie Dávidhoz és elmondani neki azt, amit az Úr valóban akart. Nátán jót akart és emberileg tetszett is neki Dávid terve, de testből reagálta le! Az Úr ezért nem ölette meg a profétát de, világosan elmondta neki látomásban, hogy félreértés ne legyen! A profétai kijelentések egészséges megvizsgálása mindig épüléssel jár! Amikor a Szellem megérint valakit a szívében szellemében sokszor egy gondolat egy sejtés vagy egy homályos üzenet, érkezik. Ilyenkor imádkozni kell, hogy minél világosabbá váljon ez a kijelentés.

Jó néhányszor megfigyeltem ezt istentiszteleten, amikor ketten is kaptak kijelentést az alkalmon és a kettő tökéletes összhangban volt egymással! Ez a belső indíttatást Jeremiás így írja le:

Azért azt mondom: Nem emlékezem róla, sem az ő nevében többé nem szólok; de mintha égő tűz volna szívemben, az én csontjaimba rekesztetve, és erőlködöm, hogy elviseljem azt, de nem tehetem. (Jer 20,9)

Jeremiásnak ezek a belső kijelentések, mint egy tűz jelentek meg az életében. Nem tudott hallgatni, nem volt nyugta tőle. Egész testét átjárta és mintegy fogságban tartotta. A prófétai szolgálat egyik jellegzetessége ez az állapot. Máshol úgy is jelentkezik ez, mint az Úr terhe! Amikor valaki ilyen belső inspirációra építve mond valamit, nem árt, ha ezt hozzá is teszi, hogy akik ezt megtudják ítélni, azoknak segíthet adhat ezzel az információval!

- Angyal általi kijelentés

Ez egy különös dolog. Nem gyakori, de kétségtelenül benne van a kijelentések sorában. Ilyen esetben Isten valamely angyalát küldi, hogy a próféta további vezetést kapjon vagy segítséget kritikus szituációkban. Illést is angyal által küldi a samáriabeli király követéhez.(2Kir 1,3) Gád prófétának megmondja az angyal mit üzen az Úr Dávidnak.(1Krón 21,18) Zakariás prófétának is adtak kijelentést;(Zak 1,13; 2,3; 4,1; 5,5...stb). Filepet a Gázai útra vezeti az Úr angyalai által.(ApCsel 8,26) János a Jelenéseket is részben angyali beszédre alapozva írta meg.(Jel 22,6)

Ez is főként a szolgálati ajándéokra jellemző kijelentési forma. Amikor valaki az Úr angyalaival találkozik az nem félelemmel és rettegéssel járó folyamat. Tény, hogy a testben élő ember megrendül és átél egyfajta hangulatváltozást, de Istennel kapcsolatban nem egészségtelen félelem járja át a szívét, szellemét!

- Extatikus állapot

Az ekstázis egyértelműen bibliai kifejezés. A szó jelentése: önkívület, elragadtatott állapot. Mai szleng nyelven: „eldobja az agyát”! Az evangéliumi leírásokban a legnagyobb csodálkozásra és álmélkodásra használták ezt a szót, amit Jézus Krisztus cselekedetei váltottak ki.(Mk 5,42, Lk 5,26)

Révületnek is szokták nevezni. Ebben az esetben elragadtatott állapotot él át az ember és a környezetéről nincs tudomása. Isten ilyenkor elválasztja a prófétát a körülvevő fizikális észleléstől mind testi mind lelki és szellemi területen egyaránt! Az elragadtatásban részesülő emberek viselkedése átmeneti időre megváltozhat, mert önkívületi állapotba is kerülhetnek. Amely állapotban természetes életvitele részben vagy teljes mértékben bizonyos időszakra felfüggesztődik. Az extázis során az ember szellemi képességei kitárulnak és ezek által látja a próféta azt a kijelentést amit Isten meg akar számára mutatni Az elragadtatás elsősorban a prófétában játszódik le kívülről más általában nem látja. Az ekstázis akkor biblikus és áldott, ha Isten bocsátja valakire. Tilos az embernek kezdeményezni, követelni, mert az ilyen manipulációk a természetfölötti világgal való negatív kapcsolatban végződhetnek és démonikus befolyásoltság is lehet a vége! Az Úrtól származó elragadtatásban az ember szellemét a nem láthatókba emeli fel, hogy vizuális, akusztikus formában közölje a próféta szellemével azt, amit ki szeretne jelenteni!

Amikor mintegy kétéves keresztény voltam akkor nagyon érdekes élményben volt részem. Egy este, amikor a lefekvés előtti csendességemet tartottam. Egyik pillanatról a másikra Debrecen városának a mostani főtere vett körül engem bár fizikálisan a szobámban voltam! Isten megmutatta mi történik ott; evangélizáció, ének és hatalmas tömeg. A furcsa az volt, hogy akkor ez Debrecen egyik legforgalmasabb csomópontjának számított és tized ennyi ember sem fért volna el. Isten megmutatta, hogy mit tervez itt és, hogy ezt senki nem tudja megakadályozni. Akkor még nem tudtam mire vélni az egész jelenséget, ami mintegy 5-10 percig tartott.

Évekkel később azonban ezt a csomópontot valóban megszüntették, úgy ahogyan láttam és a főterén azóta, több evangélizáció volt, sőt továbbiakat is terveznek! Sokáig hatása alatt voltam a jelenségnek de Isten később visszaigazolta, hogy valóban tőle volt a dolog!

Nem kell félni, hogy Isten ilyen módon is munkálkodik, hanem készen kell lenni arra, amit Ő cselekedni akar az életünkkel! Az eksztatikus kijelentés egyike a legerőteljesebb kijelentéseknek mivel szinte lehetetlen benne tévedni és emberit belekeverni! Ilyet élt át Dániel, Jeremiás, Ézsaiás, Zakariás, az apostolok Péter, Pál, János... stb. A legismertebb Pál apostol elragadtatott állapota, amikor a paradicsomig ragadtatott el és hallott kibeszélhetetlen dolgokat.(2Kor 12,1-4) Péter apostol is eksztatikus állapotban kapta a kijelentést Istentől a pogány misszióra vonatkozóan; (ApCsel. 10,10) Leginkább a prófétai szolgálatra jellemző ez, de megnyilvánulhat természetesen alkalmanként is, egyes emberek életében!

- Álom

Szintén egyike Isten inspirációs csatornáinak. Isten szolgálóinak, a prófétáknak álomban is tud eleget adni! Áronnak és Mirjámnak is kijelentette Isten, hogy az Ő prófétáinak álomban és látásban is szól.(4Móz 12,6). Több próféta is ilyen módon kapott mennyei üzenetet Istentől. Éles ítélőképességre van ebben az esetben is szükség, hogy elválasszuk azt, ami emberi forrásból származó lehet. Salamon is Izrael királya bár nem volt próféta Isten mégis ezt az útját választotta annak, hogy az életét meghatározó döntés jöjjön az életére nézve.(1 Kir 3,15)

A legmegdöbbentőbb Salamon életében az az, hogy amíg teljes szívvel az Úr akarataiban járt addig gyakorlatilag nem találkozunk prófétai szolgálattal a királyságban! A legismertebb próféta, aki álmokban kapott komoly horderejű kijelentéseket, az Dániel volt. A babiloni fogság idején szolgált és álomban is szólt hozzá az Úr! De megtaláljuk még az álom általi üzenetet Nátán, Sámuel, Zakariás életében is. Az újszövetségben az egyik kijelentési formája Istennek az álmok által történik. Joel próféta szava, amit Péter pünkösdkor idéz, arról szól többek között, hogy álmokat látnak a vének és az ifjak prófétálnak;(Joel 2:28)! Vagyis a kereszténységben az álom és a prófétálás megléte, folytonossági Isteni ígéreten, próféciaán alapul. Nem véletlen, hogy Isten prófétái képesek voltak az álmok prófétikus értelmét megfejteni és üzenetük lényegét megragadni.

d, A szolgálat alapelvei

A korinthusi első levél 14. fejezete, és más igehelyek több szabályt és alapelvet is megfogalmaz használatát illetően.

- Kritériumok. Pál három jellemzőt ír le amely mintegy alapot jelent arra nézve, hogy egy prófécia meg lehessen ítélni. Ez az első szűrő, hogy egy prófécia Istentől van-e vagy sem.

*A ki pedig prófétál, embereknek beszél épülésre, intésre és vigasztalásra.
(1Kor 14,3)*

Épülés. A prófétai beszéd első és legjellemzőbb ismérve az építés. Amikor Isten valamit üzen azt mindig építő szándékkal, teszi. A gyülekezetnek és tagjainak a lelki növekedése fontos Isten számára! Tehát ha egy prófétai szó elhangzik, akkor meg kell vizsgálni, hogy építő szándékkal hangzott-e el! Még akkor is, ha rombolni kell vele! Rombolni kell a bűnt és annak következményeit. Gyökerestől irtani kell a hitetlenség és a keserűség minden vadhajtasát.

A tévelygéseket fel kell számolni és erőteljes módon kell visszaállítani az Isteni rendet a gyülekezetben. Jeremiás elhívásánál az építés és plántálás mellett gyomlálni és irtani is kellett.(Jer 1,10)! A prófétálás egyik legsarkosabb kérdése, hogy felvállalja-e a gyomlálás szolgálatát a próféta vagy félelemből és megalkuvásból hallgat róla!

Intés. Az itt használt kifejezés ugyanaz, mint amit az intés ajándékával kapcsolatban is olvashatunk. Vagyis, kérés, kérlelés, intés, bátorítás, tanítás. A prófétai szó, bátorításul, szeretetteljes figyelmeztetésül is szolgál. Nem dühből, emberi indulatból kell inteni, hanem szeretetből. Teljesen más egy sárga földig lehúzó, ítélező szó vagy mondat mintha valaki szívének szeretetéből mondja el ugyanazokat a dolgokat. Amikor pl. egy gyülekezetet valamilyen külső befolyás fenyeget, akkor inteni kell őket, hogy ne hogy áldozatul essenek neki. A próféták előtt Isten leleplezi a gyülekezetet vagy a testvéreket fenyegető veszélyt és idejében figyelmeztet, hogy vigyázzunk! Isten nem hurcol meg a hibánkért. Ha ezt a prófétai szolgálat teszi, az az éretlenség jele!

Vigasztalás. A szó rábeszélést, vigasztalást, megnyugtatót jelent. Vagyis a prófétai szó segít helyreállítani az elrontott dolgokat. Világosan, egyértelműen tudja az embereket rábírní Isten akaratának megcselekvésére. Gyászban vigasztalást ad, hozza Isten irgalmasságát és kiárasztja a gyülekezetben. Valahogy csatornája tud lenni Istennek és az Ő irgalmának, szeretetének. Ugyanezt a kifejezést találjuk, amikor Lázár halála után a zsidók vigasztalták Máriát.(Jn 11,19) Ha üldöztetés van és a gyülekezetet veszteségek, érik akkor szavaival képes békességet adni és megnyugtatóni a szenteket. Pál írja a Thessalonikaiaknak, hogy a félelmes szívűeket bátorítani kell és ő erről a prófétai tevékenységről személyes példát adott az egész gyülekezetnek.(1Th 2,11, 5,14) A vigasztalás ezért igencsak értékes eleme a prófétai üzeneteknek. Ha egy prófétai kijelentés elhangzik, akkor először ezen a hármas szűrőn kell megmérni és utána alávetni a további kritériumoknak!

- Istennel való kapcsolata

Fontos, hogy az elhangzott prófétai szó egyezik-e Isten személyével, tulajdonságaival. Ha egy prófétai szó nem tartja tiszteletben Istent vagy az Ő kijelentését amelyet a Bibliában közölt velünk, akkor az nem tőle van! Gyakori, hogy a próféták Isten keresésére való hívással állnak elő.(Ám 5,6) Ha az ellenkezője történik, hogy nem is fontos ez, akkor szintén hamis kijelentéssel van dolgunk. Nemcsak az Isten keresését, hanem az Isten megismerésére való bátorítást is tartalmazhatja a prófétai szó. Isten hittal jegyzi el az övéit és akkor meg lehet Őt ismerni, mert hit nélkül ez lehetetlen.(Hos 2,19)

- Hogyan viszonyul a próféta a bűnhöz

Határozottan fellép ellene vagy elbagatelizálja és nem tulajdonít neki nagy jelentőséget? Rámutat-e a bűnre és annak következményeire? Vagy hamis tanítóként arról beszél, hogy vétkezzünk többet, mert így a kegyelem még gazdagabban árad ki ránk.(Rm 6,1) A bűnből való megtérésre hívás egyike a legjellegzetesebb prófétai kijelentéseknek. Isten szemében a bűn utálatos ezért a prófétáknak ezt az utálatot hordozniuk kell, amikor a bűnnel szembeni fellépésre van szükség. Fontos, hogy szeretettel történjen meg, de határozottan és kompromisszumok nélkül! Sokszor előfordul egyéni bűnvallás alkalmával, hogy valaki elősorolja elkövetett bűneit, amihez a Szent Szellem még kijelenti, hogy még ez és ez történt a múltban. A prófétának ezt el kell mondanía és segítenie kell a bűnvallásban és a szabadulásban.

- Isten tiszteletére és imádatra való hívás

A prófétai szó arra bátorítja az embereket, hogy Isten legyen az első helyen az életükben és egyedül Őt imádják. Az imádatra és magasztalásra szóló buzdításra nagyon nagy szükség van. Az emberek a mindennapi harcokban, próbákban hamar le tudják venni a tekintetüket az égről. Ilyenkor szükség van arra, hogy valaki bátorítólag ráirányítsa a figyelmet Istenre és az Ő imádatára! A hamis próféták mindig más istenek és bálványok tiszteletére szólítanak fel ill. csábítják el az embereket.

- A prófétai megerősítés

Amit Isten korábban már kijelentett egyes embereknek azt megerősítheti próféták által. Nem arról van tehát szó, hogy a próféták minden testvérnek személyre szóló életvezetést adnak át. Azt jelenti, hogy amit valaki elvett az Úrtól és meggyőződött róla, arról a próféták megerősíthetik! A kegyelem korszakában nem azt olvassuk, hogy akiket a próféták vezérelnek azok az Isten fiai, hanem azt, hogy akiket Isten Szellem vezérel. (Rm 8,14)

Mégis sokan prófétától, prófétaig rohannak, hogy döntsenek ők helyettük és mondják meg, hogy mit kell tenni! Pedig a próféta nem elsősorban a vezetésre, hanem a megerősítésre adatott! Nem spórolhatod meg a személyes vezetést Istentől. Különböző csatlakozol azokhoz a keresztényekhez, akik ráálltak „prófétai kijelentésekre” és tönkrement az életük. Munkahelyet váltottak pedig Isten nem mondta, hogy hagyják ott, de hát a „próféta” azt mondta! Elvettem feleségül vagy férjhez mentem ahhoz a személyhez, mert a „próféta megmondta”, hogy ő lesz az! Lehetne még sorolni! Minden ilyen el lehet kerülni, ha személyes vezetésben állunk Istennel és a prófétai kijelentésekre úgy tekintünk, mint annak a megerősítésére, amit Isten elvégzett bennünk.

Pál apostol is hasonló módon vezette az Úr Szellem. Kijelentette az efézusi véneknek, hogy Isten Szellem szerint Jeruzsálemben komoly problémái lesznek, ami megköttözéssel és fogsággal jár. (Ap Csel 20,22-23) Utána Efézusból Cézáréába ment és megszállt Filep evangélistánál ahol megjelent Agabus próféta egy övvel kezét-lábát megkötve azt mondta, hogy az öv tulajdonosa így lesz foglyul ejtve. (Ap Csel 21,11). Agabus csak azt erősítette meg, amit Pál korábban már megkapott! Természetesen vannak és lehetnek olyan helyzetek, amikor a prófétai szó megelőzi a személyes kijelentést.

- A próféta személye, személyisége

A próféta jelleme nélkülözhetetlen a hitelesség és megbízhatóság tekintetében. Nem egy esetben a nem megfelelő módon történő megnyilatkozás többet ártott, mint használt. A szeretetet nélkülöző szolgálat értéktelen, ahogy ezt a szeretet himnuszban is olvashatjuk. Ezért a prófétai szolgálatban állóknak is komolyan oda kell figyelniük az életvitelükre, személyes növekedésükre, hogy szolgálatuk minél hatékonyabb legyen. Rendezett imaélet, ami böjtöléssel párosul alapfeltétele a szolgálatnak. Néhány olyan területről is szót kell ejteni, amelyben csapdák, veszélyek leselkednek és jelentős mértékben befolyásolják a próféta szolgálatban állókat. Természetesen ennél többet is meg lehetne említeni, de úgy látom, ezek azok, amelyekkel a leggyakrabban lehet találkozni.

Prófétai alázat. Először is az Úr prófétája alázatos, mert tisztában van azzal, hogy kinek az uralma alatt szolgál. Illés is úgy mutatkozott be Achábnak, hogy ő az Úr előtt áll vagyis az Ő jelenlétében van. Amit mond azt ezzel a tudattal és felelősséggel teszi. (1Kir 17,1)

Az alázatos próféta nem tolakodik és nem keresi a maga előbbre jutását hanem tud várni. Tudja, hogy aki magát megalázza, az felmagasztaltatik. A pontosan értelmezett, jól átadott kijelentések sorozata felfuvalkodottsághoz és elbizakodottsághoz vezethetnek. Ha ez az állapot jelenik meg a próféta jellemében, akkor gyengülni szellemi ítélőképessége és hajlamosabb lesz a tévedésre. Az elbizakodottság veszélyét az alázatos szellemiséggel lehet megtörni és egészséges módon helyreállítani!

Prófétai engedelmesség. A prófétának alá kell rendelnie magát a többi jelen lévő prófétának, hogy meg legyen vizsgálva, amit mond. Aki ehhez nem járul hozzá azt a prófétát nem szabad szóhoz juttatni! Ebben engedelmeskednie kell, de abban nem ha el akarják azért hallgattatni mert nem a hallgatóknak megfelelő üzenettel érkezik. Akárcsak Acháb aki nem szerette Mikeást hallgatni, mert az mindig mást prófétált, mint amit ő szeretett volna hallani;(1 Kir 22:8). Ugyanakkor engedelmeskedik Istennek is, amikor rábízta az üzenetét. Nagy kiváltság ez, amikor Isten közli valamely prófétán keresztül a beszédét. Nem tartja vissza az üzenetet, hanem a megfelelő módon átadja azt. Nem fél attól, hogy mit mondanak az emberek, vagy hogyan néznek utána rá! A félelem leépíti a hitet és megteveszti a prófétát. Becsapja a saját szívét a próféta, ha teret enged a félelemnek.

Tudásuk rész szerint való. Tisztában kell lennie az elhívása, képességei korlátaival. Főleg ha nem szolgálati ajándékként van ott az életében a prófétálás. Akkor elégedjen meg azzal, amit kapott és sáfárkodjon azzal, hűséggel. Ne a saját dogmái, kedvenc témái alapján prófétáljon, hogyha kevés ismerettel rendelkezik. Gyakori hiba, hogy egyes prófétaelkelek, mindig akörül az egy-két téma körül mozognak és semmi újat sem tudnak mondani. Ez még egy fokkal jobb, mint az az eset, amikor kitalál valamit és azt kezdi el mondani az Úr nevében! A Krisztusi forrás mindig tisztább, mint a próféta saját kútfője! A saját nem az Úrtól való emberi vélemény képes megmérgezni a prófétai üzenetekkel járó áldásokat. Képes egyfajta ellenérzést kiváltani a prófétálással kapcsolatban is. Ilyenkor az a bölcs dolog, hogy jó várni és megadással lenni az Úr előtt hátha mond valamit!

Szeretet motiválja. Arról is volt már említés, hogy a próféták, ha nem szeretetben szolgálnak, akkor a szolgálatuk értéktelen lesz. Az embereknek érezniük kell, hogy amit hallanak, a mögött az Isten szeretete húzódik! Még ha kemény dolgot is kell hallani vagy engedelmeskedni Isten felszólításának, akkor is a szeretettel átadott üzenetnek másabb értéke van. Kerüld a prófétálást arról ha lehet, amivel kapcsolatban előítéleteid vannak vagy még mindig érzelmi sérülést okoznak és amit nem tudnál szeretettel átadni! A prófétálás ugyanis nem arra való, hogy az embereket kioktassák, vagy jól fejbe verjék őket!

Leuralás és varázslás. Két pusztító erősség, amely démonikus erőket mozgósít meg céljai eléréséhez. Amikor egy próféta manipulál és igyekszik az embereket befolyásolni akkor az ellen a leghatározottabban kell fellépni. Többek között ezért sem szabad megengedni a kontroll nélküli prófétálást! A varázslás és leuralás a legtöbb esetben bárányszőrbe bújó farkasként jelentkezik. Gyakori ilyenkor az ítélkezés és a személyválogatás. Ha valaki a prófétával tart az az „Urat” követi, aki nem az a sátánt választotta! Magukhoz láncolnak embereket és egy függőségi viszonyt hoznak létre velük.

Időzítés. Az időzítésnek fontos szerepe van a prófétai szolgálatba. Lehet, hogy van egy üzenet, de azt nem mindegy, hogy mikor hangzik el. Nem szabad kapkodni, várni kell arra is, hogy mikor kell szólni. Néha szükség van arra, hogy a prófétai kijelentést megerősítsék, hogy valóban az Úrtól volt-e. Gyakori, hogy a próféták ugyanarról a dologról kapnak egy-egy kijelentést és mint egy kirakó áll össze a kép! Azt is meg kell vizsgálni, hogy mindent el kell-e mondani vagy csak egy részletet? Látomás vagy egyéb képek esetén a magyarázatot vagy magát a képet is meg kell osztani? Ezek mind-mind olyan kérdések, amelyekre jó válaszolni és így a megfelelő időben a megfelelő módon szólni! Ebből is látszik, hogy a prófétálás nem egy olyan

dolog, ami egyik napról a másik napra már készen van. Sok tapasztalatra, szellemi érettségre, kudarcra van szükség ahhoz, hogy növekedés legyen ebben a karizmában, kiváltképp a prófétai szolgálati ajándékban.

A hit szabályai szerint. Pál arról ír a rómaiaknak a levelében a karizmák kapcsán, hogy a prófétálást (a Károly fordításban pontatlanul írásmagyarázás szerepel), a hit szabályai szerint végezzék. (Rm 12,6) A szabály szó szerint helyes mértéket, arányt jelent. Szó szerint úgy lehetne visszaadni, hogy a hitének mértéke szerint vagy hitével helyes arányban! Tehát a próféta csak olyan módon tudja átadni az üzenetet, amit a hitének megfelelően megértett. Kis hittel, ami még alig néhány területen jelentkezett a próféta életében nem fog nagy kijelentésekkel párosulni, mert a hitben még éretlen, erőtlén. Ha megedződött, kipróbált lesz a hite akkor az Úr többet is bízhat rá!

A próféta tehát ne lépje túl hitének kereteit! Engedje, hogy az Úr növelje és vezesse őt ebben! A prófétai ajándéknak különböző szintjei léteznek. Ne gondolja senki többnek magát annál, mint amennyi megadatott neki, és ne próbáljon magasabb szinten szolgálni annál, mint amire az Úrtól megbízást kapott.

e, Meg kell vizsgálni!

Korábban írtam, hogy egy Istentől jövő kijelentést milyen módon lehet elsődlegesen megítélni. Most nézzük meg milyen egyéb feltételei is vannak a gyülekezeti prófétálásnak.

A próféták pedig ketten vagy hárman beszéljenek; és a többiek ítélik meg. De ha egy másik ott ülő vesz kijelentést, az első hallgasson. Mert egyenként mindnyájan prófétálhattok, hogy mindenki tanuljon, és mindenki vigasztalást vegyen; És a prófétaelkek engednek a prófétáknak. (1Kor 14,29-32)

Istentisztelet keretén belül Pál a következőket javasolja a prófétai szolgálat esetén. A prófétai kijelentések száma kettő vagy három legyen! Ha több van, akkor akárcsak a nyelveken szólás kapcsán az istentisztelet egyetlen ajándékra fog épülni, ami nem építő dolog. A gyülekezeti alkalmon az ajándékok sokszínűségének kell jelen lennie, hogy mindenki, aki tud, szolgálhasson azzal amit Isten rábízott; (1 Kor 14:26). Korábban írja Pál, hogy a kívülállók számára a prófétai szó az Istennel való találkozás első lépése lehet. (1 Kor 14,24-25) Már csak ezért is megéri a gyülekezeti alkalmon való prófétai szolgálatot használni.

A prófétáknak figyelni kell a Szellem vezetésére, mert miközben az egyik próféta beszél, Isten szólhat egy másikhoz is. Látszólag itt ellentmondásról és zűrzavarról van szó, de ez csak első olvasásra tűnik így! Minden próféta csak annyit mondhat el, amit kapott, amikor abbahagyja, akkor a másik próféta folytatja. Ez lehet kiegészítése a próféciának vagy befejezése. Esetleg tisztázza azt a képet, amit az előző próféta mondott...stb. Ha Isten Szellemé vezeti az alkalmat, akkor ez egy csodálatos egységben jelenik meg és nem zűrzavar és káosz formájában. Aki tehát beszél, vegyen tudomást arról, hogy a Szent Szellem másnak is átadhatja a szót! A prófétaelkek engednek a prófétáknak, mondja Pál apostol. Akkor szépen el kell hallgatni és nem egymást túlülvöltve állítólag a Szellem hatása alatt prófétálni! Mert ez valóban káoszhoz vezet és az Istentisztelet teljesen más irányban mozdul el!

A prófétálás sokrétű szolgálat ezért nem lehet csak úgy a vakvilágba szabadjárá engedni. Ahol ezt a szolgálatot megengedik ott meg is, kell ítélni, hogy az Úrtól való volt-e. Ha nincsenek ott más prófétai ajándékkal rendelkező személyek, tehát nincs, aki megítélje, akkor nem szabad megengedni! Vagy ha megengedik, akkor vállalni kell érte a felelősséget! Az ószövetségben a hamis próféta halottnak számított! Többek között azért, mert nem fölötte kontroll. Ma a kegyelem korszakában ez nincs így pontosan azért, mert van lehetőség a megvizsgálásra! Korábban az volt a mérce, hogy beteljesedett-e az, amit mondott a próféta vagy sem. (5 Móz 18,20-22)

Sőt ha be is teljesedett amit mondott akkor az üzenetére kellett figyelni, hogy Isten imádatára bátorít vagy idegen istenére. Bizonyos pontig meg lehet vizsgálni más ajándékkal rendelkezőknek is, de ez véges és korlátozott. Ha csak igei dolgot jelent ki vagy kezd el magyarázni, a tanítói szolgálatban álló jó eséllyel megtudja ítélni, hogy ez igei-e vagy sem! De ha a kijelentés túlmegy ezen és aktualizálásra kerül sor ott már nem biztos, hogy meg tudja ítélni. A prófétaság szelleme viszont megtudja, vizsgálni, hogy ez valóban Istentől jött-e vagy sem. A keresztyénység életében általános észrevétel, hogy amikor Isten helyreállítja a szellemi ajándékokat, mindig jön a gonosz és elkezd utánozni. Így van ez a prófétálással is. A gyülekezetben nem szabad mindenkinek megengedni, hogy prófétáljon. Aki pedig kívülállóként, tehát nem gyülekezeti tagként szól, azt különösen meg kell vizsgálni. Nem egy esetben szakadtak szét gyülekezetek állítólag az „Úr” kijelentése nyomán. Rá kell kérdezni, hogy melyik gyülekezetből érkezett? Mennyi ideje van szolgálatban? Ki van-e rendelve a prófétai szolgálatra és van-e mögötte kiküldő, támogató gyülekezet? Mennyit van távol gyülekezetétől és ott szolgál-e? Nem szégyen ezeket megkérdezni, mert ha valóban az Úr prófétája, akkor a gyülekezet a szolgálatából sok épülést és áldást vehet! Hajlandó-e alávetni magát a helyi gyülekezet vezetőségének és tekintélyük alatt szolgálni? Ha nem tehát elutasítja a tekintélyt, ami Istentől való akkor nem kell megengedni a szolgálatát bármilyen neve és híre is van az illetőnek! A Bibliában az is jól kitűnik, hogy a prófétai szolgálatban állók az apostoloknak rendelték alá magukat. A prófétai szolgálatot ők tudják a legeredményesebben kontrollálni a kijelentések nagysága miatt. Ezért nem véletlenül vannak prófétai csoportok és egyes próféták, az apostolokkal együtt szolgálnak!

Sokat számít a próféta hozzáállása is a szolgálathoz. Ezt is meg kell vizsgálni, amikor kiáll valaki a gyülekezet elé, vagy kiscsoportban beszél róla, mert ez sok mindent elárul. Hogyan adja át az üzenetet? Határozottan vagy bátorítatlanul? Félénken vagy magabiztosan? Lekezelően, kioktatóan beszél vagy szeretettel és alázatosan? Ezek alapján is nyugodtan lehet mérlegelni egy-egy prófétai kijelentést. Nem azt mondom ezzel, hogy ami nem építő módon jön át, az nem lehet az Úrtól de óvatosabban kell kezelni. Más, ha valakinek bátorításra van szüksége, mert még kezdő a prófétai munkában és eleinte zavarban van vagy félénk. Az ilyeneket bátorítani, segíteni kell. Megint más az, ha valaki rutinból, nagyképpően kezd el beszélni, az olyat a szelídség lelkével helyre kell igazítani!

Isten szavához való igazodás. Egyik legjobb mércéje a megvizsgálásnak. Ha az, amit a próféta mond, nem egyezik meg a Bibliában leírtakkal vagy annak a szellemiségével, azzal nem kell foglalkozni. Egy testvér például a prófétai szó nyomán elvált a feleségétől, mert azt mondta neki az „Úr” egy „prófétán” keresztül, hogy egy másik nő lesz az igazi társa nem a mostani felesége. Borzalmas tévelygés. Isten ígéje világosan kimondja, hogy a válás nem az Úrtól való, sőt utálja azt; (Mal 2:16)! Vannak dolgok, amik nincsenek kijelentve, de a szentírás szellemiségével meg lehet vizsgálni. Ezért a próféták, ha üzenetet kapnak, akkor számukra is az legyen az első, hogy az igével összevetik és megnézik biblikus-e, amit mondani akarnak.

A prófétálás, mint szolgálati ajándék más fejezetben lesz kifejtve, de az itt leírt alapelvek akár az üzenet átvétel módja akár a megvizsgálás területei és kritériumai...stb. ugyanúgy igazak rájuk is.

2, Nyelveken szólás és magyarázata (1Kor 12,10)

Az eredeti kifejezés miatt glosszáliának is szokták nevezni. A nyelvek nemei lenne a legpontosabb kifejezése ennek a karizmának, mert több módon nyilvánulhat meg. A nyelvek nemei lehetnek földi, vagy mennyei nyelvek, amelyet a beszélő nem ismer, és csak a Szent Szellem segítségével tudja szólalni. Nem természetes képesség, hanem Isten Szellemétől jövő beszéd. Nem minden keresztény rendelkezik vele; (1 Kor 12:30). Tehát nem univerzális ajándék, mint ahogy ezt némelyek talán bátorításul, de tanítják. A keresztény tanítók általában egységesen állítják, hogy az egyetlen karizma, amelynek működését nem lehet az Ősz.-ben megtalálni, kimutatni. Csak prófétikus utalás találunk vele kapcsolatban, amelynek azonban fontos szerepe van abban, hogy a nyelveken szólással kapcsolatban kialakult téves tanításokat és hiedelmeket meg lehessen cáfolni! Különösen azért, mert még a karizmákon belül is ez talán az egyetlen ajándék, amely körül a leginkább kiéleződtek az ellentétek és feszültségek keresztények között.

a, Több fajtáját is jól meg lehet különböztetni

-Sátáni, démonikus inspiráció hatására történő eksztatikus nyelveken szólás

A pogány kultúrákban és a görög misztériumvallásokban gyakori volt, hogy démonok vették át az uralmat az ember teste és tagjai így a nyelve felett is. A démonikus nyelveken szólás során az ember szellem leterhelődik és önkívületi állapotba helyezi. Könnyen össze lehetett keverni az igazi nyelveken szólással mivel forrása szintén a szellemvilágból eredt csak nem Istentől, hanem a sátántól. Pál is ezért írja pont a karizmák tanítása elején, hogy a Szellem általi beszéd nem mondja Jézust átkozottnak, sőt Úrnak nevezi. Ebből kiderül, hogy a démonikus beszéd során Jézus Krisztust személyét is támadják és igyekeznek megrontani az Isten munkáját. Korinthusban is voltak ilyenek és beszivárogtak az istentiszteletekre és ott nem egy esetben, komoly galibát okoztak. Arra is figyelni kell. ha egy friss kereszténynél lép fel ez az ajándék, hogy milyen háttérből érkezett és a múltja rendezve van-e. Ha okkult háttérből érkezett vigyázni kell nehogy a lerendezetlen szellemi dolgok a sátánnak ürügyet adjanak a megtévesztésére! Ezért fontos, hogy amikor a nyelveken szólást engedik a közösségben, felelősséggel tegyék meg. A prófétai szolgálat, a szellemek megítélésének az ajándéka a nyelveken szólás magyarázatával megáldott testvérek le tudják leplezni azt, ha valaki nem a Szellem által beszél!

- Élő beszélt földi nyelvek

Ez történt Pünkösdkor is amikor a Szent Szellem kitöltetett és a hallgatóság a maga nyelvén értette meg azokat. Nem csak az volt a csoda, hogy a tanítványok nyelveken szóltak, hanem az is, hogy akik ott voltak mindegyik anyanyelvén értette. (ApCsel 2,11) Így lehetővé vált, hogy olyanok számára is el lehessen mondani az evangéliumot, akiknek a nyelvét abszolúte nem ismerjük, talán még nem is hallottunk róla! Misszionáriusoktól, evangélistáktól sok beszámolót lehet megismerni, hogyan is élték át ők azt, amikor olyan helyre és olyan emberek közé kerültek, akiket nem ismertek és hogyan tudtak bizonyosságot tenni a nyelveken szólás ajándéka révén. Nem egy helyen ilyen formában is megtörték a területen lévő szellemi erősségeket, mert a törzs varázslói felismerték Isten hatalmát és nagyságát az ő bálványaik és isteneik felett! Valamelyik Észak-Európai kikötőben egy egyszerű keresztény asszony is ilyen módon tett bizonyosságot a befutott hajók legénységeinek, akik mindenféle népből és nemzetből voltak. Soha nem tanult más nyelvet különösen nem nyelvjárásokat de mégis emberek százainak beszélt Isten evangéliumáról.

Ezeket erősítik meg azok a beszámolók, amelyeket azok tettek, akik így hallották meg az evangéliumot. Valaki pl. imádkozott mellettük nyelveken és talán tudatában sem volt annak, hogy evangélizál, de Isten használta őt egy lélek megtérésében. Csodálatos ajándéka ez Istennek! Szintén előfordulhat pünkösdi verziója is napjainkban, amikor egyszerre többnyelvű csoportot is megérint az evangélium ilyen módon. Nem szabad Isten Szellemét alárendelni elképzeléseinknek, neveltetésünknek, vagy beidegződéseinknek. A pünkösdi csoda minta is volt egyben. Péter is azt mondja a Kornéliusz háza népénél leírt események kapcsán, hogy ugyanaz történt meg, mint velük, évekkorábban.(ApCsel 11,15)

- A Biblia beszél mennyei eredetű nyelvekről, angyali nyelvekről

Ez tulajdonképpen a nyelveken szólásnak az ajándéka. Főleg ezek azok, amelyek az Istentiszteleten vagy személyes imádságban megjelennek. Egyes tanítók úgy látják, hogy az angyalok nyelve egy másik kategória. Ezalatt azt értik, hogy az angyalok kommunikációs csatornájába való bekapcsolódás a szellemi harccal van összefüggésben. Támogatják ezzel az imával az Isten angyalainak harcát. Nem is tudják sokszor, hogy pontosan miért kell imádkozniuk, de az Isten Szelleme vezeti őket.

A nyelveken szólásnak a mennyei nyelveken szólás a leggyakoribb formája. Mivel nem mindenkinek adatik, ezért nem lehet szuper ajándéknak vagy üdvösség kérdésének tekinteni! Ha alaposan megértjük milyen alapelvekkel lehet használni és milyen áldásai is vannak, akkor lehet csak igazán megérteni miért is van nagy vágyakozás ezután az ajándék után. Az is megosztja a keresztényeket különösen a karizmatikus köröket, hogy a nyelveken szólás feltétlen jele-e a Szent Szellemmel való betöltekezésnek. A vita nyitott és mindkét félnek nyomós érvei vannak álláspontjukkal kapcsolatban.

- Emberi vagy pszichikus nyelvek

Ezek nem feltétlenül démonikusak, hanem a „kitalált” nyelveken szólások tartoznak ide! Azok beszélik ezt, akik nem kapták meg ezt az ajándékot csak úgy tesznek, mintha megkapták volna! Utánozzak azokat a szavakat vagy kifejezéseket, amelyeket a nyelveken szólók mondanak, vagy kiejtenek! Több oka is lehet, amikor valaki ezt a karizmát imitálja. Az egyik és talán a leggyakoribb karizmatikus körökben, hogy üdvösség kérdésévé teszik és ha szólsz nyelveken üdvösséged van ha nem akkor nincs! Ezért megjátssza, hogy biztosítsa az üdvösségét! De a nyelveken szólás ajándékát nem lehet tanulni, mint bármilyen más földi beszélt nyelvet! A Szent Szellem adja a mennyei szótári és lexikális szavakat nem az emberi elme! Mivel pedig ez az ajándék nem üdvösség kérdése nem is kell megjátsszani ezzel az indokkal. A másik ok, hogy kiemelt „szuper” karizmaként van tanítva róla és eszerint ha nem szólsz nyelveken akkor értéktelenebb vagy mint azok akik szólnak! Mivel az ember nem akar kilógni a sorból, ezért úgy tesz, mintha megkapta volna, hogy elfogadják és megbecsülik a gyülekezetben! Az ilyen tanítások már óriási károkat és fájdalmasokat okoztak Isten népének. A harmadik pedig az lehet, hogy nagyon szeretne nyelveken szólni, de nem adta meg neki Isten Szelleme ezt a karizmát. Így átveszi élete felett a vezetéskét és majd ő dacol az Isten akaratával! Ez már a lázadás és engedetlenség kategóriájú motiváció és a varázslás démonikus fajtájával fertőzi meg az ember szellemét. Innen már csak egy lépés, hogy démonikus nyelveken szóljon! Nem véletlenül írja a Biblia, hogy ne adjunk helyet az ördögnek.(Ef 4,27) Az engedetlenség és az Isten akaratával szembeni lázadás démonikus erők előtt nyitja meg az ember szellemét. Ha nem kaptad meg ezt az ajándékot, ne keseredj el. Kérd az Urat, hogy mutassa meg mi az, amivel megajándékozott.

b, Amit a nyelveken szólással kapcsolatban tudni kell

- Tolmácsolás szükséges.(1Kor 14,28)

Ez a nyelveken szólás magyarázatának az ajándéka. Így válik érthetővé az, ami az Isten Szelleme által érkezik a gyülekezet számára nyelveken! Alkalmanként a prófétálás és a tudomány beszéde is tolmácsolhatja az Isten üzenetét! Ha nincs tolmácsolás, akkor alacsonyabb rendű a prófétálásnál, sőt ilyen esetben ne is szóljon nyilvánosan. Amikor valaki megmagyarázza akkor prófétai szintre, emelkedik fel, mivel érthetővé válik. Akinek ez az ajándék az imádkozzon azért, hogy magyarázni is tudja, amit beszél. A magyarázat által Istennek megújító kenete is kiáradhat és felüdítheti a gyülekezetet.

- Önmagát építi az ember.(1Kor 14,4)

Szellemi növekedés céljából adatott! Elsőrendű szerepe a hívő ember életének gyarapítása. Ez a karizma teljes önátadást kíván az embertől. Ki kell tárulkoznia Isten jelenlétében, és engedni kell, hogy az ember nyelvét a Szent szellem használja.

Ilyenkor valóban élő víz folyamai ömlenek az ember bennsejéből! Az imádságnak ez az egyik legmagasabb foka, amikor, az ember Szellemben imádkozik. Talán az egyetlen karizma, ami nem működött ezért az Ósz.-ben. Akinek ez az ajándék használja bátran, hogy növekedhessen Krisztusban! Az imádkozás ideje felüdülés és áldás lesz számodra. Életed is növekedésben marad. Képesé válsz arra is, hogy elmélyítsd az Istennel való kapcsolatodat.

- Hálaadás kifejezése.(1Kor 14,16-17)

Pál külön is megemlíti az imádkozásnak ezt a fajtáját a nyelveken szólással kapcsolatban. Látható, hogy ez a karizma az imádság több területén is használható. A hálaadás gyakorlására és a benne való növekedésre is buzdít. Pál nagyon jól tudta, hogy mi az a kegyelem és az a meg nem érdemelt Isteni szeretet, amelyért emberi szavakkal nem lehet eléggé hálát adni. Isten hozzánk való naponkénti jóságát és hűségét nem is mindig tudjuk szavakba önteni. Sokszor lehet azt érezni vagy gondolni egy-egy hálaadás kapcsán, hogy nem is tudjuk igazán megköszönni vagy kifejezni Isten felé, amit szeretnénk. Erre is jó ez a karizma. Hálát adni olyan módon, amelyben Isten is tetszését leli.

- Hitetlenek szóló jel.(Kor 14,22)

Figyelmezteti a hitetlen embert arra, hogy Isten jelen van azon a helyen! Aki nem az Úré az megdöbbenve láthatja a nyelveken szólást működni. Ráébreszti elveszett állapotára és az Istent nélkülöző életére! Pál arról is ír, hogy a tömeges nyelveken szólás az őrjöngést juttathatja eszébe a kívülállóknak. Ezért kell rendet tenni, ha nem megfelelő módon élnek a nyelvek adományával! Egy hitetlen nem ritkán jobban érzékeli az Isten jelenlétét, mint maguk a hívők! A nyelvek adománya tehát Istenre mutató természetfölötti jel, amelynek létjogosultsága megkérdőjelezhetetlen! Ezt állítja Isten Igéje! Ugyanakkor el kell utasítani azt a bibliaellenes tanítást, hogy ez a jel kizárólag Izraelnek szólt volna! Pál világosan írja, hogy hitetleneknek és kívülállóknak is szól ez a jel! Nem lehet tehát ezért azt állítani, hogy a zsidóság végleges szétszórása után megszűnt volna ez az ajándék, mivel nincs rá szükség! Különösen úgy nem, hogy a körülmélttség evangéliumát kb 50-70 éve ismét hirdetni kezdték, vagyis Izraelnek ismét idegen ajakkal kell szólani! Több zsidó tért meg a Messiáshoz az elmúlt 50 évben, mint az előző 1900-ban!

- A hit megnyilvánulásának egyik formája.(Mk 16,17-18)

Jézus Krisztus kijelenti, hogy ez a karizma a hit megnyilvánulásának az egyik jele! Miért? Azért mert, ez természetfölötti jel! Ha megnézzük milyen jeleket, sorol fel még az Úr Jézus akkor látható, hogy elég erőteljes és demonstratív dolgokról van még szó. Szabadító szolgálat, gyógyítás, védelem a mérgekkel szemben. Ezekhez valóban hit kell, hogy működni tudjanak! A nyelvek nemeinek szólása is a hitet támasztja alá, mivel az ember értelme kikerül a vezetés alól és teljesen Istenre kell hagyatkozni! Ez pedig hit nélkül nem lehetséges!

- Természetfölötti titkos imádság Istennel.(1 Kor 14,2)

Az imádság ilyen formája azt az intimitást mutatja be, ami Isten, mint mennyei Atya és gyermekei között van. Csak ők értik ketten. Ebbe más nem szólhat bele. Sokszor, ha a gyermekemmel megbeszélék kettesben valamit, nem mondjuk el senkinek. Titok! Másra nem tartozik. Így van a mi Atyánkkal is. Vannak dolgok, amelyeket kettesben, a titkos kamrában kell megbeszélni. Pál olyan titkokról beszél, amelyek mások számára ebben az esetben nem hozzáférhetőek.

- Szellemi imádság a Szent Szellem segítségével.(Rm 8,26-27; Júd 1,20)

Mind a két igevers arról szól, hogy imádságainkban a Szent Szellem legyen a vezető és az irányító. Minden imának, amely egy hívő ajkát elhagyja szellemi imának, kellene lennie! Nem testi és lelki, hanem Szent Szellem által vezetettnek!

A római levélben Pál tulajdonképpen arra buzdít, hogy az imádságban el lehet érni egy olyan szintet, amelyben Isten az irányító fél. A nyelveken szólás azért tartozik főleg ebbe a kategóriába, mert ez az a kritérium, ami megfelel ennek a típusú imádságnak!

Itt nem emberi vélemények, gondolatok, beidegződések egyházi elvárások az irányadóak, hanem az Isten Szelleme. Egyes tanítók ezért bátran nevezik a tökéletes imádságnak a nyelvek általi imát, mert ott Isten Szelleme adja az ember szájába a szavakat és így a tévedés, ki van zárva! Ugyanakkor Pál arra is tesz utalást, hogy a mi erőtlenségünk esetén is közbelép Isten Szelleme. Vannak olyan élethelyzetek, amikor látjuk a bajt, a szükségét és még szinte imádkozni sem tudunk! Ilyenkor mennyei hatalom lép közbe és hozza a megoldást és a segítséget!

- Alázatban tartja az emberi értelmet;(1Kor 2,14; 1Kor 14,14)

Isten Szellemének a dolgai az érzéki vagy pontosabban pszichikus emberi értelem számára bolondságnak tűnik! Így van ez a nyelvekkel kapcsolatban is. Mert azt még csak- csak megérti az ember, ha valaki megtér vagy meggyógyul egy betegségből, de hogy kikapcsolva az értelmi képességeit nyelveken szóljon, vagy eksztatikus állapotba kerüljön, ez már nem fér bele a keretbe. Ezek már szellemi és nem lelki dolgok amint mondja az Írás! Isten ezzel tartja alázatban az embert és természetes képességeit. Olyan dolgokba és eseményekbe viszi bele az embert Szelleme által, amely csak az óember megtöretése árán jön létre. Aki nyelveken szól annak, át kell adni tagjait így a nyelvét és ajkát is az Isten Szellemének az uralma alá. El kell kezdenie beszélni és a Szent Szellem, majd adja a szavakat! Ilyenkor az értelem gyümölcstelen, vagyis eredetiben meddő! Nem használhatod, mert a Szent Szellem vette át az uralmat és az irányítást! Az akaratod természetesen megmarad, ezért abba is tudod hagyni és el is tudod kezdeni! Tévedés tehát azt állítani, hogy a Szent Szellem kiiktatja az emberi akaratot. Megalázott állapotban tartja az embert, hogy felmagasztaltassék a rendelt időben. Ne félj tehát megalázkodni Isten jelenlétében. Ilyenkor vagy a legjobb kezekben.

- Életünk irányítását is befolyásolhatja. (Jak 3,3-6)

Jakab nagy hangsúlyt fektet levelében a beszédre! A nyelvel kapcsolatban, azt írja, hogy bár kicsiny tag az egész életünket befolyásoló hatalommal rendelkezik! A beszédünk hatásait és következményeit, nap mint nap megtapasztalhatjuk. Élet és halál van benne, figyelmeztet minket a Biblia! A nyelveken való szólás jó irányba kormányozza és tartja az életünket. Már láthattuk milyen áldásokkal és szellemi növekedéssel járó ajándékról is van szó. A megvallás és ima általi életirányítás céltudatossá teszi az embert és Isten felé vezet.

- Természetfölötti ének és dicsőítés része lehet. (1 Kor 14,15; Ef 5,18-19)

Gyakran előfordul a nyelveken való éneklés és dicsőítés, valamint magasztalás azok részéről, akik ezt az ajándékot kapták. A szellemi ének és imádat Isten szerinti dolog. Istent szellemben és igazságban kell imádni; (Jn 4:24)! Pál pedig utasítja a hívőket, hogy teljesedjenek be az Úr Szellemével, hogy szellemben is tudjanak énekelni! Itt már súrolja a prófétikus éneklés határát, mivel természetfölötti kenettel telítődik meg az inspirált ének! Zenészek, énekesek az imádat légkörében erőteljesebben tudják ez által Isten jelenlétét megtapasztalni és átélhetővé tenni mások számára! Nem egy esetben hallottam ilyet, és csodálatos volt az Isteni jelenlét, amely kiáradt. Jó, ha a dicsőítésvezetők vagy a csoport tagjai tudnak nyelveken is énekelni! Nem egy esetben az énekek magyarázata új énekek születését is hordozza magában, amellyel beteljesíti az Egyház Isten parancsát, hogy énekeljünk új éneket számára. (Zsolt 33,3)

- Megpihenést ad. (Ézs 28,11-12)

Ézsaiás arról beszél, hogy az idegen nyelven való beszéd egyfajta megpihenéssel, nyugalommal jár. Akik nyelveken szólnak, bizonyosságot tesznek arról, hogy amikor nehéz körülmények között vannak vagy terhek alatt élnek a nyelvek általi ima hatására, felszabadulnak a nyomás és leterheltség alól! Isten Szellem megfrissíti őket és megnyugtatja felzaklatott szellemüket. Valósággal át lehet élni Jézus Krisztus kijelentését, hogy aki Őhozá megy, megnyugvást talál.

Olyan ez mikor egy gyermek anyja kebelén megnyugszik és elfeledkezik minden körülötte lévő dologról. Isten is ezt szeretné, ha gyermekei nála és nem máshol találnának menedéket, felfrissülést, megújulást.

c, Használata

A nyelveken szólás használatával kapcsolatban több szabály is van. Pál nem véletlenül tanít erről ebben a levélben, mert a Korinthusiak „elszálltak” ettől a karizmától. Ha csak ebből állna egy Istentisztelet rend nélkül az, úgy tűnhet egy belépő embernek, hogy őrjöngenek. Másfelől a karizmák különbözősége miatt nem mindenkinek adatik meg. Akinek viszont megvan ne éljen vele vissza, mert ettől még nem lesz szuper szellemi hívő.

A használattal kapcsolatban Pál arról tanít, hogy el kell választani egymástól a nyilvános Istentiszteleti és a magáncélú nyelveken szólást! Mivel a nyelveken szólás elsősorban önmagunk építésére adatott ezért az Istentiszteleti alkalmon történő használata komoly feltételekhez és előírásokhoz kötött. Ennek célja a jó rend és az Isten munkájának tisztelete és megbecsülése.

- Meg kell vizsgálni!(1Kor 12,3)

A sátán nagy csaló és színész. A legjobb imitátor, aki a világosság angyalaként is igyekszik rombolni a gyülekezetet. Korábban már írtam, hogy a pogány démoni nyelveken szólás mennyire hasonlít az Úrtól való nyelveken szólásra.

A Biblia határozottan írja, hogy a Szent Szellem általi megnyilvánulások esetében Jézus Krisztus neve dicsőül meg! A démonikus nyelvek Jézust átkozottnak mondják és negatív szellemiséggel fertőzik meg Isten népét! Többek között ezért van szükség a magyarázatra, hogy ezt és az ehhez hasonló eseményeket kontroll alatt lehessen tartani!

A Korinthusi és más gyülekezetekben el tudott vegyülni néhány olyan személy, akik bomlasztani akarták az összejöveleket. Főleg azok a pogány vallási vezetők, akik a konkurencia miatt elvesztették tagjaikat és így megélhetésüket! Pál ezért írja, hogy a Jézus Krisztus személyéről való kijelentések alapján el lehet dönteni, hogy Isten Szellem a forrás vagy démonikus erők szabadultak fel az alkalmon! A szellemek megítélésének az ajándéka kulcsfontosságú ezen a területen is. A jeruzsálemi templomban is voltak kapuőrök! Ma is szükség van erre a szolgálatra. Nem csak udvariassági és útbaigazítási szándékkal kell testvéreket erre a szolgálatra beállítani. Fontos szerepük van abban is, hogy a gyülekezeti alkalomra kiket engednek be. Már belépéskor meg lehet tudni, hogy az illető, aki az alkalomra jött az valóban Isten gyermeke-e vagy sem. Szellemi állapotát is meg tudja állapítani!

- Lefolyása. Két-három személy és magyarázó! (1 Kor 14,27)

Amikor a gyülekezetben vagyunk, akkor sokféleképpen szólhat hozzánk az Úr. A nyelveken szólás ajándéka is egyike lehet ezeknek. Azonban ez a terület szabályozva van a megszólalók számát tekintve. Két esetleg három személy szólhat nyelveken, de akkor sem egyszerre, hanem egymás után. Korinthusban az volt a baj, hogy mivel a nyelveken szólást szuperkarizmának tartották mindenki igyekezett ilyen módon imádkozni! El lehet képzelni milyen hangzavar lehetett ott ahol akár több száz ember is nyelveken szólt! Pálnak ezért is kellett írnia a levelében milyen módon is történjen ennek az ajándéknak a használata! Isten nem a zűrzavar Istene írja később. Lehet használni a nyelveket, de nem az egész gyülekezetnek, hanem csak 2-3 testvérnek. Viszont tolmácsolónak is lennie kell.

Ha nincs aki magyarázzon, akkor nem lehet nyilvánosan élni az ajándékkal! Amennyiben tolmácsolás történik, vagyis érthetővé válik az Isten kijelentése akkor már a prófétai kijelentéssel egyenértékűvé válik;(1 Kor 14:5)! Miért? A nyelvek adománya a prófétálással együtt a beszéd vagy inspirációs ajándékok közé tartozik. A nyelveken való kijelentés is mennyei eredetű akárcsak a prófétai szó. Amíg viszont nem érthető mások számára addig korlátozva van az a tulajdonsága, hogy a gyülekezet épüljön általa. Ha meglehet érteni tolmácsolás útján, akkor a prófétai kijelentés erejével és hatásaival bír. Vagyis jellemzőnek kell rá lennie a prófétai kritériumoknak.(1 Kor 14,3)

- Magyarázó nélkül csendesen magadban!(1Kor 14:28)

Ha nincs magyarázó, akkor az még nem jelenti azt, hogy nem is lehet vele élni! Csendben, magunkban vagy alig hallhatóan lehet imádkozni az Istentiszteleten is. Amikor imádkozni lehet, vagy megérint bennünket valami, akkor is fel lehet sóhajtani az Úrhoz nyelveken. A lényeg az, hogy nem történhet nyilvánosan magyarázat nélkül! Ebben az esetben nem kell megsértődni, hogy én nem is szolgálhatok a gyülekezetnek, mert ebben az esetben a Szent Szellem ad igazolást arról, hogy nem tehetted mivel a feltételek nem voltak adottak. Önkényesen nem zavarhatod meg az Istentiszteletet. Főleg nem akkor, amikor pl. a prédikálás van!

Az sem lehet kifogás, hogy Isten Szellem indított. Általában Isten Szelleme nem tesz igeellenes dolgot. Márpedig ha az van megírva, miszerint magyarázat nélkül nem lehet használni, akkor biztos, hogy Isten Szelleme is eszerint jár el. Sokat kell növekedni ahhoz, hogy megismerjük Isten Szellemének vezetését indíttatásait egy-egy adott szituációban.

- Nem szabad tiltani.(1Kor 14,39)

Ez felszólítása Pálnak, nem lehetőség, gyülekezeti szokás vagy hagyomány kérdése. A gyülekezetet nem szabad megfosztani egyetlenegy ajándék sem különösen a beszédajándékoktól, amelyek az egész közösségre lehetnek áldásul! Sok helyen egyenesen démoninak tartják a nyelveken szólást és annak magyarázatát is. Sajnos a negatív tapasztalatok és a nyelveken szólással kapcsolatos rossz tanítások miatt nem engedik, sőt eltiltják a testvéreket ennek az ajándéknak a használatától. A Biblia szava egyértelmű nem szabad tiltani! Az előzőekben leírt sokrétű használata miatt igenis van létjogosultsága a nyelvek ajándékának. Nem fosztható meg egyetlenegy gyermeke sem Istennek, aki ezt az ajándékot kapta attól, hogy épüljön általa és ha módja van rá a gyülekezetet is építse.

Aki megtiltja az Isten Igéjével szemben lép fel. Ennek általában nem szokott jó vége lenni. Engedetlenségnek is nevezik az ilyen típusú tiltást és ellenállást. Meg kell végre tanulni, hogy Isten az Isten! Ha Ő valamit megmondott az úgy is van! Alá kell rendelnem magamat az Ő Igéjének. Nem a gyülekezeti, egyházi vélemény vagy hitvallás a mérvadó, hanem az Ő beszéde. A kifogások keresése és megmagyarázása mindig könnyebb, mint az Istennek való engedelmesség. A vallásos emberek szívesen tagadják magának az ajándéknak a meglétét is!

Egyetlenegy igevers szolgál általában az érvük alátámasztására az is úgy, hogy ki van ragadva a szövegösszefüggésből. Ráadásul nem a klasszikus igemagyarázati alapelvet követik.

Pl. Isten világosan kijelentette, hogy ajándékai;(eredetiben karizmái) és elhívásai visszavonhatatlanok.(Rm 11,29) Miért állítják ezek után, hogy a nyelveken szólás megszűnik és tökéletesség alatt nem a mennyei állapotot, hanem pl. a Biblia utolsó fejezetét kell érteni? Hol van ez benne, az Igében? Ha csak az apostoli korra adatott volna, miért van ilyen sok szó róla az Igében? Miért írja Pál, hogy ne tiltsák meg ennek az ajándéknak a megnyilvánulását? Ráadásul ez az ajándék egyike a Szent Szellem kilenc megnyilvánulásainak. Miért csak ez szűnt volna meg? A többi nyolc miért nem? Az a kb. 500000, magát karizmatikusnak valló keresztény jelentős része nyelveken szól. Ki merészeli azt állítani, hogy démonok irányítják a beszédét és ajkát, amikor a Szent Szellem által beszél? Jézus Krisztus egyébként ezt már a Szent Szellem káromlásának nevezi! Itt már talán óvatosnak kellene lenni!

Magam is jó pár embert ismerek, akik nyelveken szólnak és hiteles Istenfélő életet élnek. Nem vallásos keresztények! Érdekes, hogy Ézsaiás próféta szerint a nyelveken szólás épp a vallásos, tradicionalista emberek esetében fogja kivágni a biztosítékot.(Ézs 28,10-11) Akik úgy vélik, a hívó élet nem áll másból, minthogy parancsra új parancs és szabályra új szabály! Ilyenkor Isten természetfölötti eszközökhöz nyúl, ebben az esetben pl. a nyelveken szólás által, hogy elnémítsa a kételkedőket és azokat, akik a törvény igájában akarják tartani a keresztényeket.

A nyelvek magyarázata

Akinek az Úr a nyelveken szólás ajándékát vagy megnyilvánulásait adta annak kérnie kell a magyarázat képességét is. (1Kor 14,13)

A nyelvek magyarázata” olyan különleges tolmácsolási ajándékot jelent, amelynek az a célja, hogy a nyelvek nemeit érthetővé tegye a hallgatóság számára!

A magyarázás pontosabb kifejezés, mint a tolmácsolás. Ugyanis nem szó szerinti fordítás (tolmácsolás) történik, hanem magyarázás. A görög kifejezés a *dierméneuó*, ugyanis kifejtést, magyarázatot jelent elsősorban. Ugyanezt a szót használja Lukács is, amikor Jézus Krisztus emmausi úti írásmagyarázatáról szól. (Lk 24,27)

Nem egy helyen azért nem működik a nyelvek használata, mert nincs magyarázó. A Biblia kijelentése parancs! Kérni kell, hogy Isten Szellemé magyarázza is meg számomra azt, amiért imádkoztam vagy milyen üzenetet vettem az Úrtól. Ebből az is következik, hogy nem ún. páros karizmáról van szó, hanem a magyarázat elkülönülő, önálló ajándék! Így fordulhat elő, hogy az, aki nem is szól nyelveken, egyszer csak azon veszi észre magát, hogy érti a nyelveken szólás által jövő Isteni üzenetet. Megadatott neki ez a képesség. Ez viszont nem menti fel azokat a felelősség alól, akik a nyelvek adományait kapták, hogy könyörögjenek a magyarázat képességéért!

A magyarázat képessége az ember szellemén keresztül jelenti, ki a nyelveken szóló által beszélt üzenet értelmét. Ez lehet csupán néhány szó vagy akár mondat. Valamikor ugyanis körül kell írni egy-egy dolgot máskor pedig néhány szó elhangzása is elég a megértéshez. Olyanok is vannak akik imádság közben, mint egy képet kapnak az üzenet jelentéséről vagy mintha egy szöveget olvasnának fel előttük.

Van egy másik módja is a nyelvek magyarázatának. Ez pedig a prófétai szó! A prófétai kijelentés is bepillantást engedhet a nyelvek általi üzenetnek. Ezért lehetséges, hogy egy próféta, prófétai kijelentés és nem nyelvek magyarázata által kapja meg ugyanazt az üzenetet! A Szent Szellem általi mennyei üzenet, ha fontos, márpedig mikor nem az, emberi tényezők nem akadályozhatják meg, hogy épüljön általa a gyülekezet! A bizonytalanság vagy félelem nem akadály Isten Szellem előtt! Sokan vívódnak és kétségek között tépelődnek, hogy amikor értik a nyelveket akkor ez az Úrtól van-e vagy sem? Emberi tényező vagy fikció netalán a sátán akarja, hogy a gyülekezet dezinformációt kapjon. Kisebb csoportokban lehet gyakorolni és növekedni a magyarázatban és az értelmezésben!

Mint minden ajándék esetében szükség van a növekedésre és az abban való jártasságra. Pál is arról ír, hogy jobban tud nyelveken beszélni a Korinthusiaknál. Pál tehát rendszeresen és tapasztalatokkal a háta mögött használta ezt az ajándékot. Érdemes lenne megvizsgálni azt a lehetőséget is, hogy mennyiben járult hozzá ez a karizma Pál szolgálatának eredményességéhez és jellemének kialakulásához és megszilárdulásához!

Nem lehet kétséges, hogy Isten áldása és ajándéka a nyelveken szólás is. Célja gyermekeinek és a Krisztus Testének szellemi épülése és növekedése. Éljük vele bölcsen és bátran, ahogy Isten Szellemé vezet bennünket!

F, Vezetés-irányítás ajándékok

1, Intés (Rm 12,8)

A szó, amelyet intésnek fordítanak jelentéstartalmában sokkal gazdagabb, színesebb, nehéz egy kifejezéssel visszaadni. Egyes fordítások a buzdítás, bátorítás, biztatás szóval adják vissza. Szó szerinti jelentése: mellé-hív, bensőséges kapcsolat kialakítása céljából, ahol történhet kérés, kérlelés, intés, bátorítás, tanítás. Ugyanaz a kifejezés, *parakaleó* amelyből a Szent Szellem jelzője is (*paraklétosz*) származik. Ebből is látszik, hogy aki ezt az ajándékot használja a Szent Szellem uralma és vezetése alatt kell élnie. Tiszta, feddhetetlen jellemmel kell rendelkeznie, hogy hiteles legyen az emberek szemében. Vezetést, bölcsességet kell kérnie minden esetben, amikor valakivel kapcsolatba kerül és használja ezt az ajándékot.

Egy gyülekezeti vezetőségben szükséges, hogy rendelkezzen legalább egy ember ezzel az ajándékkal. Nem minden vezető rendelkezik vele, de akik igen, azok ezt nem hanyagolhatják el és nem kerülhetik meg az ezzel járó felelősséget. Vannak olyan testvérek is akik szintén rendelkeznek ezzel az ajándékkal de nincsenek vezetői szolgálatban.

Órájuk ugyanúgy érvényesek az ajándék működésének kritériumai és használati területei. Ők lehetnek azok, akik ezt az ajándékot lelkipázkodásra, tanácsadásra, krízishelyzetben való megsegítésre használhatják. A prófétai karizma is tartalmaz ilyen megnyilvánulást csak más megközelítésben. (1 Kor 14,3)

a, Jellemzői

Ez a szolgálat elsősorban a tagok erkölcsi-szellemi állapotával van kapcsolatban. Célja, hogy az embert az Istennel való közösségbe visszavezesse, vagy megerősítse és bátorítsa. Ha az előfordulási helyeit megvizsgáljuk, akkor azt láthatjuk, hogy a keresztény élet számos területét érinti. Hasonlít a könyörületesség ajándékához. Azzal a különbséggel, hogy a könyörületesség ajándéka esetén komoly hangsúly van a cselekedetek általi segítségnyújtásban és tevékenysége nem korlátozódik az ember életének egyes területeire. Valamint az intés ajándékát ritkábban használják az elveszettek felé, míg a könyörületesség hatásköre azt is felöleli. Az intés leggyakoribb előfordulási helye a Gyülekezet, Krisztus Teste. Itt van a legnagyobb szükség rá!

Egy gyülekezet elég vegyes összetételű szokott lenni. Vannak új és régi megtértek. Idősebbek fiatalabbak. Házasok és egyedülállók. Vigyázni kell, hogy a gyülekezeti tagok milyen életet élnek, főleg a friss hívők. Sokat jelent egy ilyen szolgálat számukra mikor az első lépéseket teszik az új életben. Ahogy egy csecsemőt is pelenkázni és tisztába kell tenni, úgy kell a lelki csecsemőkkel is bánni! Ezt természetesen megtehetik tapasztaltabb testvérek is, de alapvetően a felelősség kérdése a vezetők vállán nyugszik.

Vannak olyan esetek, erkölcsi-életmódbeli helyzetek, amikor már komolyabb és felelősségteljesebb intésre van szükség az előjáróság részéről. Mint vezetők, figyelnek a gyülekezeti tagokra. Felelősségük mindenre kiterjed. A vezetői szolgálatban azért van szükség erre az ajándékra, mert így az Isten által rendelt tekintély által történik az intés szolgálata. Aki ezeknek ellenáll és nem fogadja el, azok magát Istent utasítják el ezzel, mert nem engedelmeskednek a tőle jövő hatalomnak. A gyülekezetek szellemi hanyatlása és felhígulása nem egy esetben az intés szolgálatának a hiányára vagy elégtelen voltára utal!

b, Hogyan használjuk?

A legtömörebb és legpontosabb leírását ennek az ajándéknak Pál apostol egyik levelében találhatjuk meg: Itt a buzdítás szóval fordították az eredeti kifejezést.

Mert a mi buzdításunk nem hitetésből van, sem nem tisztátalanságból, sem nem álnokságból. Hanem a miképpen az Isten méltatott minket arra, hogy reánk bízta az evangéliumot, akképen szólunk; nem úgy, hogy embereknek tessünk hanem az Istennek, a ki megvizsgálja a mi szívünket. Mert sem hízelkedő beszéddel, a mint tudjátok, sem telhetetlenség színében nem léptünk fel soha, Isten a bizonyság.
(1Th 2,3-5)

Ezek az Igék adják ennek az ajándéknak a munkaköri leírását és használatát. Nézzük meg egy kicsit részletesebben Jó néhány alapelvet, emberi tényezőt és hozzáállást lehet megtudni belőle.

Kezdjük talán a legfontosabbal, magával az emberrel. Istennek mindig fontosabb az, hogy ki vagy mint az, hogy mit teszel! Számára te vagy a fontos. Az érzéseid a motivációid a szíved. Ha ez rendben van, akkor jöhet a többi. Ezért írja Pál Timotheusnak, hogy legyen gondja önmagára.

Azt olvassuk, hogy ezt a szolgálatot nem szabad az emberek tetszésének alá rendelni. Emberi szájalom, a bűn takargatása csak tovább rontja a helyzetet. Nem kivételezhet senkivel és nem lehet személyválogató sem. Nem engedhet, sem külső sem belső nyomásnak. Egyformán, Krisztusi lelkülettel kell a rá bízott emberek felé fordulni. Nem válogathat intés és bátorítás vagy vigasztalás között! Érzéseit is kordában kell tartania. Nem jó a „na majd én most megmondom neki” lelkület.

Öt jelzőt használ tehát Pál apostol. Ezek mind negatívak. Csapdák és buktatók. Kísértésként ott leselkednek, hogy megakadályozzák az Isten munkáját. Azért, hogy ezeket el lehessen kerülni ahhoz Pál tanítása szerint az evangélium szellemiségével, lelkületével kell rendelkezni, itt erre hivatkozik. Isten, ahogy valakire rábízta az evangéliumot, úgy bízta rá a többi szolgálatot is. Az evangélium, minden tisztátalan, negatív, istentelen dologtól mentes. Így aki az evangélium hatására megtér annak vennie is kell azt a kegyelmi állapotot, amivel az Isten evangéliuma valósággal rendelkezik. Ilyen lelkiállapottal kell szolgálni mások felé. Ebben az esetben minimálisra csökken annak az esélye, hogy az említett indítékok és szándékok miatt az evangélium hamis színben tűnjön fel.

Az első helyen a *hitetést* említi. Olyan személyről van itt szó, aki másokat letérít a helyes útról. Eltávolítja az igazságtól. Kihasználja emberi gyengeségeit, félelmeit. Nem mutatja meg neki a helyes utat, hanem félrevezeti, más irányba tereli az életét. Aki int, vagy buzdít, nem térhet el a helyes célravezető iránymutatástól. Krisztushoz kell vezetnie az embereket. Az igazsághoz kell ragaszkodnia bármennyire is kellemetlen vagy fájdalmas.

A második a *tisztátalanság*. Ez a tisztátalan indítékra való utalást jelenti. Erkölcsi és fizikai értelemben is. Pogány kultúrában a tisztátalanságra való buzdítás és nevelés szinte általános volt. Thessalonika városa is abba a görög kultúrkörbe tartozott ahol az erkölcstelenség és mindenféle nemi tisztátalanság jelen volt. Komoly harcot jelentett a friss keresztényeknek, hogy megszabaduljanak ettől az életviteltől és szellemiségtől. Egyes korai tévtanokban már megjelent, az a nézet, hogy a test, az semmit nem ér, csak a szellem ami újjászületett. Így a testi tisztátalanság az nem is bűn mivel nem a szellemi dolgokkal áll összefüggésben. Ennek következménye a szabados erkölcstelen életvitel lett. Pálnak több ízben is figyelmeztetnie kellett a gyülekezeteket, hogy ez nem az Isten szerinti életmód és a testnek is megvan a szerepe az ember életében.(1Kor 6,19)

Később ez a teológiai látásmód képezte az alapját a radikális önmegtartóztató és testet leértékelő, háttérbe szorító irányzatoknak. Ha tehát valaki azt mondja, hogy a tisztátalanság nem bűn vagy nem szólít fel a belőle való megtérésre azzal az emberrel, vigyázni kell!

A harmadik az *álnokság*, ez rászedést jelent. Becsapást és trükközést. Nem az éles elméjét és képességeit használja valaki mások meggyőzésére, hanem fondorlatos módon csapja be. Ugyanezt a kifejezést használja Elimásra Lukács, Pál munkatársa az ApCsel. 13,10-ben. A varázsló is szándékosan be akarta csapni a helytartót, hogy ne jusson el az igazság megismerésére. Álnok módon lépett fel Isten evangéliumával szemben. Pál kénytelen volt a Szent Szellem vezetése által, átok alá helyezni, mivel Isten munkáját szánt szándékkal rombolta. Tudatosan, manipulatív módon szolgálni mások felé ezt takarja igazán ez a kifejezés. Benne van a varázslás szellemisége is. Képes ez által, leuralni és megkötözöttséget okozni másokban. Saját gondolatait, véleményeit, amelyek nem egyeznek meg az igével, fondorlatos módon fogadtatja el. Ennek eredménye, hogy az állapota rosszabb lesz a másik félnek a kapcsolatot követően, mint előtte.

A negyedik a *hízeltkedő beszéd*. Hízeltgő mézes-mázos beszélgetést takar. Elbagatellizálja a dolgot. Nem veszi komolyan a másik problémáját. Nyűg és teher az, akivel beszélgetni kellene. Emlékszem, amikor a feleségemmel egy nagyon fontos dologban kértünk segítséget a pásztor hozzánk vágott egy ígét és azt mondta, mondjuk el az Úrnak a problémánkat. Ezt addig is megtettük, de segítséget szerettünk volna kérni, hogyan dolgozzuk fel azt a nehéz helyzetet, amiben benne voltunk. Abszolút nem érdekelte a helyzetünk, csak meg akart tőlünk szabadulni. Mondanom sem kell, ezután a lelkigondozás, mint olyan nem éppen a favorizált dolgaim közé tartozott! Próbálja a kényesebb témákról elterelni a figyelmet. Különösen, ha ő maga is érintett benne. Kimagyarazza és megmagyarazza a dolgokat. Benne hagyja az embert az állapotában. Sokszor megdicséri azért, amit eddig tett és hízeltgő módon bátorítja az eddig életmód folytatására. Hamis meggyőződésben megerősíti. Ha bűnben van nem határozottan lép fel mivel fél a konfrontációtól és a róla kialakított kép megváltozásától. Lelkipásztorok esetében egzisztenciális félelmek is - pl. elbocsátanak, ha ezt vagy azt a testvért megintem, vagy bűnnek nevezi, a bűnt - erőteljesen közbejátszanak, hogy ilyen módon gondozzák a nyáját!

Az *ötödik* a telhetetlenség, ami fősvénységet, kapzsiságot jelent. Azt nézi, hogy lehet hasznot húzni a másiktól annak problémájából. Akár szellemi akár fizikális értelemben! Kalmárkodás lelkülete van benne. Nem egy helyen pénzért végzik azt, amit Krisztusi kötelesség lenne megtenni! Ha fizetsz, segítek, ha nem fordulj máshoz! Ez valóban a legalja ahova el lehet jutni a mammontól megfertőződve. Visszaélést jelent azokkal szemben, akik megbíznak lelkigondozójukban, vezetőikben. A megosztott lelki problémák kibeszélése, elterjesztése a legmélyebb sebeket tudja okozni egy ember életében. Olyan töréseket okoz kapcsolataiban, emberekhez való viszonyulásban, amit elég nehéz gyógyítani. Főleg akkor, ha ezt egy általa tisztelt és szeretett ember követi el ellene. Különösen akkor, ha ezt zsarolásra, megfélemlítésre használják fel. Volt olyan gyülekezeti óra, amikor egy fontos dologban ellenkeztek a vélemények és miután az érvekből kifogytak, egymás bűneit vagdosták egymás fejéhez. Többek megdöbbenésére. Majdnem gyülekezetszakadás is lett a dologból. Nem kellene ezeknek így lennie! Akire valamit rábíznak, megosztják vele a legmélyebb dolgokat, annak lakat legyen a száján! Főleg bűnrendezés vagy szabadítószolgálat során kell mély hallgatásba burkolózn!

Ezek tehát mind olyan kísértések, amelyekkel számolni kell. Több esetben bölcsességet kíván az, hogy mikor, hol és hogyan tegyük a feladatunkat. Valamikor nem lehet segíteni ismeret vagy tapasztalat hiányában. Ilyenkor a testvér beleegyezésével lehet olyan személyt javasolni, aki járatos abban a dologban vagy problémában.

Nem helyes például elvált testvérnek vagy testvérnőnek tanácsadást tartani egy házassági problémával küzdő házaspárnak! Hiteltelen is és veszélyes. Ha az életében nem működött a megoldáshoz vezető út miért működne a másik életében? Akinek nincs gyereke, az ne adjon gyermeknevelési tanácsokat! Én is részesültem ilyenben. Mindenesetre érdekes volt! Nem véletlen, hogy az előjáróknak egyfeleségű férfiakkal kellett lennie rendezett családi élettel. Ilyenkor a feleség nőtestvérek felé is tud szolgálni a férj tekintélye alatt. Nem mindig könnyű ezt a szolgálatot ellátni. Valamikor határozottnak kell lenni, de szeretetteljesen. Máskor teljesen oda kell valaki mellé állni, és bátorítani kell.

c, Alkalmazási területei

Miután láthatóvá vált milyen szigorúak is a kritériumok, lássuk hogyan is működik ez az ajándék a gyakorlatban. A Biblia alapján nézzünk meg néhány területet, amely ezzel a szolgálattal kapcsolatban előjöhethet. Mint írtam nem csak az intést jelenti ez a szó hanem, több, más irányú jelentése is van. Mindegyik az emberrel annak erkölcsi életvitelével áll kapcsolatban. Isten számára ez nagyon fontos. Ahhoz, hogy gyülekezeteink nagykorúak legyenek a Krisztusban és szolgálni tudjanak az elveszettek felé megkerülhetetlen a példamutató hiteles élet. Az apostolok számára ez a szolgálat fontos volt. Pálnál, Péternél, de még Júdásnál is olvashatunk róla.

Az első terület a fegyelmezés körére terjed ki.

- A rendetlenül hiteltelenül élők intése feddése

Ez nemcsak egyes bűnök elleni fellépést jelentette, hanem a felelőtlen életvitel miatti intést is. Volt gyülekezet ahol a paráznaságot túrték meg pl. Korinthusban. Máshol nem akartak dolgozni mivel az Úr úgyis hamar visszajön ez éppen Thessalonikában ütötte fel a fejét. Krétán lusták, hazugok voltak az emberek.

Titusnak Pál apostol ezért azt írja, hogy esetükben kímélet nélkül feddje meg őket;(Tit 1,13) A helyzet itt már annyira komoly volt, hogy Pál listát is ír kit hogyan kel meginteni és helyreigazítani. Titus nem lehetett elnéző és részlehajló a bűnnel szemben. Efézusban egyesek feldúlták a testvérek hitét azzal a tanítással, hogy a feltámadás már megtörtént. Ezek mind olyan események, amelyeket ha nem kezelnek időben, akkor komoly következményei is lehetnek. Amikor egy keresztyén nem szolgál, vagy elhanyagolja azt, amivel az Úr és a gyülekezet megbízta szintén meg kell inteni. De azt is meg kell vizsgálni, hogy miért nem végzi a dolgát! Nem azonos megítélés alá esik, ha valaki a bűn miatt vagy bátortalanság folytán esik ki a szolgálatból!

Ma is, ha egy gyülekezet megtűri a bűnöket a tévtanításokat az erkölcstelen életvitelt, akkor tagjai semmivel sem lesz különbek a világi emberektől. A belülről jövő és támadó eretnokségek, romlások mindig leépítik a gyülekezetet. A kívülről jövő pl. az üldöztetés, pedig összekovácsolja a híveket, a látszatkeresztyényeket pedig kiviszi a gyülekezetből. Ezért egy biblikus gyülekezetben a bűnösök intése és fegyelmezése, szükség esetén kizárása minden esetben a gyülekezet javára van. Az intés azonban sohasem lehet indulatos és elfogult. Vigyázni kell arra is, hogy az intésnek mi az alapja. A Szentírás vagy a gyülekezetbe beépült hagyományok és szokások. A farizeusság veszélyére, nagyon kell figyelni.

- Visszaesett hívők bátorítása

Sokszor előfordul sajnós, hogy egyes testvérek a gyülekezet periferiájára szorulnak. Ennek több oka is lehet. Magányosság, lelki problémák, megoldatlan krízishelyzetek...stb. Ők vannak leginkább kitéve a sátán csapdáinak, hogy elragadják őket a gyülekezetből.

Pál ezért is írja, hogy a magunk gyülekezeti alkalmait ne hanyagoljuk el.(Zsid 10:25) Amíg valaki a gyülekezetben van, védettséget élvez és segítségre számíthat. Amikor elhagyja a gyülekezetet és nem vágyik a testvérekkel való találkozásra és az Úr jelenlétére akkor komoly baj van.

Az ilyen testvérek felé való szolgálat életmentő lehet. Bátorítani, buzdítani kell őket. Melléjük kell állni, segíteni kell őket, amíg megerősödnek. Ez talán a legnehezebb része ennek a szolgálatnak. A vezetőknek minden egyes taggal el kell számolniuk és ezért is nagy rajtuk a felelősség súlya. Spurgeon, a nagy baptista prédikátor, amikor valakit temetett a gyülekezetéből mindig feltette magának ezeket a kérdéseket. Mindent megtettem, hogy üdvözljön? Mit tehettem volna még érte ebben a földi életben? Hogyan szolgálhattam volna többet felé? Igazi pásztor szíve volt. A Jó Pásztorától tanulta.

A béreslelkületű vezetőknek az ilyen gyengébb, problémás testvérek csak koloncot és fárasztó időtöltést jelentenek! Mivel sok türelmet és fáradságot igényelnek, hogy helyreálljanak. Főleg ha olyan háttérből érkeznek meg, ami miatt hosszú időre van szükség a teljes felépülésre. Ha félénkek buzdítani kell őket. Ha nem jók az emberekkel való kapcsolataik, akkor segíteni kell, hogy hogyan építheti fel ezt a szükségét az életében. Ha hite miatt a világban hátrányok érik, vagy gúnyolják és lenézik, akkor segíteni kell abban, hogyan álljon ehhez hozzá. Ha nem tudja az életét helyesen irányítani, mert nem volt családi háttere meg kell rá tanítani, pl. hogyan ossza be a pénzét. Hogyan találjon munkahelyet. Ha rossz a gondolkodásmódja szelíden ki kell igazítani. Ha megbántották, sérelmei vannak, vezetni kell őt a helyreállítás folyamatában. Ha visszatérő bűnei vannak, de látszik rajta a szabadulás vágya, támogatni kell.

Azt azonban szem előtt kell tartani, hogy ezt a végtelenségig nem lehet megtenni. Ha valaki nem hajlandó a tanácsokat, segítségnyújtást elfogadni akkor nincs többé teendő az imádságon kívül. Ha nem hajlandó változtatni azokon a területeken, amelyek a megoldást adják számára a felelősség, őt terheli. Sokan szeretik, ha babusgatják és pátyolgatják őket! Egyesek úgy megszokják, hogy másképp már nem is tudnának élni. Fogyasztókká és emiatt később kritikussá válnak, ha valami nem az ő szájízuk szerint történik. Ilyen esetben már inteni kell őket és nem simogatni! A pászornak botja is van!

- Teher alatt lévőek felemelése

Ilyenek is vannak. Az életük nehézségei vagy gondjai alatt sokan szenvednek. Házastárs, vagy gyermek halála, jelentős anyagi veszteség vagy komoly megélhetési problémák kialakulása...stb. Ezeknek a súlyát és mértékét nem egyformán mérik fel és élik meg az emberek. Valakit már egy kicsi eltérés is kibillent a lelki egyensúlyából, másoknak már komolyabb megrázkódtatás kell hozzá.

Egymás terhet hordozni kell, mondja az Ige.(Gal 6,2) Ez ilyen esetekben különösen igaz. Még akkor is, ha Isten nem enged meg többet annál, mint amit képesek vagyunk elhordozni. Sok szeretet és megértés valamint a támogatás segít helyreállítani az ilyen testvéreket is.

- Keresztények bátorítása, buzdítása

Ebből van talán a legtöbb a Bibliában. A keresztény élet legkülönbözőbb területeiről találunk utalásokat benne. Sokszor buzdít az Ige a hitre a hitben való megmaradásra. A sátnak, ha megtudja gyengíteni a hitben az Úr gyermekeit, akkor védtelenebbé és kiszolgáltatottabbakká válnak. Júdás a közös hitről beszél, amelyért tusakodni kell. Pál a hit nemes harcát említi stb. Csak ezek a harcok, biztosítják a hitben való növekedést és megerősödést. Nem szabad megrekedni sohasem egy szinten, amire eljutottunk, hanem növekedni kell tovább, hogy a hitben is érettebbek

legyünk. Testi kívánságoktól való tartózkodás és a szent életre való felhívás is szintén gyakori. Nem unalmas szólamok ezek, hanem a lelkiismeretet szüntelenül ébren tartó bátorítások. Néha egy-egy bizonyágtételnek akkora ereje van, hogy emberek életét változtatja meg.

Az intés szolgálatára a mai időkben különösen szükség van. Jézus Krisztus visszajövele elérhető közelségbe került. A menyasszonynak készen kell Őt várnia. Nem lehet rajta ránc vagy szeplő.(Ef 5,27) Ezért ez a szolgálat egyike a legjobb ráncalanító szolgálatoknak! Tiszta és feddhetetlen életvitel kialakítása és a gyülekezeti rend megőrzése nem jöhet létre alkalmazása nélkül!

2, Kormányzás (1Kor 12,28)

Erről az ajándékról nagyon kevés ismerettel rendelkeznek a keresztény tanítók, teológusok. Egyedül itt szerepel ez a kifejezés ebben az értelemben és nincs még egy olyan szó, amivel ezt lehetne helyettesíteni. A szó kormányost jelent, olyan személyt, aki a hajót biztosan tudja irányítani. Nem ő a kapitány de szerepe nélkülözhetetlen. Ezzel a kifejezéssel csak két helyen találkozunk még az Úsz-ben. Mindkettő a hajózással kapcsolatos. Mivel kevés dolog van róla írva, ezért az alapszóból lehet leginkább jellemezni, ezt a karizmát.

Vezetői ajándék ez szinte biztos, mert irányításról, kormányzásról van szó. Nem minden vezető rendelkezik ilyen karizmával, de hasznos, ha legalább egyvalakiben megvan. Ez nem emeli fel őt a többiek fölé, de tekintélyt adhat, bizonyos döntések meghozatalakor.

Jakabot szokták felhozni erre példa gyanánt, amikor az „első az egyenlők közötti” elvet szemléltetik az egyházban. Az Apostolok Cselekedeteinek könyvében a 15. részben olvashatunk az első apostoli gyűlésről, amelynek témája a körülmetélkedés, mint üdvösség kérdése volt. Miután a farizeusi irányzat, Pál és Barnabás valamint Péter apostol is kifejtette a mondanivalóját felállt Jakab és egy kisebbfajta tanítás után a vitát lezárta. Beszéde világos, határozott egyértelmű a Szent Szellem kenetétől átítatott volt. Ezzel a vita lezárult. A határozatot, körlevél formájában elküldték valamennyi akkor már meglévő gyülekezetnek.

Jakab tekintélye és vezető szerepe nem hagyott kétséget senkiben sem. Sem, ellenségeskedés sem szakadás nem lett ebből a feszült és kritikus kérdésből. Jól irányította és vezette az embereket az Isten útjára. Az Ószövetségben Mózes, Józsué, Dávid és Nehémiás életében és szolgálatuk egyes szakaszaiban emlékeztetnek erre az ajándékra. Mindegyikükben a vezetés az irányítás és a bölcsesség hatalma volt jelen. Kritikus helyzetben is megállták a helyüket minden emberi gyengeségük és gyarláságuk ellenére.

a, Jellemzés

A hol nincs vezetés, /kormányzás/ elvész a nép; a megmaradás pedig a sok tanácsos által van. (Péld 11,14)

Már az ószövetségben megfigyelték, hogy ahol a vezetés, irányítás hiányzik, az pusztulással, katasztrófákkal jár. Emlékezhetünk a bírák korára ahol visszatérő kijelentés volt, hogy mivel király még nem volt addig mindenki azt tette, amit jónak látott! A következményeit ismerjük. Kormányzás nélkül irányvesztetté válik az ember. Jézus Krisztus is úgy látta maga előtt Izrael népét, mint a pásztor nélküli juhokat. Kóboroltak össze-vissza. Védtelenek, céltalanok, kiszolgáltatottak voltak. A farizeusok csak vak vezetők voltak, akik maguk sem tudták, hogy merre kellene menni, nemhogy Isten népét vezetni! Szükség van a kormányzásra, hogy Isten népe a gyülekezet végül „révbe” érjen!

A gyülekezetben a helyes és biblikus vezetéshez megfelelő képességgel rendelkező személyekre van szükség. Ezek közé tartoznak a kormányzók is. Többes számban szerepel, így valószínű, hogy több ilyen testvér is lehet egy gyülekezetben! A kormányzás ajándéka, azaz a vezetésre való képesség, gyülekezet folyamatos előmenetelének, sőt felemelkedésének alapjait képezi. Ha jól működik, akkor a munka hatékony és gyümölcsöző lesz.

A bölcsesség ajándékával is rendelkeznie kell, hogy döntései az Isten szerint valók legyenek. Szerepe lehet az Isten királyságának erőteljes képviselőté. Tapasztalt, érett embert takar ez a kifejezés. Olyat, aki ismeri a veszélyeket, veszélyes helyeket és ok nélkül nem teszi ki a gyülekezet „hajóját” veszélynek.

A hit embere. Olyan döntéseket is meg kell sokszor hoznia illetve előterjesztenie, amelyek néha, a józan ész határait súrolják. Gyakorlott az irányításban, vezetésben magabiztos, határozott. Biztonságban érzi az ember magát mellette. Ha őrá bízna valamit, hogy végrehajtsa az jó kezében is van! A vezetői szolgálatban a felvigyázás területe lehet az ahol ennek az ajándéknak, jó hasznát lehet venni!

b, Szolgálati területei

Nézzük meg milyen területeket is takarhat ez az ajándék. Szeretném hangsúlyozni, hogy ezek nem a teljes leírást és lehetőségeket tartalmazzák, csupán néhány lehetőség arra, hogy hol és hogyan működhet ez az ajándék.

Az Ige alapján úgy látom, hogy elég széleskörű ajándékról van szó és nem igazán lehet leszűkíteni egy-egy területre. Ahogy a hajó sem mindig ugyanazt az utat járja be, úgy a kormányzást sem lehet sablonszerűen ugyanúgy alkalmazni.

- Egyes magyarázatok igazgatónak, valamilyen szolgálati terület vezetőjének tekintik

Olyan személy, aki egy-egy területért felelős a gyülekezet szolgálatában. Legyen az, gyerekszolgálat, dicsőítés, közbenjárás...stb. Ebben az esetben kitűnő emberismerettel rendelkező személynek is kell lennie, hogy jól tudja megválasztani a szolgatársait, akikkel együtt munkálkodva tehetik eredményessé a rájuk bízott szolgálatot.

Tehetséges vezető, aki jól átlátja a rábízott szolgálatot és alapos ismerete is van róla. Erőteljes és határozott, mint az a kormányos, aki szemét mindig a célra irányítja. Istentől vett látással rendelkezik és attól nem hagyja magát eltéríteni. Képes a szolgálattal járó terhek elhordozására és a felmerülő krízishelyzetek kezelésére. Valóban nem mindenki alkalmas rá, hogy ilyen szintű irányítást, vezetést lehessen rábízni.

- Adminisztratív vezetés képessége

Némelyek a gyülekezeti titkárt értik alatta a kormányzás ilyen értelmezése esetén. Sok gyülekezet az adminisztrációs és különféle papírmunkák tengerében fuldoklik. Ilyen esetben jól jön, ha van egy olyan vezető, aki képes arra, hogy ezt a területet koordinálja és felügyelje. Pályázatok, adózással kapcsolatos ügyintéзések, hivatalos levelezések ma már szinte minden nagyobb létszámú gyülekezetben jelen vannak.

Nem mindegy, hogy ezek hogyan vannak intézve és kézben tartva. Irányításuk és vezetésük nagy szervezőképességet, gyakorlati munkát igényel. Olyan szerepe van tulajdonképpen, mint egy ügyintézőnek.

- Más értelmezések a presbitériumot vagy gyülekezeti vezetőséget értik alatta

De azokra Pál következetesen a rájuk jellemző kifejezéseket használja. Nem használ más szót. Mivel ez az ajándék nem mindenkinek adatik, ezért nem lehet egy vezetői csoportot sem érteni alatta, akinek minden egyes tagja rendelkezik vele. Ugyanakkor tény, hogy a vezetőségben, ha hatékonyan működik ez az ajándék, megkönnyítheti a gyülekezet vezetését irányítását!

- Elnökölni a vezetőségi vagy egyházi gyűléseken és irányítani az eljárás menetét levezetését

Jakabnál láthattuk, hogy hogyan is működik ez. Mekkora bölcsességre és személyes tekintélyre van szükség ilyenkor. Helyes irányban tartani az eseményeket, és közbelépni, ha szükség van rá. A gyülekezetek kezdeti időszakában ők lehettek azok, akik a vitás kérdésekben vezetők lévén döntést hozhattak. Például a két pereskedő korinthusi testvérnek is a gyülekezeten belül kellett volna megoldást találni ügyükre, nem pedig a világi bíróság előtt. (1Kor 6,5)

Pál szerint, mivel Isten gyermekei bukott angyalok felett fognak ítélezni akkor miért ne tehetnék meg ezt a megváltott testvérek esetében is! Az egyháztörténelem során több egymástól markánsan is eltérő gyülekezeti vezetéstípus alakult ki. Az egyik ilyen típusban ún. gyülekezetvezetők is vannak. Még csak nem is püspököknek nevezik őket. Nem lelkipásztor, nem diakónus, hanem egyetlen személyben vezető, aki a teljes vezetőség és a lelkipásztor bizalmát is élvezi. Helyettesíti a lelkipásztort. Hirtelen fellépő problémákat kell kezelnie. Valamint az Istentisztelet liturgiájának a levezetésében is közreműködhet.

- Istentiszteleti vezető

Többen is emellett teszik le a voksot. Pont a korinthusi gyülekezet volt az ahol az Istentiszteletek gyakran kikerültek az irányítás alól és káoszba fulladtak. (1Kor 14,33) Nem volt senki, aki le tudta volna vezetni a gyülekezeti alkalmat és odafigyelt volna az események irányítására. Ma ezt néhol liturgusnak is nevezik. Ő van megbízva azzal, hogy a keretét biztosítsa az alkalomnak a gyülekezeti együttlétnek. A Szent Szellem vezetése és irányítása alatt kell állnia, hogy Isten valóban jelen legyen az alkalmon. Jó, ha egy gyülekezetnek kialakult rendje van, amikor összejönnek, de ez nem mehet a tartalom rovására.

Pál is írja, hogyha prófétálás történik, akkor azt meg kell vizsgálni. Ha nyelveken szólás történik, akkor azt magyarázni is kell, ellenkező esetben meg kell tiltani. Ha bizonyoságtétel vagy bármilyen szolgálat történik, meg kell győződni arról, hogy épít-e a gyülekezetet vagy sem. Egyes testvérek nem szolgálni mennek ki az alkalom során, hanem szerepelni. Nem az Úr, hanem a maguk dicsőségét keresik. Voltam olyan alkalmon ahol a bizonyoságtétel egy egoista ömlengés volt kegyes szólamokba burkolva. Mindenki azt várta, hogy valaki leállítsa a vezetőik közül, de senki nem tette meg. Rossz fényt vetett az egész gyülekezetre.

- Egy következő értelmezés szerint a kormányzással megáldott vezető nem más, mint aki a gyülekezetét, egyházát képviseli a világ előtt

Ha felkérés érkezik, hivatalos állami vagy egyházi képviselőre az ő személyében küldhet a gyülekezet delegáltat. Vagy ő a vezetője egy képviselői csoportnak. Kétségtelenül nagy felelősség és teher nehezedik rá ebben az esetben. Véleménye, mondanivalója, jelenléte a gyülekezetét vagy egyházát testesíti meg. Leginkább pedig Krisztus hú bizonyoságtévéje. A gyülekezet szóvivőjének is lehet tekinteni. Az ókorban az üldözések idején sokszor ezeket a személyeket hurcolták el és végezték ki elrettentésül. A mai korban is vannak üldözött egyházak és gyülekezetek. Itt is előfordul, hogy a gyülekezet vezetőit számoltatják el, ha valami „rendellenes”, dolgot cselekednek. Ide szokott tartozni a nyilvános Istentisztelet, az evangélizáció a bibliaterjesztés...stb. Bármilyen terület legyen is ahol ez az ajándék megnyilvánul, Isten dicsőségét kell szolgálnia. A kormányzók komoly és felelősségteljes szolgálatot végeznek. Segítségre és támogatásra van szükségük, hogy ajándékuk a gyülekezet javára váljanak. Sok jó vezető van a gyülekezetekben, de csak kevesen vannak, akik kormányozni is képesek! Egy hajón sem 8-10 kormányos van, hanem csak egy! Ő is a kapitány vezetése alatt áll. Egy jó gyülekezeti kormányos onnan ismerhető fel, hogy a „mennyei” kapitány irányítása alatt van. A tőle kapott felelősséggel és elhivatottsággal végzi Ura akaratát!

3, Elöljáró (Rm 12,8)

A szó követendő példaképet jelent. Olyan személyt, aki munkában, viselkedésben, szolgálatban élen jár. Aki viszont elől jár, az diktálja a tempót! Nem egészséges dolog, viszont ha a vezető úgy elől jár, hogy a gyülekezet már nem is látja! Rosszabb esetben a gyülekezet előzi le az előljárót. Ugyanezt a kifejezést használja Pál a püspöki, és diakónusi feltételek leírása esetén is; (1 Tim. 3:4-5,12: mindhárom esetben igazgatásnak fordítva). Ez az ajándék teszi képessé az érett keresztényeket arra, hogy Krisztusi életvitelük mellé vezetési felhatalmazással is rendelkezzenek. Ennek a tevékenységnek az ismertetőjele a szorgalom. Magában az eredeti szóban nem csak a becsületes munkavégzés szerepel, hanem a sietség és az igyekezet is! Egy jó vezető nem az események után kullog és fogja a fejét, hanem igyekszik megelőzni a bajt!

a, A gyülekezet vezetői-elöljárói

A vezetői tisztségekről mindig többes számban van szó a Bibliában. Nem lehet diktatúra a gyülekezetben! Azonban ez nem jelenti azt, hogy ne lenne egy, aki kiemelkedik közülük a szó bibliai értelmében, ez az Úsz.-i modell. Ilyen volt pl Gájus vagy Jeruzsálemben Jakab apostol. Egyike volt a véneknek de külön is ki van emelve személyes tekintélye miatt. (ApCsel 21,18)

Mára ez úgy alakult pl. a baptista közösségekben, hogy van egy lelkipásztor és vele együtt, vezetőség irányítja a gyülekezetet. A kiemelt személy itt is megvan és elég jól megközelíti az Igei mintát. Vannak ugyan hatáskörbeli eltérések, de azért biblikusnak tekinthető és működik. Az egyik veszélyt az jelenti, ha gyülekezet irányítja a vezetőséget pl. szavazások útján és nem a vezetőség a gyülekezetet! Természetesen vannak olyan súlyú kérdések és a döntési helyzetek is, amikor a gyülekezetnek egységesen kell döntenie. Rugalmasnak kell lenni, mert a gyülekezet egy dinamikusan élő szervezet, amelyet emberek irányítanak Krisztus fősége alatt! A jó vezető az, aki hagyja magát Jézus Krisztustól vezettetni! Vezetők nélkül nincs gyülekezet. A Biblia szerint ahol nincsenek vének, vagyis presbitérium azt nem lehet Úsz.-i értelemben vett gyülekezetnek nevezni! Ahol nincs Krisztus rendelt vezetés azokat az Ige tanítványoknak, tanítványi csoportoknak nevezi. (ApCsel 14,20)

Nem véletlen tehát, hogy az Apostolok Cselekedetei az utolsó könyv ahol a tanítvány kifejezés szerepel. A megalakult és vezetőséggel rendelkező gyülekezetek már nem tanítványi csoportok!

b, Elnevezésük

A kereszténység kezdeti időszakában és a bibliai leírásban három olyan kifejezéssel találkozunk, amely azokra a személyekre vonatkozik, akik vezetői a gyülekezeteknek. Tulajdonképpen ez a három elnevezés mindig azokra a személyekre vonatkozik csak más oldalról megvilágítva. Sajnos az egyháztörténelem során újabb és újabb címek és vezetői területeket találtak ki és teljesen eltértek a bibliai gyakorlattól. Nem vitás, hogy az érsek vagy metropolita, kanonok plébános, perjel, pápa, hercegprímás, pótpresbiter, szuperintendens... stb. elnevezéssel még nyomokban sem találkozunk. A sok elnevezéssel és címek, hivatalok kialakításával a kezdeti, egyszerűen felépített gyülekezeti kormányzás a bürokrácia és hierarchia dzsungelébe keveredett.

A reformáció több ponton helyreállította a bibliai gyakorlatot, de a különböző látások és bibliaértelmezések miatt a gyülekezetvezetés kérdésében eltérő egyháztípusok alakultak ki. Az ilyen elnevezések, mint a presbiteriánus, independens vagy episzkopális egyházak erre vezethetőek vissza és ebből eredeztetik magukat.

Sokkal több áldás származna abból valamennyi gyülekezet számára, ha lehetőség szerint minél jobban közelítenék az igei egyházvezetést!

Három kifejezést használ következetesen az Úsz. a vezetői feladatra, a pásztort, a püspököt vagy felvigyázót és vént vagy presbitert. Három különböző cím de mégis egységet képviselnek. Ugyanazokról a személyekről van szó! Nem három csoportról, vagy elit alakulatról!

Nézzünk erre két példát a Szentírásból. Az egyik Pál apostol szolgálatából a másik pedig Péter írásából való. Jó látni, hogy a két apostol egyformán gondolkodott a gyülekezet vezetéséről és irányításáról.

- Pál magához hivatja az efézusi véneket Milétoszba. Mikor a vének (presbiterek) megérkeznek hozzá, elbúcsúzik tőlük és figyelmezteti őket, a közeljövőben fellépő veszélyekre majd ezt mondja:

Viseljetek gondot azért magatokra és az egész nyájra, melyben a Szent Lélek titeket vigyázókká /püspökökké/ tett, az Isten anyaszentegyházának legeltetésére, melyet tulajdon vérével szerzett. (Apc 20,28)

Tehát a vének (presbiterek) dolga a püspöki felvigyázáson kívül a legeltetés, vagyis a pásztori szolgálat volt! Ugyanazok a személyek voltak de tevékenységükre ezt a három kifejezést használja az Ige.

- Péter apostol ezt írja a levelében:

A köztetek lévő presbitereket/véneket/ kérem én, a presbitertárs,/vént/ és a Krisztus szenvedésének tanúja, és a megjelenendő dicsőségnek részese; Legeltessétek az Istennek köztetek lévő nyáját, gondot viselvén arra nem kényszerítésből, hanem örömet; sem nem rút nyereszkesedésből, hanem jóindulattal.(1Pét 5,1 -2)

Péter is ugyanarról beszél, mint Pál. A véneknek legeltetnie kellett Isten gyülekezetét és gondot viselni rá! A gondot viselni kifejezés az eredeti szövegben nem más, mint az *episzkoposz* vagyis a felvigyázás! Ugyanakkor meg lehet figyelni, hogy Péter a gyülekezetben vén volt nem apostoli címet használt! Pál mikor visszatér a misszióútról Barnabással akkor Antióchiában tanítás szolgálatában és nem apostoli szolgálatban voltak.(ApCsel 15,35) Timótheus is apostol volt, de Efézusban már nem, csak a gyülekezet első számú vezetője!

c, Nézzük meg melyik kifejezés mit is jelent

- **A vén vagy presbiter a személy minősítését jelenti.** A görög *preszbüterosz* kifejezés egyszerűen idős személyt jelent. Ilyen vének voltak például a szanhedrin tagjai is! Tisztelet és megbecsülés volt az osztályrészük szavaiknak kétszeres súlyuk volt! Az sem lehet véletlen, hogy a mennyben is van presbitérium! A 24 vén a Jelenések könyvében ezt jelenti. Talán a földön is működnie kellene, ha a mennyben bevált.

Életkori tapasztalatot és érettséget takaró megnevezés a *preszbüterosz*. Bölcsességgel és szellemi belátással bíró személy. Ne friss megtért legyen, ezt az életvitel elemzésénél majd látni fogjuk miért! Ugyanakkor a gyülekezetben nem feltétlenül a nyugdíjas korú személyeknek kell lenni a véneknek. Fontos az életkorral járó tekintély és tisztelet de figyelembe kell venni a lelki érettséget is. Lehet valaki 50-60 éves is, ha közben a lelki élete során megrekedt és hitben kiskorú maradt. Vannak azonban olyanok, akik fiatalon megtértek, Isten uralma alatt tartották az életüket és 10-15 alatt érett férfiakká, hitben nagykorúakká növekedtek.

Ők nem a fizikális, hanem szellemi érettségük miatt válhatnak vezetővé! A presbitérium kifejezés tulajdonképpen a vének tanácsának felel meg. Határozatuknak Isten országát kell képviselnie és a gyülekezet növekedését, kell szolgálnia. Nehéz és felelősséggel teljes elhívás. Pál ezért írja a következőket:

A jól forgolódó presbiterek kettős tisztességre méltattassanak, főképpen a kik a beszédben és tanításban fáradoznak. (1Tim 5,17)

A forgolódás eredeti kifejezése utal magára a karizmára is ezzel a szóval. Ez takarja az előjáró elnevezés is. A kettős tisztesség az anyagi és erkölcsi megbecsülést jelenti. Erre utal a tisztességnek fordított szó is, valamint a szövegkörnyezete az idézett igének!

A gyülekezetnek támogatnia kell és elismerni a presbitereket. Azért, hogy ne a pénz legyen csak a motivációjuk Pál ír a pénzhez való hozzáállásukról is. Ha gyanú támad egy presbiter ellen, hogy rendezetlenséget hordoz akkor csak 2 vagy 3 tanú egybehangzó kijelentésére szabad eljárni. Amennyiben beigazolódik a dolog akkor a presbitert mindenki előtt, kell meginteni.(1Tim 5,19-20)

A presbitérium feladatai közé tartozik, pl. a kirendelés szolgálata. Timótheust is ők rendelték ki kézzel útján Pál vezetésével.(1Tim 4,14) Betegség esetén a gyülekezet tagjai magukhoz rendelhetik őket és kézzel, valamint olajjal való megkenés után a hit általi ima, gyógyulást eredményez.(Jak 5,14-15) Sokan sokféleképpen értelmezték már ezt az igét a gyógyulással kapcsolatban, de egy biztos, feltételes mód nincs benne a gyógyulással kapcsolatban!

- A pásztor kifejezés tulajdonképpen a szolgálat jellemzésére vonatkozik.

A gyülekezetet, mint Isten nyáját terelni, vezetni kell. Vezető nélkül a juh nem tud meglenni. Szüksége van a pásztorra, hogy életben maradjon. Biztosítani kell számukra az ételmet és a friss tiszta vizet. A pásztor a Közel-Keleten mindig elől megy! Nem terel, hanem vezet! Kissé eltér a pásztori szolgálati ajándéktól. Bővebben ott írok erről. Itt elég legyen annyi, hogy a pásztorkodás még nem azonos a pásztorkodással. Ahogyan a tanítás képessége sem teszi automatikusan az embert tanítónak a szolgálati ajándék értelmében! Az előjárók egyik tevékenysége és tulajdonképpen legfontosabb szolgálata a pásztorkodás. Egy gyülekezet esetében hamar kiderül, hogy pásztorkodva vannak-e vagy sem. Van-e látás és határozott vezetés vagy csak úgy maguktól mennek a dolgok. Rendezett élettel rendelkeznek-e a gyülekezet tagjai vagy megtűrik a bűnöket és feszültségeket? Isten népének mindig is szüksége volt olyan vezetőkre, pásztorokra, akik nem béresi lelkiállattal rendelkeznek!

- A felvigyázás, pedig a felelősségteljes munka, feladatának leírása.

A felvigyázó szó az *episzkoposz*, amit püspök szöveg szöveg általánosan visszaadni. A szó eredetében az őrző vagy őrszem „aki mereven néz valamit” kifejezés szerepel. Innen adódik az elnevezése is felvigyázó, aki szemmel tartja a dolgokat és eseményeket. A püspöki szolgálat a felvigyázás és őrködés szolgálata. Feladata megvédeni a gyülekezetet és figyelmeztetni a veszélyre. Nem egyszemélyes vezetője a gyülekezetnek vagy egyházi területnek, mint ahogy ez napjainkban előfordul, hanem egyike a gyülekezet vezetőinek. Egyes egyháztörténetek szerint a presbiterek közül emelkedett ki a püspöki szolgálat és vált később magas rangú egyházi hivatallá, egyszemélyes vezetéssé. Ennek azonban nincs Igei alapja. Pál például a filippi és Titushoz írt levélben is többes számban, említi őket. Aki püspöki szolgálatba áll annak tudnia kell, hogy példaképe nem más, mint Jézus Krisztus! Péter apostol a következőket írja:

Mert olyanok valátok, mint tévelygő juhok; de most megtértetek lelketek pásztorához és felvigyázójához.(1Pét 2,25)

Itt is az episzkoposz kifejezés szerepel a felvigyázás szó esetében. Jézus Krisztus tehát nemcsak pásztor, hanem felvigyázó is! Nemcsak pásztorol, hanem igazgat és felügyel is egyben. Rajtunk tartja a szemét! A pásztori szolgálati ajándékban ezt adja Krisztus a Testének! Látható, hogy némi eltérés van a pásztori és a püspöki munkában. A pásztori munka személyesebb jellegről árulkodik, mint a püspöki. A kormányzás ajándéka ezen a területen jól hasznosítható.

d, Életvitel

Példamutatónak kell lennie a szolgálatban a családi és polgári életben is. Tulajdonképpen minden kereszténynek ilyennek kell lennie, de ahhoz, hogy valaki vezető legyen karizma is szükséges. Jól látható az Igéből, hogy csak olyan ember lehet egy gyülekezetben vezető, akinek erre karizmája van és az életvitel is ennek megfelelő. Akit megválasztanak, de erre nincs karizmája, az több kárt tehet, mint hasznót. Családi örökség nem lehet a szolgálat alapja. Egyes gyülekezetekben apáról fiúra száll a gyülekezeti elöljáróság! Az volt az apja is akkor a fiú kövesse apja nyomdokait. Függetlenül attól, hogy van-e erre képessége, elhivatottsága és elhívása vagy sem!

Az elöljárókkal szembeni követelményeket megtalálhatjuk a Timótheushoz és a Titushoz írt levélben egyaránt. A két igeszakasz helye: 1 Tim 3,1-7 és Titus 1,5-9. Ezek alapján lehet megállapítani, hogy valaki alkalmas-e a vezetésre és elöljáróságra vagy nem. Már első olvasásra feltűnhet mennyire alapos és az élet minden területére kiterjedő, leírásról van szó. Milyen szigorú és magas követelményeket állít fel az Ige! Négy dolgot szeretnék kiemelni belőle.

- Az első a motiváció.(1Tim 3,1)

Aki püspökséget kíván, jó dolgot kíván, így kezdi Pál a tanítását a vezetői leírásról. Nem bűn tehát az ha valaki vezető szeretne lenni. Férfiak esetében ez egy teljesen normális motiváció, mert vezetésre lettek teremtve. Családban, társadalomban, Isten népe között egyaránt. Női püspökökről és elöljárókról az Ige nem tud!

A férfi és nőkérdés a Bibliában nem korszellemről, hanem teremtési rendről függő. (1Tim 2,12-13; 1Kor 11,9-10) Ezt nem lehet figyelmen kívül hagyni, amikor a vezetőség tagjainak nemi hovatartozása is szóba kerül. Amikor a motiváció kialakul akkor meg kell vizsgálni kaptam-e erre elhívást? Rendelkezem-e azokkal a képességekkel, amelyeket Isten támaszt a vezetőkkel szemben? Tiszták-e az indítékaim? Egyházi, gyülekezeti karriert akarok vagy Isten elhívásában járni? Amíg ezek a kérdések nincsenek a szívben eldőlve, lerendezve addig ne is vágyakozunk a vezetés szolgálatára!

- Egyfeleségű férfi legyen.(1Tim 3,2; Tit 1,6)

Sokféleképpen értelmezett és félreértelmezett Igéről van szó. Mindenesetre két dolog egyértelműen következik belőle. Először is, a Biblia szerint a cölibátus kizáró tényező a vezetők számára. A családi életre vonatkozó kitételben jól látható miért. Aki nem képes megházasodni és ennek családi terheit, nehézségeit hordozni, hogyan lehetne felelősségteljes szolgálattal megbízni! Másodszor egyfeleségű férfiről és nem egyférjű feleségről ír az Ige! Vagyis a nők szerepe nem ide tartozik egy gyülekezet életében.

Sok más szolgálat van, amit a nők jobban el tudnak látni, mint a férfiak! Az egyfeleségű férfi kifejezés a korabeli gyakorlattal száll szembe! A görög és római kultúrában nem volt ritka, hogy a törvényes feleség mellett egyéb nők is részt vettek egy férfi életében. Pál ezért írja, hogy csak egyetlen személy, mégpedig a törvényes feleség lehet csak a férfi életében.

Különben egyszerűen azt írta volna, hogy nős legyen, ami nem zárja ki a többi nővel való kapcsolatából! Az is egyértelműnek tűnik, hogy elváltak nem lehetnek vezetők. A feddhetetlenségbe ez is beletartozik. Az elvált emberek könnyű céltáblái a kívülállóknak és hiteltelenné válhatnak. Nyitott kérdés, hogy akinek meghal a felesége és özvegygé válik az újbóli megházasodása esetén betöltheti-e a vezetői szolgálatot. Vagy vezetővé történő kinevezése előtt történik meg ennek az állapotnak a kialakulása.

- Tanításra alkalmas.(1Tim 3,2; Tit 1,9)

Ez nem azt jelenti, hogy a tanítás szolgálati ajándékával is kell rendelkeznie, aki vezető. Ez ellentmondana Jakab kijelentésének, hogy a tanítók száma kevés és korlátozott létszámú legyen.(Jak 3,1) Okairól a tanítói szolgálatnál bővebben írok. Itt Pál is arra gondol, hogy aki nem képes a nyáját etetni, táplálni az Ige kenyérével az nem lehet vezető! Timótheusnak is olyanra kellett bízni a teendőket, akik mások tanítására is alkalmasak.(2Tim 2,2) Egy jó vezető át tudja adni Isten üzenetét a gyülekezet számára. A pásztori teendők is erre utalnak. Meg kell tehát vizsgálni a jelöltet, hogy milyen módon használja az igét. Képes-e arra, hogy Istentől üzenetet vegyen át és azt tovább is tudja adni, olyan módon, hogy ellássa a gyülekezet táplálékkal. Gyülekezetek küszködnek azzal, hogy sovány eledelre vannak fogva, vagy olyan magasra teszik az ételt, hogy el sem érik a „vályút”.

- Családi élet rendezettsége.(1 Tim 3,4-5; Tit 1,6)

Pál a gyülekezeti vezetést a családi vezetéssel állítja párhuzamba. Az a férfi, akinek otthona és családi élete rendezett az alkalmas lehet a szolgálatra. Ha a vezetést tudja a családban működtetni, akkor képes lehet az Isten népének a vezetésére is. A rendezetlen családi élettel és megterhelt kapcsolatokkal rendelkező személy alkalmatlan az irányításra.

Aki nem képes saját dolgaiban sem eljárni, hogyan tudna mások segítségére lenni! A családi életben tükröződik igazán egy férfi jelleme és szerepe. Amelyik vezetőnek nincs családja, annál nem lehet meglátni, hogyan viselkedik azokkal, akik közvetlenül irányítása és gondozása alatt vannak! Ideérti még az Ige a vendégszeretet gyakorlását is. Akinek rendezett családja van az szívesen lát vendéget! Nem morog a feleség, hogy több a mosatlan és a főznievaló!

e, Kinevezésük

Egy gyülekezet létrejötte esetén az elöljárókat apostoloknak kell kirendelni és felavatni. Ma is így történik, ha egy gyülekezetet apostolok és próféták plántálnak. Később a megerősödött gyülekezet vezetősége maga is képessé válik arra, hogy gyülekezetén belül kinevezzen és beiktasson vezetőket, elöljárókat.

Pál is meghatalmazta Titust, aki nem volt apostol, hogy kinevezze a krétai presbitereket;(Tit 1,5) A Didache(tanítás) nevű apokrif irat, amely Kr. u. kb. 100-120-ban keletkezett feltehetőleg Szíriában a következőket írja:

Kézfeltéttel válasszatok magatoknak az Úrhoz méltó püspököket és diakónusokat...
Didache 15,1

A Didachét sokáig kanonikus iratnak tartották. Sok helyen találunk belőle idézetet az egyházatyák írásaiban. A benne leírtak legalább 70%-a bibliai idézettel és értelmezésével van tele.

Az egyik legpontosabb képet ez az irat nyújtja a 12 apostol utáni időszak egyházi életéből. Ebből is látszik, hogy a korai első századi gyülekezetek már maguk választják ki a vezetőiket és szolgálattevőiket. Az alapokat azonban mindenféleképpen apostoloknak kell lefektetniük. A Szentírás ezt következetesen tanítja.(pl. Ef 2,20; 1 Kor 3,6)

A kinevezés módja kézrátétellel történik, amit helyes, hogyha ima és böjt előz meg. Így tettek Pál és Barnabás esetében is amikor az apostoli szolgálatra kirendelték őket.(ApCsel 13,2) Ezt alkalmazták ők is amikor kirendelték Listában, Ikónumban és Antiochiában a véneket.(ApCsel 14,23) Az imádság és a böjt együttes alkalmazása megkönnyíti az Isten akaratának megismerését.

A kézrátétel pedig a felhatalmazást, beiktatást jelenti. Szimbolikus cselekedet, aminek következtében a Szent Szellem munkája is megnyilvánulhat. Prófétálás, nyelvek általi ima, látás elvétele a szolgálattal kapcsolatba... stb. Mivel a kézrátétel egygyélételt és szellemi kapcsolatot hoz létre a személyek között ezért elhamarkodni nem szabad.(1Tim 5,22)

A vezetők szolgálati ideje és kinevezésük időtartama egyházanként más és más. Az igében erre konkrét utalást nem találunk. Egyes vélemények szerint az Ósz.-i mintát kellene követni miszerint a lévíták szolgálati ideje maximum 25 évre volt tehető és ötvenéves korban le kellett tennie szolgálatukat.(4Móz 8,24-26) Mások azt mondják, hogy mivel Jézus Krisztus hívta el őket erre a szolgálatra ezért halálukig, vagy olyan tényezők felmerüléséig, amelyek miatt a szolgálatukat már nem tudják ellátni, addig szolgáljanak.

Az elhívás megkerülhetetlen azok számára, akik az Urat akarják szolgálni! Akikre pedig a gyülekezetet bízta azokra ez kétszeresen is vonatkozik. Nem elég az emberi képesség, hanem a Szent Szellem ajándékainak és az elhívás pecsétjének is ott kell lenniük. Ennek hiányában értéktelen és hiábavaló munkát végeznek és több kárt okoznak mint hasznot.

A gyülekezet tagjait pedig többször bátorítja és figyelmezteti az Ige, hogy hogyan viszonyuljanak az elöljáróikhoz, vezetőikhez.(1Th 5,12; 1Tim 5,17)

G, Segítő ajándékok

1, Adakozás (Rm 12,8)

Az adakozás, mint karizma sokakban talán értetlenséget válthat ki. Miért karizma az, ami általában normális dolog egy hívő ember életében? Ha jól megvizsgáljuk az adakozást jelentő szót, és az adakozás fajtaival tisztában vagyunk akkor érthetővé fog válni miért is, lehet ez valaki számára karizma. A Biblia több kifejezést is használ az adakozással, adással kapcsolatban.

a, Az adakozással kapcsolatos legfontosabb kifejezések

- Tized.

A leginkább ismert formája az adakozásnak. Ez az adakozási gyakorlat Istennel van kapcsolatban. A tized az Úré! Ez minden keresztényre vonatkozik. Jézus Krisztus sehol nem vonja az Ósz.-i előírást, sőt megerősíti, amikor válaszol az adófizetéssel kapcsolatos kérdésre. Nem fakultatív adakozási forma. Ha az ószövetségi időben megadták a törvény uralma alatt, mennyivel inkább kell nekünk a kegyelem korában!

Mindenkinek meg kell tisztelnie az Urat jövedelmének, anyagi bevételeinek tizedével. Ennek ellenére tanítások, prédikációk hangzanak el, hogy a tized jelentőségét és fontosságát kikezdjék. Nem egy helyen magát a kifejezést sem használják, hanem átnevezik különféle járuléknak, perselypénznek, adománynak. Az utolsó idők pénzsóvár időszakában pedig különös jelentőséggel bír a tized fizetése.

Mindent Istentől, a mi Atyánktól kapunk. A tized nem más, mint az ember, anyagi válasza Isten jóságára és gondviselésére. Több területe is elő volt írva, pl. jószág, termény, olaj, must tizede. A farizeusok még abból is tizedet adtak, ami nem volt elő írva. A tized beszolgáltatásából tartották fenn a templomi kultikus Istentiszteletet és a léviták fizetségét. A harmadik év tizede pedig az árváké és az özvegyeké volt.(5 Móz 14,29) Elmulasztása és elhanyagolása az áldás visszatartásával jár együtt.(Mal 3,8-9)

Sok kereszténynek azért is vannak anyagi nehézségei, mert a tizeddel kapcsolatban nem biblikus a gondolkodásmódjuk. Nem azokról van szó, akik szegények és támogatásra szorulnak hanem azokról, akik megtehetnék de elhanyagolják és elmulasztják az Úrnak szánt tizedet. Nem veszik figyelembe a Biblia szellemi törvényszerűségét, amely a vetés és az aratás törvényéről szól. Ez nem csak a cselekedeteinkre és a döntéseinkre, hanem az egész keresztény életre vonatkozik. A szűkösség vetés szűkösséggel a gazdag vetés gazdag aratással jár!

- Alamizsna.

A szó a hasonló hangzású görög kifejezésből ered. Ez könyöradományt jelent és legtöbbször pénzzadással segít a rászorulóknak. Nem Istennek adjuk, mint a tizedet, hanem az emberek felé szolgálunk vele. Nem tized és nem a tized része! Ez tizeden felüli adomány. A legtöbb esetben nincs is komoly ismeretség vagy kapcsolat az alamizsnát osztó és az azt megkapó személy között! Bár voltak ennek szervezett formái is.

Nagyon gyakori volt Izrael népének mindennapjában. Sok embernek ettől függött az élete. Koldusoknak, árváknak özvegyeknek szegényeknek ez volt sokszor az egyetlen pénzforrásuk. Az Ósz. is ezért írta elő az adakozást és a jótékonykodást. (5 Móz 15,7). Gyakorlása Isten áldását vonta maga után;(Péld 14,31; 19,17; 22,9... stb.) Jézus Krisztus is erről tanít a Hegyi beszédben, az itt elhangzottak az adakozás minden területére vonatkoznak:

Vigyázzatok, hogy alamizsnátokat ne osztogassátok az emberek előtt, hogy lássanak titeket; mert különben nem lesz jutalmatok a ti mennyei Atyátoknál. Azért mikor alamizsnát osztogatsz, ne kürtöltess magad előtt, a hogy a képmutatók tesznek a zsinagógákban és az utcákon, hogy az emberektől dicséretet nyerjenek. Bizony mondom néktek: elvették jutalmukat. Te pedig a mikor alamizsnát osztogatsz, ne tudja a te bal kezed, mit cselekszik a te jobb kezed; Hogy a te alamizsnád titkon legyen; és a te Atyád, a ki titkon néz, megfizet néked nyilván. (Mt. 6,1-4)

Jézus Krisztus idejében gyakori volt, hogy a gazdagabb adakozók kürtösök kíséretében vitték az adományait és a zenével hívták fel magukra a figyelmet. Erre mondja Jézus, hogy ezzel a jutalmazás megtörtént az emberek megdicsérik, megbámulják őket. Ma is nem egy helyen szokás a gyülekezeti adományok felolvasása kihirdetése. Ennek nem egy esetben negatív hatásai és következményei lettek az adakozásra nézve. Voltak, akik frusztráltak lettek az általuk adott összeg nagysága miatt pedig szívük és képességeik szerint adakoztak, mások felfuvalkodtak, mert bekerültek az első három legtöbbet adakozók közé! Sőt olyanról is tudok, amikor valakiről kiderült egy adományok felolvasása kapcsán, hogy mennyit adakozott visszaütött rá a dolog! Tehetős ember volt és többen megjegyezték, csak ennyit adott? Nemhogy nem dicsérték meg, még személyével szemben is előítéletek támadtak.

Jézus Krisztus azonban többre akarja az övéit bátorítani! Ne emberi jutalmazást akarj, hanem mennyeit! Az Atyai áldás százszor gazdagabb és bőségesebb. Ezért titokban adakozzál! Még a két kezednek is kommunikációs zavarban kell lennie, amikor adakozol!

A Bibliában olvashatunk néhány személyről, akik alamizsnát osztogattak, vagy alamizsnára szorultak. Röviden nézzük meg őket, és lássuk meg az Atya áldását, amiről Jézus Krisztus is beszélt! Az Apostolok cselekedeteiben több ilyen is olvashatunk.

Az egyik jól ismert történet a 3. részben található. A béna meggyógyításáról számol be az ige. Alamizsnára várt a béna az Ékes kapuban. Sokan jártak arra, hiszen az imádság órája volt. Péter és János is arra ment és a béna tőlük is alamizsnát remélt. De az apostolok többet tudtak adni, amire nem is gondolt a béna! Egészséget, teljes életet, örömet! Nem kell már többé mindennap másokra rászorulni, szemlesütve kéregetni, koldulni. A legértékesebb alamizsnát kapta. Isten áldása itt sem maradt el. Az apostolok szolgálata újabb megtérési hullámot indított el, aminek végén azt olvassuk, hogy a megtért férfiak száma 5000-re nőtt. (ApCsel 4,4) Ezt az eredményt nem biztos, hogy elérték volna néhány ezüst vagy aranypénz odaadásával!

A másik történet főszereplője Tábitha, vagy Dorkas. Öröla a 9. fejezet 36-43. versében olvashatunk. Tabitha egy nőtanítványa volt az Úrnak Joppében. Azt olvassuk róla, hogy alamizsnákban és jótettekben gazdag volt. Sokat segített a környék szegényein, özvegyein. Egy nap azonban betegségbe esett és meghalt. A kor szokásainak megfelelően megmosták és kiterítették a holttestét. A tanítványoknak eszébe jutott, hogy a szomszéd helységben tartózkodik Péter apostol. Két tanítvány átment hozzá és áthívta őt Liddából, Joppéba. Péter apostol nagyon megdöbben azon, amit ott látott, és hallott. Több özvegy sírt és zokogott, mert elveszítették azt, aki olyan sokat segített nekik. Péter mindenkit kiküldött és imádkozott. Azután ahogy Mesterétől látta, tanulta megszólította Tábithát. Ere a halott feltámadt! Nem mindennapi dolog történt. Péter apostoli hatalmánál fogva Isten vezetésére, Isten kegyelméből feltámasztotta Tábithát!

Ez volt az alamizsnaosztás és segítségnyújtás Atyai jutalma. Itt is ébredés lett a következmény. Isten sohasem marad adósa senkinek, aki az Ő nevében oszt alamizsnát!

A harmadik történet főszereplője Kornélius római százados Cézareából.(ApCsel 10. fej.) Őröla is azt olvassuk a 2. v-ben, hogy alamizsnát osztott és Istenfélő életet élt. Amikor látomások és kijelentések útján megérkezik hozzá, a közelben lakó Péter apostol ezt mondja neki:

Kornélius meghallgattatott a te imádságod, és a te alamizsnáid emlékezetbe jutottak Isten előtt. (ApCsel 10,31.kk.)

Kornélius életére az Isten válasza az üdvösség volt! Isten nem felejtette el az alamizsnáit osztogató Kornéliust. Gazdagon megáldotta őt. Sőt személyében az evangélium hirdetése áttöri a nemzetiségi falakat és előítéleteket is! Megnyílik az út a pogány-misszió felé.

Ez a három példa is erőtlenjes bizonyítéka annak, hogy Isten nem marad senkinek sem adósa, amikor alamizsnát oszt.

- Közösségi adakozás.

Erre egy szép kifejezést használ a görög szöveg: *koinónosz*. Közösséget jelent a szó. A hívők egységére, csoportosulására is használt elnevezés. Nem a kívülállók, hanem a gyülekezet tagjainak vagy gyülekezetek egymás felé való anyagi segítséget jelenti. Hozzájárulást, hiánypótlást, megsegítést is takar a görög kifejezés. Nem alamizsna, nem tized, hanem testvéri adomány. Szintén pénzről, anyagiakról van szó, mint a tized vagy az alamizsna esetében! Néhány igehely ahol ez a kifejezés van:

A szentek szükségéire adakozók [legyetek]; a vendégszeretetet gyakoroljátok. (Rm 12,13)

Mert tetszett Macedóniának és Akhájának hogy a Jeruzsálembeli szentek szegényei részére némileg adakozzanak; (Rm 15,26)

A jótékonyaságról pedig és az adakozásról el ne felejtkezzetek, mert ilyen áldozatokban gyönyörködik az Isten.(Zsid 13,16)

Ennek az adakozási formának szellemi áldozat is lehetne a neve. Isten gyönyörködik benne, amikor gyermekei egymást megsegítik, támogatják! A közösségvállalás gyakorlati módon nyilvánul meg. A közösségi adakozás része volt az átutazó, vagy a gyülekezet által kirendelt szolgálattevők megsegítése, támogatása.(Tit 3,13; 3Ján 1,6)

Gyakori volt az első században, hogy a szegényebb gyülekezeteket a gazdagabb gyülekezetek támogatták! Macedonia és Akhaja gazdag görög gyülekezetei rendszeresen támogatták a szegényebb Jeruzsálemi gyülekezetet. A későbbiekben az üldözések idején nagy segítség volt a kifosztott gyülekezeteknek a testvéri adakozás! Pál apostol pedig az ínségesebb időkben az általa plántált gyülekezetekben tartott gyűjtést! Alapelve a következő volt:

Mert nem úgy, hogy másoknak könnyebbségük, néktek pedig nyomorúságtok legyen, hanem egyenlőség szerint; e mostani időben a ti bőségtök pótolja amazoknak fogyatkozását; Hogy amazoknak bősége is pótolhassa a ti fogyatkozásotokat, hogy így egyenlőség legyen.(2Kor 8,13-14)

Nem arról van tehát szó, hogy az egyik gyülekezetnek bele kell rokkanni a másik gyülekezetnek való megsegítésbe! Ahol bőség és gazdag áldás volt, azoknak a gyülekezeteknek támogatniuk kellett a szegényebb, szűkölködő gyülekezeteket.

Egy Krisztusi alapokon álló gyülekezet nem ülhet a pénzen. Isten királyságának az építésébe kell befektetni! Azért használom a befektetés kifejezést, mert Isten soha nem marad adósa az övéinek. Többszörösét adja vissza, amikor az Ő királysága épül! Nincs nagyobb áldás egy gyülekezeten, mint amikor Isten áldása megnyilvánul az engedelmes és adakozó szíveken! Nem egy gyülekezetben komoly összeget tesznek félre, sőt tartalékolnak, mert mi lesz akkor „ha...”? Amikor pedig segítségkérő levél érkezik, akkor csak széttárják a kezüket, hogy nekünk sincs!

Nem arról beszélek, hogy minden gyülekezeti pénztől azonnal meg kell szabadulni, hanem a gondolkodásmód megváltozásáról! A zsugoriság és a bölcs pénzkezelés nem ugyanaz!

A zsugoriság forrása ugyanis a hitetlenség, mert nem hisznek az Isten gondviselésében! Elég csak megnézni, hogy egy gyülekezet mennyi összeget fordít egyes dolgokra, kiadásokra. A misszió a testvéri támogatás, szolgálatok finanszírozása...stb., nem egy esetben a kiadások legvégén kullognak! Nemcsak anyagi, hanem fontossági sorrendben is. Talán nem kellene ezeknek így lenniük! Egyszer egy testvér arról az óhajáról beszélt nekem, hogy de jó lenne, ha néhány milliomos is megtérne és akkor majd, rendbe jönnek a gyülekezet anyagi gondjai! Aki ilyen és ehhez hasonló dolgokba és nem az Élő Istenbe veti a bizalmát, hitét az már a tévelygés kategóriájába tartozik! A Biblia arra bátorítja a gyülekezeteket, hogy Isten munkájára bőségesen és bővebben adakozzanak!

b, Az adakozás karizmájaként említett szó a görög szövegben a *metadidómi*!

Az itt használt görög kifejezés azt jelenti, hogy valaki megosztja valakivel valamijét, amivel rendelkezik. Az adakozás előbb említett fajtái esetében tized, alamizsna, testvéri támogatás, elsősorban anyagi javainkkal áldozunk, de itt többről van szó. Az adakozó megosztja másokkal önmagát, otthonát, ételét, tulajdonát, idejét...stb.

Komoly áldozatokkal járó szolgálat ez, nem némi pénz odaadásáról szól. Az ember teljes személyiségét, egzisztenciáját rendelkezésre bocsátja a másik megsegítése, támogatása érdekében. Ezért találhatunk a Bibliában ennél az adakozási formánál szellemi-lelki és anyagi jellegű adakozást!

- Először nézzük a szellemi-lelki oldalát. Az ilyen típusú adakozási formák esetében az ember magából, személyiségéből, Istennek a benne elvégzett munkájából ad valami maradandót. Ennek az a célja, hogy a másik embert megáldja, megsegítse bizonyosságaival, életével!

Az adakozás szellemi-lelki formájáról kevésszer esik szó, pedig az ige szerint ennek is van létjogosultsága! Szükséges, hogy legyenek olyan testvérek, akik készek megosztani másokkal azt, amit Isten bennük elvégzett. Ha valakinek az életében Isten cselekedett és arra indítja az Úr Szellem, hogy ezt megossza a gyülekezettel, akkor az tegye meg!

Egy gyülekezet növekedésében fontos szerepe van a friss, élő bizonyágtételeknek és megtapasztalásoknak. Nem szabad 10-20 éves eseményeknél leragadni és azt mondogatni, ha már nincs más! Akkor az biztos, hogy fontos és lényeges volt de ma már nem ott kell tartani a lelki életben mint 20 éve! Aki pedig bátorítalan vagy félénk kérjen az Úrtól erőt és vezetést, hogy, bizonyágot tegyen!

Az első gyülekezetek életében is komoly szerephez jutott a személyes élettapasztalatok megosztása. Pál apostol pl. így emlékezik vissza a thessalonikai misszióra:

Így felbuzdulva irántatok, készek valánk közleni veletek nemcsak az Isten evangéliomát, hanem a mi magunk lelkét is, mivelhogy szeretteinkké lettetek nekünk.
(1Th 2,8)

Nemcsak az evangéliumot osztották meg Pálék, hanem saját lelküket is! Kitárták a szívüket a testvérek előtt. (2Kor 6,11) Beszélték terveikről, harcaikról, kísértéseikről, gondjaikról. A megélt igazságokra, ezek bizonyosságaira is szükség van! Ha csak az elméleti igazságot közöljük, de nem mondjuk, hogy ez mivel jár akkor csak nagytudású hívőket nevel ki a gyülekezet! Az erőteljes bizonyágtételek pedig megerősítik, táplálják a gyülekezetet és a hívők lelki életét.

Hasonló szellemi-lelki adakozást hajtott végre Pál amikor a benne lévő kegyelmi és szolgálati ajándékaival akarta támogatni a római gyülekezetet.

Mert kívánlak titeket látni, hogy valami lelki ajándékot közölhessek veletek a ti megerősítésetekre (Rm 1,11)

Itt Pál arról beszél, hogy az Istentől kapott szellemi javait meg akarja osztani a római testvérekkel, hogy ez által megerősödjének. Lényeges volt számára, hogy a gyülekezetek erősek, szilárdak legyenek. Amit tehát ő Istentől kapott azt kész volt erre a célra fordítani és kamatoztatni. Nem válogatott gyülekezet és gyülekezet között, hogy csak itt szolgálok de ott már nem! Ez a gyülekezet szimpatikus a másik pedig nem. Itt megsértettek és pletykáltak rólam a másik helyen, pedig csak jót mondanak rólam!

Az önérzet és becsvágy miatt sok szolgálattevőnek siklott már ki az élete. Ez a fajta hozzáállás nem halt ki az idők folyamán. Ilyen vagy olyan formában mindig felüti a fejét. Ma pedig már odáig mennek egyes pásztorok és szolgálattevők, hogy válogatnak a gazdagabb és szegényebb gyülekezetek meghívásai között. Ahol több pénzt adnak, oda érdemes menni szolgálni, ahol nem adnak oda pedig nem. Már nem az Isten vezetése a fontos, hanem az anyagi motiváció. Egy afrikai lelkész mondta, hogy érdekes módon a gyülekezet tagja mindig Amerikába kapnak elhívást, nem pedig a szomszéd faluba vagy országba! Legyünk tehát készek megosztani az Isten bennünk végzett munkáját, hogy áldásul lehessünk testvéreink épülésére.

- Anyagi oldal

Ez a szolgálat a hívők és a nem hívők valamint Isten felé egyaránt irányulhat. A legtöbb esetben azonban több terület is érintett az adakozásban. Bőkezű az Isten munkájának támogatásában. Segítséget nyújt a rászorulóknak és az elesetteknek. Ez az, amit nem szabad személyválogató módon tenni! Nem azt nézi mennyije, marad, hanem azt, mennyit tudna még adni! Mi az, amivel tudna segíteni! Bemerítő János egészen odáig ment, hogy már 50%-os adakozásra is bátorított. (Lk 3,11)

Ez az ajándék nem a gazdagok vagy tehetősök kizárólagos karizmája! Többen úgy gondolják, hogy az adakozás anyagi vagy egyéb formája a gazdag testvérek predesztinált elhívása. Kétségtelen, hogy a Biblia bátorítja és felhívja a jó módú keresztényeket az adakozásra, de ez még nem jelenti azt, hogy ez náluk ajándék is lenne. (1Tim 6,17-18) A gazdagabbak számára az adakozás általában nem jár különösebb anyagi tehervállalással, csak abban az esetben, ha az Úr Jézus úgy hívja el mint a gazdag ifjút. (Mk 10,21)

Van olyan keresztény üzletember is aki a tizedben és adakozásban olyan hűséges volt, hogy Isten nagyon gazdaggá tette. Ma már a megmaradt tizedből él! Bevételeinek 90%-át az Úr munkájára adja oda! Bár ez a tized is nagyon komoly összeg, ami megmarad neki, de Isten teljesen átalakította benne a pénzről való általános gondolkodásmódot. Viszont ha valakit Isten ebben az ajándékban használ, akkor előfordul, hogy hatalmas gazdagsággal áldja meg, hogy még többet tudjon adni!

A római levélben Pál apostol érdekes módon, a korinthusi levéllel ellentétben egy-egy kifejezést illeszt a felsorolt karizmák mellé. Az adakozással kapcsolatban a szelídséget említi, ami az eredetiben egyszerűséget, jószívúséget jelent. Megnyilvánulása az önzetlenségben, nagyvonalúságban, bőkezűségben jelentkezik.

Amikor nem keresztények felé szolgál bizonyosságot a Megváltójáról, Jézus Krisztusról. Nem szabad elhallgatni az evangéliumot! Bátran el kell mondani, hogy én ezt azért teszem, mert Isten gyermeke vagyok! Tőle van mindenem. Szeretetem, segítőkészségem, bátorságom. Tettekben is megnyilvánuló evangélizálás, az adakozás szolgálata.

Az adakozásban szolgáló testvér nem vár(hat) el semmit, azért amit tesz. Az adakozás nem cserekereskedelem! Nem hánytorgatja fel később, „hogya akkor én nem segíték neked, akkor most te már sehol nem lennél!” Aki adakozik, nem törekedhet a nyilvánosságra. Nem dicsekedik és nem húzza a strigulákat, hogy már ez a 54.-ik eset volt amikor segítséget nyújtottam. Háttérben kell maradnia, amennyire csak lehet. Egyfelől azért, hogy Isten dicsőüljön meg általa és ne ő.

Másrészt pedig szomorú tapasztalat az adakozó testvérek kihasználása! Ha valakiről ez kiderül, hirtelen sok ember fogja keresni a vele való kapcsolatot. Az Úr nevében való kéregetés eléggé elterjedt dolog! Különbő technikák, trükkök terjedtek már el, hogyan lehet a keresztény emberek bukszáját kitakarítani Jézus Krisztus nevében! Némely helyen már nem is hitből, hanem a kéregetésből élnek! A kunyerálás pedig nem méltó egy királyi gyermekhez! Az élet minden területével el kell számolnunk Isten előtt így az anyagiakkal is. A pénzünket is sáfárságra kaptuk, hogy bölcsen használjuk fel. Ez különösen igaz azoknak az életében, akik adakoznak. Csak amire Isten indított és abban megerősített, arra kell odaszánnod az Isten által kért javaidat.

Ne a pillanatnyi fellobbanásod vagy érzéseid vezessenek! Ezek becsaphatnak, megtéveszthetnek. Júdás is a szegényeknek akarta azt az összeget meg főleg magának, amit az Úrnak szenteltek oda;(Jn 12:5)! Ez pl., azt jelenti, hogy nem kell mindenkit befogadnod éjszakára, aki csak megjelenik nálad.

Ha 150 segítségkérő levelet kapsz, naponta nem kell mindjárt a postára rohannod a csekkekkel! Meg kell mindig vizsgálni, hogy az adott helyzetben mi a bölcsőbb. Nagyon sok lehetőséggel, élethelyzettel fog szembesülni az, aki adakozik, de nem mindegyikért ő felelős. Egyetlen ember nem vállalhat fel minden szükségét.

c, Megnyilvánulási formái

Az itt leírtak természetesen a teljesség igénye nélkül vannak megemlítve, mert ezen a szolgálati területen nagyon sok mód és lehetőség van az ajándék használatára. Inkább alapelvekről szeretnék írni. A karizmák használata eléggé rugalmas, törvényeskedni, előírt szabályokat, amelyektől eltérni nem lehet, lefektetni nem bölcs dolog.

- Rendszeres vagy alkalmi anyagi támogatás.
- Erőn felüli adakozás.
- Vendéglátás.

- Rendszeres vagy alkalmi anyagi támogatás

Ez a leginkább elterjedt és ismert formája a karizma használatának. Valamikor Isten egy szolgálótestvért helyez a szívedre valamikor egy szolgálati területet. Fontos, hogy ezekre Isten indítsa a szívedet és addig és olyan mértékben támogasd amennyire vezetést kapsz! Lehet, hogy csak egy-egy alkalommal kell segítened, de van olyan is, amikor rendszeresen, hónapokon vagy talán éveken át! Ugyanez a helyzet, amikor család(ka)t vagy szegényebb testvér(ek)t támogatasz.

Itt azonban fontos a kellő tapintat és bölcsesség. Akik igazán rászorulóak és segítséget igényelnek, nem mindig akarják elfogadni a segítséget! Többször átéltem én is, hogy az anyagi segítséget nem fogadják mindig szívesen.

Ennek az oka a rászorultsággal való szembesülés, a kiszolgáltatottság érzése esetleg a rólad kialakított téves elképzelések a negatív tapasztalatok vagy bármi egyéb. Éppen ezért hasznos, ha ilyenkor pl. bevásárolsz nekik. Akár alkalmanként, vagy havonta egyszer. Az anyagiakat pedig elküldheted akár postán is!

Tulajdonodban lévő eszközökkel is segíthetsz. Kölcsönadhatod például a gépkocsidat, úgy hogy előtte megtankoltad! Vagy kölcsönkéred, hogy megtankolhasd. Akármit is teszel mindig a lehetőség szerinti legjobbat add. A kísértés mindig jelen van, hogy ne a legjobbat, hanem csak a még használhatót add oda! Egy testvérnek, akiknek nagy almáskertje volt, sok szép almája termett. De amikor a gyülekezet egyik missziós állomására küldött egy ládával abban csak férgesek és ütődöttek voltak! Mindezt persze az Úr nevében tette! Vagy egy testvér, akii lelkipásztort akarta „megáldani” nem éppen friss áruval másnap a kukát is megnézte, hogy a pásztor, nem-e dobta ki!

Lehet, hogy mások szemében kicsinek vagy jelentéktelennek tűnik az, amit adsz, de ez ne kedvetlenítsen el! Isten előtti jó lelkiismerettel rendelkezél és akkor békességed lesz.

- Erőn felüli adakozás

Erőn felüli adakozásról akkor beszélhetünk, ha valaki megélhetési gondjai fölé helyezi, az adakozást. Ilyenek voltak a Macedoniai hívők és az özvegyasszony is a jeruzsálemi templomban;(2 Kor 8:3, Mk 12:41-44)! Nem a feleslegből adtak, hanem mindazt, amire szükségük lett volna. A gondolkodásmódjukat nem hatotta át a -jut is, marad is- elv, ami nem ritkaság akkor, amikor keresztényeknél pénzügyekről van szó!

A mai anyagi, materialista kultúrájú világban igazi kihívás, amikor Isten erőn felüli adakozásra kér. Ne úgy gondolkodj ilyenkor az adakozásról, hogy az Úr meg akar rövidíteni! Téged akar megáldani. Valaki úgy fogalmazott egyszer, hogy a megtérés igazi jele a pénztárca megtérése!

A baptista misszió kezdeti időszakában nem volt ritka, hogy az egyszerű hívő emberek eladták állataikat, házaikat, földjük egy részét, hogy imaházakat építsenek! Megtérésük után megszűntették jól menő, de kétes hírű vállalkozásaikat is. A házaikból és épületeikből, pedig Istentiszteleti helyet alakítottak ki. Megélhetési forrásaikat adták oda az Úr munkájára! Tudom, hogy még a mai korban is épülnek így templomok és Istentiszteleti helyek!

Aki ezzel az ajándékkal rendelkezik, azzal bizony nem egyszer előfordulhat, hogy Isten többet is kér mint amennyit szeretne vagy tudna adni! Ebben az esetben is azért történik ez, hogy a hitéletben és az ajándék használatában is növekedés és ne egy megrekedés legyen. Olyan anyagi, megélhetési krízisek is jelentkezhetnek, amelyek teljesen megpróbálttá teszik Isten gyermekét. Ezzel a beleérző, a nyomorultak, rászorulóknak kiszolgáltatott helyzetét is átélő állapotban Isten szembesít azzal, hogy kik felé is szolgálj valójában!

Megtanít Isten arra, milyen az amikor neked kell elfogadnod támogatást mert nem tudsz adni! A mikor napokig könyörögsz és imádkozol, hogy az Úr hozzon ki ebből az állapotból és az utolsó utáni pillanatban, megtapasztalod a szabadulást! Hasonlóan a gyógyítás szolgálatában, de más karizmáknál is megfigyelhető ez az Isteni bölcsesség és nevelési módszer. Sok karizmatikus gyógyító, komoly súlyos betegségeken esett át, és megtanulta, hogy mi a betegség, fájdalom, kórházi ágy. Nem egy, egész életén át küzdött valamilyen nyavalyával! Isten szembesít azokkal a körülményekkel és élethelyzetekkel, amiben élsz és szolgálj. Ha ezeken nem mégy keresztül, soha nem fogsz növekedni!

Nem megrémítésképpen beszélek erről, hanem bátorításul! A növekedésnek, szentségnek ára van. Amíg az óember nem kerül a halálba, addig az új teremtettségre nehezebben növekedik!

A próbákon, nehézségeken át kell mennünk, hogy használhatóak lehessünk az Isten kezében. Vannak természetesen olyan keresztények is akiknél ez csak megnyilvánulás vagyis alkalmilag egy-egy esetben szolgálnak ezzel a karizmával. Ilyenkor vigyázni kell arra, hogy ne azt számolgassuk, hogy az Úr mennyit fog visszaadni! Tipikus csapda ez, amikor valaki már az áldásra és nem az áldást adó Istenre gondol. Isten nem mindig anyagiakkal válaszol! Sokkal többet is tud annál adni.

- Vendéglátás

Bizonyos fokig a vendégszeretet is idetartozik. Akik adakoznak azok életében ez természetes dolog. A Biblia felszólítja a hívőket, hogy a vendégszeretete gyakorolják. (Zsid 13,2) A Közel-Keleten ennek mind a mai napig komoly hagyományai élnek. Vannak, akik ezt csak alkalmi módon teszik meg és vannak, akik rendszeresen. Van olyan is, hogy egyszerűen nincs lehetőségük rá!

Evangelizációs hétvégén szolgáltunk egy kis faluban ahol csupán egy 10-15 fős kis szórványgyülekezet élt. Amikor az esti alkalomnak vége volt akkor került sor a szállás elosztására. A bajok ekkor kezdődtek. Mivel mi öten voltunk a vendéglátó testvérek pedig kb. tizen kisebbfajta testvéri nézeteltérés alakult ki, mert mindenki vendégül akart látni valakit, hogy a vendégszeretetet gyakorolják! A végén a gyülekezetvezetőnél lettünk valamennyien elszállásolva és a probléma megoldódott. Jó volt látni ezt a fajta hozzáállást és szolgálatkészséget. Olyan ritkán voltak a gyülekezetnek vendégei, hogy ezt a bibliai ígét nem tudták megélni! Egy ifjúsági konferencián pedig több mint tíz fiatalnak már nem volt hely sehol sem ahol megszállhatott volna. Egy idősebb házaspár felajánlotta nekik a segítséget és az összes fiatal vendégül látták! Erejükön felül is vállalták a jó étvágyú fiatalok teljes ellátását! Később azt is megtudtam, hogy máskor is támogatták így különböző rendezvényeket és gyülekezeti alkalmakat! A legjavát adták oda, amijük csak volt!

A vendéglátás esetén a legfontosabb alapszabály a következő: Úgy fogadj mindenkit, mintha Jézus Krisztust kellene megvendégszolgálni! A legjobbat add, amivel Isten megáldott! A vendéglátás ne csak étel legyen, hanem szellemileg-lelkileg is adj valami maradandót! Tudj áldás lenni és áldást venni. Nem egy helyen valóságos átjáróház annak az otthona, akit Isten erre indít! Arra azonban ügyelni kell, hogy a családi élet ne kerüljön nehéz helyzetbe emiatt. A vendéglátás tipikusan az a szolgálat, amit a legtöbb esetben házaspárok vállálnak fel! A családok komoly szellemi, anyagi megterhelését jelenti, amikor valakit, vagy valakit befogadnak néhány napra. A vendég vagy tud alkalmazkodni a család életviteléhez vagy nem. Lehet, hogy válogatós vagy különleges igényei vannak. Ilyenkor sok türelemre és szeretetre van szükség. Idegenek, hajléktalanok befogadása esetén azonban nem árt az óvatosság és bölcsesség.

d, Áldásai

Mivel ez az ajándék az adásról és támogatásról szól ennek fedezetét, Isten biztosítja. Olyan forrásokat nyit meg az Úr, amelyek lehetővé teszik, hogy szolgálatodban növekedj és még nagyobb áldás lehess, mások számára. Ne lepődj meg, ha közben neked is adnak támogatást! Nem mindig jelenti azt, hogy milliomos leszel vagy anyagi jólétben éled le az életedet, bár Isten ezt is megadhatja! A lényeg az, hogy Isten áldásai nélkül emberi erővel nehéz ezt a szolgálatot végezni!

A pénz eredetére azonban ügyelj. Nem származhat tisztátalan helyről vagy személytől! Inkább utasítsd el, mint, hogy Isten megvonja tőled az áldását. Ha a kevesen hű leszel, sokra fognak megbízni! Komolyabb, nagyobb hatású segélyszervezet is kinőhet az engedelmességed nyomán! A példabeszédek könyve tele van a pénzkezeléssel kapcsolatos kijelentésekkel és az ehhez fűződő áldásokkal.

A második Korinthusi levél 8.-9. fejezete is konkrét leírásokat tartalmaz az adakozással kapcsolatban. Tanulmányozd őket! Védelmet is kapsz, amikor kritikus helyzetbe kerülsz. Sok veszély forrása lehet, amikor Istennek tetsző életet élsz. A sátán különösen szereti a pénzügyek körüli kavarást! Elég érzékeny és erkölcsileg is megterhelő, amikor valakit ezen a téren hoz nehéz helyzetbe. Isten azonban képes arra, hogy figyelmeztessen, megóvjon és befedezzen a Bárány vérével!

2, Gyámolítás (1Kor 12,28)

A szó, támogatást, segítséget, segítségnyújtást jelent. Olyan valakiről van szó, aki támogat, segít egy szolgálatot, de nem anyagi, hanem elsősorban fizika értelemben. Különböző fordítások gondozói szolgálatnak, segítségnyújtásnak vagy segítőkészségnek is fordítják. Egy magyarázat szerint olyan személyt jelent itt az eredeti kifejezés, aki egy általam az egyik oldalán felemelt asztal másik oldalát emeli fel. Vagyis támogatja, segíti erőfeszítéseimet! A gyámolítás szolgálata tulajdonképpen a szükségek kipótolására, ill. betöltésére adatott, hogy Isten munkája zavartalanul működjön! Támogatása más szolgálatának amit Isten adott számára.

Ezzel a karizmával együtt jár a háttérben maradás privilégiuma, mivel általában a szolgálatok mögött szeretnek dolgozni a gyámolok. Örömet okoz számukra ha másoknak segíthetnek és hozzájárulhatnak szolgálatok terheinek felvállalására. Alázat, türelem jellemzi őket és képesek a legapróbb részletekre is odafigyelni. Szolgai készséggel is rendelkeznek és egyik legjellemzőbb jellemvonásuk a hűség.

a, Ószövetségi példák

Több szempontból hasonlít a gyámolítás szolgálata az Ósz.-i lévítai szolgálatra. A lévíták segítettek a szentély szolgálatánál és a papokat szolgálták ki nemzetségüknek megfelelően. Röviden, a papok az Úrnak a lévíták pedig a szentélynek szolgáltak. Ez kisebb-nagyobb megszakításokkal így is maradt Jézus Krisztus eljöveteleig ill. a templom lerombolásáig.

Azt azonban nem szabad elfelejtenünk, hogy az Úsz.-ben már csak papi szolgálat és papi nemzetség van. (1Pét 2,9) Azért nem beszélhetünk lévítai és papi szolgálatról külön elválasztva, mert az Ároni papság rendje megszűnt. Jézus Krisztus által a Melkisedek papsága lépett életbe. (Zsid 5,6) Így minden szolgálatunk az Úrért történik.

Az Ósz.-ben több példát is láthatunk arra, hogy Isten nagy, kiemelkedő szolgálainak is volt segítőjük. Mózesnek pl. Józsué. Illésnek Elizeus. Elizeusnak Géházi. Jeremiásnak pedig Báruk. Mind olyan személyek voltak, akik árnyékában voltak a hősöknek de lehetőségük volt arra is, hogy helyükre lépjenek. Ilyen volt Józsué és Elizeus is. Ez a folyamat megfigyelhető az Úsz.-ben is.

b, Újszövetségi jelentősége

Vannak olyan írásmagyarázók, akik a diakónusi szolgálatot vélik felismerni ebben a kifejezésben és szolgálatban. Ennek az mond ellene, hogy a diakónusi elnevezést a Biblia következetesen a görög eredetivel adja vissza és új kifejezést nem alkalmaz rájuk nézve.

Ellenben az eredetileg felszolgálást, kiszolgálást jelentő *diakonosz* kifejezést legtöbbször szolgál, szolgáló kifejezéssel adják vissza. Másfelől a diakónusi munka gyakorlatilag csak a gyülekezetben és gyülekezeti keretek között működik, a gyámolítás szolgálata viszont nem csak a gyülekezetben, hanem a gyülekezeten kívül is megnyilvánul. Azt is lehetne mondani, hogy leginkább gyülekezeti területen kívül lehet vele találkozni az egyház kezdeti időszakában.

Az első időszakban a korabeli feljegyzések és a Biblia szerint, azok voltak ebben a szolgálatban, akik az apostolokat, evangélistákat elkísérték és segítették a szolgálatukat. Az apostolok csoportokban végezték a szolgálataikat és az ilyen apostoli csoportoknak voltak a tagja a gyámolok is! Valamikor szállást kellett intézni, vagy ételmezt venni.

Beszerezni bizonyos dolgokat, a bemelegítésben segíteni, termet berendezni, kibérelni... stb. Elvégeztek minden olyan munkát, amelyek elvették volna az apostolok idejét a fontosabb dolgoktól.

Már az első diakónusok kiválasztásának is az volt a legfőbb oka, hogy az apostoli szolgálat két pillére recsegett a sok tennivaló miatt. Szinte mindent ők végeztek és az imára valamint a prédikálásra nem mindig maradt idejük.(ApCsel 6,4) Le kellett venni az apostolok válláról a fontos, de nem a szolgálatukhoz tartozó terheket.

Nem biztos, hogy egy lelkipásztornak kellene a termet berendeznie a vendégeket fogadnia és elkészíteni a szendvicseket az alkalom előtt! Hasznosabb volna mindenki számára, ha ezt az egy órát imában az Isten jelenlétében töltené el!

c, A szolgálat jellemzése

Később a gyülekezeten kívül is amikor megindult a misszió és a gyülekezetek plántálása szükség volt olyan személyekre, akik az apostoli szolgálat alapfeltételeit biztosították. Már az első missziós útjukon Pál és Barnabás magukkal viszik Márkot, hogy segítségük legyen nekik a szolgálatban. Igaz ő hamar visszafordul, mert a ciprusi események valószínűleg elvették a kedvét a szolgálattól. Márk azonban megtér ebből a hozzáállásból és Pál is úgy említi őt, mint aki hasznos a vele való szolgálatban.(2Tim 4,11) Később, már jóval több személlyel végzik az apostoli szolgálatot. Valamikor a 10-20 főt is elérte, sőt meg is haladta!

A gyámolok, szó szerint a kezük alá dolgoztak. A szolgálatok nem előtérben lévő része az ő feladatuk. Igazi háttérmunkát végeznek. Pontos ismeretük van a munkájukról és tudták, mikor mit kell tenni. Azért értékesek Isten szolgálatában, mert nélkülük csak akadoznának a dolgok. Hiányuk hamar kitűnik, amikor szükség lenne rájuk. Nem egyszer hallottam idősebb testvérekről bizonyágtételeket, hogy olyan csendesek visszahúzódóak voltak. Szinte senki sem vette észre mit is tettek éveken, évtizedeken át nagy hűséggel. Amikor azonban az Úrhoz költöztek, olyan szellemi őrnt hagytak maguk után, ami sokakat megdöbbenített! Nem volt talán olyan tisztaság az imaházban, kevesebb élő bizonyágtétel hangzik ezentúl el, nincs akit megkérhetnénk arra amit mindig is csinált.

Már nem tudunk növekedni az imádságai és imaélete által. Hiányzik. A bölcsessége, szeretete és békessége. Ő maga. Nem lehet mindenki apostol, evangélista...stb. Viszont ez a szolgálat alapot adhat a szolgálatban való növekedésre és előrelépésre. Timótheusból pl. Efézus püspöke lesz, Titusból pedig a Krétai misszió vezetője. Ők sem így kezdték! Tipikus esetei ezek Jézus Krisztus kijelentésnek, hogy *aki a kevesen hű, az sokra bízatik ezután.* (Mt 25,21)

Talán onnan lehet tudni, hogy kik alkalmasak erre a szolgálatra, ha a munkájukat megvizsgáljuk. Ugyanazt a dolgot nem szokták ketten egyformán megtenni. Sok testvér képes arra, hogy pl. egy gyülekezeti termet ünnepi alkalomra feldíszítsen, de úgy, hogy az igazán jó legyen ahhoz különleges adottságú testvérek kellenek!

Önzetlen segítséget nyújtanak azoknak, akiket az Úr fontos munkára hívott el. Jó látni azt, hogy Isten nem bíz mindent egyetlen emberre, ha az Ő munkájáról van szó. Segítségre, a másik szolgálatára is szükség van. A Testben minden tagnak meg van a szerepe és jelentősége! Ez segít alázatban tartani az embert és meglátni a másokban az értéket. Egy felfuvalkodott testvér úgy állt hozzá ehhez a szolgálathoz, amikor megkérték valamire, hogy ő nem lesz más csicskája! Ő csak az Úrnak dolgozik, nem másnak! Amit Isten mond neki csak azt hajlandó megtenni! Nagyon helytelen hozzáállás ez a szolgálathoz! Ma már talán a gyülekezetet is elhagyta.

Ha az apostolok munkájából kivennénk azokat az elemeket, amelyeket a segítők, gyámolok tettek hozzá, akkor elég szegényes eredményre jutnánk. Nem egyszer egy-egy személyen az ő hozzá állásán múlhat a szolgálat eredményessége. Nem lehet úgy gondolkodni, hogy nincs rám szükség! Sokan bonyolult dolgokat képzelnek el amit meg kell tenni de ez nem mindig van így.

Pál nem egy esetben futároknak, postásoknak alkalmazta őket, hogy a gyülekezetekkel kapcsolatban maradjon, és ha kell segítsen. Sőt még a levelek írását is rábízta valakire, amikor diktálta őket! Néha pedig utána kellett vinni néhány apróságot, köpenyt és a tekerceket.(2Tim 4,13) Élete végén azonban azt látjuk, hogy Lukács kivételével nincs mellette senki.(2Tim 4,11)

d, Napjainkban

Ma már természetesen kibővült a lehetőségeik köre és szélesebb szolgálati területet fognak át! Sok gyülekezet pedig szenved attól, hogy nincs emberük a szolgálatra! Nem arról van szó, hogy kevesen vannak, hanem arról, hogy nem tudják az embereket bevonni a szolgálatokba!

Még pénzük is lenne finanszírozni az Úr munkáját! Ellenben nincs, akit támogassanak. Kényelmesebb bent ülni a padokban, mint arrébb tenni azt valahol! Ilyen helyen a minőségi és mennyiségi fogyás nyilvánvalóvá válik és még a problémával való szembenézésük is őszintétlen lesz. Motivációra, határozott vezetésre és Istentől jövő látásra van szükség, hogy ebből a helyzetből Isten kibillentse a gyülekezetet és tagjait. Különösen olyan helyen ahol a külső szolgálat idegenül, vagy legalábbis gyanúsán hangzik! (Hasznos lehet az is, ha először ők maguk hívnak meg olyan testvéreket szolgálni, akik segítenek nekik a kezdeti lépésekben). Azért adakozunk, vagy fizetünk az egyháznak, hogy végezzék az Úr munkáját, akik főállásban vannak, mondják. Rossz a gondolkodásmód. Ugyanis nem másról van szó, mint arról, hogy mindenkinek felelőssége és kötelessége az elvesztettek megmentésén munkálkodni. Kinek így kinek úgy.

Ha azon jár egy keresztény esze, hogy hogyan is tudna engem az Úr használni, az készüljön fel, lesz is lehetősége rá. A kereszténység nemcsak templomokba, imaházakba való! Jézus Krisztus arról beszélt, hogy el kell menni, nem pedig várni, míg valaki arra jár és bejön! Amikor az apostolok berendezkedtek Jeruzsálemben és a misszióparancsot jegelték, akkor üldözés támadt és mégiscsak elmentek széles e világra. Nem biztos, hogy egy gyülekezetnek erre kellene várnia!

Változtak és változnak az evangélizációs szokások, módszerek. Egyre több gyülekezetben kívüli szolgálat van és mindenhol szükség van a segítőkre, gyámolókra! A mai technikai, anyagi, és egyéb evangélizációs hozzávalók néhol olyan mennyiségben vannak jelen, hogy teherautóval meg kamionnal járnak. Nem is ez a baj, hanem az, hogy nincs, aki a legtöbb helyen segítsen kipakolni belőle. Mobilszínpad, sátor, hangszer... stb.

Óriási fejlődés ez ahhoz képest, hogy az apostolok még két ruhát sem vihettek magukkal! Nem tudod mire hívott el az Úr? Állj be valamilyen szolgálatba, ahol rád bízhatnak valamit. Ne legyél tétlen! Széket, asztalt pakolni, hívogatni, plakátot ragasztani, megteríteni, főzésben segíteni te is tudsz. Nem alantas munka ez! Moody a híres evangélista egyszer egy szállodában a vele levő fiatalok cipőjét is kipucolta reggelre mire azok felébredtek! Lehet, hogy a pásztorod gyermekeire kell vigyáznod, vagy ha autód van, idős szolgáló testvéreket kell valahova elvinned. Tedd hasznossá magad!

Emlékszem, hogy a kezdeti szolgálataim ilyenek voltak és örömmel tettem. Boldoggá tett, hogy szükség van rám! Sőt ma is megteszem, ha a helyzet úgy adódik. Nem mindig látványos, de értékes ez a karizma Isten Királyságában!

Akik ebben a szolgálatban állnak azoknak a bátorításra, támogatásra szükségük van. Könnyen érezhetik magukat alkalmatlannak és jelentéktelennek, mivel látszólag nem nagy horderejű dolgot tesznek az Úrért. Ezek a rossz érzések becsaphatják, megtéveszthetik őket és könnyen a szolgálatuk kárára mehet. A minimum, hogy megköszönjük, amit tesznek és további támogatásunkról biztosítjuk őket. A legtöbb problémát mégis az okozza általában, hogy felosszák a gyülekezetben lévő szolgálatokat értékesre és kevésbé értékesre!

A gyámolítás általában pedig ebbe az utóbbi kategóriába tartozik. Egyesek egyéb, nem behatárolható vagy megnevezhető szolgálat közé sorolja a háttérszolgálatot. Egy dolgot nem szabad szem elől tévesztenünk, hogy Krisztus testében minden szolgálat egyformán értékes a maga területén. Ha a gyülekezetben teszek valamit, legyen az takarítás, pakolás bármi az a Krisztus Testében végzett szolgálatot jelenti. Mert az Úrért teszem.

e, A kreativitás szolgálata

Sok olyan testvér van, akiknek jó kézügyességgel és művészi érzékkel rendelkezik. Számukra talán ez az a terület ahol ez a táltumok Isten Szellemének a vezetésével és bölcsességével igazán gyümölcsöző lehet!

Már az Ósz.-ben a Szent Sátor építésénél láthatjuk, hogyan készíti el Besaliel és Oholiáb az Isteni minta alapján(2 Móz 31... skk.) Biztos voltak mások is akik megtudták volna tenni, de Isten számára csak ők voltak alkalmasak mivel Isten Szellemének a hatása alá kerültek. Ilyen megszentelő és bölcs irányítás alatt ki lehet használni a tehetségeket is Isten országa számára.

Sokan jó érzékkel, festenek, írnak, szobrászkodnak, dekorálnak és azt hiszik, hogy nekik ez csak egy adottság, hobbi. Pedig lehet, hogy ezt a készségüket fel lehet használni a szolgálatok támogatásában. Jó kézügyességű testvérekre mindenhol szükség van. Engedni kell őket kibontakozni, támogatni és bevonni a gyülekezeti szolgálatokba.

Másoknak jók a műszaki, zenei érzékük. Javításhoz, hanganyagok felvételéhez, elkészítéséhez lehet őket bevonni.

f, Személyek, akik gyámolok (is) voltak

A Bibliában található néhány olyan személy, akik ezt a szolgálatot végezték. Pál a munkatárs kifejezést is használja esetükben, ami az eredeti jelentés szerint együtt munkálkodást vagy együtt dolgozást jelent! Nagy kiváltság lehetett ez számukra. Nézzünk meg néhányat.

- **Priscilla és Akvila.** Egy csodálatos életű házaspár. Pál Korinthusban ismerkedik meg velük, ahová a Rómából való elűldözésük miatt költöztek.(ApCsel 18,2) Elősegítették Pál korinthusi szolgálatát. Munkát adtak neki és befogadták őt. Megfelelő háttérrel biztosítottak számára. Ennek következtében Pál mintegy másfél éves szolgálat után egy erős gyülekezetet hagy Korinthusban. Ezután Pál Efézusba megy, ahová követik őt és letelepednek. Itt egy másik személynek nyújtanak nagy segítséget, Apollónak. Apollós komoly Biblia ismerettel rendelkező személy volt.

De voltak hiányosságai és csak a János-féle, bemelegítést ismerte. Akviláék maguk mellé veszik és tanítványozzák őt. Kezük alól egy igen eredményes tanító és igehirdető került ki, aki ezután Korinthusban végzett igen áldásos tevékenységet! Szintén Efézusban lesznek nem sokkal később Pál segítségére, amikor a 3. misszióútja során megérkezik. Otthonuk egy házi gyülekezetté alakul, amely táptalaja lesz az efézusi misszióknak. Később, valószínűleg Claudius császár halála után ismét Rómában telepednek le, és Pál amikor a rómaiakhoz írja levelét megemlékezik róluk.

Itt azt írja, hogy egy esetben saját életüket is kockára tették az apostolért.(Rm 16,4) Életük Krisztus szolgálattévőiknek a támogatására, segítségére is irányult. Ha kellett szállást, munkát adtak, tanítványoztak...stb. Otthonuk nyitva állt minden Istent kereső és szolgáló ember előtt. Ma is nagy szükség van ilyen elhívással rendelkező házaspárookra!

Timótheus. Pál egyik leghűségesebb és legodaadóbb munkatársa. Gyakorlatilag teljes életében az apostol mellett és szolgálatában találjuk. Apja görög, anyja zsidókeresztény volt. Pál a második missziói út során Líztrában maga mellé veszi és körülmetéli a szolgálat hatékonysága miatt. (ApCsel 16,1-3) Pál nem egy levelének címzésében is megtalálható a neve. Részt vett a gyülekezetek plántálásában, Efesus, Korinthus, Thessalonika...stb. Egyfajta futárszolgálatot is betöltött. Gyülekezetek és Pál között közvetített és ápolta a kapcsolatokat. Leveleket hordott és üzeneteket adott át. Nem egy esetben magát az apostolt helyettesítette és végezte a rá bízott feladatokat!

Követi Pált a római fogságba is majd Efesus püspöke lesz. Feladata igen nehéz terepen történik ahol nem csak a város szellemiségével, hanem a személyét érő kritikákkal is meg kell küzdeni! Pál két levelet ír neki, amely ma a gyülekezeti életnek, szolgálatoknak, rendtartásoknak a legfontosabb kijelentései. Munkájáról Pál mindig szeretettel és hálaadással nyilatkozik. Fiának tartotta őt és mint a lelki atya gondoskodott róla és egyengette életét. Az apostolok atyai szolgálatának legragyogóbb példája volt kettejük kapcsolata. Nagy munkabírással és elhívástudattal rendelkezett.

Lukács. A szeretett orvos. Timótheushoz hasonlóan Pál egész életében megtaláljuk őt. A második missziói út során Troásban csatlakozik Pál apostolhoz. Majd Filippiben marad a frissen plántált gyülekezet megszervezésére. Itt mintegy 5-6 évet töltött! Valószínűleg itt is praktizált a gyülekezeti szolgálatai mellett. Elkíséri Pált Jeruzsálembe majd a czézareai és római a fogságba is. Sokan Pál személyi titkárának is tartják. Levelezéseket folytatott és ő írta a róla elnevezett evangéliumot és az Apostolok Cselekedeteit. Rendkívül hűséges és odaadó szolgatársa volt Pálnak. Ezért írja róla Pál, hogy az ő munkatársa volt. (Filemon 1,24)

Lehetne még a sort folytatni: Onesimus, Titus, Filemon, Gájus, Trofimusz, Kelemen, Epafroditos... stb.

Fontos láncszemek voltak az evangélium és Isten királysága terjedésében. Nem minden van feljegyezve róluk, de a szolgálatukról Pál sokszor megemlékezik. A Filippiekhez írt levélben úgy említi őket, mint akiknek a neve az övével együtt fel van írva a mennyekben. (Fil 4,3)

Te is egyike lehetsz azoknak, akik előre viszik az Isten munkáját. Lehet, hogy névtelen hős leszel és talán senki sem fog emlékezni rád az Úron kívül, de mennyei jutalmad nem marad el. Bátorodj fel, keresd az alkalmat, kérd az Urat, ha ilyen szolgálatra van elhívásod. Ugyanazokban az áldásokban fogsz részesülni te is, akinek a szolgálatában állsz!

3, Könyörületesség (Rm 12,8)

A könyörülő kifejezés eredetiben irgalmasságot, irgalmat jelent. A kifejezés magában foglalja a segítségnyújtást, a jóságot, a kegyelmet, de a szánalmat, részvétet is. Többféle alakban fordul elő, de az alapjelentése minden esetben ugyanaz.

a, Kezdet, forrása

Forrása az Isten kegyelme, irgalma, könyörületessége. Ezért csak olyanok tudják ezt gyakorolni, akiket ténylegesen megragadott Isten kegyelme. Egy pontig világi szervezetek is tudnak irgalmasságot és könyörületet gyakorolni, de végleges megoldással csak Isten rendelkezik. Az ember teljes rehabilitációját Isteni eszközökkel lehet csak megoldani. Ebben segít ez a karizma is. Akik megtapasztalták átértékelték azt a könyörületet, amit Jézus Krisztusban kaptak azoknak is kell ezt megosztani másokkal. Egy jellemző ige:

Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, a ki az ő nagy irgalmassága szerint újonnan szült minket élő reménységre Jézus Krisztusnak a halálból való feltámadása által. (1Pét 1,3)

A teljes váltságnak az alapja az Isten irgalmasságán, könyörületén alapul! Semmi érdemet nem lehet felmutatnia az embernek, hogy Isten ezért vagy azért kegyelmezett volna meg neki. Nem. Isten irgalmassága és kegyelme a Legdrágábbnak az életébe került.

Figyeljük meg jól, Jézus Krisztusnak a feltámadása biztosítja számunkra az újjászületést és az élő reménységet. Jézus Krisztus halála és feltámadása nélkül nincs üdvösség, nincs kegyelem! A mi igazságunk olyan, mint a megfertőztetett ruha, írja az Ósz.-i evangélistának tartott Ézsaiás próféta. (Esa 64,5)

Aki már átélte bűnei bocsánatát és az Isten szeretetének erejét megtapasztalta, az más emberré lett. Olyan erkölcsi-szellemi tőkével rendelkezik, amely képessé teszi arra, hogy másokon is segítsen. A legnagyobb és leginkább követendő példa nem is lehet számára más, mint a Mestere Jézus Krisztus.

b, A Mester

Jézus Krisztus élete, tanításai és cselekedetei radikálisan eltértek a korának vallási vezetőihez képest. Ő az elveszettekért jött. Akiken könyörülni kellett. Irgalmassága és szeretete teljesen lenyűgözte és megdöbbenettette az embereket.

Tanítványa volt pl. Máté a vámszedő, akivel ezért hithű zsidók még szóba sem álltak. Bűnös embernek tartották és megvetették őt. Jézus Krisztus azonban nem! Paráználkával is beszélt, ami a leginkább felbőszítette ellenségeit. Azokkal az emberekkel törődött, akik mások szemében megvetés és utálat tárgyai voltak. Mélyen megindította Őt az a szenvedés és testi-lelki nyomorúság, amelyet a választott nép körében látott.

Pásztor nélküli juhoknak látta őket. (Mt 9,36) Elgyötörtek, szétszórtak reménytelenek voltak. Jézus Krisztus feléjük való szolgálata új perspektívával töltötte be az életüket. Szeretetet, elfogadást és ami a legfontosabb megtérésük esetén bűnbocsánatot és örök életet kaptak. Közömbös ezért senki sem lehetett őt látva. Gyakorlati módon mutatta be, hogy Ábrahám, Izsák, Jákób Istene és Atyja a szeretet Istene. Nem személyválogató.

A Messiás eljövetele az irgalom eljövetele is volt egyben. Ézsaiás arról ír, hogy a Messiás nem törli el a megrepedt nádat és a pislogó gyertyabelet, nem oltja ki. (Ézs 42,3) A tékozló fiú példázatában pedig Isten szívének a legmélyébe pillanthatunk bele. Bármennyire is messzire vagyunk tőle Ő, visszavár.

Lehet, hogy a vályú mellől, de visszavár! A Lukács evangéliumában Jézus így jellemzi az Atyát, miközben tanítja az embereket

Legyetek azért irgalmasok, mint a ti Atyátok is irgalmas. (Lk 6,33)

Vagyis azt az irgalmat közvetítsetek az emberek felé amilyet ti is kaptatok. Az Atya irgalmas. Nem akarja az emberek halálát, kárhozátát. Ezért küldte el a Fiát is. Jézus Krisztus még a kereszten is megbocsátott és irgalmat gyakorolt a korábban még őt szidalmazó latron!

Kegyelemért könyörgött az Őt keresztre feszítőkért és gúnyolódókért is. Ez motiváljon mindenkit, akit Isten a könyörületesség karizmájával áldott meg. Jézus Krisztus szívével kell érezni ahhoz, hogy ennek az ajándéknak a hatékonysága a legmagasabb „fordulatszám” pörögjön!

c, Jellemzői

- Vidámsággal, örömmel végrehajtott szolgálat

A könyörülőnek ez az alapállapota. (Rm 12,8) Pál a következőket írja a római levélben:

Mert az Isten országa nem evés, nem ivás, hanem igazság, békesség és Szent Lélek által való öröm. Mert a ki ezekben szolgál a Krisztusnak, kedves Istennek, és az emberek előtt megpróbált. (Rm 14,17-18)

Az örömmel végzett szolgálat az Isten Királyságát mutatja be! Figyeljük meg jól az Igét! Aki igazságban, békességben és örömben szolgál az kedves Istennek és az emberek is hitelesnek fogadják el! A szomorú, komor arcú kereszténység biztos, hogy nem az Isten Királyságát hitelesíti. Nem egy helyen az öröm és vidámság még bűnnek is számít!

Minél komorabb és szigorúbb valaki annál jobb és érettebb keresztény, gondolják! Pedig pont igeellenes álláspontokra helyezkednek ezzel a viselkedéssel! Jézus Krisztus egyébként ezt temetőcsősi állapotnak tartja, amit a farizeusok életében jól tetten lehet érni. (Mt 23,29) Őrizni a csendet, a nyugalmat. Még ki is lehet cicomázni. Nem az élet, hanem a halál képviselőjében járnak! Borzalmas és szánalmas állapot az, amikor valaki megfosztja magát attól, hogy az Isten öröme betöltse őt és így szolgáljon mások felé!

A legjobb vonzerőt a Szent Szellem általi öröm képviseli. Az emberek megérik és vonzza őket ez a jelenlét. Talán nem véletlen, hogy Jézus Krisztus is az öröm; (szó szerint: ujjongás!) olajával lett felkenve. (Zsid 1,9)

Már Jézus Krisztus is megmondta, hogy azok a boldogok, akik irgalmasak. (Mt 5,7) Nemcsak azért mert ők is részesednek belőle, hanem azért is, mert ez teljessé, boldoggá teszi az életet. Sok ember azért küzd depresszióval, szorongással, fóbiákkal, mert nem tud irgalmazni, megkönyörülni a másikon. Pedig ha megtanulnának elengedni, akkor átélhetnék azt, amiről Jézus Krisztus beszélt.

Pál arról ír, hogy ez egy örömmel végzett szolgálat. De hogy lehet a sok nyomorúságot látva vidámnak lenni? Hogyan lehet úgy szolgálni örömmel, amikor szembesülni kell az emberek bajaival, nyomorával? Amire Pál gondolt az a hozzáállás. Nem leterheli, hanem inspirálja a másik állapota. Az örömmel végzett irgalmasság segít abban, hogy embertársainkat úgy lássuk, ahogy az Isten látja. Nem a hibákra, gyengeségekre tekint, hanem arra, hogy mi tehetne azért, hogy abból az állapotból kimentse, vagy könnyítsen a helyzetén. A könyörületességben szolgálók rendkívül érzékenyek, empátikusak és szinte alig várják, hogy valakinek segítséget nyújtsanak.

A könyörülettel teljes ember észreveszi azokat, akik irgalomra szorulnak. Sokszor egy pillantásból, mozdulatból vagy szóból is ért. Képes átérezni a másik szükségét, nyomorát, nehézségeit. Mivel ez tulajdonképpen életmentő szolgálat és evangélizálás is egyben, ezért nem szomorúan, hanem vidáman teszi. Ebben a szolgálatban az öröm forrása a reménység. Hisz abban, hogy a benne elvégzett Isteni kegyelem másokon is tud segíteni.

- Területei

Elsősorban a bűnösökön végzett **mentő szeretetet** jelent ez a szolgálat. Képviselni Isten megbocsátását még akkor is, ha ártanak nekünk, vagy ha nem szeretnek és elutasítanak.

Kornya Mihállyal a legnagyobb magyar baptista parasztapostollal történt a következő. Egy este Istentiszteletről hazatérve háza padlásán furcsa zajt hallott. Mivel ott tárolták a gabonát, sejtette, hogy nem egy jószándékú ember tartózkodik ott. Felment a padlásra és egy ember tényleg ott birkózott egy nagy zsákkal, hogy a vállára tegye. Mivel nem boldogult vele, Kornya odament hozzá és segített neki a zsákot feltenni. Az ember nagyon megszégyellte magát és ott akarta hagyni a zsákot valamint elmenni, ha lehet. Kornya azonban ezt mondta neki: Vidd, el barátom biztos nagy szükséged van rá, majd megadod, ha lesz neked is! Sőt, ezután leszolt a feleségének, hogy még egy terítéket tegyen fel, mert vendég lesz a vacsoránál. Megkapta a gabonát, meg is vacsoráztatták és imádsággal engedték útjára! Ez az ember, később meg is tért.

Kornya bemutatta valóságában az Isteni kegyelmet. Nem azt kapta, amit megérdemelt volna, csendőrök, börtön, szegény, hanem megbocsátásban, szeretetben, irgalomban részesült! Szerintem nem mindenki képes ezt megtenni, többek között ezért is karizma az irgalmasság ilyen alkalmazása! Jézus Krisztus ezt mondja a Hegyi beszédben:

Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmasságot nyernek. (Mt 5,7)

Aki így cselekszik, az szintén számíthat az Isten irgalmasságára. A farizeusok többek között ebben mondtak csődöt. A Máté 23.-ban a 23. versben Jézus elítéli a külső rituálét és felhívja a figyelmet, hogy a lényegét hagyták ki az istentiszteletükből. Lefizették az Istent a többlet tizeddel, de nem voltak irgalmasok! A szívüket ezért nem járta át az Isten szeretete. Pedig Jézus Krisztus előzőleg már kijelentette nekik a földre jövele egyik célját:

Elmenvén pedig tanuljátok meg, mi az: Irgalmasságot akarok és nem áldozatot. Mert nem az igazakat hivogatni jöttem, hanem a bűnösöket a megtérésre. (Mt 9,13)

Ennek a hívó szónak és kegyelemnek fordítottak hátat és váltak Krisztus ellenségeivé. Nekünk azonban ne ilyen legyen a szívünk!

Másrészt **utána megy az eltévelyedetteknek**, a lelki betegeknek, segít a sebeket bekötözni, meggyógyítani. Fizikális szükségletek betöltése is szerepelhet benne. Nem csak egy érzésről, hanem gyakorlatban megnyilvánuló szeretetről van szó!

Nem okoz gondot neki a körülmények hatása, szerető szíve van, Tisztában van az emberek gyarlóságával, elesettségével. Lelkigondozói szolgálatnak is, tűnik ez a karizma, ill. a pásztori szolgálatra jellemző vonásokkal is, bír.

Olyan testvéréről van szó, aki szívesen meghallgat másokat. Akinek bátran kiöntheti az ember a szívét. Nem kell attól tartani, hogy kifecsegi más nyomorúságát, bűneit. Netalán a későbbiekben visszaél a hallottakkal. Jó a társaságában lenni. Én is tapasztaltam már egy-egy nehéz helyzet után, amikor valakinek elmondtam problémáimat elég volt egy bátorító szó vagy Ige és helyreálltam.

Mások is lehet, hogy el tudták volna mondani ugyanazt, de ahogy a könyörülők teszik, az más. Nem az ember, Isten szól általuk. A kettőt össze sem lehet hasonlítani.

Segítséget tudnak nyújtani betegség, vagy gyász esetén. Ott találjuk őket a betegágyak mellett, vagy az árvák között! Ők nem olyan nyomorúságos vigasztalók, mint Jób barátai! A kereszténység kezdetén nem voltak még állami intézmények ahol pl. idős elhagyatott embereket ápoltak volna. Ezt a munkát a gyülekezet is felvállalta a tagjai felé amennyire erejükből tellett. Később a kívülállók felé való ilyen irányú szolgálatnak óriási bizonyoságtévő ereje volt. Hasonló szolgálatot tesznek ma is pl. az apácák a kórházakban és olyan területeken ahova a legtöbb ember, be sem tenné a lábát a fertőzések és betegségek miatt. A sok lelki és testi nyomorúsággal való mindennapos szembesülés pedig emberfeletti kitartást, türelmet és szeretetet igényel.

A mai korban a különböző szeretetszolgálatok által lehet még, elég jól megvalósítani a könyörületességet. Nem egy olyan bizonyoságot tudok a harmadik világból, amikor a keresztény segélyszervezetek segítséget nyújtottak számukra és ezzel a szívüket Jézus Krisztus felé fordították és megtérhettek. A fizikális szükséglet betöltésén túl jóval többet kaptak. Magát az Életet.

Nem egy esetben eltévelyedett, bűnbe rekedt testvéreknek kell megmutatni a kivezető utat. Júdás a következőket írja levelében:

És könyörüljetek némelyeken, megkülönböztetvén őket. Másokat pedig retentéssel mentsetek meg, kiragadva őket a tűzből, és utálva még a ruhát is, a melyet a test beszennyezett. (Júd 22-23)

Júdás levele egyike az Újszövetség legrövidebb írásainak. Mégis olyan sok dologról ír amelyeket érdemes meg szívlelni.

Amikor a könyörületről ír akkor előzőleg azt írja, hogy várjuk Jézus Krisztus irgalmasságát az örök életre.(21.v.) Az irgalmasság és a könyörüljtek kifejezés az eredetiben ugyanaz a szó. Más szavakkal Júdás arra bátorít, hogy miközben várjuk Krisztus irgalmát addig mi is, tevékenyen gyakoroljuk azt!

Vannak, azonban bizonytalan esetek is, amikor nem lehet eldönteni, hogy kell-e segíteni vagy nem. Valós-e a probléma vagy nem? Ezért mondja Júdás, hogy a könyörület csak némelyeket érint. A megkülönböztetés szó ugyanaz, mint amit a szellemek megítélésének az ajándékára használ a Biblia! Vagyis el kell dönteni, hogy az a személy könyörületre szorul-e vagy sem. Aki pl. már többször visszautasította a segítséget annál nem kell erőltetni a dolgot. Várni kell, míg Isten megpuhítja és megtöri a szívét. Pál arról ír hogy aki az apostoli szónak nem engedelmeskedik azzal szóba sem kell állni.(2Th 3,14-15) Itt a kapcsolatot megszakítása arra hívja fel a figyelmét a testvérnek, hogy rendeznivalója van az Úrral!

Ilyen esetben a mérlegelés eredménye, hogy addig nem lehet rajta segíteni, amíg nem adja fel a rossz és hamis gondolkodásmódját! Pál természetes hozzáteszi, hogy ettől még nem válik ellenséggé a gyülekezet számára! A második eset már sokkal súlyosabb állapotról beszél, amikor a bűn már nem csak engedetlenségben, hanem erkölcstelenségben, tisztátalan életvitelben jelentkezik! Bármilyen is vitte el az Isten útjáról az embert, radikális módon kell a megmentését segíteni! Itt már rettegve kell menteni az embert! Nehémiás is megtépett néhány személyt, hogy eltérítse az istentelen életviteltől! Pál is megkérdezte a Korinthusiakat, hogy vesszővel vagy kedvesebb módon érkezzon meg hozzájuk! Az Úr vesszője és botja vigasztalást jelent és kegyelmet!

A tűzből való kiragadás az ítéletre utal! A ruhája is tisztátalanná vált azt jelenti, hogy teljes életét uralma alá vette a bűn. Átjárta mindenét. A bibliai szimbólumrendszerben a ruha az életet vagy az életvitelt is jelenti! Vagyis nem csak belülről pusztít a bűn, hanem látható módon is megjelenik. Erről szól egy történet a Bibliában a fogság utáni időből.

Lehet, hogy Júdás is erre akart utalni, hiszen korábban már több Ószövetségi történetről megemlékezik. Jósua főpapot is tiszta ruhába kellett öltöztetni miután a tűzből kiragadott üszökként állt Jahve előtt és vádolta a sátán.(Zak 3,1-5) Szennyesen, mocskosan megjelenik és Isten ezt a tűzből kiragadott, tehát az ítéletet, átélő főpapot megtisztítja, és tiszta ruhába öltözteti. A régi helyett újat kapott!

Erről beszél Júdás is. Nem szabad az ember bűnével semmilyen kapcsolatot létrehozni! Undorodni kell a bűntől. Pál szintén erre figyelmeztet, amikor a Galatáknak arról ír, hogy a megtévedt testvért szellemi emberek állítsák helyre. Közben pedig ügyeljenek arra, hogy maguk is ne hogy abba a bűnbe essenek.(Gal 6,1-2)

Nem veszélytelen tehát az irgalmasság és könyörületesség szolgálata. Vigyázni kell, hogy tisztán és fedhetetlenül végezzük a szolgálatot. Kerülni kell minden olyan szituációt és helyzetet, ami csapda lehet. Természetesen nem paranoiás módon, hanem bölcsen. Miután a helyreállítás megtörténik, Isten tiszta ruhába öltözteti és a szennyes ruhát eltünteti, erre nincs emlékezés! A mennyei konfekcióban nincsen helye a koszos mosatlan ruháknak! A Jelenések könyvében azt olvassuk, hogy a győztesek fehér ruhában lesznek, de csak azok, akik nem fertőztették meg magukat!

Felhasznált és ajánlott irodalom

- Biblia- Károly, MBT, Csia -féle fordítás valamint ógörög nyelvű szövegek
Derek Prince – Az Egyház Építése (Autonóm Gyülekezet Bp., 1999)
Reinhard Bonnke – A Szellem erejével (Hit Gyülekezete Jubileumi Kommentár (Kálvin János Kiadó, Bp. 1998.)
Keresztyén Bibliai Lexikon (Kálvin János Kiadó, Bp. 1993.)
Herbert Haag: Bibliai Lexikon. (Apostoli Szentszék Könyvkiadója, Budapest, 1989.)
Derek Prince- A kereszténység hat alaptanítása (Hit Gyülekezete, Bp., 1997)
Charles C. Ryrie – Teológiai alapismeretek (KIA, Bp., 1996.)
C. Argetsinger – Az Újszövetség legfontosabb fogalmai (Evangéliumi Kiadó 1995)
Stanley M. Horton – Mit mond a Biblia a Szent Szellemről (Evangéliumi Pümkösi Közösség, Bp., 2004.)
C. C. Ryrie – Teológiai alapismeretek (KIA, Bp., 1996)
Billy Graham – A SzentLélek (Magyarországi Baptista Egyház Bp., 1989)
C. I. Scofield D. D – Magyarázó jegyzetek a Bibliához (Evangéliumi Kiadó Bp., 1993)
Hans Legiehn – Ez a győzelem a mi hitünk (Evangéliumi Kiadó, Bp., 1988)
Phillip Keller – A 23. Zsoltár (Evangéliumi Kiadó, Bp., 1990)

adakozás

csodatévő erők

hit

könyörület

Apostol

Próféta

kormányzás

előljáróság

szellemek megítélése

Evangelista

gyámolítás

tudomány beszéde

Pásztor

Tanító

bölcsesség beszéde

gyógyítás

intés

nyelveken szólás

nyelveken szólás magyarázata

A Szent Lélek helyett a biblikusabb és az eredeti szöveggel megegyező Szent Szellem kifejezést használtam. Ez alól csak az idézet igeversek kivételek.

A Bibliai igeversek elsősorban a Károly fordítás alapján lettek idézve.

Kézirat
2011

TARTALOMJEGYZÉK

V. rész Szolgálati ajándékok

A, Szolgálati ajándékok és a karizmák.....	4
B, Apostoli szolgálat.....	7
C, Prófétai szolgálat.....	21
D, Evangélista.....	32
E, Pásztori szolgálat.....	45
F, Tanítói szolgálat.....	55
Befejezés: Hogyan tovább?.....	69
Összefoglaló ábra.....	70
Felhasznált és ajánlott irodalom.....	71

A, Szolgálati ajándékok és a karizmák

Ezokáért mondja az [Írás]: Fölmenvén a magasságba foglyokat vitt fogva, és adott ajándékokat az embereknek. (Az pedig, hogy fölment, mit jelentene más, mint hogy előbb le is szállott a föld alsóbb részeire? Aki leszállott vala, ugyanaz, aki fel is ment, feljebb minden egeknél, hogy mindeneket betöltsön.) És Ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétácul, némelyeket evangélistácul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítócul. (Ef 4,8-11)

A szolgálati ajándékok több mindenben is különböznek a karizmáktól. A karizmák forrása a Szent Szellem, míg a szolgálati ajándékokban Krisztus önmagát adja vissza az Eklézsiának és a világnak! A szolgálati ajándékok esetében a hangsúly a személyeken van a karizmáknál a megnyilvánulásokon. A szolgálati ajándék Krisztus Teste egészének adatik, tehát az egész kereszténységnek, míg a karizmák a legtöbb esetben egy helyi gyülekezetre korlátozódnak. Karizmával Isten minden gyermeke rendelkezik – legalább egygyel - de szolgálati ajándékkal, jóval kevesebben.

A szolgálati ajándékot kapott keresztényekben Krisztusnak kell kiabrázolódnia. Azt kell tenniük amit, a Mester tett. Maga helyett küldte őket, hogy bennük megsokszorozódva visszaadja szolgálatát. Ezek a személyek Krisztus foglyai, aki rendelkezik felettük, irányítja őket és áldássá teszi őket a gyülekezetek számára. Krisztus foglyaként életük, akaratuk, szolgálatuk az Ő kezében van. Nem rendelkeznek önmagukkal. Tökéletes függőségben kell lenniük az Úrral!

Jellemző, hogy a nap huszonnégy órájában bevethetőek és mindig Krisztus rendelkezésére állnak. Egy próféta, ha kell több napot is az Úr jelenlétében tud tölteni. Az apostol nem nyugszik, amíg egy problémás helyen nincs megoldás. Az evangélista az elveszetteket keresi, ez úzi és hajtja. A pásztor képes nyolc-tíz órát is lelkigondozni, amikor szükség van rá minden zokszó nélkül. Egy tanítót, ha hajnalban felkeltenek, mert nem ért valaki valamit az igéből, az akkor addig mondja, míg a telefon le nem merül! Krisztus foglyaként ezt cselekszik! Erre áll be az életük, a gondolkodásuk, ez határozza meg döntéseiket és motivációikat. Ők Krisztuséi.

1, A szolgálati ajándékok mintája Jézus Krisztus

Jézus Krisztus az igazi Apostol, akit az Atya küldött, hogy megváltsa az emberiséget és lerakja egy szellemi ház alapjait, aminek sarokköve lett. (Zsid 3,1; Ef 2,20). Az Ő apostolai ehhez igazodva építkeznek.

Jézus Krisztus az igazi Próféta, aki kijelentette az Isten titkait és akaratát. (Mt 21,11)

Ő volt az a megígért Próféta, akire hallgatni kellett volna a választott népnek. (5Móz 18,15) Leleplezte korának vétkeit és megtérésre, bűnbánatra szólított fel. Ezt kell folytatnia az Ő prófétáinak is.

Jézus Krisztus az igazi Evangélista, aki az Isten királyságának örömhírét jelentette be; (Mk 1,15). Bejelentését jelekkel, csodákkal és a Szent Szellem erejével igazolta. Az Ő evangélistái is hasonlóképpen felhatalmazást kaptak az evangélium hirdetésére, amit jeleknek és csodáknak kell követniük.

Jézus Krisztus az igazi, a Jó Pásztor, aki életét adta a juhokért. (Jn 10,11). Terelte, vezette az embereket, akik el voltak hagyatva és gyötörve a vezetők hanyagsága miatt; (Mt 9,36) Táplálta és gondozta azokat, akiket az Atya rábízott. Az Ő pásztorainak is ezzel a lelkülettel és szívvel kell szolgálniuk Isten népét.

Jézus Krisztus az igazi Tanító, aki maga a testté lett Ige. Tanította az Isten királyságának titkait, felfedte az Írásokat és a róla szóló kijelentéseket. Minden szava és kijelentése Igaz és Ámen volt. A tanításban hatalom rendelkezett. Az Ő tanítóinak folytatnia kell a tanítást a gyülekezetekben, hogy az Isten ígéjének a tekintélye és tisztelete megmaradjon és ne térjenek el attól.

Ezek a személyek és szolgálatuk az Isten Gyülekezetében nélkülözhetetlenek. Hiányuk nem pótolható semmilyen tálentummal, képességgel, emberi szervezetek létrehozásával. Bármelyik szolgálat is hiányzik egy gyülekezet életéből, annak megvannak a maga következményei.

Ez nem jelenti azt, hogy minden gyülekezetben meg kell lenni mind az öt ajándéknak, mert ez nem minden esetben van így. De amelyik gyülekezet nem engedi, ezeket a szolgálati ajándékokat működni, azok nem lehetnek egészségesek.

2, A szolgálati ajándékok hármass funkciója

A szentek tökéletesbbitése céljából szolgálat munkájára, a Krisztus testének építésére. Míg eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére, érett férfiúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére. (Ef 4,12-13)

- A szentek tökéletesítése.

Amikor valaki megtér, akkor nem befejeződik valami, hanem elkezdődik az életének egy új korszaka. Elindul a lelki növekedés útján, amit elő kell segíteni. Mint ahogy egy kisgyermek sem tudja magát ellátni egy bizonyos életkorig, úgy a friss megtértek is rá vannak utalva mások gyámolítására, segítségére. A szolgálati ajándékok célja, hogy a tökéletesség felé vezessék, neveljék Őket. A földi életben ugyan a tökéletességet nem lehet elérni, de a szentséget és lelki érettséget igen. Az Isten szerinti szolgálati ajándékok nem tartják kiskorúságban az embereket, hanem támogatják segítik őket!

Sokan visszaélnék elhívásukkal és a gyülekezet növekedésével nem törődnek. Nem kellene ezeknek így lennie. Mind az öt ajándék mozgatórugója, hogy másokat minél érettebb keresztényeket neveljenek ki. Minden adottság és képesség megadatott nekik, hogy ezt meg is cselekedjék.

- A szolgálat munkájára.

Minden embert, aki megváltásban részesült annak ki kell venni a részét az Úr munkájában. Felkészülés és tanulás nélkül ez nem, vagy alig fog menni. A szolgálati ajándékoknak az is a célja, hogy a szenteket erre megtanítsa és kiképezze, felkészítse. Segítenek felismerni a kegyelmi vagy szolgálati ajándékot. Lehetőséget adnak a szolgálatra. Bevonják őket szolgálati területük segítésébe és támogatásába. Külön-külön szerepe van ebben a tanítónak és evangélistáknak. Megint más területen fog segíteni a pásztorlás és a próféta. Nincs olyan szolgálati terület és szolgálati elhívás, amelynek támogatásában ne tudnának segítséget nyújtani. Nem lehet megelégedni a padokban ülő kereszténységgel. A világnak szüksége van ránk! A szolgálati ajándékok saját személyes példájukkal is elősegíthetik egy gyülekezetben az egészséges gondolkodásmódot a szolgálattal kapcsolatban. A fogyasztói kereszténység kiszolgálókra vár. Na ez az, amit nem szabad a szolgálati ajándékoknak támogatniuk és elősegíteniük. Istennek szolgálókra és szolgáló szívű emberekre van szükség.

- A Test építése.

Ha a szentek növekednek a kegyelemben és még szolgálnak is akkor nem lesz nehéz a harmadik lépcsőfokra lépni a Krisztus Testének építésére. A Test építése közös feladat, mert a szolgálati ajándékok mindent nem tehetnek meg. A karizmáknak is ez a céljuk. (1Kor 12 fej.) Mindenkire szükség van de a felelősség nem egyforma. A gyülekezet feje Krisztus, hozzá kell felnőni. Ez érettséggel és szellemi nagykorúsággal jár együtt.

A szolgálati ajándékok hiányában a Test nem képes növekedni. A középkorban, amikor kevesen voltak az élő hitű emberek, az egyház a kiskorúság állapotában volt. A reformáció kibillentette ebből az állapotból és elindította a növekedés útján. Ma pedig azt látjuk, hogy kezdenek felállni az Istentől rendelt szolgálati ajándékok, akiket évszázadokig nélkülözniük kellett Isten népének. Mert az nem volt apostoli szolgálat, hogy a pogány isteneket egy távoli szigeten behelyettesítsük szentjeinkkel. Az nem volt prófétai szolgálat, amikor az ellenszegülőket üldözték és máglyára küldték. Az nem volt evangélizálás, hogy több ezer embert átúsztatunk a Tiberisen és akkor, keresztényekké válnak.

Az sem volt pásztorkodás, hogy a papot nem ismerik a nyáj tagjai, de őket sem ismerik a papok. Végül tanításnak sem nevezhető az amikor latin és idegen nyelven szól Isten ígéje és még a Biblia olvasása is károsnak sőt halálos bűnnek számított. Isten helyreállítása azonban nagyszerűen működik. A gyülekezetek felelőssége abban van, hogy ismerjék fel a tagokban, kik azok, akik elhívást kaptak és rendeljék ki őket. Avassák fel és bocsássák a szolgálat munkájára. Antiochia a két legnagyobb emberét adta a nemzeteknek. Ne tartsunk vissza senkit! A Test építését viszont csak azok tudják végezni, akik maguk is a Test tagjai!

B, Apostoli szolgálat

1, Az apostol szó jelentése

Kiküldött, elküldött személy, akit megbízója hatalommal ruház fel valamilyen konkrét feladat elvégzésére. A görög szó az *apostolosz* pontos visszaadása az arám *sáliach* szónak. Ezzel a szóval azt az embert nevezték, aki teljhatalommal rendelkezik megbízását tekintve. Az Úsz-ben két értelmezése van. Egyfelől jelent gyülekezeti küldötteket, akik a közösség nevében járnak el, pl: adományt visznek, fontos üzeneteket adnak át, levelet visznek... stb. (2Kor 8,23; ApCsel 15,27; Fil 2,25) Másfelől pedig jelenti Jézus Krisztus követőit, küldötteit akiket ő választ ki és hív el arra a munkára, amelyet tulajdonképpen apostoli szolgálatnak ismerünk.

2, Apostolok az Úsz-ben

Huszonegy apostolt lehet megszámolni, akiket név szerint is említ a Biblia.

- Jézus Kr. Ő a tökéletes példája az apostoli szolgálatnak.(Zsid 3,1)
- Az ún. 12, Júdás helyett Mátyás lesz a 12. (Mát 10,2, ApCsel 1,25-26) Sokan Pált tartják a 12.-nek de ő ettől eltérően gondolkodik.(1Kor 15,5-9)
- Pál és Barnabás (ApCsel 14.14)
- Andronikusz és Junia (Rm 16,7)
- Silvánus és Timóteus (1Th 1,1, 2,6)
- Jakab Jézus Kr. testvére (Gal 1,19)

Ezenkívül többen az apostolok közé sorolják Apollózt és Titust is.(1Kor 4,9; 2Kor 8,23) Ez legalább 21 személy, tehát téves az a megállapítás, hogy az apostolság Pál apostollal valamint az első század végeztével befejeződött. Az igaz, hogy a tizenkettő minden tekintetben más kategóriát képvisel abban az értelemben, hogy a mennyei Jeruzsálem alapjain is ők lesznek felírva.(Jel 21,14) Őket Krisztus még a földi életében elhívta, kirendelte és felhatalmazta. A többi apostolt már a megdicsőült Jézus Krisztus adja vissza népének és az elveszett emberiségnek. Amíg a mindenkori keresztények el nem érik a nagykorúságot addig erre a szolgálati ajándékokra is szükség van.(Ef 4,13). Az ige a jövő időt használja, és nem utal végleges befejezett állapotra!

3, Elhívásuk, kirendelésük

a, Az elhívás minden esetben az Atya Istentől érkezik.

Az elhívásuk arról szól, hogy Fiának, Jézus Krisztusnak az apostolai legyenek.(Rm 1,1,5; 1Kor 1,1; 1 Pt 1,1...stb.) Mielőtt a kirendelésük megtörténne a gyülekezet által, előzőleg már elhívást kapnak Istentől, ezt láthatjuk Barnabás és Saulus életében is. A Biblia szerint önhatalmúlag senki sem mondhatja magáról, hogy apostol, csak ha Isten erre elhívta és szolgálatba állították.

Az elhívással minden esetben együtt jár az Istentől kapott hatalom is.(2 Kor 10,8) Az apostoli szolgálat minden esetben az első helyen áll az ajándékok között.(1Kor 12,28; Ef 4,11) Ez azt is mutatja milyen, nagy szerepük van az apostoloknak, és hogy miért vágnak sokan rossz motivációval erre a rendkívüli szolgálatra.

b, Kirendelésük gyülekezeti vezetők által történnek.

A vezetőség szerepe és felelőssége a felismerésben valamint a kirendelésben mutatkozik meg. Későbbiekben pedig az elszámoltathatóságban.

A legjobb példa erre az ApCsel 13,1-4-ben található:

Valának pedig Antióchiában az ott levő gyülekezetben némely próféták és tanítók: Barnabás és Simeon, ki hivattatik vala Nigernek, és a Czirénei Luczius és Manaen, ki Heródesssel, a negyedes fejedelemmel együtt neveltetett vala, és Saulus. Mikor azért azok szolgálának az Úrnak és böjtölének, monda a Szent Lélek: Válasszatok el nékem Barnabást és Saulust a munkára, a melyre én őket elhívtam. Akkor, miután böjtöltek és imádkoztak, és kezeiket reájok vetették, elbocsáták őket. Ők annakokáért, miután kibocsáttattak a Szent Lélektől, lemenének Szeleucziába; és onnét elevezének Cziprusba. (ApCsel 13,1-4)

A következő alapelvek figyelhetőek meg. Barnabás és Saulus itt úgy jelennek meg még három testvérrel, mint próféta és/vagy tanító, tehát még nem apostoloknak hívják őket.(ApCsel 11,25-26) A tizenkét apostolt is először tanítványoknak írja az ige és miután Jézus Krisztus kiküldi őket, utána kapják az apostol megnevezést.(Lk 6,13)

Az antiochiai gyülekezeti vezetők, szolgálók, ima és böjtélete nagyon erőteljes volt. Rendkívül fontos eleme Isten akaratának a megismerésére ez a fajta rendszeres, odaszánt böjt és imaélet. Ennek eredménye lett - nem tudni mennyi idő után - a Szent Szellem kijelentése, amely valószínűleg prófétálás, tudomány beszéde vagy esetleg nyelveken szólás útján történt. Nem tudjuk!

A Szent Szellem különleges vezetésére mindig készen kell lenni. Nem szabad sablonos, általános gondolkodásmóddal Isten Szellemének a munkáját bekorlátozni. Az, hogy milyen úton jelenti ki Isten akaratát egy helyzetben nyugodtan rábízhatjuk. A mi dolgunk a nyitott szem, a halló fül és az engedelmes szív. Ezenkívül megfigyelhető, hogy akik vártak Isten vezetésre azok szolgálatban voltak! Nem várták a sült galambot a kész dolgokat, hanem végezték az Istentől kapott feladatukat. Ha valaki elválasztja a szolgálatot a hívő élettől és az Istennel való kapcsolatától akkor ne csodálkozzon ha Isten nem is bízta meg őt semmivel.

A Szent Szellem kijelentése azonban elárul egy lényeges dolgot. A két szolgáló Barnabás és Saulus már előzőleg kijelentést kapott a Szent Szellemtől, életük ezt követő időszakáról, vagyis az előttük álló feladról. Ez jól látható Saul megtérése esetén is.(ApCsel 9,15) Ők azonban megvárták, amíg ezt az elhívásukat felismerik és a rendelt időben kiküldik őket. Az elhívás név szerint történt, ami a feladatuk fontosságát jelzi. A név szerinti elhívás esetén pedig félreérthetetlen Isten Szellemének a vezetése. A görögben használt kifejezés a szentséggel rokonértelmű és azt jelenti, hogy félretenni és felkészíteni vkit. vagy vmit. egy kijelölt általában isteni feladatra.(Rm 1,1; Gal 1,15)

A kijelentés után ismét böjtöltek és imádkoztak. Minden bizonnyal további vezetést kértek a szolgálat végrehajtásának a módjához, mivel ehhez hasonló dolog addig még nem történt. A kiküldésük kézzátétel útján történt. Vagyis teljes támogatásra számíthatnak mind a vezetőség, mind a gyülekezet részéről.

Ha jól belegondolunk akkor az antiochiai gyülekezetet látszólag jelentős veszteség érte, hiszen a két legjobb testvért kellett ezután hosszabb ideig nélkülözniük. De ők nem ezt nézték. Az elveszettek fontosabbak voltak Arra gondoltam, hogyha ma egy gyülekezetben lenne két hasonló kaliberű szolgáló, mint Pál és Barnabás nemhogy nem lennének kirendelve, hanem még be is betonoznák őket, hogy el ne menjenek! Pedig a világot Isten ilyen emberekkel akarja megajándékozni. A gyülekezeteknek meg kell tanulni lemondani olyanokról, akiket Isten, hasonló szolgálatra hív el. A gyülekezetben kézzátétellel nyilvánosan is elismerték Isten kiválasztását és akaratának felismerését

A kiküldő gyülekezetnek, ezután ha lehet anyagilag, de leginkább szellemileg támogatniuk kell a kirendelt apostolokat. Folyamatos ima és böjt háttérrel kell számukra biztosítani. Az ő győzelmük, Isten győzelme, amely áldásokkal jár a gyülekezet számára is. Az Ap. Csel. 14. rész 14. versében már apostolokként jelennek meg Pálék. Azáltal lettek apostolok, hogy kiküldték őket.

A gyülekezet vezetőinek elsősorban a feladata és felelőssége annak a felismerése, hogy a Szent Szellem kit választ ki az apostoli szolgálatra a gyülekezet tagjai vagy vezetői közül. Apostol nem minden gyülekezetben terem, de ahol Isten megadja ezt az ajándékot, ott jól kell vele sáfárkodni, hogy Isten Királysága épüljön, növekedjen! Azt látom az igéből, hogy ahol ébredési gyülekezetek vannak, ott szüntelen vágy van az elveszettek elérésében és új evangéliumi gyülekezetek létrehozásába. Az ilyen gyülekezetekben minden lehetőség adott, egy apostoli ajándék kibontakozására és felismerésére.

Miután erről meggyőződtek, ki kell őket rendelni a szolgálat végzésére. A két apostol munkájának összefoglalását az ApCsel. 14, 26-27-ben olvashatjuk. Ebben azt láthatjuk, hogy a munkát elvégezték, erről bizonyosságot is tettek és üdv történeti szempontból lényeges dolog történt, a pogányok előtt az Úr kaput nyitott. A gyülekezet ezáltal szellemi ismeretekben gazdagodott, Isten kegyelmében megerősödött, és bátorítást kaptak szolgálatuk végzésére

4, Az apostolok feladatai

Az apostoli szolgálat rendkívül összetett és sokoldalú tevékenység. A biblia leírásokban és levelekben azonban jól kivehetőek a legfontosabb feladatok és szolgálati tevékenységek. Az itt felsoroltak a leginkább ismert és elterjedt apostoli megnyilvánulások a teljesség igénye nélkül.

a, Tanítás

Az Úr Jézusról nagyon sok helyen olvasható az evangéliumokban, hogy tanított. A tizenkettő is az ő tanítványa volt mielőtt kiküldte őket apostoli szolgálatra. Jézus Krisztus, mint példakép az egyedüli mércéje az apostoli szolgálatnak mivel Ő az Atya apostola volt, (Zsid 3,1)

Ezért is tartották az apostolok fontosnak a tanítás szolgálatát. Az apostoli tanítás vagy az apostolok tudománya a gyülekezetek szerves részét képezte. Jól látható, hogy ahol ez megvalósult erős, szellemi gyülekezetek jöttek létre. A jeruzsálemi első gyülekezetről is azt olvassuk, hogy az apostolok tanították őket.(ApCsel 2,42) Később már egész Jeruzsálemben ismert az apostolok tanítása.(ApCsel 5,28) Az apostoli tanítás erejét és következményeit jól jellemzi három kijelentés is az Apostolok Cselekedeteiben.

És az Isten igéje növekedék; és sokasodék nagyon a tanítványok száma Jeruzsálemben; és a papok közül is nagy sokan követék a hitet. (ApCsel 6,7)

Az Istennek igéje pedig növekedik és terjed vala, (ApCsel 12,24)

Ekképpen az Úrnak igéje erősen nevedik és hatalmat vesz vala. (ApCsel 19,20)

Mindez apostoli tanítás eredménye volt. Különösen annak fényében érdekes ez, hogy két kijelentés Jeruzsálemhez és Efészushoz köthető míg a harmadik közvetlen módon Antiochiához. Mind a három város az első századi ébredés kulcspontjai voltak. Nem kis szerepe volt ebben, Isten igéjének a hatása! Úgy látom az ébredés kulcsát, valahol ebben is lehet és kell keresnünk! Ez is csak azt bizonyítja, hogy Isten igéje nem tér vissza üresen hanem gyümölcsöt hoz.(Esa 55,10-11)

A tanítás Pál esetében személyes feladat és elhívás is volt. Így ír erről Timotheusnak

Amelyre nézve tétettem én hirdetővé és apostollá és pogányok tanítójává. (2Tim 1,11)

Antiochiában a két visszatért apostol Pál és Barnabás is ezért természetesen tovább folytatták tanítói szolgálatukat. Azért is tették ezt, mert apostoli kirendelésük előtt valószínűleg ebben a szolgálatban álltak.(ApCsel 13,1) További útjaikat is a tanítói szolgálat jellemezte de már külön csapatban.(ApCsel 15,39) Pál Korinthusban másfél évig maradt az Úr vezetése nyomán és tanította az Isten igéjét.(ApCsel 18,11) Efézusban is sokat tanított.(ApCsel 20,20), sőt a római fogság ideje alatt is!(ApCsel 28,31)

Az apostoli tanításnak a célja kettős, egyrészt a nem hívők számára Isten igazságait bemutatni, hogy ez által megtérjenek. A pogányoknak tanításra van szükség, mert nem volt vagy nincs igeismeretük. Másrészt a már hívők igeismeretének bővítése, és az Isten akaratának megismertetése a Biblia alapján. A tanítói szolgálat is hasonlóképpen működik csak nem apostoli tekintély áll mögötte. Az apostoli tanítás tulajdonképpen megalapozó tanítás a gyülekezetnek! Valamikor az apostoli szolgálat ezt korrigálja és állítja helyre ha valahol egy gyülekezet elcsúszott és félresiklott. A tanítói tanítás pedig főleg elmélyítése és kiterjesztése a meglévő ismereteknek.

Az apostolok és próféták lettek megbízva, tehát nem csak Pál, hogy az Isten titkait, amelyet kijelentés formájában kaptak, tanítsák és tudassák a keresztyékekkel. Ilyen pl. a Krisztus titka, a házasság titka, a hit titka... stb. Az apostolok tehát rendelkeznek a kinyilatkoztatáshoz szükséges karizmákkal is. Minden gyülekezetben szükség van a tiszta, biblikus tanításra, amelynek hiányában komoly problémák lépnek fel. Az ige szerint az apostolok segítségével a gyülekezetben tanítói szolgálat is létrejöhet azáltal, hogy felismerik és támogatják azokat, akik erre kaptak elhívást.(2Tim 2,2)

b, Gyülekezetek alapítása, alapvetés

Az apostoli szolgálatnak tulajdonképpen ez a lényege. Új gyülekezetek alapjainak lerakása, létrehozása. Jézus Krisztus apostolairól, a tizenkettőről azt olvashatjuk a Jelenések 21,14-ben, hogy ők lesznek a mennyei Jeruzsálem 12 falának alapjai. Még a mennyei város is apostoli alapon nyugszik, nem véletlen, hogy a gyülekezeteknek is apostoli alappal kell rendelkeznie.

Pál ezt a Korinthusiaknak úgy fogalmazza meg, hogy bár ő plántálta a gyülekezetet de a növekedést az Úr adta.(1Kor 3,7) Bárhol is alapoz egy apostol a növekedés kegyelme az Úré és nem az apostolé! Sokszor várni kell ugyan a növekedésre, de nem véletlen, hogy apostolság egyik jele éppen a türelem a jelek és csodák mellett.(2Kor 12,12)

Az apostolok tehát alapok, akikre gyülekezetek épülnek, ebben a munkában a próféták is fontos szerephez jutnak. A munka sokrétősége miatt, később már apostoli csoportok jönnek létre és nem csak ketten vannak mint kezdetben hanem többen. Jézus Krisztus esetében is megfigyelhető, hogy nem csak a tizenkettő van vele, hanem mások is támogatják szolgálatát.(Lk 8,1-3) Az ApCsel 20,1-6-ban, Pál társaságában több ember is van, akik kísérték őt. Kitűnő szellemi iskola mindenkinek, ha egy ilyen apostoli csoporttal lehet együtt.

Egy új gyülekezet létrejötte tehát apostoli alapozással kezdődik. Három helyen olvasható ez a munka részletesen, ezek alapján pontos képet lehet alkotni a gyülekezet megalapozásáról.(1Kor 3,9-15; Ef 2,20-22; 1Pt 2,4-9) Ezekből a következő dolgokat lehet megtudni.

- Az apostolok és a próféták az alapjai a gyülekezeteknek. A görög szó, ami az alapot jelenti a *themeliosz*, a következő helyeken szerepel többek között. 1Kor 3,10-12; Ef 2,20; Rm 15,20 és Jel 21,14
- Jézus Krisztus a sarokkő. Erre a görög szövegben egy szó van két alakban. A szó *gónia* ill *akrogóniaiosz*. Az első jelentése sarok, sarokkő, ez szerepel a Mt 21,42; Mk 12,10; Lk 20,17; ApCsel 4,11; és az 1Pt 2,7-ben, ahol minden esetben Jézus Krisztusról van szó. A Septuagintában is ez a szó szerepel a 118. zsoltár 22. versében. A Károly-féle fordításban minden esetben szegletnek, vagyis saroknak van fordítva. A szó másik alakja összesen kétszer szerepel az Úsz-ben. Az Ef 2,20-ban, ill. az 1Pt 2,6-ban szintén szegletnek van fordítva és szintén az Úr Jézusról szól. Ennek a jelentése: valaminek a legvégén lévő sarok ill. sarokkő. Eszerint Jézus Krisztus az, akihez viszonyítani kell az alapot, mint sarokkőhöz, ettől eltérni nem lehet. Többen zárókönek értelmezik Jézus Krisztus szerepét, de mivel itt alapozásról van szó, nem pedig az épület befejezéséről ezért nem hiszem, hogy ez az állítás tartható.
- Az apostolok azáltal, hogy alapok egyben teherhordozók is. Minden terhét, nehézségét viselik ennek a munkának. Nagy felelősség van a vállukon, hogy mindenben a sarokkőhöz igazodjanak. Nem arra kaptak elhívást, hogy felül legyenek és uralkodjanak, hanem arra, hogy alapul szolgáljanak a gyülekezetnek. Ez egyben szűrője is a hamis apostoloknak akik csak magamutogatásból szolgálnak és a hasznót nézik a szolgálatban. Az igazi apostolok alázatosak, óriási erő van bennük és kegyelemmel teljesek, akárcsak Mesterük! A friss megtérteket tanítványi közösséggé majd a vének megválasztásával gyülekezetté kell megszervezni. Apostoli tekintéllyel kell fellépni a sátán minden munkájával szemben.
- A személyes életünknek Jézus Krisztus az alapja, ezáltal lettünk élő kövekké, amelynek be kell illeszkednie Isten templomába. Az már a saját felelősségünk, hogy életünk Krisztusi alapjára mit és hogyan építünk. Egy gyülekezet annál erősebb, ha minél több, jó helyen lévő élő kövekből épül fel.
- A próféták szerepéről röviden csak annyit, hogy az Istentől kapott kijelentések által segítették a gyülekezet létrejöttét. Ez vonatkozott a szellemi harcra, nehézségek esetén bátorított, buzdított valamint Isten Igéjével is szolgált... stb.

Az alap letétele után az apostolok szolgálata bizonyos értelemben azon a helyen véget ér. Az Ap.Csel.-ben érdemes megfigyelni, hogy milyen hamar mennek tovább egy-egy helyről, pedig csak rövid ideig voltak ott. Az első missziói út során – amely kb. másfél két évig tartott - Ikónum kivételével Pál és Barnabás nem tartózkodtak sokáig sehol. Amikor pedig visszafele jöttek a tanítványok közül véneket választottak és ők folytatták tovább a gyülekezet építését. Alig egy-másfél éves hívők voltak mégis rájuk lett bízva a helyi gyülekezet.

Az apostolok nem féltek attól, hogy rossz döntést hoznak, imádkoztak, böjtöltek és Isten kezébe tették le a gyülekezetet hit által.(ApCsel 14,21-23) Ez persze nem azt jelenti, hogy többet nem törődtek velük, - hiszen Pál a második missziói utat direkt ezzel a céllal kezdte(ApCsel 15,36)! - hanem azt, hogy az ő munkájuk, mint a gyülekezet létrehozása befejeződött. Amikor kiderül egy helyen, hogy sok a munka vagy nehézségek lépnek fel, az apostolok több időt is ott töltenek. Korintusban kijelentést kap Pál arról, hogy az Úrnak sok népe van itt ezért még, másfél évig ott marad.(ApCsel 18,9-11)

Efézusban komoly szellemi konfliktusa támad a Diana-kultusszal és még két évet, ott tartózkodik, de nem csak ezért, hanem azért is, mert így tudta megismertetni az Ázsiai tartománnyal Jézus Igéjét.(ApCsel 19,9-10, 19,23-40, 1Kor 16,9) Így jöhetett létre számos gyülekezet Kolossétól Laodiceáig.

Az apostolok mindig új területen járnak. Pál azt írja a római gyülekezetnek, hogy ahol egy gyülekezet alapja le van rakva, ott ő már nem evangélizál.(Rm 15:20) Ott az evangélium hirdetésének a helyi gyülekezet a felelőse. A Szent Szellem vezetése több helyen is olvasható az Ap. Csel.-ben. Pál apostol, amikor az ázsiai tartományban akar munkálkodni, nem engedi a Szent Szellem, azt olvashatjuk, hogy eltiltotta, majd nem engedte őket odamenni. Viszont álomban kijelentést kap, hogy menjen Macedóniába, vagyis jöjjön át Európába.(16,6-10) Nem tevékenykedhetnek önhatalmúlag. A cél minden esetben a Szent Szellem vezetése és irányítása alatt maradni. Az is látható, hogy nem egy, hanem több gyülekezet létrehozására küldik ki őket általában.

c, Gazdasági ügyek intézése

Ezt a fajta tevékenységet is megtaláljuk az apostoloknál. Minden bizonnyal megbízhatóságuk miatt végezték ezt a szolgálatot. Személyükben garanciát láttak az adomány hiánytalan megérkezésére és igazságos felhasználására. Az sem volt utolsó szempont, hogy így még szellemi áldásokban is részesültek az apostolok részéről ott tartózkodásuk idején. Az első gyülekezet életében is jól látható, hogy az adományokkal az apostolok rendelkeztek. Akik elhozták adományaikat az apostolok lábai elé tették. Az adomány elosztása minden esetben szükség szerint történt. (ApCsel 4,32-37)

Az apostolok jól emlékeztek vissza arra, hogy Jézus Krisztus beszélt nekik arról a tényről miszerint szegények mindig lesznek velük, közöttük.(Jn 12,8)

Abban az időben a zsidó jóléti tevékenység szokásban volt. Ez minta lehetett a fiatal jeruzsálemi gyülekezetnek. Péntekenként a város szegényeiről gondoskodtak, adományokat osztottak szét. Sőt a pogányok is kaphattak egyes esetekben! Az esszéneusok tagjai is, két napi keresetüket minden hónapban a szegényeknek adták. Aki ezt nem tette meg és tudatosan hazudott javait illetően azt kizárták a közösségből.

Pál életében is többször találkozunk ezzel a szolgálattal. Először egy prófétai kijelentés során, miszerint éhínség lesz a földön az Antiochiai gyülekezet tagjai adományokat gyűjtöttek a júdeai testvéreknek. Az összegyűjtött pénzt Barnabás és Saulus viszi el és adja át a véneknek;(ApCsel 11,27-30) Bár még ekkor nem apostolok, de a gyülekezet vezetői közé tartoznak. A Galata-levélben azt olvassuk, hogy miután kölcsönös megállapodásra jutnak az apostolok a feladatukat illetően, tesznek egy fontos kitélt, a szegényekről meg kell emlékezni.(Gal 2,7-10). Az apostolok tehát fontosnak tartották a szegényebb sorban élő testvérek gondviselését. Mivel abban az időben nem volt még állami szociális ellátó rendszer, így a szegényebb testvérek különösen a júdeabeliek támogatásra szorultak. A gazdagabb görög és római városokban élő hívek adományaira többször is szükség volt.

A római levélben Pál tesz egy érdekes kijelentést miszerint:

Mert tetszett nékik, és tartoznak is vele. Mert ha a pogányok azoknak a lelki javaiban részesültek, tartoznak nékik viszont szolgálni a testiekben. (Rm 15,27)

Vagyis az apostol szerint a szellemi javakat osztó júdeaiak jogosultak a pogányok támogatására. Ugyanerről az elvről beszél, amikor az apostolokról;(1Kor 9,11) és az igei szolgálatteltevőkről;(Gal 6:6) való gondoskodás a téma. A közösségi adakozás egyik Úsz-i alapelve pedig a következő:

Mert nem úgy, hogy másoknak könnyebbségük, néktek pedig nyomorúságtok legyen, hanem egyenlőség szerint; e mostani időben a ti bőségtek pótolja amazoknak fogyatkozását; Hogy amazoknak bősége is pótolhassa a ti fogyatkozásokat, hogy így egyenlőség legyen.
(2Kor 8,13-14)

Ennek gyakorlati példája az, amikor harmadik útja során adományt visz Jeruzsálembe. Az adományt több gyülekezetből gyűjti össze. Rendeletet ad ki a galáciai, macedóniai, akháiai és a korintusi gyülekezeteknek, hogy a jeruzsálemi szenteknek gyűjtést tartsanak.(1Kor 16,1-4) Az apostol a sikeres gyűjtés után többedmagával viszi el az adományt Jeruzsálembe. A legérdekesebb az, hogy Pál rendeletet adott ki, amely kötelezte a gyülekezeteket a gyűjtésre. A görög szó, amely az 1Kor 16,1-ben rendeletként van fordítva, egyértelműen azt jelenti, hogy valaki utasítást ad ki ill. kényszerít másokra. Ezt a szót máshol is használja ebben az értelmezésben.(1Kor 7,17; 11,34; Tit 1,5) Az apostoloknak ezek szerint különleges hatáskörük van az általuk alapított gyülekezetekben. A gazdasági, anyagi ügyek intézése nagy odafigyelést igényel ezért nem mindegy, hogy kik és hogyan szolgálnak velük.

d, Kinevezés, avatás, kézrátétel

Az első ilyen eseménnyel a jeruzsálemi gyülekezetben találkozhatunk. Feszültség keletkezett ugyanis héber és görög-hellenista zsidókeresztények között. A probléma oka a görög özvegyasszonyok mellőzése a gondoskodás során.(Ap.Csel 6,1-7) Az apostolok a nagyszámú gyülekezet miatt valóban nem tudtak odafigyelni mindenre, ezért megkérik a gyülekezetet, válasszanak ők hét Szent Szellemmel teljes és bölcsességgel telt férfit erre a szolgálatra. Ők ugyanis emiatt elhanyagolták Isten Igéjét.

Az apostoli korban vagyis az első századi Szentföldön a városok és falvak hét tagból álló csoportot választottak, hogy képviseljék lakóhelyüket a római birodalom kormányzói, hivatalnokai előtt. Ezeket „*sivá tuvé háir*”-oknak nevezték ami nagyjából annyit jelent, hogy a város hét legjobb vagy legkiválóbb emberei.

Ezt Josephus Flavius a híres zsidó író kortörténeti leírásból tudhatjuk. Ezt a szokást követhették az apostolok is, amikor a probléma felütötte a fejét. A gyülekezet által kiválasztott hét férfiút ezután az apostolok kézrátétellel avatják be a szolgálatba.

Ezzel létrejön a diakónusi szolgálat, később diakonisszák is megjelennek.(Rm 16,1) Az ő feladatuk a gyülekezetben lévő szociális, anyagi, vendéglátási... stb., ügyek intézése. A kézrátétellel az apostolok elismerték a gyülekezet döntését és Isten áldását kérték a diakónusok szolgálatára. Ennek eredményét jól ismerjük Fülöp és István életéből. Pál apostolnál is gyakorolt dolog volt a kézrátétel. Az első missziói útról visszajövet Barnabással megállnak az általuk alapított gyülekezeteknél és véneket neveznek ki. (ApCsel 14,23) Később a vének választanak ki majd vezetőket a gyülekezetből, Isten kijelentése nyomán. A gyülekezet alapításakor ezt csak az apostolok tudják megtenni!

Ma már vannak ebben is eltérések, ami ezt a szerepet és szolgálatba állítást illeti. Konkrétan nem említi az ige, de a feladat súlya valamint a böjt és imádság kiemelése nyilvánvalóvá teszi a kézrátételt. Az Újszövetségben minden fontosabb szolgálatra kirendelt személyt, kézrátétellel avattak fel. Timóteusnak azt írja Pál, hogy a kézrátétele által kapott karizmá(i)t gerjessze, fel valamint a kézrátételt ne kapkodja el.(2Tim 1,6; 1Tim 5,22) A kinevezések, legyen szó bármilyen szolgálatról is, amelyet kézrátétellel erősítenek meg, felelősségteljes döntések. Nem véletlen, hogy ezzel kapcsolatban szinte mindig megjelenik az imádság és a böjt is. A kézrátételt nem csak avatások alkalmával használták az apostolok, hanem más esetekben is. Szent Szellemmel való betöltekezésért imádkoztak így.(ApCsel 8,17; 19,6)

Azután gyógyulások során is találkozunk az alkalmazásával.(ApCsel 19,12, 28,8) Ez megerősíti Jézus szavait, amelyet ő mondott; „betegekre vetik kezeiket, és meggyógyulnak”(Mk 16,16-18)

Jelek és csodák sokaságát is lehet olvasni az Úsz-ben amelyek az apostolok keze nyomán született.(ApCsel 5,12; 14,3; 19,11) Nyilvánvaló, hogy szabadítószolgálatot is végeztek kézrátétel útján. A kézrátétel jelentőségét az is mutatja, hogy a hit alaptanításban is megtalálható, mint alapismeret.(Zsid 6,1-2)

e, Ima-böjt és igehirdetés

Egyike az apostoli szolgálat alapját képező szellemi feladatoknak. Ennek az említését az Apostolok Cselekedetei 6,4-ben találjuk meg először. Az apostolok más tevékenysége, ezeknek a szolgálatoknak a rovására ment. Tehát az imádság és az Ige szolgálata az ami jól jellemzi az apostolokat. Az imádságra nagy szükség van, hiszen ez által kapnak az apostolok erőt, kijelentést, üzenetet... stb. Az imádság által Isten ereje hatalma, nyilvánul meg az életükben. Apostoli szolgálat odaszánt és állhatatos imaélet nélkül nem lehet eredményes. Pál életében jól megfigyelhető mennyire nagy hangsúlyt fektet az imádságra. Imádkozik a gyülekezetekért, személyekért, személyes vezetésért, börtönben... stb. Maga is arra buzdít, hogy szüntelenül imádkozzunk.(1Th 5,17) Az imádkozás minden formáját meg lehet nála találni. Egész életének, szolgálatának sikere, ezen dőlt el többek között. Írja, hogy gyakori böjtben és virrasztásban élt, hogy szolgálata hatékonyabb és eredményesebb legyen.(2 Kor 6,5)

A másik terület az imádság mellett az Ige szolgálata. Itt elsősorban az igehirdetésre kell gondolni, mert nem tantételekről beszélnek, ami a tanítás szolgálatát jelenti, hanem aktuális szívbe hatoló prédikációt mondanak. Sok helyen fordul elő ez a szolgálat, gyakorisága jelzi fontosságát. Az igehirdetés alapszava a *kérügma* és a *kérüszó*, amelynek jelentése: kihirdetés, kihirdet, ezek fordítása ált. prédikálás, hirdetés. Ebben a szóban nem szerepel az ige, csak annyit jelent, hogy valamit hatalommal nyilvánosan ismertté tenni. Aki ezt a szolgálatot végzi azt *kérüxnek*, vagyis kihirdetőnek hívják.(1Tim 2,7; 2Tim 1,11; 2Pt 2,5) A *kérüx* a görög világban azt a személyt jelentette, aki az ekklesiát, (népgyűlést) összehívta. Ugyanezt a szerepet tölti be az ókori Izraelben a *kohelet*, (káhál=gyülekezet) aki egy karizmatikus prédikátor és szavára, ha Istentől felkent személy volt, összegyűlt a nép. Az apostoli prédikációk is ilyenek kellenek, hogy legyenek; tartsa össze a gyülekezetet, erővel és hatalommal szóljon, valamint mozgósítsa Isten népét feladatuk elvégzésére. Az evangéliumot is hirdették és prédikálták ilyen módon.(1Kor 9,14; 2Kor 11,7; Fil 4,15).. stb.

Meg kell azonban különböztetnünk a körülmetéltség és a körülmetéletlenség evangéliumát.(Gal 2,7) A tartalmát illetően nincs különbség, Jézus a Krisztus, a benne való hit által üdvösség van. A zsidóknak viszont az evangélium nem csak erről szól, hanem az atyáknak tett ígérek beteljesüléséről is.(ApCsel 3,13; 13,32; 26,6) A pogányok viszont, Isten nélkül valók;(Ef 2,12) ezért az evangélium náluk általában Jézus Krisztussal a testté lett Igével kezdődik. Az utolsó idők egyik jele kétségkívül a körülmetéltség evangéliumának a hirdetése lesz.(Mt 24,14) Ma is, mivel több népcsoport is él a földön elképzelhető speciális apostoli elhívás is, ezen népek közé. (1Kor 9,19-23) Pl. Hudson Taylor Kínába, Jim Elliot az Auka indiánokhoz, Judson Adoniram Hátsó-Indiába kapott elhívást.

f, A Gyülekezet építése

Erről a szolgálatról is az efézusi levélben olvashatunk.(4,11-13) Az Igék alapján sok dolog kiderül arról, hogy milyen módon épül a Gyülekezet, mint Krisztus teste. Az apostolok itt is vezető szerepet töltenek be.

Felügyelik és ellenőrzik az általuk plántált gyülekezetet. Intenek, feddnek és tekintéllyel lépnek fel minden Isten munkáját és gyülekezetét romboló eseménnyel, személlyel szemben. Határozottan és szellemi adottságaiknál fogva oldják meg a legkülönbébb problémákat, amelyek felütik a fejüket! A Krisztus Testében egyértelműen vezető és irányító szerepet töltenek be.

Ha jól megnézzük az apostoli szolgálat valamennyi másik szolgálattelvéi ajándékot is tartalmazza. Próféta mert, hiszen látással és kijelentéssel is rendelkezik munkája során;(ApCsel 20,29-30), bár nem véletlen, hogy prófétai szolgálat is áll az alapozás mellett. Evangélista is, mert az evangéliumot hirdeti.(ApCsel 16,10) Pásztor abban az értelemben, hogy felelősséget érez a gyülekezet tagjai iránt és törődik velük.(1Th 2,11) Valamint tanító is, mert az alapozás során ilyen szolgálatot is végez.(ApCsel. 18,11). Az apostolok tehát kiemelt szerepet töltenek be a Krisztus testében. Három területét látjuk leírva ennek a munkának.

*A szentek tökéletesbbitése céljából szolgálat munkájára, a Krisztus testének építésére.
(Ef 4,12)*

Az *első terület* a szentek tökéletesbbitése. Az itt használt szó eredeti jelentése: a régi leszerelése majd új felszerelése, valamint orvosi kifejezést is jelentett miszerint kificamodott tagok helyreállítása, reponálása, hogy ismét működjenek. Ezt a kétféle feladatot jól lehet látni Pál életében. A pogányok, akik megtértek ált. démonikus háttérből jöttek ezeket kellett leszerelni, megszüntetni és helyette újat adni Isten Szellemét, kenetét a megtérésük után.(1Th 1,9; ApCsel 14,15)

Reménységet, reménytelenség helyett vallásos szokások helyett hitet, az élet pogány élvezete helyett isteni életet... stb. Nem kevés harcába került ez az apostoloknak.

A másik feladat a Test kificamodott tehát nem funkcionáló részeinek a helyrerakása. Ez történt, amikor személyeket kellett inteni, bátorítani, feddeni, vigasztalni.(Fil 4,2; Ap Csel 20,31).Ide tartozik még a hamis tanítások és az evangéliumtól idegen tanok leleplezése, amelyek mérgezik a testet és izületi gyulladást okoznak a Testben.(Gal 5,1.7.10; Zsid 13,9)

A *második terület* ebből következően a szolgálat munkája, azaz azért kell helyretenni a szenteket, hogy szolgáljanak. Nem lehet megelégedni annyival, hogy egy gyülekezeti tagságuk legyen a híveknek, amint megtörtént az életrendezés és változás tanítványi csoportba kell őket helyezni ahol, lehetősége van a tanulásra, növekedésre és szolgálatra is. Nem öt-tíz embernek kell halálra dolgoznia magát egy gyülekezetben, hanem mindenkinek a kapott karizmák szerint, kell szolgálnia.(1Pét 4,10) Egy gyülekezet annál hatékonyabb minél több szolgáló tagja van.

A szentek helyreállítása és szolgálatra való tanítványozás vezet el a *harmadik területhez* a Krisztus testének építéséhez. Ez pedig rendezett életű, szolgálók nélkül nem megy. A cél nem más, mint a gyülekezetek felnövekedése a Fejhez, Krisztushoz. A szolgálatnak, amelyet bárki is végez, azt az alapelvet kell követnie, hogy a test növekedjen.

Az apostolok ilyen irányú szolgálata többszintű. Működhet a saját gyülekezetükben rendszeresen; (Ap Csel 15,35), a plántált gyülekezetekben ott tartózkodásuk, látogatásuk idején;(ApCsel 18,23; 14,21-22); valamint átutazóban, általuk nem plántált gyülekezetben egyaránt;(Rm 15,23-24; 1,10).

Ha egy apostol olyan gyülekezetben szolgál melynek nem ő az alapítója, akkor csakis a helyi vezetőség tekintélye alatt működhet! Természetes megvizsgálva azt, amit mond és ahogyan cselekszik! A hamis apostolok egyik ismérve pont a tekintélyellenesség és a felsőbbrendűségük hangoztatása.

g, Átok és ítélethirdetés

Az apostolok által végzett szellemi harc legkritikusabb pontja ez a két tevékenységük. A szellemi erősségek megtörésében rendkívüli kenetet kapnak az apostolok. Nem egy helyen mondja a Biblia az apostolok milyen erővel és hatalommal rendelkeznek, amikor ismeretlen területen járnak és szolgálnak az evangéliummal. Efézusban Pál személye egyértelmű volt a szellemvilág számára. (ApCsel 19,15) Azt is írja Pál, hogy Isten királysága erőben áll. (1Kor 4,20) Az erődemonstráció és konfrontáció különösen az evangélium által érintetlen területeken mutatkozik meg. Ide hatolnak be és hirdetik az Isten királyságáról szóló evangéliumot. Ennek a folyamata is a Szent Szellem által történik. Pált a második misszióúton a Szent Szellem nem engedi Efézus irányába menni, hanem Filippibe, vagyis az európai kontinensre! A Diana kultusz még Pálnak is lehet, hogy nagy falat lett volna. Tehát az apostolok sem vághatnak neki a nagyvilágnak, hanem szigorúan a Szellem uralma és vezetése alatt kell lenniük és maradniuk! Csak így vehetik fel erőteljesen a harcot a sátáni erők és hatalmasságok ellen! Ilyen harc az átok és ítélethirdetés is.

Azt még meg is értik sokan, hogy démont űznek, (ApCsel 16,18); területi szellemekkel háborúznak, (ApCsel 19,23-40); de az ítélet és átokmondással már bajban vannak. Különösen akkor zavaros a kép, ha tudjuk, hogy Megváltónk Jézus Krisztus, áldásmondásra szólított fel. (Mt 5,44)

Érdekes módon mind Pálnál mind Péternél megtalálhatók írásaikban az áldásra való felhívás, buzdítás. (Rm 12,14; 1Pt 3,9-11) A gyakorlati életben azonban nemcsak Pálnál és Péternél, hanem Jézusnál is megtaláljuk az ítélethirdetést, ill. az átokmondást. Jézus ítéletet mond a meg nem térő városok felett, és átkot helyez az Isten szolgáit gyilkoló farizeusokra. (Mt 11,20-24; 23,30-36) Péter megátkozza Simon mágust, mert az, pénzt kínál a Szent Szellemért. (ApCsel 8,18-24) Pál ítéletet hirdet a meg nem térő zsidóknak, miután azok elutasítják az evangéliumot, (ApCsel 13,45-51; 18,6); és átkot helyez Elimásra egy varázslóra. (ApCsel 13,9-12) Sőt a Galata levélben kétszeres átok alá helyezi, a más evangéliumot hirdetőket, vagyis a tévtanítókat. (Gal 1,8-9) A Kor.-i első levél végén pedig azt írja, hogy aki nem szereti az Urat, átkozott legyen. (1Kor 16,22)

Az apostoli hatalmat Pál úgy írja le mint ami építésre és rombolásra egyaránt vonatkozik. (2Kor 10,8) Ezért kérdi meg tőlük, hogy vesszővel menjen közéjük vagy szeretettel? Ezek alapján és a gyakorlati szolgálatukban látható, hogy az apostolok rendelkeztek azzal a felhatalmazással miszerint átkot és ítéletet mondhattak. Ha jól megfigyeljük ez nem áll ellentétben, a hegyi beszédben leírtakkal! Ott ugyanis arról beszél Jézus, hogy a mi ellenségeinket, üldözőinket áldjuk és az apostolok a maguk érdekében, egy esetet kivéve sosem mondtak átkot ellenségeikre.

Akkor, amikor Isten munkájának szándékos és tudatos rombolása folyik valaki részéről, akkor lehet a Szent Szellem vezetése alatt átkot ill. ítéletet mondani.

Pál, amikor Páfoszban hirdeti az Isten beszédét Sergius Paulusnak Elimás, el akarja téríteni a hitrejutástól. Akkor Pál, Szent Szellemmel megtelve átkozza meg, mert Elimás az Úr igaz útját akarta elfordítani. (ApCsel 13,6-12) Péter szintén átokkal sújtja Simon mágust, mert a Szent Szellemet pénzért akarja megvenni. (ApCsel 8,18-24) Pál a korinthusi gyülekezetben lévő parázna férfit, aki rombolta a Krisztusban hívők bizonyásgtételét életmódja miatt átadja a sátánnak. (1Kor 5,1-5) Ugyanezt teszi, Himenéus és Alexander esetében is, akik blaszfémiát követtek el. (1Tim 1,20) Látható tehát, hogy itt nem filléres dolgokról van szó, nem is holmi tyúkperekről, hanem Isten Szentségéről, munkájáról és Királyságáról!

Aki ezekben, az esetekben is tudna áldani, az tegye, de tudnia kell, hogy ezzel Isten munkáját rombolja, hiszen ha áldást mond az illetőre, azzal elősegíti, hogy sikeresebben tudja végezni Istenellenes cselekedeteit. Apostoli tekintély és hatalom kell az utolsó időkben is, hogy az Istenellenes erősségek megtörjenek. (1Tim 4,1)

Az Ósz-ben több példa is található az átok és ítélet témában, ezek alapelvei meg egyeznek az Úsz-i történetekkel.(Jer 18,2; Kir 2,19-25...stb) Az Ósz-ben található személyes támadás a próféták ellen, azonos volt az Isten ellen való támadással, hiszen ők képviselték Isten akaratát. Ha bárki büntetlenül megtehetette esetleg azt, amit például az ifjak tettek meg Elízeussal, akkor a prófétaság szolgálata leértékelődött és hiteltelen dologként állt volna az emberek előtt!

5, Az apostolok életformája

Az apostoloknak a feladataik mellett nagyon komoly és rendezett életformával kellett rendelkezniük. Több olyan területről beszél a Biblia, amelyek az apostolok életéről pontos képet mutatnak be.

- **Önellátás:** Az apostolok munkájukból fakadóan, sok időt igénylő szolgálatot végeztek. Ált. a kiküldő gyülekezetek viseltek gondot a szolgálattevőikre így az apostolokra is.(Tit 3,13) Az apostolokat szellemi munkájuk eredményeképpen testi, vagyis anyagi javak illetik meg.(1Kor 9,11) Pál életében azonban megfigyelhető, hogy amikor csak lehetett saját magát tartotta el.(ApCsel 18,3; 20,34; 2Th 3,8) Amikor még rabbinak tanult Gamálielnél, akkor kötelező volt szakmát is tanulnia. Ezzel kerülték el a rabbik, hogy tanítványaiktól függjenek. Ma is jól látható a gyülekezettől függő, más szakmukát végezni nem tudó szolgálattevők kiszolgáltatottsága. Pál sátorkészítőnek tanult és ezzel a munkával abban az időben el is tudta tartani magát. Nem élt tehát vissza az apostolsággal járó előnyökkel, hanem igyekezett példát adni a munkához való hozzáállással is. Előfordult, hogy amikor sok szellemi munka volt és nem dolgozott adományokat fogadott el.(Fil 4,16-17) A tapasztalatok azt mutatják, hogy a szolgálat mellett dolgozó lelki munkások hitelessége magasabban van megítélve az emberek között! Természetesen ez is az adott hely körülményeitől és lehetőségeitől függ. A gyülekezeteknek viszont készen kell állni mindenkor, hogyha apostolokat indít útnak ill. fogad, azt anyagilag is támogassa. Ne teher legyen az Úr szolgálóinak a támogatása, hanem öröm és mennyei befektetés.
- **Jelek és csodák:** Az apostolok életét a legtöbb esetben természetfölötti események kísérik. Pál arról ír, hogy az apostolság jelei közé tartoznak a jelek és csodák valamint az Isteni erők megnyilvánulásai.(2Kor 12,12; Rm 15,18-19) Tehát aki apostolnak mondja magát, annak egyik bizonyítéka a jelek, csodák és Isteni erők bemutatása. Erre kaptak különleges kenetet. Ha a korai gyülekezetek megalakulását nézzük az apostoli munkát mindig jelek, csodák stb. kísérték: Jeruzsálem.(ApCsel 2,43; 3,1-10; 5,12; 6,8), Samária.(ApCsel 8,6.13),Lidda.(ApCsel 9,32-35), Joppé.(ApCsel 9,36-43), Páfus.(ApCsel 13:10-12), Ikonum;(ApCsel 14,3), Listra.(ApCsel 14,8-11) Efezus.(ApCsel 19,11-12).. stb.
A gyülekezetek tehát nem csak kijelentésen, hanem Isteni erők megnyilvánulásain jöttek létre. Az apostolok kenetüknél fogva képesek az embereknek bemutatni Isten igazi hatalmát Erre azért van szükség, hogy a hit ne emberi bölcsességen, hanem Isten erején nyugodjék.(1Kor 2,4-5; 1Th 1,5) A hitetlenség azonban egy olyan szellemi atmoszférát hoz létre, amely akadályozza az embereket abban, hogy higgyenek a természetfeletti dolgokban. Az a gyülekezet, amely természetfeletti dolgokat él át, sokkal nagyobb hatással tud lenni a környezete számára. A jelek sohasem lehetnek öncélúak, hanem az Isteni üzenetet kell követnie és megerősítenie. Maguk a létrejövő gyülekezetek is az apostolok ismertető jelei közé tartoztak.

Egyfajta pecsétjük volt az elvégzett munkáról. Jézus is arról beszélt, hogy gyümölcsseikről ismeritek meg őket.(Mt 7,16a) Egy apostol életét jól le lehet mérni az általa elvégzett szolgálaton. Amely apostolt kirendelték, annak eredményt kell felmutatni. Ennek pecsétje a létrejövő élő gyülekezetek. Ez hitelesíti és erősíti meg az apostol elhívását.

- **Odaszánás, felelősség:** Azt a szolgálatot, amelyre elhívást kapnak az apostolok, életük odaszánása nélkül nem tudják megtenni. Fel kell adni mindent, hogy Isten akaratát be tudják tölteni! Pál azt írja a Filippibelieknek, hogy „...nekidőlök az előttem lévő célnak..”(Fil 3,14) A korinthusi gyülekezetnek azt írja, hogy „...nem bizonytalanul vagdosok, megsanyargatom testem a szolgálatra való alkalmasság miatt...”(1Kor 9,26-27) Nem törődött a körülményekkel, hozzászokott jóllakáshoz, éhezéshez, szükség és bőség is kijutott neki Az összes apostolnál többet munkálkodott a benne lévő Isteni kegyelem. Élete minden idejét szolgálatban töltötte, még amikor börtönben volt akkor is.(Fil 3,14, ApCsel 28,31). Céltudatos ember volt, aki élete végén elmondhatta: „*Ama nemes harczot megharcoltam, futásomat, elvégeztem, a hitet megtartottam*”;(2Tim 4,7). Komoly felelősség van az apostolok életében a rájuk bízott munkák tekintetében. Pál szívén viselte a gyülekezetek sorsát. A második misszió útját azért is kezdi meg, hogy az általuk előzőleg plántált gyülekezetek és testvéreik állapotáról tájékozódjon.(ApCsel 15,36) Útja során erősítette a gyülekezeteket, bátorított és buzdított. A harmadik útja során szintén találkozunk ezzel a szolgálattal.(ApCsel 18,23; 20,2) Nem hagyta tehát őket magukra, hanem mindenkit szívügyének tekintett. Az apostoli levelekből az is kiderül mennyi mindenre kellett odafigyelnie. Egy helyen azt is írja, hogy az összes gyülekezet gondja is rajta van.(1Kor 11,28) Ezzel a felelősségteljes odaszánt élettél lehet elérni olyan eredményeket, amelyek a mai időben is bámulatot keltenek. Az apostolok hozzáállása az elhívásukhoz, magas erkölcsi követelményekben nyilvánult meg. Arról is ír az ige, hogy az apostolok egyik jellemző vonása a türelem.(2Kor 12,12) Vagyis a türelem és kitartás, mint vezető erénynek ott kell lennie a szolgálat végzése közben. Egy apostol nem adja fel könnyedén azt a területet, amit Isten rábízott. Ha kell három évet is marad, hogyha a helyzet úgy kívánja mint Pál Efézusban!

- **Sáfárság:**

*Úgy tekintsen minket az ember, mint Krisztus szolgálát és Isten titkainak sáfárait.
A mi pedig egyébiránt a sáfároknak megkívántatik, az, hogy mindenik hívnek találtsassék.* (1Kor 4,1)

Ezeket a szavakat, Pál mondja a korinthusi gyülekezetnek. Az apostolok többek között ugyanis sáfárok, azt a sok szellemi ajándékot és képességet, amelyeket ők kapnak, azokkal nekik is el kell számolni. Nem is akármilyen sáfárságról van itt szó, hanem az Isten titkainak a sáfárságáról. Ennek a hirdetésével nem csak az apostolok, hanem a próféták is meg lettek bízva.(Ef 3,4-5) Minden szentnek sáfárnak kell lennie, de nem mindenkire van annyi minden rábízva, mint pl. az apostolokra. Akire többet bíztak attól többet is, kérnek számon. Más helyen ezt írja Pál:

Mert ha az evangéliomot hirdetem, nem dicsekedhetem, mert szükség kényszerít engem. Jaj ugyanis nékem, ha az evangéliomot nem hirdetem. Mert ha akaratom szerint mívelem ezt, jutalmam van, ha pedig akaratom nélkül, sáfársággal bízattam meg,(1Kor 9,16-17)

Pált a szükség hajtotta, az evangélium hirdetésének a kényszere nehezedett rá, ebben is hűségesebbnek kellett lennie. Az apostolok szíve középpontjában az elveszettek sorsa áll. Akár akarják akár nem, egy nyomás van rajtuk, amely az evangélium természete és ereje miatt kényszeríti őket az elveszettek megmentése felé. Bár Moody a híres evangélista nem volt apostol, de addig nem tudott lefeküdni, amíg el nem mondta valakinek az evangéliumot azon a napon, amelyen felébredt. Szüntelenül űzte, hajtotta az elveszettek megmentésének a lehetősége! A Biblia szerint, számonkérés van az elmulasztott dolgokért is. Aki nem teszi a jót, pedig lehetősége van rá az szintén bünt követ el.(Jak 4,17).

Még egy területét említi Pál a sáfárságnak:

Most örülök a ti érettetek való szenvedéseimnek, és a magam részéről betöltöm, a mi híja van a Krisztus szenvedéseinek az én testemben az Ő testéért, a mi az egyház. A melynek lettem én szolgájává az Isten sáfársága szerint, a melyet nékem adott ti rátok nézve, hogy betöltssem az Isten ígését;(Kol 1,24-25)

Pálnak be kellett töltenie az Isten ígését, vagyis fel kellett tárnia a rábízott kijelentéseket. Három dolgot említ tehát Pál az apostoli sáfársággal kapcsolatban, titkok leleplezése, evangélium hirdetés és Isten Igéjének a betöltése. A három dolog szoros összefüggésben egymással. Mivel lehetnek személyre szóló megbízások is egyes apostolok részére, mint Pálnak, ezért a lista nem hiszem, hogy teljes.

- **Szenvedés, mártíromság:** Ha az Apostolok Cselekedeteit elolvassuk, azonnal szembetűnik az a sok-sok szenvedés, amelyeket átéltek az Úr szolgái. Akár a jeruzsálemi apostolokat nézzük akár a többi apostolt, a munkájukat mindig nehéz szellemi közegben kellett folytatni, ahol nem voltak ritkák a testi bántalmazások sem.(ApCsel 5,18.40; 14,19; 16,22-23)...stb. Pál egy egész listát közöl mindazokról a testi szenvedéseiről, amelyeket Krisztusért szenvedett.(2Kor 11,23-33). Szintén a második korinthusi levélben olvasható még két igeszakasz az apostoli munka nehézségeiről.(6,3-10 és 4,5-12) Ezekben többek között szó van azokról a dolgokról is, amelyek a legkeményebb próbák elé állították az apostolokat. Az apostolsággal azért jár együtt a szenvedés, mert olyan helyen végeznek munkát, ahol szellemi hatalmak tartják fogva az embereket. Ezek az erősségek pedig mindent eszközt felhasználnak, hogy az emberek ne térjenek meg. Amikor az apostolok megjelennek a két szellemi oldal, konfrontálódik. Pál apostol egyenesen predesztinálva volt a szenvedésre.(ApCsel 9,16) A szenvedés csúcsa pedig a mártíromság. Az apostoli szolgálatban ennek a lehetősége mindig fenn áll. Tehát akinek apostoli ambíciói vannak, az készüljön fel rá, hogy itt nem babazsúrról van szó! Pál azt mondja, hogy meghalni is kész az Úr nevéért nemhogy fogságot, szenvedni.(ApCsel 21,13) Máshol pedig arról ír, hogy neki az élet Krisztus a halál pedig nyereség.(Fil 1,21) Nem önkéntes mártíromságról beszél az ige, hanem végső lehetőségről, ha már elfogták az apostolt. Jézus Krisztus világosan kijelenti, ha az övét üldözik, akkor amíg lehet menekülni kell.(Mt 10,23) Az Úrnak az élőkre van szüksége! A sátánnak pedig természetesen a halott keresztény a jó keresztény. Az evangélium üzenete szerint a szenvedés keresztsége jelenti a mártíromságot.(Mt 20,23) Nem mást jelent ez mint azt, hogy aki Krisztusért meghal az, szó szerint belemerül a szenvedésbe. Ez nem mindenkinek a része. Az apostolok is miután megverték őket, annak örvendeznek, hogy méltónak bizonyultak arra, hogy Krisztusért szenvedjenek.(ApCsel 5,41)

Hasonló tapasztalatok és átélések után Pál, az ő követésére buzdítja a gyülekezetet amint ő is követi a Krisztust.(1Kor 11,1; Fil 3,17; 1Th 1,6)
Olyan életet kell tehát élnie az Úr apostolainak, hogy példaképek legyenek. Nem csak az apostolok szenvedhetnek azonban mártíromságot, hanem bárki, aki Krisztusról tesz bizonyosságot ellenséges környezetben.

6, Vizsgálatuk

Mindenki, aki apostoli tekintéllyel lép fel vizsgálatnak kell alávetni, amennyiben az apostoli leírások megegyeznek az életével, szolgálatával el kell fogadni, mint Krisztus apostolát.(Jel 2,2) Különösen azért van erre szükség, mert amikor az apostoli szolgálat erőteljesen működik valahol akkor, általában hamis apostolokat, tévtanítókat, vallásos vezetőket állít fel ellenük a sátán királysága. Ennek a célja többirányú de leginkább az apostoli szolgálat hitelességére és létjogosultságára irányul.

Az Efézusi gyülekezet életében pont az egyik dicséretre méltó dolog, amit a Gyülekezet Ura észrevett az álapostolok elleni határozott fellépés volt.

Ma az utolsó időkben, amikor a hitetés és megtévesztés minden területen a legnagyobb szintet éri el, ugyanilyen erőteljes közbeavatkozásra van szükség, hogy a megtévesztő szolgálattevőket így a hamis apostolokat is le lehessen leplezni!

Isten igazi apostolai mai korunkban is szolgálnak. Jelenlétük, munkájuk felbecsülhetetlen értékkel bírnak a Krisztus Testében. Az apostoli szolgálatnak a végidőkben döntő szerepe lesz a Krisztusi menyasszony arculatának kialakításában és a gyülekezetek helyreállításában. Ne legyünk megtévesztve, hogy ma már nincs ez az ajándék, hiszen a Biblia világosan tanít róla. Vannak, akik máshogy nevezik talán őket, mint pl. gyülekezetplántálók, vagy misszionáriusok... stb. Esetleg azért, mert nem merik az apostoli nevet használni rájuk vagy a szolgálatukra az apostoli jelzőt. A hangsúly azonban valóban nem ezen van, hanem azon, hogy ahol Krisztust még nem ismerő emberek élnek ott Krisztusi alapokon álló gyülekezet jöjjön létre. Az apostolokat és munkájukat pedig maga Isten fogja hitelesíteni és ismertté tenni a gyümölcsök alapján.

C, Prófétai szolgálat

A szolgálati ajándékok felsorolásban a második helyet foglalja el. Jelentőségük a teljes profétai szolgálatukban mutatkozik meg. Életre szóló elhívást jelent. Feladatuk legfontosabb része Isten üzenetét átadni az Úr népének, a gyülekezetnek és a nemzeteknek. Korábban a profétai karizmánál részletesen szó volt arról, hogyan lehet kijelentést kapni az Úrtól, milyen módon lehet és kell átadni azt, hogyan lehet megítélni, hogy egy prófécia az Úrtól van-e vagy sem...stb. Most a szolgálati ajándék kapcsán megnézzük mik is azok a különbségek, ami a karizma és szolgálati ajándék között van, hogyan nevezi őket és szolgálatukat a Biblia, valamint milyen területen szolgálnak a proféták.

1, A karizma és a szolgálati ajándék különbségei

Több minden megkülönbözteti a profétálás karizmájától. Ez nem jelenti azt, hogy a profétai karizmában nem fordulhat elő ilyen, de lényegesen ritkább és nem mindennapos.

a, A működési területükben; a profétai ajándék ált. helyi gyülekezetben vagy annak kisebb csoportjában használható. A profétai szolgálat viszont nem korlátozódik egyes helyi gyülekezetekre, hanem Krisztus testében bárhol működhet. Agabus próféta pl. a Jeruzsálemi gyülekezet tagja volt, de szolgálata nem volt ide korlátozva mert prófétaként lépett fel Antiochiában és Cézáréában is.(ApCsel 11,28; 21,10) Hasonlóan Júdás és Silas is, akik az apostoli zsinat üzenetével kíséreként mentek vissza Pállal és Barnabással Antiochiába. Proféták lévén, ott is szolgáltak ajándékuikkal.(ApCsel 15,32) Jellemző módon a bátorítással és erősítéssel tűntek ki elsősorban! A profétai szolgálat tehát a Krisztus Teste számára adatott nemcsak egy konkrét helyi gyülekezetnek!

b, A profétai szolgálatnál gyakori a jelképes cselekedet, míg a profétai karizmánál nem. Jellemző, hogy a profétáknál az üzenetet valamilyen demonstratív cselekedet követi, ez a profétai karizmára nem jellemző.

Jeremiás prófétának el kellett mennie és az övét az Eufrátesz mellett egy kő alá kellett tennie.(Jer 13,1-11) Az öv rothadása azt jelképezte, hogy Izrael és Júda kevélysége ítéletért kiált az Úr előtt. Ezékielnek szimbolikusan el kellett játszania Jeruzsálem bukását;(Ez 4. fej). Ézsaiásnak ruha és saru nélkül kellett három évig élnie, azt szimbolizálva, hogy Egyiptom és Etiópa foglyait így viszi el AsszírIA királya. (Esa 20,1-4)

Agabus próféta megkötözte magát Pál övével és azt mondta, hogy az öv tulajdonosát is így fogják megkötözni.(ApCsel 21,11) A berlini fal leomlását megelőzően az Úr szólt egy profétához, hogy utazzon el Berlinbe és érintse meg a falat majd térjen vissza hazájába. Azt mondta neki az Úr, hogy ezzel azt fogja kifejezni, hogy hamarosan le fog omlani. A próféta így is tett. A berlini fal nem sokkal később szimbolikusan és valóságosan is összeomlott. A próféta dolga az volt, hogy engedelmeskedjen. Még ha nem érti akkor is! A listát lehetne még sorolni de ezekből is látszik, hogy ezek a profétai szót követő cselekedetek, nem minden gyülekezeti tag életében vannak jelen, pedig a profétálást mindenkinek kívánnia kellene!

c, A profétai szolgálat nemcsak egy gyülekezetnek, hanem népeknek és népcsoportoknak is szólhat:

Lásd, én e mai napon népek fölé és országok fölé rendellek téged, hogy gyomlálj, irts, pusztíts, rombolj, építs és plántálj! (Jer 1,10)

A prófétai elhívásban ez is benne van! Ez a népek fölé rendelés egyike a legmagasabb szintű szolgálatoknak amelyet Isten a gyülekezetben és a világban elhelyezett. Ha megnézzük Jeremiást, Ézsaiást vagy akár Mikeást mindegyik prófétánál megjelennek a népekről szóló kijelentések és figyelmeztető próféciaik. János apostolnak azt mondja az angyal a Jelenésekben, hogy: „*Ismét prófétálnod kell néked sok népek és nemzetek, és nyelvek és királyok felől*”(Jel 10,11)!

A két prófétának szintén az egész föld részére kell prófétálnia.(Jel 11,10) Az Úsz.-ben ugyanúgy megjelenik ez a szolgálata a prófétaságnak mint az Ósz.-ben!

A prófétai szolgálat a növekedés miatt általában egy helyi gyülekezetben kezdődik majd kiterjed Krisztus egész Testére a világon. A Bibliában az is jól látható, hogy a prófétai szó túlmegegy ezen és megszólítja Isten általa a nemzeteket, országokat. Kijelentést adnak egy-egy országra nézve, hogy mi várható ott. Figyelmeztetést küldenek mint pl. az örmény népnek akik közül sokan úgy élték túl a török pusztítást, hogy a prófétai szónak engedelmeskedve elhagyták hazájukat. Voltak orosz próféták, akik azt mondták 1919.-ben, hogy a kommunizmus megkezdte a nép fogságra vitelét, de ez hetven évig fog tartani! Azt pedig lehet tudni, hogy 1989-ben hetven évvel később mi is történt. A prófétáknak így nagy felelősségük van abban, hogy Isten üzenete eljut-e a nemzetekhez vagy sem. Jónásnak ott csúszott el a küldetése, hogy nem akarta Ninivét figyelmeztetni a pusztulásra. Amikor meg igen akkor meg abban reménykedett, hogy nem is fog megtérni a város! Jeremiás ezt mondja:

Hogyha szólok egy nép ellen és ország ellen, hogy kigyomlálom, megrontom és elvesztem: De megtér az a nép az ő gonoszságából, amely ellen szólottam: én is megbánom a gonoszt, amelyet rajta véghezvinni gondoltam. (Jer 18,7-8)

Istennek van üzenete minden nép számára és ha szól azt akkor át is kell adni! A prófétáknak ebbe a szolgálatba is bele kell állniuk, hogy tudassák az Isten végzését amelyet elrendelt. Ugyanakkor látni kell, hogy bűn esetén Isten a megtérést és a hozzávaló fordulást kívánja! Ilyenkor a bűnbánat és bűnvallás elfordítja az Isten haragját amelyet a bűn miatt érez! Ninive így kapott egy közel 100 éves időszakot a végső pusztulás előtt.

A kegyelem korszakában ez az üzenet még hangsúlyosabb, hogy a meg nem tért népeket vagy elvilágiasodott keresztény nemzeteket Krisztussal kell megismertetni és szembesíteni!

d, Az apostoli szolgálattal együtt a **gyülekezet alapját** képezik.(Ef 2,20) Jelen vannak egy gyülekezet születésekor és szolgálatukkal támogatják segítik. Az alapozó tevékenységben azok akiknél a prófétálás karizma, nem vesznek részt. Ha megnézzük az Apostolok Cselekedeteit akkor azt látjuk, hogy Pál, Barnabás, Silás amellet, hogy apostolok voltak, prófétai ajándékkal is rendelkeztek. A gyülekezet alapját tehát a szolgálati ajándékok, kiváltképpen az apostoli és a prófétai rakja le! A karizmák elsősorban meglévő gyülekezetben használatosak mivel céljuk Krisztus Testének építése. A szolgálatuk jellemzésénél jól kitűnik majd miért is van szükség a prófétai szolgálatra az alapozás esetén.

e, A prófétai szolgálatban állóknak **tanítványai is vannak.** Ez a prófétai karizmákkal rendelkezőkre nem igaz. A prófétáknak felelősségük van abban, hogy a következő prófétai generációt kineveljék és felkészítsék a szolgálatra. A prófétai csoportokban ezek a tanítványok növekedhetnek és elhívás szerint esetleg a prófétai szolgálatba is beállhatnak később.

Akik tehát karizmaként rendelkeznek a prófétasággal azoknak kitűnő lehetőség egy prófétai csoportba tartozni és növekedni az ajándékukban.

f, Egyéb ajándékok. A prófétai szolgálatban állóknál egyéb karizmák is jelen vannak, amelyekkel a prófétai szolgálata kiteljesedik. Ilyen pl. a tudomány beszéde, a szellemek megítélése, nyelvek adománya... stb. Valaki úgy fogalmazott, hogy az apostoli és prófétai szolgálatban minden karizma megadatik előbb-utóbb, de én ezzel nem feltétlenül értek egyet! Fontosnak látom viszont azt, hogy minél színesebb és gazdagabb legyen egy próféta szolgálata, azáltal, hogy sok ajándékkal rendelkezik. Az ajándékok nélkülözhetetlenek mert ezekre épülnek fel a prófétai szolgálat pillérei. A közbenjárás, kijelentések átvétele, szellemi harc...stb. A prófétai karizmánál ez nem biztos, hogy mind megadatik. Gyakori azonban, hogy a növekedés során Isten Szelleme szuverén módon adhat újabb ajándékokat.

2, Szolgálatuk

a, Alapozás

Tehát a gyülekezeteknek az egészséges megalapozásához prófétai szolgálatra is szükség van.(Ef 2,20) Már a kezdet kezdetén próféciát adhatnak a gyülekezet jövőjére nézve. Látásukkal megkönnyítik az apostolok munkáját. Felismerhetik az alapításkor fennálló szellemi akadályokat. Mik lehetnek az ott élő emberek bűnei amiért nem tört át még az evangélium ereje? Milyen démonikus erősségek húzódnak meg a háttérben? Ezekben óriási segítség a próféta szolgálata amely harmonikusan kiegészíti az apostoli szolgálatot.

Szintén jelentős lehet a munkája az egyes hívők életében is, akiket bátorít tanácsol és hívő életének alapjai lerakásában segít. Bűnök felismerésében, démoni kötelékek felszámolásában, elhívásra való felkészítésben..stb. Az alapozásból az is kiderül, hogy nem csúcson lévő mindenkit leuraló, hanem alapot képező teherbíró szolgálat a próféta.

b, Rombolás

A sátán munkáját és a bűnt rombolni kell. A próféták elhívásuknál szellemi látásuknál fogva elég érzékenyek erre a két területre! Jeremiás prófétának is az volt az egyik szolgálata, hogy gyomláljon és irtson.(Jer 1,10) Egyik területe az volt, hogy a hamis próféták ellen kellett fellépnie és leleplezni őket. Amelyik próféta nem végez ilyen szolgálatot annak a hitelessége is megkérdőjelezhető! Mivel a próféták Isten szentségét, tisztaságát képviselik elképzelhetetlen, hogy a visszasságok és tisztátalanságok láttán ne cselekednének!

Az egyház utolsó időbeni állapotát látva nem lehet kétséges, hogy aki most prófétaként rendelt Isten annak van mit helyreraknia. Babilonnak amely a nagy szinkretista vallásnak lesz a vezetője a végidőkben az lesz az egyik vétke, hogy megöli az Úr prófétáit.(Jel 18,24) Valószínűleg nem azért, mert egyetértene a működésével és az emberekre gyakorolt negatív hatásaival! Illés prófétának a Baal és Astarte kultusz ellen kellett romboló módon fellépnie. Pál apostol szintén rombolt amikor tévtanításokról, idegen szellemi erők befolyásáról volt szó! Jézus Krisztus is minden esetben fellépett az erkölcstelenség és a hamis vallásosság ellen! Elég csak a Máté evangéliuma 23.fejezetét elolvasni! Ilyen erőteljes beavatkozáshoz a prófétának már tekintéllyel kell rendelkeznie a szellemvilágban. Valahogy úgy mint Pál apostolnak Efézusban.(ApCsel 19,15)

c, Szellemi harc

A prófétai kenet a szellemi harcban jelenik meg igen erőteljesen. A szellemvilágnak több szintje is van és ezekben harcolni nem minden kereszténynek van lehetősége. A bukott szellemvilág hierarchiájában a sátán van az élen ő mozgatja a különböző erősségeket.

A Biblia többet is megnevez ezek közül és ez alapján jól kivehető, hogy milyen módon épül is fel a sátán királysága.(Ef 1,21; 6,12...stb.) Ezek ismerete, az ezekről szóló kijelentések nélkül beleavatkozni az ellenük folyó háborúba szó szerint életveszélyes dolog.

Sok keresztény felelőtlenül nyúl bele ezekbe a folyamatokba és csak az Úr kegyelme az ami megtartja őket az esztelenségük következményeitől. Egy jó tanács; amíg valaki nem tud leszámolni visszatérő bűnökkel vagyis jó eséllyel megkötözöttség van az életében az addig meg se próbáljon szellemi konfliktusba keveredni pl. a gonoszság erői ellen!

A próféták azonban eredményesen és hatékonyan tudják felszámolni ezeket az erőket. A szellemvilágba való betekintésükkel az aktuális területi szellemeket is letudják rendezni. Éppen emiatt a közbenjárást is hatékonyan tudják végezni. Dániel próféta is amikor közbenjárt a zsidó népért elszabadultak az indulatok a levegőben.(Dán 10,12-13)!

Képesek sikerrel felvenni a harcot az aktuális korszellemmel szemben is amely el akarja tévelyíteni Isten gyermekeit a hittől és az Isten iránti engedelmségtől! Nemzeti szintű szellemi harcot, amikor egy országért kell Isten elé járulni szintén eredményesen tudják végrehajtani. A prófétai szintű közbenjárás stratégiai fegyver az egyház szolgálatában.

d, Isten üzenetének átadása

Az igaz próféta Isten természetét hordozza. Jellemzője a szeretet, az irgalmasság, az alázat, a bátorság, rátermettség, istenfélelem, szentség. Hitben, igazságban jár. Beszédével az igazat szólja, minden körülmények között.

Ha az üzeneteiket megvizsgáljuk, akkor a következőket lehet mondani. Erőtéljes a megtérésre, bűnbánatra szóló felhívásuk, intésük. Ugyanakkor a következő lépéseket is megmondják, hogy a rendezés után Isten mit is vár el! Sok gyülekezetben az a probléma, hogy bár a diagnózis felállították egy problémával kapcsolatban de a gyógymódot nem tudják. Ilyenkor jól jön egy mennyei üzenet, hogy merre is kellene menni tovább! A példabeszédekben világosan le van írva, hogy ha nincs látás elvadul a nép.(Péld 29,18)

A kereszténységben ezt az elvadulást általában a vallásossággal szokták palástolni, mert már a gyülekezet nem élő hanem halott. Ahol nincs mennyei vezetés, a Szent Szellem munkáját nem engedik még csodálkoznak is ha nem jól mennek a dolgok. Ha viszont a próféták veszik Isten kijelentését és a gyülekezet megszívleli azt akkor mindig ebben az Isteni jelenlétben és közösségben élhetnének!

Nem azt mondom ezzel, hogy más nem vehet az Úrtól a prófétákon kívül üzenetet, mert igehirdetők, pásztorok is megtehetik ezt, de vannak olyan területek ahol a próféták otthonosabban mozognak. Jobban észrevesznek dolgokat, eseményeket, várható következményeket...stb.

A próféták Isten helyreállító munkálatában is részt vesznek. Konkrétan, világosan jelentik ki Isten végzését. Mint Illés, aki világosan megmondta Achábnak, hogy Izraelnek egy darabig a víz minden formáját nélkülöznie kell. Vagy Nátán aki egyértelműen jelentette, hogy Dávid bűneinek mi lesz a következménye az ő és családja életében.(1Sám 12,9-12)

Több utalás is van a Bibliában arra nézve, hogy az Úr prófétái a gyülekezetek életében hogyan forgolódtak az igével.

Júdás és Silás pedig maguk is próféták lévén, sok beszéddel inték az atyafiakat, és megerősíték. (ApCsel 15,32)

Az intésről, mint tudjuk egyike a prófétai ajándék megnyilvánulásának.(1Kor 14,3) A megerősítés pedig az építés szolgálatában jelentkezik. Maga a megerősítés szó az eredetiben támogatást, megerősítést, alapozást jelent.

Ezt a kifejezést – ógörögül *episztéridzó* - csak apostoli és prófétai személyekkel kapcsolatban használja az ige! (ApCsel 14,22; 15,32; 15,41; 18,23) Ugyanezt tette tehát Pál és Barnabás is az első missziói úton plántál gyülekezetek esetében.(ApCsel 14,22), Pál és Silas Szíria és Cilicia gyülekezeteiben.(ApCsel 15,41). Mindezt sok beszéddel tették, vagyis elég sokat szolgáltak, mert a gyülekezeteknek szüksége volt a prófétai szóra. Miből gondoljuk, hogy ma nincs szükségünk ezekre a prófétákra? Különbek lennének az első századi keresztényektől? Vagy mert van Újszövetség a kezünkben már tökéletesek lennének? Nem, Isten prófétai üzenetét ma sem nélkülözhetjük!

e, Harc a hamis prófétákkal

Szintén lényeges, hogy az Úr prófétái képesek szembeszállni a hamis prófétákkal. Ezt az Úsz.-ben még az apostoloknál találjuk meg. Ítéletet is hirdetnek, mint az apostolok, ami az Isteni igazságosság egyértelmű megnyilvánulása.

Hamis próféták szinte minden időszakban voltak az egyházban. Amikor elég nyilvánvaló módon lépnek fel akkor nem nehéz a leleplezésük. A legtöbbször azonban álcázva, a világosság angyalának formájában jelentkeznek. Nem szabad azonban abban a tévhitben lenni, hogy a hamis próféták csak pogány háttérből érkezhettek! A legtöbb esetben gyülekezeti, keresztény háttérrel rendelkeznek de egy vagy több megtévesztő szellem befolyása alá kerültek. Ilyenkor már nehezebb felismerni őket. Az Úr prófétái előtt azonban nincs megállásuk. Olyan világosan leleplezi előttük Isten Szellemé, hogy az mindenki számára nyilvánvalóvá válik.

Pál is ezért figyelmezteti az efézusi véneket, hogy a gyülekezetből fognak támadni azok, akik a nyájat pusztítani fogják.(ApCsel 20,29-31) Péter is figyelmeztette az embereket, hogy a gyülekezetből érkeznek a hamis próféták.(2Pét 2,1-3) Sőt János arról ír, hogy a hamis próféták sokan vannak!(1Jn 4,1-2)

Mintha az Úr prófétái kevesebben lennének hozzájuk képest. Ezt a hamis prófétai túlsúlyt, csak erőteljes próféta szolgálattal lehet féken tartani és háttérbe szorítani valamint felszámolni. A harchoz az is hozzátartozik, hogy a gyülekezeteket felkészítik arra, hogy hogyan viszonyuljanak a prófétai szolgálathoz. Milyen áruló jelei vannak egy hamis próféta szolgálatának. A gyülekezeti szintű ellenállás, nagyon hatékony szokott lenni ebben az esetben is.

f, Látásorientáltak

A próféták látással rendelkeznek a múltra, jelenre és jövőre nézve egyaránt. Gyakran jelenik meg Isten üzenete számukra, álomban, látomásban, kijelentésben, elragadtatott állapotban, szellemben. Korábban ezekről részletesebben volt szó, a prófétai karizma jellemzésénél.

Képesek a prófétai üzeneteket egyedi módon megragadni és átadni. Elkészítik Isten népének szívét azokra a dolgokra nézve, amit kijelentett nekik az Úr. A látásukhoz következetesen ragaszkodnak és nem nyugszanak addig míg Isten tervét nem látják megvalósulni. Pál is arról tesz bizonyosságot Agrippának, hogy nem volt engedetlen a mennyei látás iránt(ApCsel 26,19)

Vannak azonban olyan dolgok is amelyek beteljesülése több generációs időszakot igényel. Ilyenkor a gyülekezetnek hordoznia kell Isten kijelentését a beteljesedésig. A prófétai látás iránymutató is lehet egy kritikus időszakban.

Ilyenkor a hit ajándékával tűnnek ki és rendíthetetlen bizalommal tekintenek Isten személye és terve irányába. Rendkívül bátorító amikor ilyen személyek vannak Isten népe életében. Így segítenek áthidalni kritikus helyzetben lévő gyülekezeteket és személyeket egyaránt.

g, Részvétel a mennyei tanácsban

A mennyei tanács Isten által vezetett mennyei döntéshozó testület. Tagjai a különböző szinteken szolgáló és felügyelő angyalok valamint ide a sátánnak is bejárása van. Törvényeket hoznak és ítélik az Isteni jogrend alapján. Bár Istennek minden joga és hatalma meglenne az egyedüli irányításhoz mégis azt látjuk, hogy a hűséges angyalokat belevonja a teremtettség irányításába. A mennyei tanács néhány döntését a Biblia is tartalmazza. Joguk, és felhatalmazásuk van a bukott angyali hierarchia mozgási területeinek a befolyásolására és irányítására is! Valamennyi mozgási szabadsággal és függetlenséggel rendelkeznek. Az Isteni Királyság jogrendje az alapjuk, amely az Igazságra és jogosságra épül. (Esa 16,5)

Ilyen alapon hoztak döntés Nabukodonozor felől, amikor felfuvalkodás bűnébe esett.(Dán 4,14). Akháb halálának hátterében is ez a mennyei tanácskozás húzódik meg.(1Kir 22,19-23) Amikor pedig az utolsó időben az antikrisztusi birodalom megítélése kerül sorra akkor szintén döntést hoznak felőle;(Dán 7:10,26).

A prófétai szolgálat és a kijelentés ajándéka beleláthat ebbe a folyamatba vagy egyes részeibe. Az Isten Királyságában a történelmi személyek, vagy történelmi események mögötti háttérinformációk megismerésére és értelmezésére, Isten Szellemé ruházza fel a prófétákat. Ezt természetes, született képességgel nem lehet megtenni.

Jeremiásnak ezt mondja az Úr

Mert ki állott az Úr tanácsában, és ki látta és hallotta az ő igéjét? Ki figyelmeztet az ő igéjére és hallotta azt? (Jer 23,18)

Később pedig ezt:

Ha tanácsomban állottak volna, akkor az én igéimet hirdették volna az én népemnek, és eltérítették volna őket az ő gonosz útairól, és az ő cselekedetöknek gonoszságától. (Jer 23,22)

Jeremiáson kívül abban az időben senki! Ő volt az aki az Isten tanácsában lehetett. Aki Isten tanácsában van annak Isten adja az Ő igéjét és üzenetét Hasonlóan Mikeás prófétához aki Acháb veszedelméről kapott kijelentést;(1Kir 22:19-23). Dániel szintén kapott kijelentéseket a mennyei határozathozatalról. János apostol is hasonlóan egész közlőül élhette át, hogy Isten mennyei királyságában hogyan is mennek ezek a dolgok!Így kaphatott értesülést is Agabus próféta, hogy a földön éhínség lesz.

A prófétai szolgálat egyik kiváltsága tehát, hogy Isten megosztja velük a mennyei kormányzás egyes eseményeit. Pál apostol amikor elragadtatott a harmadik égig kibeszélhetetlen dolgokat hallott.(2Kor 12,1-4) Nem a látvánnyal volt elfoglalva, hanem a hallottakkal! Ráadásul ezeket valószínűleg a sírig magában kellett hordoznia, mert nem beszélhetett róla. A Biblia az ilyen kijelentéseket titoknak is nevezi. Mikor János Patmosz szigetén látja a végidők eseményeit akkor ezt írja:

Hanem a hetedik angyal szavának napjaiban, mikor trombitálni kezd, akkor elvégeztetik az Istennek titka, amint megmondotta az ő szolgálóinak a prófétáknak. (Jel 10,7)

Isten az Ő titkait kijelenti a prófétáknak. Már Ámós próféta is arról tesz bizonyosságot, hogy az Isten semmit sem tesz a prófétáknak való kijelentés nélkül. (Ám 3,7). Érdekes, hogy az Ámós által titokra használt héber kifejezés ugyanaz, mint ami két fentebb említett Jeremiási idézetben lévő tanács szó! Vagyis ezekbe a mennyei, titkos, emberektől elzárt Isteni üzenetekbe kapnak betekintést a próféták, hogy Istennel együtt tudjanak működni és akaratát megjelentetni!

Ezeknek az ismereteknek a fényében is érthető, hogy mennyire értékes és felelősségteljes szolgálat a prófétaság.

h, Az Úr terhének hordozása

Isten, amikor üzenetet ad át valamivel, vagy valakivel kapcsolatban az egyfajta szellemi-fizikális teherrel jár a próféták számára. Ez egyrészt igaz azokra is, akik Isten igéjével szolgálnak, pl. igehirdetők, tanítók. Amíg nem tudják átadni ezt az üzenetet, vagyis a tehertől megszabadulni addig nyomasztja, terheli őket. Ha rosszul adják át akkor is megmarad ez a teher. Amikor a próféta nem meri átadni az Úr terhét és mellébeszél, vagy emberivel keveri akkor utána még rosszabbul érzi magát. Ráadásul még annak a szellemi-erkölcsi következménye is ott lesz az életében, hogy engedetlen volt Istennel szemben. Jónásnak Isten első misszionárius prófétájának, egy háromnapos intenzív víz alatti hidroterápia kellett hozzá, hogy végül Ninivébe méltóztasson már elmenni. Ez végül olyan hatásos lett, hogy Jónás megdöbbenésére még meg is tértek a Ninivebeliek Isten kegyelméből.

Malakiás próféta könyve a következőképpen kezdődik:

Az Úr igéjének terhe Izráel ellen, Malakiás által. Mal 1,1

De ugyanez jelenik meg Náhum, Zakariás és a többi próféták esetében. Jeremiás pedig az Úr terhéről szóló vitában mutatja be, hogy az ő korában mi is volt az Úr terhe Izrael ellen; (Jer 23,33-38). A prófétai teher amelyet hordozniuk kell a próféták egész szellemiségére lelkiállapotára is kihat. Hatása alá kerülhetnek, foglyul ejti őket és bekorlátozza működésüket amíg rajtuk van ez a teher. Ézsaiás próféta egészen megdöbbentő képet fest erről az állapotról.

Kemény látás jelentetett meg nékem: a csalárd csal, a pusztító pusztít. Jöjj fel Élám, szállj meg Madai, minden ő fohászkodásának véget vetek. Ezért ágyékim telvék fájdalommal, és kínok fogtak el, mint a szülő asszony kínjai; gyöttrődöm hallása miatt, és megrémültem látása miatt. Reszket szívem, iszonyúság rettent, a kedves éjszakát remegéssé tevő nékem.
(Esa 21,2-4)

Ézsaiás fizikai-testi fájdalmakat élt át miközben hordozta a kijelentés súlyát. Dániel próféta is hasonló élményről számol be könyvében

És én egyedül hagyattam, és látám ezt a nagy látomást, és semmi erő sem marada bennem, és orcám eltorzula, és oda lőn minden erőm. És hallám az ő beszédének szavát; és mikor hallám az ő beszédének szavát, én ájultan orcámra esém, és pedig orcámmal a földre.
(Dán 10,8-9)

Amikor egy próféta kemény kijelentést kap akkor, sokszor zokogva sír és imádkozik. Képes órákig vagy több napig is az Úr előtt lenni és közbenjárni vagy feldolgozni azt amit kapott. Elizeus is prófétálás közben zokogni kezdett, mert Isten megmondta neki, hogy Hazael mit fog tenni Izrael lakosaival. Nem tudta elhallgatni. (2Kir 8,11) Jeremiás próféta pedig a fogságravitelről szóló kijelentés miatt kezdett el könnyeket hullatni

Ha pedig nem hallgatjátok ezt: sírni fog az én lelkem a rejtekhelyeken [a ti] kevélység[tek] miatt, és zokogva zokog; a szemem pedig könnyeket hullat, mert az Úr népe fogságba vitetik. (Jer 13,17)

Az Úr terhe komoly dolog és aki az Ő prófétája annak viszont erőt is ad annak elhordozásához.

4, A próféták elnevezései

A Bibliában a prófétákat többféleképpen is nevezik. Ezek az elnevezések a próféták szolgálatára és személyiségére egyaránt utalhatnak. A legismertebbek a következők.

a, Nába v. nabi

Mintegy 390 alkalommal használja az Ósz. A Septuaginta általában ezt a szót adja vissza a görög *prophetes* kifejezéssel. A héber szó jelentése elég tág értelmű. Nyelvészek szerint hangzása olyan a szónak mint amikor egy fazékban forr a víz. Ebben az összefüggésben azt jelenti a kifejezés, hogy Isten „felforralja” a prófétát és buzog majd kitör belőle az üzenet. Jeremiás is arról beszél, hogy Isten beszéde csontjaiba rekesztett tűzhöz hasonlít amit nem tud elfojtani. (Jer 20,9).

Gesenius kommentárja szerint ez a kifejezés szóöntőt jelent vagyis olyan embert aki Isten Szellemének a hatása alatt önti magából a szót és az üzenetet. A nabi tehát egy általános kifejezése volt a prófétáknak akik Isten szavát adták tovább olyan módon, hogy az teljesen átjárta őket. Főleg a beszédre és a kijelentések átadása értelmében használták.

b, Sómér és Capah

A sómér (őrálló, vagy őrszem) és a capah (megfigyelő) név Isteni küldetésük feladatkörét felelősségét jelzik. A választott nép Istentől rendelt őreiként vigyáztak, figyeltek arra, hogy Izrael fiai megtartsák a szövetség ígeit, és meghallják Isten üzenetét. Szembesítették Izraelt az elkövetett bűnökkel és megtérés hiányában kemény ítéletet hirdettek, de ha kellett abban az esetben tanácsot is adtak.

A saját idejüket, amelyben éltek, Istentől jövő módon értelmezték, és ebből kiindulva figyelmeztették a népet. Ma is nagy szükség van arra, hogy a keresztények világosan lássák milyen korban is élnek. Az őrálló típusú próféták, segítenek megérteni háttérben húzódó folyamatokat és időben figyelmeztetni Isten népét. Figyelmeztetnek, a veszélyekre legyen az akár egy esemény vagy egy személy, aki ártani akar Isten népének. Sok esetben éberségükön múlik, hogy az ellenség milyen mértékű kárt tud okozni.

Nem véletlen, hogy Izrael vezető „somerja” maga az Úr:

Íme, nem szunnyad és nem alszik az Izraelnek őrizője! Zsolt 121,4

Isten ilyen prófétai őrizőket helyezett el népe körében, hogy védje, segítse őket. Ezékiel próféta elhívásának is ez volt a lényege:

Embernek fia! őrállóul adtalak én téged Izráel házának, hogy ha szót hallasz számból, intsd meg őket az én nevemben. (Ez 3,17)

Szorgalmazta és segítette az Istennel való kapcsolat helyreállítását a fogság idején is. A próféták általában ilyen őrállóként konfrontálódtak az istentelen és bálványimádó királyokkal, vallási vezetőkkel. Nem véletlen, hogy sok prófétának volt ezért üldöztetésben része és nem egy esetben kivégzése. Az őrállókra az utolsó idők erkölcsi hanyatlásában is nagyon nagy szükség van.

c, Isten vagy a Szellem emberei

Héberül: *is-haruach* v. *is-elohim*; (1Sám 9,6; 1Kir 17,18; Hós 9,7) Azt jelentette, hogy Isten Szellemének az uralma alatt állnak. Nem sátáni forrásból szólnak, hanem az Ur Szellemének az inspirációjára.

A kegyelem korszakában miután Isten Ruachja kitöltetett szintén ez az egyik legpontosabb megnevezése ez a prófétáknak. Egyrészt Isten emberei, szolgálói, másrészt a Szellem hatása alatt prófétáknak.

Az igazi próféta egyik jellemzője hogy Isten személyesen választja ki - Krisztus foglya lesz - és betölti őt, mintegy felruházva Szellemével. Az ósz.-i prófétákra is rászállt a Szellem és megragadta őket. Egyes magyarázók szerint a nyelvtani szerkezet miatt, úgy lenne a legpontosabb visszaadása a szövegnek, hogy beburkolóztak Isten Szellemével. Mintegy magukra öltötték, mint egy ruhát!

d,, Róe vagy hóze.

Ezek „látót”, „nézőt”, vizionálót jelentenek. Sámuel próféta korának egyik leggyakoribb elnevezése. Isten többször látomások, álmok útján szólt hozzájuk. Képet láttak, vagy eseményeket és ezt adták tovább. Sámuel életét tanulmányozva jól láthatóak, hogyan is működtek ezek a megnyilvánulások. Saulnak pl. világosan, menetrendszerűen bejelentette, hogy mikor mi fog következni. Előtte az Úr megmutatta neki és egyszerűen tovább adta azt. Isten a közbenjárás, vagy imádság során képet vagy képek sorozatát hozza a próféta elé és mutatja meg akaratát, üzenetét.

A próféták eksztatikus állapotát is jelenti ez a kifejezés, aminek még Saul is részese lett.(1Sám 10,11). Sokszor kerültek révületbe látásaik során, ami miatt sokan démonikusnak is gondolták az egészet de mivel ez Isten Szellemének a hatása alatt történt ezért ez nem helytálló érvelés. Az, hogy valami szokatlan az még nem jelenti azt, hogy nem az Úrtól van.

A próféták beleláttak az emberekbe és azok szívébe és leleplezték azokat. A látók előtt az emberek élete nyitott könyv annyira amennyire Isten leleplezi nekik. Én is kaptam már szolgálatomra, elhívásomra nézve képeket prófétáktól. Olyanoktól is akik abszolút nem ismertek tehát semmit sem tudhattak rólam. Az utolsó szóig igazak és hajszálpontosak voltak! Többen tértek úgy meg, hogy elmentek egy gyülekezeti alkalomra, meghívásból vagy buliból esetleg rossz szándékkal. Csak azt nem tudták, hogy próféták is jelen vannak az alkalmon és az elkezdett beszélni arról amit reggel látott és elmondta. Van itt egy ember aki... és mondta a ruházatát, gondolkodásmódját, miért jött el, volt-e Isten felé olyan imája, hogy név szerint szólítsa meg ...stb. Ezek a megtérési beszámolók erőteljesen igazolják, hogy a mai kor prófétái is ugyanazokkal a képességekkel rendelkeznek mint az Ósz.-i próféták. A prófétai szolgálat látásorientáltságát is ez a típusú látnoki képesség adja meg. Ez több területen átfedésben van a tudomány beszédével és a szellemek megítélésének karizmájával. Néha könnyű összekeverni az egyes karizmákat amikor más ajándékokra jellemző vonásokkal is bír.

5, Idősíkok

A prófétai szolgálat egyik kritikus területe az a kijelentés időtartamával kapcsolatos. Ugyanis Isten üzenete olyan helyről érkezik ahol nincs idő és amikor megérkezik akkor a prófétának azt valamilyen módon „kódolni” kell. Amikor pedig belelát akkor pedig olyan egybefüggő egészet alkot amit nem mindig tud a földi időkeretekre szétválasztani.

Ha az ószövetségi próféták könyveit tanulmányozzuk élesen kitűnik, hogy a legtöbb esetben nem kronologikus kijelentésekről van szó. A próféta kijelentése és látomása nem esik egybe a mi időérzékünkkel. A leírások között ezért van olyan kijelentés amely két mondata között legalább 2000 év van.(Esa 61,1-2) Maga Jézus Krisztus fedi le a leplet a názáreti zsinagógában, hogy a próféta nem egy időpontban beteljesülő eseményekről prófétált. (Lk 4,1-30)

Ez teljesen bezavarta a zsidó rabbikat, írástudókat és többek között ezért is nehéz volt nekik Jézust elfogadni Messiásnak.

Valamikor azonban sikerül meghatározni az időkereteket mint pl. Dániel 70 évhét vagy János kijelentése az antikrisztusi birodalom időtartalmáról. Ezékiel is meghatározta, hogy mennyi ideig tart Jeruzsálem ostroma. Viszont az értelmezése körül ma is sok vita folyik.

Ráadásául az Ósz.-i próféták a nagyobb üdvtörténeti eseményeket mintegy hegycsúcsot látták maguk előtt de a völgyben lévő eseményekről nem volt tudomásuk. Péter arról ír, hogy ezt a furcsaságot és meg nem értett dolgot azért szorgalmasan keresték a próféták.(1Pét 1,10) Ezért mondja Pál is, hogy a Gyülekezet és annak korszaka teljesen rejtve volt az Ószövetségben.(Rm 16,25)

A próféták gyakran beszélnek, jövőbeli dolgokról úgy mintha már jelenvalók lennének. Valamint beszélnek jövőbeli dolgokról, mintha már múlt lenne. Ézsaiás pl. úgy beszél a Messiásról mintha az már Akház korában megérkezik.(Esa 7,14-17) A leggyakrabban kronologikus módon közelítik meg a prófétai kijelentéseket. Eszerint a prófétai üzeneteknek három síkja van.

Értelmezni a múltat, hogy mi és miért történt. Isten miért tette ezt és ezt a dolgot? Válaszokat keresni és tanulságul szolgálni vele ahogy ezt az ószövetségi események jelentik a kegyelem korszakában élőknek.(1 Kor 10,6)

Eligazítást adni a jelenben. Istennek most mi a terve? Mit kell cselekedni, hogy akarataiban járjunk? Mire kell figyelni és hol kell támadásra számítani...stb?

Választ adni a jövő kérdéseire. Milyen események várnak Isten népére? Az ország ahol élünk milyen irányba fog fejlődni vagy éppen leépülni? Hogyan készüljünk fel ezekre...stb?

Arra kell csak figyelni, hogy a hármat ne keverjék össze. Egy esettel szeretném ezt megvilágítani. Egy tiszteletben álló gyülekezeti tagról egy próféta látomást kapott miszerint egy hölgygel megcsalja feleségét. Egy házba látta kettejüket karonfogva bemenni és később eltávozni. A próféta előbb tanácstalan volt. Szóljon vagy ne. Biztos, hogy jól látta vagy nem is az Úrtól volt. Várt még egy pár napot és akkor minden kiderült. Ez a hölgy a testvér munkatársa volt és elég kacér jellemű. Kiderült, hogy nem történt közöttük semmi és régen sem. A Szent Szellem ez által a prófétai kép által akarta figyelmeztetni a testvért, hogy ez a nő számára veszély. A kapcsolattartást a kötelező érintkezésen kívül függessze, fel mielőtt kísértésbe esne.

Ebben az esetben is az volt a próféta számára a kérdés, hogy ez azt jelenti, hogy a testvérnek volt egy félrelépése, amit nem rendezett le. Vagy most is csalja a feleségét, aki erről nem tud. Végül kiderült figyelmeztetés volt a jövőre nézve ha a férfi nem vigyáz. Bele lehet gondolni, hogyha a próféta első lendülettel elmegy a férfi feleségéhez és ezt elmondja, akkor mi történik!

A prófétáknak ezért kell nagyon megvizsgálni azt amit kaptak a mennyből, hogy hova is helyezték ezt el időrendileg. Nem egy esetben több próféta is megkapja kicsit másképpen más oldalról is megvilágítva a dolgot, amitől érthetőbbé válik a dolog. Nagyon sok prófétai kijelentést nem értenénk meg a Bibliából, ha Dániel de különösen János apostol nem rendszerezte volna őket a Szellem által írásaikban. Amikor egy próféta valamivel kapcsolatban konkrét idővel rendelkezik azt különösen meg kell vizsgálni mivel ebben könnyen el lehet csúszni. Nem feltétlenül hamis próféta csak nem tudta jól értelmezni. Jónás hiába prófétált arról Isten Szelleme által, hogy negyven nap múlva elpusztul Ninive! Ugyanis megtértek és Isten az ítéletét elhalasztotta. Nem vonta vissza csak más időpontra helyezte! A prófétáknak ez az egyik terület ahol nagyon sok tapasztalatra és növekedésre van szükség.

6, Prófétai csoportok

Náluk is megtalálható a csoportosulás, akárcsak az apostoli szolgálatban. Nem véletlen, hogy mindig többes számban van róluk szó. Már az Ószövetségben is olvashatunk prófétai csoportokról. Rendszerint volt egy-két felkent próféta akik köré próféta tanítványok csatlakoztak Őket prófétafiaknak vagy tanítványoknak is hívtak. (2Kir 2,3; 9,4) Ellátták a prófétákat, futárszolgálatot is betöltöttek. Sokszor a megélhetési gondok miatt hazugságba, csalásba keveredtek. (2Kir 5,20-27)

Az Úsz.-ben is többen szolgálnak egyszerre. (ApCsel 13,1; 15,32) Nem lehet egy ilyen szolgálatot egyedül végezni. Súlyos szellemi nyomás és szolgálati teher van rajtuk. Nem egy esetben az üldözés, nélkülözés, szellemi harcok, böjt és virrasztás megerőlténítik és megviselik őket! A csüggedés az egyik legkomolyabb kísértésük, a munkájuk során. Szolgálatuk eredménytelenségét látva akárcsak Jeremiás kiakadnak az elhívásukat illetően. (Jer 20,7-8)

A próféták elég érzelemgazdag emberek! Az emberi érzések, rezdülések mind-mind előjönnek belőlük vészhelyzetben! Sok példa van arra amikor Isten szolgája egyedül maradt a kritikus helyzetekben. Elég csak Illésre gondolni, aki egy győztes szellemi harc után került a kimerülés állapotába. A bátorító, segítő szolgálat erőteljes háttérrel biztosíthat nekik. A próféták egymást is tudják bátorítani, vigasztalni és inteni is ha kell. Kontrollt képeznek egymás számára és a terhek megosztásával megkönnyítik a krízishelyzetből való kilábalást. A gyülekezeti imaháttér és befedezettség komoly védelmet jelent számukra.

Korábban írtam, hogy szintén fontos szolgálatuk a prófétáknak a tanítványozás, képzés azok számára, akik a próféta ajándékát kapták. Tapasztalataik, ismeretük, bizonyosságaik nélkülözhetetlenek. Nincs, aki ezt megtegye helyettük. A prófétai szolgálók ezért is az Isten munkájának az alapkövei. Jó volna, ha minél több Istentől rendelt próféta állna fel és megkezdené az Isten helyreállító munkáját!

D, Evangélista

A szolgálatukat elhívásukat a nevükben hordozzák. Az evangélisták Isten királyságának az örömmüzenetét hordozzák és képviselik az elveszett, bűnben élő emberek felé! Általánosságban elmondható, hogy a pásztori szolgálat után ez a leggyakoribb és legismertebb szolgálat a kereszténység életében. Szolgálatuk fontosságát és szerepét illetően alapvetően nem merülnek fel kétségek, de vannak olyan közösségek és gyülekezetek, akik szerint erre a szolgálatra nincs szükség! Ugyanis aki meg akar térni az menjen el az ő gyülekezetükbe és ott majd megmondják neki, hogy miként is kell megtérni! Ezzel nem is lenne baj csak Jézus Krisztus azt mondta, hogy menjetek el nem pedig azt, hogy várjátok meg! Általában az ilyen gyülekezetek látogatottsága a tagokon kívül nem jelentős. A gyülekezet a Biblia tanítása szerint nemcsak önmagáért él hanem az elveszettekért is.

1, Mi is az evangélium?

Az evangélium jó hírt, örömhírt, győzelmi hírt jelent. A klasszikus ógörög nyelvben, kezdetben magát a jutalmat jelentette, amit a jó hírért adtak. Vagy egy jó hírért az isteneknek bemutatott hálaáldozatot is jelentette. Később azonban magára a jó hírre alkalmazták ezt a kifejezést. Ilyen volt, pl. amikor egy uralkodó valamilyen helyre megérkezett.

Az Ósz.-ben is megjelenik hasonló kifejezés a *böszorah* formájában.(2 Sám 4,10) Nem véletlen, hogy mint Messiási prófécia az örömhír hozása és hirdetése megjelenik a prófétai kijelentésekben. Főleg Ézsaiásnál, akit az Ósz. evangélistájának is hívnak többször is felbukkan ez a kifejezés. A Messiást örömhírhozónak Isten rendeli ki,(41,27); örömhírmondó lábakkal jelenik meg a hegyeken,(52:7); örömhírt mond a szegényeknek,(61m1) Ez utóbbi kijelentést Máté evangélista is beemeli leírásába, mint beteljesedett próféciát Jézus Krisztus életében. (Mt 11,5) De Náhum prófétánál,(1,15); is szerepel az ézsaiási kijelentés.

A kereszténységben kialakult a ma ismert jelentése, amely a leggyakoribb értelemben a Jézus Krisztusról szóló örömhírt, a Krisztus evangéliumát jelenti.(2Th 1,8; 2Kor 4,4) Megtaláljuk ezen kívül még úgy is, hogy az Isten evangéliuma.(1Pét 4,17; 1Th 2,2) Az Isten királyságának evangéliuma elnevezéssel pedig főleg Jézus Krisztus szolgálatában találkozhatunk. Az üdvtörténetben megjelenik még két elnevezése az evangéliumnak. Az egyik a körülmetéltség a másik a körülmetéletlenség evangéliuma. A későbbiekben erről még lesz szó.(Gal 2,6-7)

Pál apostol úgy említi az evangéliumot, mint egy titkot, amely el volt rejtve az emberek előtt, de az idők teljességében megjelent.(Ef 6,19; Rm 16,25) A titok lényege abban áll, hogy a pogányok és a zsidók egyaránt örökös társai a Krisztusnak. (Ef 3,5-7) A megváltásban minden különbözőség eltűnik Krisztusban. Nincs nő sem férfi, sem szolga sem szabad...stb. (Gal 3,28) Ezt a titkot amelyről fellebbent a fátyol, ki kell hirdetni, hogy az emberek megmeneküljenek. Pál ehhez kért bátorságot és imatámogatást, mert ezen valóban emberi életek múlnak.

2, Az evangélista

Olyan személyekről van, tehát szó, akik az evangéliumot, az örömhírt hirdetik. Kikiáltják, közhírré teszik az Isten kegyelmi felhívását! Nem rossz hírt, hanem jó hírt, örömhírt. Néhány szolgálatot hallva amit ma néhányan evangéliumhirdetésnek neveznek, inkább gyászbeszédhez lehet hasonlítani. Sajnos! Egyes prédikátorok azt hiszik, hogy az evangelizálás egyenlő azzal, hogy a gyülekezet taglétszámát feltornázzuk és javítsunk a statisztikán. Az emberek üdvössége azonban nem statisztikai kérdés! Nem lehet úgy átadni az evangéliumot az embereknek, hogy abban ne legyen reménység.

Pál azt mondja, ha csak ebben az életben reménykedünk a Krisztusban, akkor minden embernél nyomorultabbak vagyunk.(1Kor 15,19) Az evangélium nem elsősorban a földi dolgok elviselését jelenti, hanem az örökkévalósággal köti össze az embert.

A teljes evangéliumot kell átadni. Nem a jóléti, szociális, erkölcsi és egyéb evangéliumot.

Az evangélista munkáját futárszolgálatnak is magyarázzák egyes tanítók. Az ókorban a különböző városok csata esetén várták a futárt, hogy milyen hírt hoz az ütközetből, jót vagy rosszat. Általában a futásból ezt már lehetett tudni! Mivel Jézus Krisztus győzött ezt a diadalt közhírré kell tenni. Erre adatott az evangélista szolgálata. Az ő esetükben is igaz az az ige, hogy más a vető és más lehet az arató. (Jn 4,37) Vannak evangélisták, akik a vetés szolgálatában végeznek komolyabb munkát, míg mások pedig az aratásban! A kezdeti ébredések Jeruzsálemben, Samáriában, mind-mind Jézus Krisztus vetésének, három és fél éves szolgálatának az aratásai voltak.

Látszólag Jézus Krisztus szolgálata kudarc volt, hiszen pünkösdkor a 12 apostolon kívül mintegy 120 tanítvány volt együtt várva a megígért Szent Szellemet. Három és fél évi szolgálat után nem valami sok eredmény ez. Látszólag ez volt a kép! De Jézus Krisztus megmondta, a magnak meg kell halnia, hogy sok termést hozzon. Valóban ez már pünkösdkor bekövetkezett, amikor is Péter első evangelizációja nyomán háromezer ember tért meg! Tehát ha egy evangélista szolgálata látszólag eredménytelen az nem feltétlenül azt jelenti, hogy nincs elhívása mert nem tér meg minden esetben mindenki!

Lehet, hogy egy vetési munkában van, amit majd egy arra járó apostol fog learatni! Korinthusban Pál apostol plántált, de Apollós öntözött. Hiába ültet el valaki egy magot, ha azt nem öntözi utána. Kiszárad és elpusztul mielőtt kihajtott volna! Isten munkájában munkamegosztás van. Ez nem monoton szalagmunka, napi háromszor nyolc órás műszakban! A növekedés dicsősége azonban egyedül az Úré. (1Kor 3,6-7) Minden aratás, növekedés, áldás egyedül Isten kegyelmén, irgalmán alapul. Azt azonban nem látom igeinek, hogy valaki aki évekig evangéliumot hirdet azt nem követik megtérések és az azzal járó szellemi megnyilvánulások!

Az evangélium hordozása alapból minden hívő feladata, de nem mindenki evangélista;(Ef 6,15) Nagyon tetszik az a baptista kijelentés, miszerint „*minden baptista misszionárius*”! Jó volna, ha mindenki, aki az Úr gyermeke hasonlóan gondolkodna abban az értelemben, hogy ha megtért, akkor ő egy potenciális bizonyágtevő is egyben. Az evangélium megosztása nemcsak az evangélisták kiváltsága! Az örömhír sarujával mindenkinek rendelkeznie kell, bármikor számon kérhetnek minket és erre felelnünk kell;(1Pét 3,15) Nagyon fontos dolog a személyes bizonyágtétel. De nem mindenkiből lesz evangélista. Tapasztalatok azt mutatják, hogy akik erőteljes bizonyágtévőként kezdték a keresztény életüket azokból gyakrabban lettek evangélisták is. Isten elhívásának az evangélista szolgálatára ez egy szűrő lehet, amire érdemes odafigyelni. Nem biztos mérce de erre utaló jelzés!

3, A Mester

Jézus Krisztus szolgálata az Isten Királyságának a hirdetése volt.(Mk 1,15) Egész szolgálatának a lényege ennek az örömhírnek a megosztása volt. Mindenütt amerre járt ezt, hirdette és mutatta be, átélhető módon. Minden evangélista példaképe elsősorban Jézus Krisztus kell, hogy legyen. Már csak azért is mert amit Ő tett azt kell nekik is tenni! A legtöbbet Jézus Krisztustól lehet tanulni.

Az evangéliumok leírásai bemutatják, hogyan lehet evangelizálni, tömegeknek, szegényeknek, gazdagoknak, fiataloknak, öregeknek. Egyes személyekkel való mélyebb beszélgetésben pl. Nikodémus és a samáriai asszony látható, hogyan kell átadni az Isten igazságait! Mindenkinek a megfelelő módon!

Az evangelizáció nem minden esetben a tömegrendezvényeket jelenti, hanem személyesen akár egyetlen ember felé is. Jézus Krisztus életében ezeket mind mind végig lehet követni és alkalmazását megfigyelni!
Péter apostol így foglalja össze az Úr Jézus szolgálatát:

A názáreti Jézust, mint kené fel őt az Isten Szent Lélekkel és hatalommal, ki széjjeljárta jót tévén és meggyógyítván mindeneket, kik az ördög hatalma alatt voltak; mert az Isten vala ő vele. (ApCsel 10,38)

Jézus Krisztus szolgálatának két kulcseleme volt amikor az Isten királyságának az evangéliumát hirdette. Gyógyítás és szabadítószolgálat.

Amikor az evangéliumot hirdette azt minden esetben cselekedetekkel is alátámasztotta! Kivétel volt ez alól amikor az emberek hitetlensége és az evangélium üzenetének tudatos elutasítása miatt csak kevés csodát tudott tenni. (Mt 13,58; Mk 6,5)

A hallgatóknak hittet kell fogadniuk különben nem használ nekik semmit. (Zsid 4,2) Tehát nem a kenettel, az elhívással, netán Jézus Krisztus személyével volt probléma, hanem a légkörrel. Nem az evangélista dolga megítélni mennyire eredményes a szolgálata! Az ő dolga a Szellemtől felkent evangelizálás! Ahol a Szent Szellem munkálkodik, ott a názáreti Jézus Krisztus kerül középpontba. Isten Szent Szelleme pedig az Ige tekintélyét erősíti meg az emberekben. A hitetlenség légkörét nem az evangélista személye fogja megváltoztatni, hanem Isten kegyelme! De még ekkor is lehetséges, hogy az emberek visszautasítják a kegyelem evangéliumát, mint történt Jézus Krisztus esetében! A hitetlenség légkörében sem Jézus Krisztus, sem a Szent Szellem sem az Atya nem érzi jól magát!

Ne csodálkozzunk azon, hogy a mai korunkban Európa kivételével majdnem mindenhol jelek és csodák történnek ahol felkent evangélisták szolgálnak! Ébredésektől hangos az ázsiai, dél-amerikai, afrikai kereszténység. Európa pedig arrafelé tart, hogy amikor Jézus Krisztus visszatér talál-e hitet benne! A materializmus alapjaiban hordozza a hitetlenséget és a természetfölöttivel való szembenállást. Egy indiai evangélista közölte nemrég, hogy 100 éve még európaik jöttek Indiába evangelizálni, most nekik kell idejönniük és Európát újra evangelizálni! Valahol kontinensünk célt tévesztett!

Később látható, hogy Filep evangélista sem tesz másképp, aki szintén telve volt hittet és Szent Szellemmel! Ez a hozzáállás és felhatalmazás csak Istentől jöhet. Választóvonalhoz érkeztünk, amikor is eldől, hogy ki az önjelölt és ki az akit Isten állított az evangélista szolgálatba! Az Isten általi evangélista hármasság jellemzője: Istentől való elhívás és felkenetés ezen kívül, gyógyító és szabadítószolgálatra való alkalmasság! Amikor ugyanis az evangélista Krisztust hirdeti a Szent Szellem képes véghez vinni rajta keresztül azt amit Jézus Krisztus is tett. Furcsa lehet ebbe a bibliai modellbe begondolni, amikor egészen más képünk van egy mai magyarországi evangelizációs alkalom kapcsán! A Bibliában az evangelizáció kicsit másféleképpen van megörökítve mint amit a keresztények jó része megszokott és elfogadottnak tart a mai korban Jó volna ha mindenki aki ebben a szolgálatban van felismerné ezeket a drága igazságokat és alkalmazná őket, hogy Jézus Krisztus neve minél jobban megdicsőüljön.

4, Szolgálati területe

Röviden és tömören az egész világ! Az evangélista mindenhol az elveszetteket keresi. Azt nézi, hol vannak a halak és milyen csalival lehetne őket kifogni! Nem érheti be egy fix területtel, hanem másfele is kell mennie. Jézus Krisztus is hasonlóan válaszol amikor marasztalni akarják:

Ő pedig monda nékik: Egyéb városoknak is hirdetnem kell nékem az Istennek országát; mert azért küldettem. (Lk 4,43)

A hirdetni szó helyén az evangelizál, kifejezés szerepel az eredeti szövegben. Jézus Krisztus nem érte be azzal, hogy egy helyen áldás volt a szolgálata, hanem továbbment, mert másoknak is szüksége volt az evangéliumra.

Egy evangélista tipikus jellemvonása és hajtóereje az elveszettek elérése bármi áron. Hasonlóan, mint Pál, jaj neki ha nem hirdeti az evangéliumot!(1Kor 9,16) Az evangélista bárhol jár úttörő szolgálatot végez. Az apostolokhoz hasonlóan járhat ismeretlen területen, vagy már egy meglévő gyülekezetnek segít. A lényeges különbség a két szolgálat között a gyülekezet alapítás. Ezt próféták és apostolok végzik.

Samáriában amikor Filep evangélista szolgálata nyomán tömeges megtérések történnek, Jeruzsálemből érkeznek apostolok, hogy a kialakult helyzetet megfelelő mederbe tereljék! Péter és János megtették a szükséges lépéseket és már a kezdet kezdetén rendet tettek. Mind a Szent Szellemmel kapcsolatos dolgok terén, mind a Simon mágussal létrejött konfliktus kapcsán. Ezt evangélisták nem teszik. Ehhez apostoli tekintélyre van szükség!

Az evangélista nem plántál gyülekezetet. Ahol az evangelizálást befejezte azonnal tovább áll. Nincs lehetősége huzamosabb ideig egy missziós területen lennie, ezért is írja Pál, hogy akik az evangéliumot hirdetik, azoknak abból kell élniük.(1Kor 9,14)

A gyülekezet alapjainak a lerakása és szolgálati területeinek kialakítása már apostoli munka! Fülöp evangélistát, aki korábban diakónus volt egy üldözés vitte el Samáriába.(ApCsel. 8,1.5) Ő az egyetlen személy, akit a Biblia evangélistának nevez.(ApCsel 21,8) Szolgálata tehát egy átfogó képet ad ennek az ajándéknak mibenlétéről, sajátosságairól. Két nagyon fontos dolgot tett Samáriában. Az egyik az evangélium hirdetése volt

És Filep lementén Samária városába, prédikálja vala nékik a Krisztust.(ApCsel 8,5)

Filep üzenete rendkívül tömör és velős volt, Krisztus! Nem emberi elméleteket prédikált, nem teológiai problémákat boncolgatott nem vallásos üzenete volt, hanem egyedül a Krisztus! Szó szerint kihirdette a Krisztust! A prédikálásra használt kifejezés a *kerüszó* kihirdetést, közzétételt jelent. Vagyis Filep egyszerűen kihirdette, hogy Jézus a Krisztus, akiben van a bűnök bocsánata és a szabadulás a bűn és a sátán uralma alól! Ennek igen komoly üzenete volt a félpogánynak tartott Samáriában. A Messiást prédikálta, amelyet ők is vártak.(Jn 4,25) Bár eltérő módon gondolkodtak a hitelvi kérdésekről a zsidósággal szemben, de tudták, hogy el fog jönni a Messiás. Biztos, hogy ennek a szolgálatnak a magvetése Jézus Krisztussal kezdődött el, aki a samária asszonnyal beszélgetve egy egészen más istenképet mutatott be, mint ami abban az időben ismert volt. Amikor pedig Fülöp megérkezik, tömeges megtérések következnek be szolgálata nyomán. Ha Krisztus felemeltetik, akkor Ő mindeneket magához vonz.(Jn 12,32) Ha egy evangélista eltér a Krisztus hirdetéséről, akkor az embereket nem tudja megtérésre vezetni! Csak a felemelt és megdicsőített Krisztus rendelkezik azzal a hatalommal és erővel amely az emberi szíveket képes megragadni és megváltoztatni!

A másik ezt az evangéliumot jelekkel és csodákkal hitelesítette Isten! Ha a Bibliában lévő Krisztus hirdetik, akkor Isten ígérete szerint azt Ő fogja hitelesíteni jelekkel és csodákkal.(Mk 16,20) Bár egyesek szerint ez a rész csak toldalék a Márk evangéliumához én a Bibliámban szinte minden dolgot megtalálok, amik le vannak benne írva. Itt is azt olvashatjuk amit Jézus Krisztus megígért.

A sokaság pedig egy szívvel-lélekkel figyelmeze azokra, amiket Filep mondott, hallván és látván a jeleket, melyeket cselekedék. Mert sokakból, kikben tisztátalan lelkek voltak, nagy hangon kiáltva kimenének; sok gutaütött és sánta pedig meggyógyula. És lőn nagy öröm abban a városban. (ApCsel 8,6-8)

Több dolog kiderül ebből az igéből, ami az evangélium hirdetésével van összefüggésben. Először is a sokaság figyelt arra amit Filep mondott. Megragadta őket az üzenet tartalma mondanivalója. Ma is ez a legfontosabb, ennek kell a vezető helyen lennie! A hit ugyanis hallásból van ez pedig az Ige eredménye.(Rm 10,17) A hitet semmi más nem tudja létrehozni az elveszett emberben, mint a szívhez szóló kijelentés.

Azonban az evangelizáció nem csak ebből állt! A betegek meggyógyultak a démonizáltak megszabadultak. A leírásból kiderül, hogy a démonikus befolyás vélhetően Simon mágus „szolgálatá” nyomán jött létre az emberekben. Minden látható, hallható módon történt. Tehát nem néma és csendes alkalom volt! Az emberek megtérése nem történik a sátán hallgatólagos beleegyezésével! A szellemi harcról, amit az evangélisták képviselnek a későbbiekben lesz még szó. Miért kellett még a kijelentésen kívül ilyen látványos esemény sorozat is? Pál válasza a következő: *„Hogy a ti hitetek ne emberek bölcsességén, hanem Istennek erején nyugodjék”*(1Kor 2,5) Bizony a hit a kijelentésen és Isten erején is alapul!

Az evangélium nem természetes közegből táplálkozik. Le kell számolni azzal a hiedelemmel, hogy földi módon közelítsük meg! Az evangélium Isten hatalma minden hívő üdvösségére.(Rm 1,16) Az evangélium hatalom, erő. Képes megváltoztatni az emberi szíveket, gyógyulást ad, szabadulást hoz, megtöri az átkot... stb. Ha ezt természetes szinten akarnánk tenni akkor a keresztyének, lennének a világ legnagyobb sarlatánjai! Egy liberális teológus azt írta egyszer, hogy Jézus Krisztus nem is gyógyított, nem űzött démonokat csak erőteljes kisugárzásával lelkigondozott!

Érdekes lelkigondozás az amikor a halottak feltámadnak az eszméletlen magához tér, a megszállott pedig épelméjűvé válik! Ma is sokan megbotránkoznak amikor esetleg egy-egy szabadulást látnak démoni kötelékektől és megijednek ettől, sőt sátáninak gondolják az egészet. Pedig a Biblia szerint ahol az Isten királyságának az evangéliumát hirdetik ott bizony a gonosz szellemeknek, démonoknak menniük kell. Mit is mondott Jézus Krisztus?

Ha pedig én Istennek Lelke által űzöm ki az ördögöket, akkor kétség nélkül elérkezett hozzátok az Isten országa.(Mt 12,28)

Vagyis a démonok kiűzése bizonyítja, hogy azon a helyen valóban Jézus Krisztus uralma alatt történik a szabadulás. Kétségkívül, hangsúlyozza Megváltónk!

Az evangelizáció kapcsán még azt is olvassuk, hogy nagy öröm lett a városban. Vagyis Filep valóban az örömhírt hirdette. Az emberek megtértek, megszabadultak és a Szent Szellem öröme járta át őket ami szintén az Isten királyságának az ismertetőjele.(Rm 14,17) Ilyen módon kellene jelen lennie az evangéliumnak az emberek között. Szeretném még egyszer hangsúlyozni, az első és legfontosabb a hirdetett ige az evangélium. Ha ez megtörténik akkor Isten munkája megnyilvánul természetfeletti módon és hitelesíti az evangélista örömmüzenetét! A Szent Szellem ugyanis megfogja dicsőíteni a Fiút! Az evangélisták erre lettek elhívva és arra, hogy az emberek előtt kétségkívül demonstrálják Isten mindenhatóságát!

A történet folytatása Filep szempontjából érdekesen alakult, mert közölték vele „magasabb” helyről, hogy menjen a Gázába vezető útra és ott is lesz munkája. Sikeres volt szolgálata Samáriában? Igen! Mégis el kellett mennie onnan és az evangéliummal a szerecsen komornyik felé szolgálnia a teljesen kihalt úton. Az evangélistáknak érzékenynek kell lennie, Isten Szellemének a vezetésére. Ne a sikerek, eredmények, pillanatnyi átélések vezessék, hanem maradjon Isten vezetése alatt! Ha menni kell akkor menni kell! Isten szemében egyetlen egy ember is fontos, nagy érték számára ha megtér. Azt is látni kell, hogy az evangélista szolgálatát, küldetését akárcsak Jézus Krisztus esetében is megfigyelhető, nem mindennapi események követik. Filephez is szól egy égi követ, hogy merre menjen, majd a Szent Szellem egyszerűen áteszi egyik helyről a másikra.(ApCsel 8,39)

Ezután teljesen természetes módon Filep míg Cézaréáig nem ért addig mindenhol hirdette az evangéliumot! Később olvasunk róla, hogy itt is telepedett le és mind a négy lánya a próféta-ság szolgálatában volt.(ApCsel 21,8)

Filep élete és szolgálata tehát elég jól mintázza azt az Isteni elhívást amire az evangélisták elhívást kaptak. Semmivel sem tett többet mint Mestere, Jézus Krisztus. Hirdette az evangéliumot, betegeket gyógyított, démonokat űzött ki. Ennek ma sem szabadna másképp lennie. Még egy személyről lehet olvasni, hogy felszólítást kapott az evangélista szolgálat végzésére. Ez Timótheus volt akinek Pál írta meg, hogy végezze az ezt a szolgálatot.(2Tim 4,5) A szolgálata csak így válhatott teljessé! Timotheusnak tehát volt ajándéka erre a szolgálatra, lehet, hogy éppen ezt hanyagolta el amikor Pál inti őt;(2Tim 1,6-7) Ugyanis rögtön utána közli vele, hogy ne szégyellje az evangéliumot se Jézus Krisztust, hanem ha kell, szenvedje érte. Az egyik legnagyobb veszélye az evangélistáknak a félelem ami teljesen háttérbe szorítja életükben a szolgálat készséget. Ez ellen nem egy esetben komoly harcot kell vívniuk és imatámogatást kérniük. Ami egy háttérgyülekezet esetében természetes dolog kell, hogy legyen!

5, A teljes evangélium hirdetése

Ha az evangéliumot röviden össze kellene foglalni, akkor két szó is elég lenne, Jézus a Krisztus. Nem tantételeket, egyházi hitvallásokat, teológiai dogmákat és főleg nem politikai nézeteket kell megosztania az emberekkel, hanem Jézus Krisztust! Minden evangélium hirdetés középpontjában neki kell állnia és róla kell szólnia! Mégis azt lehet látni, hogy nem egy esetben az evangéliumnak csak egy részét osztják meg és adják tovább az embereknek! Nem feltétlenül kell azonban szándékos rosszra vagy tudatos becsapásra gondolni.

Egyszerűen arról van szó, hogy Jézus Krisztus életéből és váltságmunkájából csak egyes epizódokat, eseményeket emelnek ki és a többiről alig vagy egyáltalán nem történik említés. Ennek lehet gyülekezeti, tradicionális, hitelvi...stb. oka de ez nem helyes gyakorlat. Vannak akik a testtelélt szeretik kihangsúlyozni, hogy Isten hogyan tudta megoldani az emberré válást Krisztusban. Megint mások főleg a földi szolgálatáról és a jelek-csodák eseményeiről szeretnek üzenetet átadni. Egyesek a kereszthalál csodálatos eseményeit taglalják. Míg végül vannak akik a feltámadásra és a mennybemenetelre helyezik a hangsúlyt. Ezenkívül sok változat létezik még és azt sem lehet mondani, hogy nem jó dolgot hirdetnek de ezek így külön-külön csak részei az evangéliumnak! Minden eleme egy-egy drága és értékes igazsága az evangéliumnak, de összességében kell látni és elmondani az egészet vagy legalább utalni rá. Nem tanítói módon kifejteni ezeket az igazságokat, hanem egy két mondatban utalni rá, hogy az emberek előtt világos legyen a kép. Pál apostol szerint három dolog jelentős Jézus Krisztus életében, beszélt ő is a többiről de a hangsúly ezen volt:

Mert azt adtam előtökbe főképpen, amit én is úgy vettem, hogy a Krisztus meghalt a mi bűneinkért az írások szerint; És hogy eltemettetett; és hogy feltámadott a harmadik napon az írások szerint.(1Kor 15,3-4)

Az írások, vagyis a korábbi kijelentések szerint Jézus Krisztus, engesztelő áldozata, eltemettetése és feltámadása adja az evangélium üzenetének a magját. A többi, mint egy keretet képez és megmagyarázza Isten miért is cselekedett így! Ha ezt nem jól adják át, akkor nem biztos, hogy az emberek megértik az evangélium lényegét, mondanivalóját.

Ezt onnan tudom jól, hogy megtérésemkor több evangelizációs igehirdetést hallgattam és csak nehezen állt össze bennem a kép, Jézus Krisztussal kapcsolatban. A keresztyén szlenget és a kánaáni nyelvet pedig el kell felejteni, amikor evangelizálunk.

Eredeti szakmám hentes és még jó, hogy akkor nem hallottam egy fél mondatot arról, hogy a bárány vére törli el a bűneinket, mert az nekem nem azt jelentette volna, mint az evangélistának. Hagyjuk a gyülekezeteinken belül a vallási szakzsargont és beszéljünk az utca nyelvén amit mindenki megért. Az Úsz. görög nyelve a koiné volt amit az evangelizációkor is használtak. Ez az akkori köznyelv volt amit mindenki beszélt és megértett! Ma is nekünk kell alkalmazkodnunk a hallgatóság befogadó képességeihez! A teljes evangéliumot pedig azért kell hirdetni mert először is, Isten hatalma az üdvösségre.

Mert nem szégyenlem a Krisztus evangéliumát; mert Istennek hatalma az minden hívőnek idvességére, zsidónak először meg görögnek.(Rm 1,16)

Az evangélium tehát hatalom. Olyan hatalom amely képes az embert üdvösségre vezetni. Elgördít minden olyan akadályt, amely az üdvözülni vágyó ember útjában áll. Hatalma van megváltoztatni emberi életeteket, sorsokat. Helyreállítani összetört életeteket. Szabadulást adni, démoni kötelékekből és testi gyógyulást adni. Nincs olyan területe az ember személyiségének, legyen az a teste, lelke vagy a szelleme, amit ne tudná átalakítani! Az evangéliumnak tehát tartalmaznia kell mindazt, ami az Isten tökéletes akarataival megegyezik és ígében kijelentett. Ha a nem teljes evangéliumot hirdetik, akkor annak következményei lesznek.

Ezen túl az evangélium az igazság beszéde is.

A mennyekben néktek eltett reménységért, amelyet [már] előbb hallottatok az igazság beszédében, mely az evangélium.(Kol 1,5)

Az evangélium tehát az igazság beszéde is! Nem hazugság, hanem Isten igazságának a kifejezése a bukott emberiség számára. Ezért nem szabad az evangéliumot hiányos vagy hamis formában átadni az emberek számára. Jézus szavai világosak, csak az igazság tudja az embereket valósággal megszabadítani.(Jn 8,32) A Biblia szerint az igazság nem egy elvont fogalom mint a filozófusoknál, hanem egy személy! Egy fogalom nem tud senkit sem megszabadítani vagy üdvözíteni de egy személy már igen!

Ő pedig a Megváltónk a Názáreti Jézus Krisztus. Ugyanakkor, ahogy Pál írja az evangélium a reménységről is szól. Nem reménytelen a keresztyén ember jövője, hanem van reménysége a holnapra is. Ezért mondja Jézus Krisztus, hogy a holnap felől ne aggódjunk. Ha ismerjük Megváltónkat és hatalmát akkor ki kell vetni a szívünkől minden reménytelenséget és hitetlenséget. Az evangélium a jövőről is szól. A megváltásunk teljessége csak a mennyben fog megvalósulni. Testünk még várja a megváltást. Számomra az evangéliumi reménységek közül az a kijelentés a legdrágább miszerint hasonlókká leszünk Őhöz.(1Jn 3,2) Ez a reménység pedig a lelki élet megtisztulásához vezet.

Nézzük, hogy miket is tartalmaznak a Bibliában található prédikációkban amik az evangéliummal állnak összefüggésben. Elsősorban az apostolok beszédére kell támaszkodnunk mivel ők is az evangéliumot hirdették. Ha megvizsgáljuk őket akkor a következő alapinformációkat találjuk benne!

- *A bűn és kihatása az emberiségre:* A bűneset ténye és az egyes ember elveszett állapota. A megváltás szükségessége, ami emberi erővel nem lehetséges.
- *Krisztus szenvedése és halála:* Isten megoldása a bűnre. Jézus Krisztus váltságshalála az elveszettekért. Mindenki számára elérhető a kegyelem.
- *Feltámadása és mennybemenetele:* Legyőzte a halált és megtörte a sátán erejét. Mennybemenetelével lehetővé vált a Szent Szellem kitöltetése és így az ember újjászületése!
- *Igei vagy személyes bizonyoságtétel:* Az apostolok főleg ígével tettek bizonyoságot, de Pál használja a személyes bizonyoságtételt is.

- *Bátorítás, felszólítás a hitre és engedelmességre:* Választás, döntés elé kell állítani a hallgatókat. Az üdvösség napja minden esetben a ma! Nem a holnap vagy a jövő hét hanem a mai nap.
- *Felelősség az elutasítással kapcsolatban:* Beszélni kell arról is mi lesz a következménye az evangélium elutasításának. Kárhozat vagy üdvösség. Ez nem rémisztgetés, hanem az elutasítás következményének a felelős bemutatása.
- *A megtérés következményei:* Mivel is jár a megtérés, milyen változás jöhet az életedben.

Ezen kívül amikor megtértek az emberek akkor még két gyakorlati és rendkívül fontos esemény történt velük a hívő életük kezdeti időszakában. Beméritkezés vízbe és Szent Szellembe. Ha a bibliai példákat megnézzük, akkor azt láthatjuk, hogy a megtéréseket szinte azonnal, vagy napokon belül bemerítették és imádkoztak értük, hogy vegyék Isten Szellemének a teljességét. A pünkösdi háromezer megtért, a szerecsen komornyik, Kornélius és háznépe, a filippi börtönőr, a samáriai megtértek...stb. A listát lehetne sorolni még! Mindegyikőjük esetében láthatóak ezek a folyamatok főleg a vízbe való bemerítkezésé. Nem hetek vagy hónapok netán évek, hanem aznap, vagy igen rövid időn belül megtörtént.

Ez a kérdés egyébként mind a mai napig megosztja a keresztény teológusokat, tanítókat. Egyesek szerint a bibliai mintát követve hamar meg kell történnie a bemerítésnek míg mások ezt későbbre teszik, hogy kiderüljön az illetőről, hogy valóban megtért-e. Derek Prince nemzetközi tanító egyenesen kijelenti, hogy bemerítkezés nélkül nem lehet senkinek sem üdvösséget ígérni!¹ Nemcsak az ígére alapozza ezt a kijelentését, hanem arra a biblia tényre, hogy az apostolok cselekedeteiben nincs olyan megtért, akit ne merítették volna be! Ha az apostolok ezt szükségesnek és fontosnak látták olyan módon, hogy szinte azonnal bemerítették akkor ezt a tényt nem szabad figyelmen kívül hagyni. A gyermekkereszttség és egyéb igeellenes tanítások pedig az Isten kijelentésének a komolyságát és hitelességét erőtlennítik meg.

Tehát a teljes evangélium tartalmazza a Jézus Krisztus életéről szóló alapismereteket, különös tekintettel a váltság halálra és a feltámadásra, vonatkozólag ill. az ember elveszett állapotát és a megváltás szükségességét! Törvénykezni nem akarok de az igéből úgy látom, hogy a teljes evangélium hirdetése nagyobb áldásokat hordoz magában!

6, A körülmetélkedés és körülmetéletlenség evangéliuma

Egy kis rövid kitérőt tennünk kell az evangélium két formája között ahogyan ez a Bibliában is jól megfigyelhető. Pál ezt írja a Galátáknak:

Sőt ellenkezőleg, mikor látták, hogy én reám van bízva a körülmetéletlenség evangéliuma, mint Péterre a körülmetélésé; Mert aki erős volt Péterben a körülmetélkedés apostolságára, bennem is erős volt a pogányok között. És elismervén a nekem adatott kegyelmet, Jakab és Kéfás, meg János, kik oszlopokul tekintetnek, bajtársi jobbjukat nyujták nekem és Barnabásnak, hogy mi a pogányok között, ők pedig a körülmetélés között [prédikáljunk].(Gal 2,7-9)

Az ige tehát két típusú, evangéliumról beszél. Az egyik a zsidóság számára szól a másik pedig nem. Látszólag ellentmondásosnak tűnik a dolog de nem az.

A körülmetélkedés vagyis a zsidóság evangéliuma nem más mint az ősatyáknak tett ígéretek beteljesedése. Az ő evangéliumuk több szövetségre is visszanyúlik és alapját képezik a Messiásban kapott új szövetségnek! Ezért Pál apostol, amikor a zsidóknak hirdeti, az evangéliumot akkor mindig visszautal az ősatyákra és az Isten őszövetség ígéreteire.

1 Derek Prince: Az Egyház építése 93-95. old

Sőt az ő evangéliumára úgy utal, hogy Jézus Krisztus a dávidi mag.(2Tim 2,8) Amikor a zsinagógában hirdeti az evangéliumot mindig visszautal arra, hogy Isten mit cselekedett a zsidó néppel a régi időkben és hogyan váltotta be ígétét amit megígért.(ApCsel 13,17.26.32) A római levélben pedig felsorolja azokat a markáns megkülönböztető jegyeket, amelyekkel a zsidóság rendelkezett.(Rm 9,4-5) Ez tehát a körülmetélkedés evangéliuma, amit pl. Péter apostol is hirdetett. Kizárólag a zsidóság számára, ami magában foglalta a teljes ószövetségi üdv történetet!

A pogányok számára azonban ilyen múlt és háttér gyakorlatilag nincsen! A pogányok közül való megtértek, szellemi és nem testi módon kapcsolódnak be az ábrahám örökségbe. Így az evangélium számukra nem a zsidóság múltjával képez folytonosságot! Egy pogánynak semmit sem mondtak a különböző zsidó ünnepek, nemzetségtáblázatok, szövetségek, és nem is voltak benne érintve. Pál apostol így erről az Isten előtti állapotról.

Hogy ti, [mondom], abban az időben Krisztus nélkül valók voltatok, Izráel társaságától idegenek, és az ígét szövetségétől távolvalók, reménységetek nem vala, és Isten nélkül valók voltatok e világon; Most pedig a Krisztus Jézusban ti, kik egykor távol valátok, közelvalókká lettetek a Krisztus vére által. Mert Ő a mi békességünk, ki egygétette mind a két [nemzetséget], és lerontotta a közbevetett válaszfalat.
(Ef 2,12-14)

A pogányok az ige szerint Izraeltől idegenül, az ígét szövetségétől fényévnvi távolságra voltak. Ezen kívül teljes reménytelenségben és az igaz Isten ismerete nélkül éltek. Isten ezt a feloldhatatlannak tűnő állapotot Jézus Krisztus keresztségével, ill. vérével megoldotta. A közbevetett válaszfalat lerontotta és egygétette őket. Ezt hívja a Biblia a Krisztus Testének! Vagyis a pogányoknak az evangélium, Jézus Krisztussal kezdődik! Amit ő tett és megcselekedett értük. A két evangélium típusnak tehát ez a jellegzetes különbsége!

Mai korunkban pedig ismét előtérbe került a körülmetélkedés evangéliuma, mert a zsidók közül is többen fogadják el Jézus Krisztust, mint Isten Messiását és Szabadítóját. Számukra ma is ez az evangélium az érvényes! Az elmúlt negyven évben számítások szerint több zsidó tért meg mint az elmúlt 1500 évben összesen. Számuk pedig Isten kegyelme folytán egyre növekedik! Hitem szerint ennek is köze van ahhoz a jelek sorozatához, ami Jézus Krisztus eljövételét megelőzi.

Még ha meg is tartanak bizonyos ószövetségi szokásokat a megtért zsidók, számukra az már nem az üdvösségért folytatott cselekedetnek számít. Mivel Jézus Krisztus betöltötte a törvényt a benne hívő zsidó számára a lelkiismeret felszabadult a vádlás és kárhoztatás alól - mert a törvényt nem tudta teljesen megélni - és ezután szabadon élheti meg a Messiással való közösségét a törvényi előírásoktól függetlenül. Tehát ha egy zsidó megtér nem szabad kiszakítani a kultúrájából, mint ahogy ezt évszázadokon át tették! Nem pogány megtértté kell tenni és „megszabadítani” őt minden zsidó szokástól! Engedni kell őket úgy megélni a hitüket, ahogy ezt a kezdetekben tették. Természetesen minden törvénykező befolyástól mentesen.

7, A hamis evangélium

Az evangélistáknak tehát a teljes evangéliumot kell kihirdetni. Ezt nem lehet megspórolni. A rosszul, vagy hiányosan végzett szolgálat a későbbiekben problémák forrása lehet. Korábban írtam már a nem tudatos hangsúlyeltolódásokról, most pedig a szándékos romboló hatású evangélium eltorzítást nézzük meg. Ennek a célja ahogy Pál apostol a hamis apostolokkal szemben megfogalmazza nem más mint a menyasszony elcsábítása, beszennyezése.(2Kor 11,2-3) Vagyis a gyülekezet szentségét, tisztaságát megrontani, hitelét a világban tönkretenni.

Pál apostol életében és szolgálatában nagyon sok harc ekörül a téma körül forgott.

Nem véletlen, hogy a Galata-levélben már az elején radikális kijelentést tesz azok felé, akik más, vagyis hamis evangéliumot hirdetnek, tanítanak. A hamis evangélium és hirdetője átok alatt vannak. (Gal 1,6-8) Nagyon súlyos kijelentés ez ha jobban belegondolunk mit is jelent ez a bibliai szóhasználatban!

Két eset szokott a leggyakoribb lenni az egyik a hozzáadás a másik az elvétel vagy megcsonkítás. A Galatáknak egyértelműen a hozzáadás volt a probléma. A körülmetélkedést kellett még megtenni, hogy az ember bebiztosítsa az üdvösségét; (Gal 5:1-4)! Vagyis a kegyelem evangéliumát kipótolták és így megerősítették a cselekedetek törvényével. Hasonló eset van a katolicizmus doktrínájában is. Nem elég az alapvető értékek elfogadása, hanem azt kik kell pótolni. A legjellemzőbb szó amely elárulja ezt a folyamatot az az „és”. Pl. hit és körülmetélkedés, hit és cselekedetek. Nem elég csak hinned hanem még ezt és ezt meg kell tenned, hogy biztos üdvösséged legyen!

A katolicizmus tanaiban, dogmarendszerében van egy pár ilyen terület amely az igei kijelentések mellé még hozzátesz valamit. A teljesség igénye nélkül. A hívő élet alapja: a Biblia és a hagyomány. Abszolút tekintély: Isten és az egyház. Közbenjáró Isten és ember között: Krisztus és Mária, valamint a „szentek”. Az Egyház irányítója: A Szent Szellem és a pápa. Megváltás elérése: Jézus keresztye és a hét szentség. Magunkévá tétele: hit és jó cselekedetek. A listát lehetne még sorolni különböző egyházakban fellelhető hasonló esetekkel, gyakorlatokkal.

Ugyanilyen dolog az is amikor az evangélium mellé valami ígéretes dolgot tesznek. Ami rész igazság, hiszen nincs két egyforma hívő ember! Ilyen lehet pl. jóléti evangélium hirdetése: nem lehet szegény az aki megtér. Holott Jézus Krisztus azt mondja, hogy szegények mindig lesznek köztetek és Pál is gyűjtött a szegényeknek és ezért sohasem kárhoztatta őket; (Jn 12:8, Gal 2:10)! Teljes betegségmentes élet: ha beteg vagy meg sem vagy térve! Egyedül csak az én gyülekezetemben üdvözölhetsz: más gyülekezetek tévelyegnek... stb. Szociális evangélium hirdetése: a testi szükségletek és nem a szellemi szükségletek betöltése a legfontosabb. Hazánkban is felbukkant a csak Jézus nevében történő bemerítés szükségessége és ezzel a biblikus Szentháromság Isten nevében történő bemerítés háttérbe szorítása és lecserélése. A paletta széles. Óvatosnak kell lennünk arra, hogy milyen evangéliumot is fogadunk be és adjuk át uralma alá az életünket!

Talán még ennél is rosszabb, amikor a megváltás művét megcsonkítják és hiányosan vagy részlegesen tanítják. Ebben az esetben előszeretettel hagyják ki a megtérésre, bűnbánatra való felhívást. Nem hirdetik a kárhozatot, mint az elutasítás velejáró következményét. Csak a hallgatók igényeihez igazodnak. Korinthusban népszerű volt a testtel szembeni negatív hozzáállás vagy az ellenkezője a szabadosság. Annyira kiemelték a szellemi újjászületést, hogy a testtel nem is törődtek. Megtértem újjászülettem ez a lényeg, a testemmel meg azt teszek amit akarok mivel értéktelen. Én szellemi ember vagyok! Ezért kell Pálnak figyelmeztetni őket, hogy a test a Szellem temploma és azt nem szabad megrontani. (1Kor 6,19)

Szehták, és kommunák hamis apostolai pl. azok, akik emiatt a bűnös testi természet miatt „kénytelenek” az avatatlan nőket beavatni a szexualitás rejtelseibe. A másik végletben pedig a test gyötrése, kínszása az istentelen aszkézis található, hogy emberi módon feszítsék meg hústestüket és legyőzzék kívánságaikat!

Prédikációkban hallottam, hogy lelkészek tagadják a feltámadást és a mennybemenetelt Jézus Krisztus életéből. A jelek és csodák nem is történtek meg, csak azért vannak leírva, hogy Jézust szimpatikussá tegyék az emberek előtt. Kiveszik az emberek szívéből a reménységet és ezzel a hitetlenség táptalaját készítik elő. Ezek fényében még világosabban érthető Pál kijelentése, amit a hamis evangélium hirdetőiről mondott! Aki tehát az evangéliumot hirdeti, vizsgálja meg, hogy mit is hirdet. Egyezik a kijelentéssel, vagy egyházi felekezeti „anyag” is van benne!

Az őszinte vizsgálat sokat segít abban, hogy tisztábban lássa az ember azt az üzenetet, amit rábíztak! Ha eddig nem volt helyes a dolog meg kell térni és változtatni rajta. Isten a helyreállítás Istene is. Kérd, hogy töltsön be újra Szellemével és hatalmával legyen friss kenet az ajkadon! Bátorodj fel ha evangélista elhívásod van, mert várják az emberek az evangéliumot!

8, Az evangélista kenete

Az Úsz.-et tanulmányozva azt lehet megfigyelni, hogy evangélistákkul azokat rendelte ki a gyülekezet, akiknek az Isteni elhívás és pecsét jelei ott voltak az életében! Akik ezzel nem voltak felruházva azt nem ismerték el. Ha az Isteni kenet nincs ott az életén nincs hatalom a kezében, amellyel a gonoszság erőit megtudná, erőtlentíteni és legyőzni! Az evangélium hirdetése mindig felkavarja a szellemvilágot. Itt ugyanis emberi lelkekről van szó, akik a sötétség uralma alatt vannak. A kimentési akciók mindig ellenlökéssel járnak. Az evangélistának ezeket tudni kell kezelni. Nem lehet megfutamodniuk, mert annak komolyabb következményei is lehetnek. Az evangélisták ezért rendelkeznek a démonűzéshez és a gyógyításhoz szükséges felhatalmazással is, mint ami az evangélium szerves része, ahogy ez Jézus Krisztus életéből és az Úsz.-i szolgálók munkájában jól látható. Pál apostol is azt írja, hogy Isten királysága nem beszédben áll hanem erőben.(1 Kor 4,20) Egyetlenegy ember megtéréséért is sokszor, óriási harcot kell folytatni! Fel kell hagyni azzal a naiv elképzeléssel, hogy a megtérések könnyen mennek. A sátán nem szívesen engedi el az embereket. Az Úr Jézus arról beszél, hogy a hatalmast előbb meg kell kötni, hogy ki lehessen rabolni.(Mt 12,29) Pál pedig azt mondja, hogy akik nincsenek megtérve azok bukott szellemi hatalmasságok befolyása alatt vannak.(Ef 2,2)

Ezért, hogy az emberek megérjenek és lehulljon róluk a vakság leple nem egy esetben előbb démonűzéssel kell feléjük szolgálni, hogy kikerüljenek a bennük lévő démonikus befolyásoltság alól.

Ha mégis leplezett a mi evangéliumunk, azoknak leplezett, akik elvesznek: Akikben e világ Istene megvakította a hitetlenek elméit, hogy ne lássák a Krisztus dicsőséges evangéliumának világosságát, aki az Isten képe.(2Kor 4,3-4)

A sátán célja egyértelmű tudatlanságban tartani a bukott emberiséget, hogy nehogy a fényre menjenek és a Világ Világosságával találkozzanak! Ehhez minden eszközt lehetőséget és alkalmat megragad. Ezért is kell az evangélistáknak kezelni azokat a helyzeteket amikor megnyilvánulnak az evangelizáció során a démonikus akciók! Jézus Krisztus is így cselekedett számtalan esetben. Elhallgattatta őket, rájuk parancsolt és kiűzte őket. Jézus Krisztusnak fájt az ha valaki démoni kötelékek között élte az életét;(Lk13:16). A vallásos farizeusok pedig inkább hagyták volna őket ebben az állapotban mintsem engedtek volna teológiájukból! Ma sincs másként. „Jaj annak aki démonokat űz és betegekért imádkozik, hogy az Isten könyörüljön rajta!” „Ez nem lehet az Úrtól!” „Vigyázzatok arra az evangélistára, arra a gyülekezetre, mert ott megfertőződik idegen szellemiséggel!” Ismerősek ezek a szavak? Farizeusok ma már nincsenek de a szellemiségük és gondolkodásmódjuk megmaradt. A vallásosság szelleme nem változott az évezredek alatt. Jézus Krisztus munkája, amit ők már régen nem tapasztalnak meg életükben, ha egyáltalán valaha is megtapasztalták, piszkálja a csőrüket.

Azt a hamis tanítást is ki kell operálni a keresztények fejéből, hogy ma már nincsenek démonizált emberek csak lelki sérültek! Akkor kedves barátom a fél újszövetséget kiszakíthatod a Bibliából, hogy ezt a véleményedet igazolni tudjad! Az alkoholizmus, paráznaság, pénzimádat, ateizmus, materializmus... stb. mind-mind démonikus megköttözöttséggel járhat és ahhoz, hogy egy ilyen ember megtérjen ahhoz előbb meg kell szabadulni a fogvatartójától!

Két igehely is azt tanítja többek között, hogy az evangélium nem csak szóban áll az Úsz.-ben

Hogy a mi evangéliumunk ti nálatok nem áll csak szóban, hanem [isten] erőiben is, Szent Lélekben is, sok bizodalomban is; amiképpen tudjátok, hogy milyenek voltunk közöttetek ti érettetek. (1Th 1,5)

Pál szintén nem első esetben arról beszél, hogy az Isten örömezenete nem pusztán szavak közlése és átadása. Sem retorikai szófordulat, sem képzettség sem tapasztalat nem pótolhatja Isten erejének szolgálatát és a Szent Szellem megnyilvánulásait. Nem szégyellni kell ezeket, hanem örvendezni annak, hogy Isten úgy cselekszik ahogy kijelentette igéjében!

Mimódon menekedünk meg mi, hogyha nem törődünk ily nagy idvességgel? amelyet, miután kezdetben hirdetett az Úr, azok, akik hallották, biztosítottak számunkra. Velők együtt bizonyosságot tevén arról az Isten, jelekkel meg csodákkal és sokféle erővel s a Szent Léleknek közléseivel az ő akarata szerint. (Zsid 2,3-4)

Ez az ige is arról szól, hogy Isten az üdvösség üzenete mellett bizonyosságot tesz. Szintén megjelenik ez a két kifejezés miszerint Isten ereje és a Szent Szellem közlése együtt jár az evangéliummal. Nem csoda hogy az evangélistáknak mind a Szent Szellem munkáját mind Isten erejének a megnyilvánulásaival kell szolgálniuk a hallgatók felé. Sőt, ennek fényében érthető meg az az ige is, miszerint az evangélium Isten hatalma az üdvösséget hordozóknak. (Rm 1,16) Ugyanakkor, amikor Isten hatalmasan munkálkodik a gonoszság ereje is intenzívebb. Az apostolok esetében is jól látható, de az evangélisták sem kerülhetik meg a szenvedést ha arra kerül a sor. (1Th 2,2)

Az evangélistáknak tehát Isten kenetét kell hordozniuk az életükben, hogy szolgálatukkal áldássá válhassanak az elveszettek számára. A szentségnek meg kell látszaniuk az életükön, hogy még erőteljesebben áradjon ki rajtuk ez a kenet. Ha a légy belekerül, az megerjeszti és megbűdösíti ezt a jó illatú kenetet, amely Krisztus jó illatát hordozza. (2Kor 2,15; Préd 9,21)

9, A kreativitás szolgálata

És a zsidóknak zsidóvá lettem, hogy zsidókat nyerjek meg; a törvény alatt valóknak törvény alatt valóvá, hogy a törvény alatt valókat megnyerjem; A törvény nélkül valóknak törvényenkívülivé, noha nem vagyok Isten törvénye nélkül, hanem Krisztus törvényében való, hogy törvény nélkül valókat nyerjek meg. Az erőtlenekek erőtelenné lettem, hogy az erőtlenekeket megnyerjem. Mindeneknek mindenné lettem, hogy minden módon megtartsak némelyeket. Ezt pedig az evangéliumért mívelem, hogy részestárs legyek abban. (1Kor 9,20-23)

Ez a néhány igevers mindent elárul arról, hogy milyen módon kell az evangélium hirdetését megközelíteni. Az egyik nagyon fontos üzenet, hogy ne a hallgatóságot igazítsuk magunkhoz, hanem mi alkalmazkodjunk a hallgatósághoz! Azt hiszem a mai kor egyházának ez az egyik legnagyobb kihívása. Olyan halászatról még nem hallottam amikor a halak örömmel vidáman mentek bele a hálóba vagy kaptak rá a horogra. Nem ők alkalmazkodnak a halászhoz, hanem a halász alkalmazkodik öhozzájuk! Ahányféle hal van annyiféle csalira, trükkre, tapasztalatra van szükség. Ezért is nevezik egyesek az evangelizációs alkalmakat a kreativitás szolgálatának. Számtalan alkalmazkodási módot kell felismerni. Pál is arról beszél, hogyha elveszettek felé szolgál, hogyan is tudná őket megnyerni. Két szó nagyon hangsúlyos ezekben a kijelentésekben: *mindeneknek mindenné*.

Vagyis kivétel nélkül mindenre hajlandó vagyok, hogy megmentsem az embereket! Ha az egyházak eljutnak erre a gondolkodásra és eszerint is cselekszenek, akkor azt hiszem, megláthatunk valamit abból, amit a Bibliában az ébredési beszámolókról olvashatunk. Nem véletlen, hogy evangelizációkat a sokszínűség jellemzi. Meg sem lehetne számolni, hogy ma már hányféle módon, milyen módszerrel, eszközökkel végzik a lélekmentés szolgálatát. Egyesek specializálódtak egyes rétegek, csoportok vagy korosztályok felé. Vannak akik a gyermekevangelizációkban végeznek eredményes szolgálatot míg mások a hajléktalanok vagy a szenvedélybetegek között evangelizálnak hatékonyan!

A forma és az átadás módja mindig változhat, de a tartalomból nem lehet engedni. A módszer soha nem helyettesítheti az üzenetet. Az örömmüzenet személye Jézus Krisztus sohasem kerülhet háttérbe, mert ilyen vagy olyan módszerünk van! Ha Jézus Krisztus hirdettetik, akkor én annak örülök, mondja Pál azután, hogy ezt egyesek színből és nem szívből tették. Nem leintette őket, hogy ne tegyék ezt, hanem örült neki.(Fil 1,18)

Az evangelizálás a lélekmentés rendkívül fontos dolog. Az emberek megmentése és üdvössége nem angyalokon, hanem rajtunk keresztényeken múlik. Aki pedig az evangélista elhívásban jár annak ez a felelőssége még hangsúlyosabb. Meg kell, hogy ragadjon minden eszközt és lehetőséget az elveszettek elérésére. Tanulja meg, hogy ne függjön kialakult szokásoktól egyházi, vallási - így szoktuk meg - gyakorlattól, hanem álljon Isten Szellemének vezetése és uralma alatt.

E, Pásztori szolgálat

Szolgálat a Testnek adatott és ez a mai gyakorlat miatt kissé ellentmondásosnak tűnik. Ma egy gyülekezet pásztor, csak annak a gyülekezetnek a pásztor, amelyet vezet. Máshol nem tölthet be pásztori hivatalt, szolgálatot. A Biblia szerint viszont ez a szolgálat nem egy helyi gyülekezetnek van kötve, hanem Isten népének adatott. A zavart az okozta, hogy a gyülekezeti előjáró szolgálatokat teljesen elválasztották egymástól. Egy gyülekezetben a vezetést a vének, püspökök és pásztorok végzik közösen. Ez egy munkának a három megnyilvánulási formája. (Lásd az előjárói leírást.).

Különbőség van viszont a pásztorlás és a pásztori megbízatás között. A pásztorokra minden gyülekezetben szükség van de a pásztorlás adománya nem mindenkinek adatik meg aki előjáró. Ugyanúgy, mint a tanítók esetében is, hogy a vezetőknek tanításra alkalmas embernek kell lennie de ez még nem jelenti azt, hogy a tanítás szolgálati ajándékát kapták volna. A Testnek adott pásztor az mindenütt ahol lehetősége van a szolgálatra, ott végzi ezt a munkát. Segít helyreállítani gyülekezeteket, támogatni más gyülekezetben szolgáló pásztorokat, tanácsolás és lelki gondozást végezni...stb. Erre a szolgálatra mindenhol szükség van. Szolgálat elég sokoldalú és kiterjedt. Jelleme, szolgálati leírása megegyezik a gyülekezeti előjárókéval, azzal az egy kitéttel, hogy nem korlátozódik egyetlen gyülekezetre.

Az ilyen szolgálók pásztorlási gyakorlatát könnyű észrevenni. Úgy bánik számára teljesen ismeretlen testvérekkel is mintha az övéi volnának. Szolgálat, tanítás elősegíti Krisztus Testének növekedését, megerősödését. Támogatja a békességet és Isten népének előrehaladását. Nem megoszt hanem egységbe hoz. A többi szolgálati ajándékkal együtt szellemi felügyeletet gyakorolnak Krisztus Testében. A pásztori szolgálat megértését nagyban elősegíti az, hogy egyik kiemelt témája a Bibliának.

1, Az ószövetségi előképek

Ha egy közel-keleti ember olvassa a Bibliát a benne leírt metaforák és hasonlatok nagyon hamar evidenssé válnak számára. Jézus Krisztus is nem véletlenül beszélt sokat példázatokban, történetekben és hasonlatokban. Amikor a pásztori szolgálatról beszélt akkor azt mindenki azonnal megértette, mert a kultúrájukban és gyökérükben, ez már mélyen be volt épülve.

Már Jahve is úgy jelenik meg, mint népének pásztor, aki kivezette népét Egyiptomból. (Zsolt 78,52) Személye a garancia arra, hogy az idők végén összegyűjti az Ő népét és ez a prófécia folyamatos beteljesedésen megy keresztül. (Jer 31,10) Ő lesz az aki az ezeréves királyságban is végzi ezt a munkát. (Esa 40,10-11)

Ugyanakkor az is jól látható, hogy a pásztorlást a maga vezetése átruházza másra. Ez is teljesen bibliai kép. Dávid is rábízta másra a juhokat, amikor apja elküldte testvéreihez. (1Sám 17,20) Így ruházta át a népe vezetését az Úr Mózesre és Áronra. (Zsolt 77,21) Majd Józsuét választja ki erre a feladatra. (4Móz 27,15-23)

Később a királyoknak kellett volna ezt a funkciót betölteniük. Nekik kellett volna Isten szerint való módon vezetni Izrael népét. Kevés kivételtől eltekintve sokan kudarcot vallottak ennek teljesítése során! A kevés kivételek közül is a legkiemelkedőbb Dávid volt, aki szintén a juhnyáj mellől lett elhívva, akárcsak Mózes. (2Sám 7,8) Ő lett a Messiás-Király előképe is. Kezdve attól, hogy Dávid városában született addig, amíg kijelenti miszerint személyében a jó pásztor jelent meg! Dávid élete és példája olyan hatással volt Izrael életére, hogy amikor a Messiás fog uralkodni akkor Dávidnak nevezi őt a próféta. (Ez 37,24-25) Bár egyes vélemények szerint itt valóban a feltámadt Dávid fog ismét kormányozni.

2, Jézus Krisztus a Jó Pásztor

A szolgálat mintaképe és a pásztorok pásztora Jézus Krisztus. Az egyetlen pásztorra vonatkozó Messiási ígérek Jézus Krisztusban beteljesedtek. Ő volt Dávid gyökere és ága aki tökéletesen bemutatta a pásztori szolgálatot. A prófécia szerint is be kellett ezt a szolgálatot töltenie. Mikeás próféta ezt írja:

És megáll, és legeltet az Úrnak erejével, az Úrnak az ő Istenének fenséges nevével, és [bátorsággal] lakoznak, mert ímé felmagasztaltatik a földnek határáig. (Mik 5,4)

Ennek a teljes megvalósulására majd a millenniumban, vagyis az ezeréves királyságban kerül sor.

Az evangéliumokban már úgy látjuk Jézus Krisztust, mint a tökéletes pásztort, aki a pásztor nélkül való juhokat megszánja, mert elgyötörtek és szétszórtak voltak. (Mt 9,36) Példázatban beszéli el, hogy számára egyetlenegy juh is óriási értékkel bír és utánamegy az elveszettnek. (Lk 15,4) Azok számára is felajánlja a pásztori szolgálatát, akik nem az Ő aklában vannak. (Jn 10,16) A János evangéliumában a 10. fejezetben Jó Pásztorként látjuk őt. Úgy tűnik, hogy a hamis pásztorokkal állítja magát szembe, akik hűtlenül végezték munkájukat.

Jézus Krisztus azonban olyan, Aki ismeri az övéi, mint bárányait és néven szólítja őket. (3. vers) Ő maga az ajtó, amelyen át be és kijárás van az életre. (9.vers) Vezeti, tereli őket és az életét is odaadja értük. (3. és 11. vers) Ez utóbbi önfeláldozásával beteljesíti a zakariási próféciát mivel ő a megvert pásztor. (Zak 13,7; Mt 26,31) Így csodálatos módon a jó pásztorból bárány lett, aki feláldozta magát az övéiért. A jelenésekben is ez köszön vissza mikor elég érdekes módon a Bárány fog majd legeltetni. (Jel 7,17) Sőt még a pogányokat is legeltetni fogja, de ennek eszköze a vasvessző lesz, ami a szigorúságra és a jogos törvényességre utal. (Jel 12,5; 19,15)

Az újszövetségben még három jellemzését találjuk meg Jézus Krisztusnak a pásztorlással kapcsolatban a Jó Pásztoron kívül. Az egyik a zsidókhöz írt levélben olvasható miszerint a béke Istene a juhok nagy pásztorát hozta ki a halálból az örök szövetség vére által. (Zsid 13,20) Jézus Krisztus itt mint *Nagy Pásztor* szerepel. Valóban Ő a legnagyobb. Minden pásztor közül Ő emelkedik ki a legjobban.

Péter apostol további két jelzőt is használ. Az egyik szerint Jézus Krisztus a *Főpásztor*, aki megjutalmazza azokat, akik ugyanolyan hűségesek voltak a pásztorlásban mit amilyen Ő volt. (1Pét 5,4) A görög kifejezés arra utal, hogy ez a hatalommal és elsőséggel járó főséget is jelenti. A pásztoroknak, akik szolgálnak, el kell ismerniük Jézus Krisztus elsőbbségét és főségét maguk és szolgálatuk felett. A másik kifejezés szerint Jézus Krisztus, *Gondviselő-Pásztornak* van bemutatva:

Mert olyanok valátok, mint tévelygő juhok; de most megtértetek lelketek pásztorához és felvigyázójához. (1Pét 2,25)

Amikor az ember megtér, Jézushoz akkor egy olyan Pásztor uralma alá kerül aki egyben gondviselő is! Nem hagyja éhezni és szomjazni az övéit. Vigyáz rájuk és gondjukat viseli. Rábízta őket olyanokra, akik szíve szerint való pásztorok és biztonságban élhetnek. A kicsiny nyáj ilyen módon is rendelkezni fog az Atya által adományozott királysággal és annak javaival. (Lk 12,32)

Jézus Krisztus, ami megváltónk nemcsak Jó Pásztor, hanem Nagy Pásztor, Főpásztor és Gondviselő-Pásztor is egyúttal! Óriási kiváltság és hatalmas felelősség a nyomába lépni és folytatni az Ő szolgálatát, aminek alapjait lerakta. A pásztorlás alapelveit és gyakorlatát elsősorban tőle lehet megtanulni.

A Bibliában lévő további leírások pedig segítik megérteni ennek a szolgálatnak a lényegét, mibenlétét, alkalmazási területét.

3, Pásztorlás munkája

A közel-keleten mind a mai napig megmaradtak a hagyományos pásztorlási szokások. Ezek segítségével megérthetjük, hogy mit is jelent a bibliai értelemben vett pásztorlás. Minden területet fel sem lehet sorolni olyan sokrétű és gazdag ez a szolgálat, de a legfontosabbakat érdemes tanulmányozni. A pásztorlás szolgálati ajándéka a saját gyülekezetben természetesen könnyebb, mint akkor ha más gyülekezetekben kell szolgálni és építeni Krisztus Testét. Ilyenkor az egyes feladatok módosulnak a körülményektől függően. Tehát minden egyes jellemzés, amely igaz a helyi gyülekezetben végzett szolgálatra, nem feltétlenül ugyanolyan módon nyilvánul meg más helyeken. Ezt a feladatok értelmezésénél figyelembe kell venni!

a, A juhok a nyáj ismerete

Szorgalmasan megismerd a te juhaid külsejét, gondold a nyájakra. (Péld 27,23)

A pásztorlás lényeges eleme a juhok ismerete, megismerése. Melyik az amelyik betegesebb? Melyikkel kell többet törődni? Melyik amely hajlamos a csavargásra... stb.? Ehhez időre van szükség. Szorgalomra és kitartásra. Így válik lehetővé, hogy név szerint is megismerje a rábízottakat. (Jn 10,3) A pásztori szolgálat esetében ez kritikus pont, ha nem saját gyülekezetében szolgál mások felé! Képességei azonban segítenek abban, hogy pontosan felérje annak az illetőnek a szellemi-lelki állapotát aki felé szolgálnia kell.

Ebből is látszik, hogy nem véletlenül van többes számban a pásztorlás a Bibliában. Egy nagyobb juhnyáját nem tudna ellátni egyetlen-egy pásztor sem. Jézus Krisztus bár sok emberrel foglalkozott mégis tizenkét embert pásztorolt három éven át. Minél nagyobb egy gyülekezet annál több pásztorláshoz értő vezetőre van szükség. A pásztornak a nyáj az élete, munkája ezért kell rájuk gondolni és az állapotukra. Az Úr Jézus szerint ez olyan fokú ismerettel jár, hogy a juhok hamarosan megismerik a hangját és csak azt követik. (Jn 10,3).

Egy utazó mesélte el, hogy amikor Izraelben járt meglátott egy juhnyáját amint az ivóvíznél voltak. Elég nagy számmal voltak és három pásztort látott még. Megkérdezte tőlük, hogy ebben a keveredésben honnan tudják melyik juh az övék? Azt mondták egyszerű az egész csak szólunk nekik és mindegyik követ bennünket. Úgy is történt. Az egyik pásztor szólt és a nyáj egy része kivált a tömegből és elindult a pásztor után. Az utazó azonban próbát akart tenni és az egyik pásztortól elkérte kalapját és felsőjét és ő is rá szólt a juhokra, hogy kövessék őt. Azok rá se hederítettek. Idegen hangját nem követték. Ezt csak a betegek teszik mondták neki még a pásztorok.²

b, Legeltetés

A pásztori munka egyik legfontosabb eleme. Dávid ezt írja

*Füves legelőkön nyugtat engem, [és] csendes vizekhez terelget engem. (Zsolt 23,2)
Asztalt terítesz nékem az én ellenségeim előtt. (Zsolt 23,5)*

A juhoknak enni és innivalóra van szükség. Izraelben ez sem volt egyszerű dolog. Ismerni kellett a legelőket és a vízlelőhelyeket. A juh csak a tiszta nem zavaros vizet issza meg. Ha a juhok veszekednek akkor felzavarják a vizet és a pásztornak kell rendet tenni. (Ez 34,18) Azt is tudni kell mikor jöhet hirtelen áradás amely elsodorhatja a nyáját. Mennyi időre van szükség amíg egy lelegelt terület újrafüvesedik.

² Phillip Keller – A 23. Zsoltár (Evangéliumi Kiadó, Bp., 1990) nyomán

A legeltetés előtt meg kellett tisztítani a területet a mérgező növényektől, hogy azok ne pusztítsák a nyáját. A vadállatokat el kellett zavarni vagy szemmel tartani és akkor az ellenség előtt történt a legeltetés az asztal megterítése. Isten kegyelmes hozzánk mert amennyire ki vagyunk téve ezernyi veszélynek a világban, mégis ellát bennünket táplálékkal pásztoraik keresztül. A füves legelőkre és csendes vizekhez való terelgetés nem mindig megy simán.

A pásztornak egészséges táplálékot kell nyújtani amely nem mérgező. Ezért jól ismeri Isten igéjét és tudja is azt alkalmazni a pásztorkodásban. Figyel arra hogy, mit és mennyit esznek. Megértették-e az igét vagy nem? Tudják-e alkalmazni az életükben vagy nem? Ha nem akkor miért nem...stb.? Olvassák-e rendszeresen az igét, hallgatják-e az Isten üzenetét a gyülekezetben, hogy állnak az imaélettel? Rákérdez mivel táplálkoznak, milyen irodalmat olvasnak mit hallgatnak a rádióban vagy néznek a tévében. Ezek mind-mind potenciális mérgek amelyekkel szembesülnie kell a pásztorkodóknak. Ha a juhok nem tudnak pihenni az evés és ivás után akkor nem tudnak gyarapodni és növekedni. Egy pásztor nem hajszolhatja állandóan a gyülekezetet, mert annak nem lesz jó vége. Ha viszont bölcsen táplálja a nyáját, akkor azok megtapasztalják, hogy életük van és bővülködnek. (Jn 10,10)

c, Vezetés

És mikor kiereszti az ő juhait, elöttük megy; és a juhok követik őt, mert ismerik az ő hangját. (Jn 10,4)

A nyáját nemcsak legeltetni kell hanem vezetni is. A pásztor csak addig tud vezetni ameddig ő is eljutott a főpástorral. Izraelben a pásztor nem hátul megy és tereli a nyáját hanem vezeti őket és elől megy. A juhokat nem előreengedi, hogy hadd menjenek, amerre látnak, hanem csak háta mögött mehetnek! Ellenkező esetben szétszóródnának, és úgy kellene őket összeszedni.

Némely gyülekezetben ez a legnagyobb probléma, hogy szabadon vannak engedve az emberek és összevissza bolyonganak és csodálkoznak, hogy sehol sem érzik igazán jól magukat. Nincs biztonságérzetük sem, mivel nem pásztorkodják őket. Nem tudnak kihez fordulni és tanácsot kérni. Az sem normális dolog ha a pásztor ellenkező irányba megy mint a nyáj. Ott hagyja őket magukra védelem és vezetés nélkül. A terelés során arra is figyelni kell merre is mennek, hogy közben mindenük meglegyen az élethez. Nem a vakvilágba mennek, hanem tudatosan megfontoltan. A pásztornak látással kell rendelkeznie, hogy merre is menjen Isten népe. Azon a keskeny úton hogyan és milyen módon menjenek.

Oda kell figyelni a gyengébbekre és a betegekre is. Azokat sem szabad magukra hagyni, hanem gondot kell viselni róluk is. A pásztorkodás megkönnyíti egy gyülekezet életét és szolgálatát. Céltudatosan felépíthetnek missziókat, szolgálati területeket ahol mindenki elhívásának, képességének megfelelően munkálkodhat. A próféták nagy segítséget nyújthatnak abban, hogy ez a mennyei látás megerősödjön és kikristályosodjon.

d, Közbenjárás

Tekintettel a szolgálat nehézségeire, harcaira a pásztornak sokat kell Isten jelenlétében lennie.

Mert oktanok voltak a pásztorkodók, és nem keresték az Urat; ezért nem lettek szerencsésekké, és minden nyájuk szétszórtott. (Jer 10,21)

Ahhoz, hogy valaki eredményesen tudjon pásztorkodni az Urat kell keresniük. Nem szabad, hogy a szolgálat minden idejét lekösse és megfossza magát az imádkozástól, csendességtől.

Jézus Krisztus is rendszeresen félrevonult, hogy kettesben legyen az Atyával. Ha Ő ezt fontosnak találta, akkor követői sem tehetnek másként. Oktalanságnak hívja az Úr, ha valaki elmulasztja a vele való időzést. A böjt és imaélet felfrissíti és megeleveníti a pásztort is.

Egy történet szerint két lelkipásztor felesége, akik elég jóban voltak egymással éppen férjük nadrágját varrták és közben beszélgetek. Az egyik egyszer csak azt kérdezte a másiktól: Miért vannak olyan sokan az ő gyülekezetükben, míg az övéké szinte kong az ürességtől? A válasz a következő volt: Nézd meg, te a férjed nadrágjának mindig az ülepét stoppolod én meg állandóan a térdét! Ezzel mindent elmondott arról, hogy mi is a hatékony szolgálat titka! Sok pásztor ment abba tönkre fizikailag és lelkileg is, hogy nem maradt ideje Istennel kettesben lenni. Míg másokkal foglalkozott, saját magával nem törődött. Ő vigasztalt, de őt nem vigasztalta senki! Mások könnyeit felszárította, de az övét senki sem törölte le.

A terhek sokaságát, amely felgyülemlik, ugyanúgy rátehetné ő is a Jó Pásztorra, ahogy őrá is ráteszik a nyájából. Ha ez elmarad, a pásztor megfárad, és a nyáj látja a kárát. Szükség van rá, hogy ilyenkor társai őt pásztorolják és segítsék. Nincs szerencsétlenebb látvány egy magára maradt pásztornál.

e, Őrzés, védelem

A legkritikusabb területe a pásztorlásnak a nyáj védelme!

Még ha a halál árnyékának völgyében járok is, nem félek a gonosztól, mert te velem vagy; a te vessződ és botod, azok vigasztalnak engem. (Zsolt 23,4)

A pásztornak ismernie kellett azokat a veszélyeket, amelyek azon a környéken leselkedtek ahol éppen legeltetett. A legtöbb gondot a fűben meglapuló és rejtőzködő kígyók okozták, de Dávid is beszámol arról, hogy oroszlánokkal és medvékkel kellett megküzdenie, hogy apja nyáját megvédje.(1Sám 17,34) Ha kellett, az ellenség torkából szedte ki a bárányt, amelyet elragadott. A mi ellenségünk a sátán is ordító oroszlánként jár, hogy elnyelje és pusztítsa a nyáját.

A pásztoroknak résen kell lenniük, mert ha látják, hogy valakinek a lába már kifele lóg, a világba akkor vissza kell őt hozni és kiragadni az oroszlán szájából. A pásztoroknak mind a külső mind a belső ellenséget figyelni kell, ha felbukkan. A halál árnyékának a völgye nem kellemes hely, de a pásztornak ilyen nehéz helyzetben is át kell vezetnie a nyáját. Ha a pásztor a nyájjal marad akkor az biztonságot és vigasztalást ad. A pásztorok őrszemek és vigyázók is egyben. Péter apostol kifejezése a „*gondot viselvén*” szó szerint úgy lehetne visszaadni, hogy: „felügyeletet gyakorolva” vagy „őrizőként szolgálva”.(1Pét 5,2)

A gyülekezet pásztorai, akárcsak Jézus Krisztus az ajtó szerepét töltik be.(Jn 10,9) Aki nem rajtuk keresztül van jelen a nyájban az már gyanús. Nem lehet őket megkerülni és a gyülekezetben csak úgy befolyást szerezni. A pásztorok felelősek azért, hogy kit engednek meg szolgálni. Szükség esetén közbe kell avatkozni. Ha valaki nem lép be a tekintélyük alá azzal nem lehet közösséget vállalni. A nyájjal nekik el kell számolniuk. A keleti pásztoroknak az elrabolt bárány fülével vagy lábszárával kellett bizonyítani, hogy valóban mindent megtettek a megmentéséért. (Ám 3,12) Legvégső esetben életét adta a juhokért. Ezékiel próféta a hűtlen pásztorokról szóló részben az őrzés hiányát a következőkben látta.(34,4-6)

- *Az eltévedtek visszaterelése nem történt meg.* Egy pásztor ha látja, hogy egy juh tévelyeg nem találja a helyét akkor vissza kell terelnie a nyájhoz. Ez valamikor ölben vagy a nyakban történt meg. Ez még a jobbik eset mert ilyenkor a juh még szem előtt van és könnyű visszahozni. A perifériára szorult gyülekezeti tagok gyakran kerülnek ebbe a helyzetbe.

Nem sok mindenkit ismernek és nincs kapcsolatuk a többi testvérrel. Ezeket már lelki gondozni kell, hogy nehogy további sérüléseket szenvedjenek össze.

- *Az elveszettek megkeresése.* Ez már a nehezebb, mert ilyenkor már a juhot nem is látja a pásztor. Nem tudja, hogy hova ment és mit csinálhat. Egyedül nem talál vissza a nyájhoz! Azt kell tenni amit Jézus is mondott ott kell hagyni a kilencvenkilencet és megkeresni azt az egyet. Ha valaki hetekig nem jár a gyülekezetbe, akkor annak oka van. Ha egy pásztort ez nem érdekli, akkor hűtlenné vált az Urához. Nem lehet úgy gondolkodni, hogy majd visszajön, ha akar. Ez már az ő felelőssége. Hát nem! Nemcsak az övé. Úgy meg főleg nem ,ha problémás testvér volt így legalább megszabadultam tőle!

Egy pásztor mesélte el, hogy volt a nyájában egy renitens juh. Állandóan elkóborolt és nem győzte megkeresni. Miatta nem tudott eleget lenni a nyájjal és ez meg is látszott a viselkedésükön. A sokadik eset után egyszerűen fogta és eltörte a lábát. A lábadozás ideje alatt sokat volt mellette és felépülése után az egyik legkezelebbi juha lett. Többet nem okozott gondot. Néha a pásztornak fájdalmas eszközöz kell nyúlnia, hogy észhez térjenek az ilyen kóbor juhok. De ahogy Dávid írja a pásztor botja és vesszője vigasztalást, jelet, Más az, amikor valaki üti, veri a juhokat és más az amikor nevelési célzattal kell elővenni!

- *A szétszóródtak összegyűjtése.* Egy megriadt, megvadult nyájat összeterejni és egy nyájja összekovácsolni szintén nem könnyű feladat. Ilyenkor szenvedik el a legnagyobb veszteséget és pusztulást. Ki vannak szolgáltatva a mezei vadaknak és a pásztor azt sem tudja hová kapjon melyiket is kezdje el visszaterelni. Ezért is vannak nem egy helyen gyakori pásztorcserék, mert nem tudnak mit kezdeni a gyülekezettel. Mindenki megy a maga feje után. Nincs vezetés megfelelő táplálék. Egy ilyen gyülekezet helyreállítása időbe és komoly erőfeszítésbe kerül.

f, Gondviselés

Viseljete gondot azért magatokra és az egész nyájra, melyben a Szent Lélek titeket vigyázókká tett, az Isten anyaszentegyházának legeltetésére, melyet tulajdon vérével szerzett. (ApCsel 20,28)

A nyájról való gondviselés nemcsak a legeltetésben, őrzésben nyilvánul meg hanem más területeken is. Szintén Ezékiel írja, hogy mit mulasztottak el megtenni a hűtlen pásztorok amikor nem viseltek gondot a nyájra.(Ez 34,4)

- *A gyengék erősítése.*

A nyájban mindig vannak gyengék, erőtlének. Ezeket észre kell venni és kideríteni az okát, hogy miért lettek olyanok. Ha kiderült orvosolni kell. Ha több táplálékra van szüksége, akkor biztosítani kell számára a többletet. Ha foglalkozni kell vele akkor több időt kell ráfordítani amíg meg nem erősödik. Ha viszont nem engedelmeskedik, akkor nem lehet vele mit kezdeni. Ugyanazzal a problémával nem lehet évekig tutujgatni valakit a gyülekezetben.

- *A betegek gyógyítása - sérültek bekötözése.*

A leggyakoribb gyógy mód az olajjal való megkenés volt.(Zsolt 23,5) Napközben is de főleg este amikor a nyájat a karámba terelték akkor a pásztor egyenként megvizsgálta őket és a napközben szerzett sérüléseket lekezelte. Ilyen is akad a betegeket elkülönítőbe kell tenni és megtalálni a helyes gyógy módot. Ha fizikálisan beteg valaki a gyülekezetből, akkor imádkozni kell a gyógyulásukért ez a dolga a presbitereknek, akik pásztorolnak.(Jak 5,14) Valamikor szabadítószolgálatot igényelnek egyes személyek. Ha lelki sérülései vannak akkor beszélgetni kell vele. Segíteni, hogy bűnt valljon, ha elkövetett valamit vagy tanácsolni, vigasztalni, bátorítani. A pásztorok közül többen is gyakorolják azt mind a mai napig, hogy amikor a nyáj delel, akkor odamennek egyes juhokhoz és beszélnek hozzájuk, becézik őket és megsimogatják. Így kell a gyülekezetben is hozzáállni azokhoz, akiknek erre van szüksége.

4, Pásztori jellem

A pásztorlás szolgálatát nagyban meghatározza a pásztor jelleme és a szolgálathoz való hozzáállása. Négy lényeges és igen jellegzetes dolgot szeretnék megemlíteni, ami alapján jól eldönthető, hogy ki az akit vallóban a Jó Pásztor adott a nyájnak.

a, Ő a nyáj mintaképe. (1Tim 3,1-7; Tit 1,6-9)

Legyen megtért, újjászületett ember. Aki még nem találkozott a Jó Pásztorral és teológián tanulta a pásztorságot az nem vezetheti az Isten népét. Jézus Krisztus vezetése alatt kell lennie magának is. Ha nincs ott az életében Isten vezetése akkor nem lesz képes másokat sem vezetni. Feddhetetlen jellemmel és életvitellel kell elől járnia. Rendezett legyen családi, gyülekezeti és társadalmi élete. Nincs szenvedélye, nem rabja semminek. El van szakítva a Mammontól. Mindenki előtt szellemi példaképekké kell érnie és növekednie a kegyelemben. Legyen megpróbált és jó bizonyága még a meg nem tértek között is. Nyitott könyv legyen az élete és a szolgálata. Bárki beletekinthet, mert nincs takargatnivalója és lerendezetlen dolga.

b, Megtérésre való hajlandóság bűn esetén - a bűnhöz való viszonya.

És monda Dávid az Istennek: Nemde nem én számláltattam-é meg a népet? Én vagyok, aki vétkeztem és igen gonoszul cselekedtem! De ez a nyáj mit tett? óh én Uram Istenem forduljon ellenem a te kezed és az én házam népe ellen, és ne legyen a te népeden a csapás.(1Krón 21,17)

Ha bűnbe is esik a pásztor, aminek a gyülekezeti is kárát látná, akkor kész legyen minél hamarabb rendezni. Ha egy gyülekezeti előjáróról valami botrányos dolog kiderül, akkor a gyülekezetet is azzal fogják azonosítani! A bűnnel szembeni határozott fellépése hitelessé fogja tenni őt. Dávid is teljes mértékben helyreállt. A bűnt nem tűri meg az életében. Ha vétkezik is akkor kész elfogadni az intést amihez esetében két tanúra van szükség.(1Tim 5,19) Még akkor is ha ez a nyáj előtt történik meg.(1Tim 5,20) Ilyen jellemmel nem lesz megalkuvó ő sem a bűnnel szemben. Átérti pusztító és gyötrelmes következményeit és kész másokat ettől megóvni.

c, Az emberek lelkével törődik.

Az emberekhez való hozzáállása mindent elárul! Sokszor magánjellegű bensőséges viszonyt tart fent a juhaival. Szereti őket és szelíden, de határozottan inti is őket. Sok ezért esetben lelkigondozást végző szolgálat a pásztorlás. Segít egyben tartani a gyülekezetet a problémás időkben is. Az imádság embere és tud hallgatni is, ha kell. Türelmes és megértő. Együtt érző és képes megvigasztalni a sírókat. Tapasztalattal kell hogy rendelkezzen a hívő élet nehézségeiről. Megbízható és nyitott az emberek problémáinak kezelésében. A rábízott és megosztott titkokat nem adja ki, még a feleségének sem! Mindenkit tud a neki megfelelő módon inteni, feddeni és bátorítani. (1Tim 5,1-2) Önfeláldozó is egyben mert ha kell életét is adja a nyájért. A Római Birodalomban, amikor a keresztényeket üldözték a legtöbb esetben a pásztorokat és vezetőket hurcolták el és végezték ki. Tudták ha a pásztort megverik akkor a nyájnak több kárt okoznak mint bármi mással. Akkor ez a szolgálat véresen komoly volt! Ma is vannak olyan országok ahol a gyülekezetek, kisebb házicsoporthoz vezetőit elfogják és elítélik vagy ki is végzik hitük miatt. Az ilyen pásztorért a nyáj ha kell a tűzbe is utána megy!

d, Elszámoltatható a szolgálat minden területén

Engedelmeskedjete elöljáróitoknak és fogadjatok szót, mert ők vigyáznak lelkeitekre, mint számadók; hogy ezt örömmel míveljék és nem bánkódva, mert ez néktek nem használ. (Zsid 13,17)

A pásztorlással a számadás is együtt jár. Amikor egy nyáját a téli időszakra bevezették akkor, el kellett számolni velük. Az elhullásokkal, a szaporulattal és a haszonnal, amit termeltek. A főpásztor is egyszer számadást fog tartani azok között akikre rábízta az övét. Akkor kiderül valójában ki és mit tett meg. Hogyan tud beszámolni szolgálatáról.

Nem engedhető meg, hogy egy vezető ne tudjon elszámolni a rábízottakkal. Legyen szó emberekről, pénzről, eszközökről. Kontrollt kell biztosítani a többi vezető vagy apostoli szolgálat által a pásztoroknak. Az ellenőrizetlen vezető ki van téve a kísértéseknek és a bűnnek, hogy a maguk javára fordítsák azt, amit a nyájra kellett volna. Nem él vissza azzal az Isteni gondviseléssel miszerint a nyáj tejéből és javaival élhet.(1Kor 9,7) Júdás az ilyen vezetőkről azt mondja, hogy „magukat hizlalják” szó szerint magukat legeltetik és ezért Isten ítélete fog bekövetkezni rajtuk.(12.13 v.) Egy pásztor ne legyen kapzsi és főleg nem megvesztegethető.

5, Béres lelkület

A béres lelkület a pásztori munka mulasztását, bűneit jelenti. Jézus Krisztus ezt mondja:

A béres pedig és aki nem pásztor, akinek a juhok nem tulajdonai, látja a farkast jőni, és elhagyja a juhokat, és elfut: és a farkas elragadozza azokat, és elszéleszti a juhokat. (Jn 10,12)

Sajnos a pásztorokat is megfertőzheti ez a béres lelkület és viselkedés. A béres lelkületű pásztorok nem tekintik magukénak a nyáját, hanem csak addig törődnek vele, amíg minden rendben van! Nem tartják olyan értékesnek, amiért életét is odaadná, ha kell. Amíg haszon és nyereség jár vele addig jó, de ha ellenség közeledik, akkor elsőként menekül el. A maga hasznán kívül semmi más nem érdekli, még a juhok sem! Elég csak meglátnia a farkast azonnal rohanni kezd. Kitér a nehézségek és veszedelmek elől.

Egy gyülekezetet, ha megfigyel jól az ember, akkor lehet látni, hogy pásztorolva vannak-e vagy már béresek végzik a munkát. A béres lelkű gyülekezeti vezetésben a juhok állapota siralmas látvány nyújt. Le vannak soványodva, éhesek, szomjasok. Veszekednek egymással, békétlenség légköre uralkodik. Nincsenek a sebek bekötve, meggyógyítva. A nyáj létszáma egyre csökken, és máshol keresnek menedéket.

Jeremiás prófétánál azt mondja az Úr, hogy jaj, azoknak a pásztoroknak, akik miatt elszéled a nyáj.(Jer 23,1-3) Az is kiderül, hogy nem feltétlenül ellenség okozta a veszedelmet, hanem a hűtlenség és hanyagság egyaránt. Ráadásul nem csak ezzel volt a baj hanem azzal is, hogy a maradékot a pusztítás után nem szedték össze hanem hagyták szétszéledni.

Zakariás konkrétan le is írja mivel is jár az Isten fenyítése.(Zak 11,7). Isten azonban ígéretet tett arra, hogy majd Ő fog pásztorot keresni az eltévelyedett juhoknak. A pásztorlás ajándékával rendelkezők az ilyen szétszéledt, sok sebből vérző és kikészült juhokat nagy szeretettel tudják összegyűjteni és helyreállítani. Segíthetnek beilleszkedni egy élő közösségbe ahol Biblikus pásztorlás folyik. Péter apostol akit éppen a pásztorlással is megbízott Mestere, ezt írja levelében a presbitereknek:

Legeltessétek az Istennek köztetek lévő nyáját, gondot viselvén arra nem kényszerítésből, hanem örömet; sem nem rút nyereszkesedésből, hanem jóindulattal; Sem nem úgy, hogy uralkodjatok a gyülekezeteken, hanem mint példányképei a nyájnak. (1Pét 5,2-3)

Három területen látja a problémát ahol egy pásztor, többek között elcsúszhat.

Egyik a *kényszerítés*. Péter arra utal, hogy valaki nem örömmel végzi a szolgálatát, hanem teherként éli meg. Valószínűleg azért mert nem jószántából került a vezetőségbe vagy avatták fel pásztori szolgálatba. Az ilyen érzéstől és mentalitástól szabadulni kell a pásztoroknak, mert gátolni fogja őket a szolgálatban. A nyomás és kényszer alatt lévő szív nem tud a nyájért dobogni! A Károly-féle fordítás itt rosszul adja vissza az eredeti kifejezést a kényszerűség ellentétékeként. Ugyanis nem az öröm (*khara*) szó szerepel az eredetiben, hanem az önkéntes szabad akaratot kifejező (*hekúsziosz*). Egyben ez figyelmeztetés is a gyülekezeteknek, akik presbitereket választanak maguknak, hogy ne tegyenek meg olyan embert, aki nem vállalja. Még akkor sem erre alkalmas lenne!

A másik probléma a *nyereszkesedés*. Nagy kísértés a pénz és az anyagiak nemcsak itt hanem bármely szolgálati területen. A nyereszkesedés, haszonlesést, kapzsiságot jelent. Aki pénzért csinálja a szolgálatot az valóban béres, mert csak annyit fog tenni, amiért kap is valamit. Különösen a sokat utazó szolgálattevők vannak ennek a veszélynek kitéve, mert esetleg oda mennek ahol több a fizetség is! Aki tehát pásztorolni akar, az tegyen félre minden tisztátalan indítékot, de különösen a nyereségvágyat. Erre már Pál is figyelmeztet. (1Tim 3,3, Tit 1,7) Nem oda kell menni ahol többet, fizetnek, vagy jól fizető szolgálati lehetőség van hanem oda ahová a Jó Pásztor küldi!

A harmadik probléma az *uralkodás a hatalomvágy*. A szó erőszakos hatalomgyakorlást is jelent. Önkényes, önhatalmú viselkedést, amely csak a maga érdekeit nézi és keresi. Érdekes, hogy a gonosz szellemre is ezt használja az ige aki Skéva fiait lerendezte. (ApCsel 19,16) Péter szerint az erőszaknak a kivagyiságnak nincs helye a pásztorlásban. Ezek a negatív jellemvonások figyelmeztető jelek, amikre oda kell figyelnie Isten népének, hogy kire is bízzák rá a nyáját. A legjobb minden esetben kikérni a Főpásztor véleményét!

6, A szolgálat jutalma

A hűséges szolgálatnak mindig van jutalma. A Biblia beszél arról, hogy mindenkinek meg kell majd állnia a Krisztus ítélőszéke előtt ahol kiderül kap-e jutalmat vagy sem. (2Kor 5,10) Aki jutalmat kap annak az ötféle koszorú egyike, uralkodás a földön, ítélkezés angyalok felett, új név, fehér kövecske... stb. lehet tulajdona. Ezt majd Krisztus eldönti. A pásztorlásban résztvevők győzelme esetén a jutalom a dicsőség hervadhatatlan koszorúja lesz ahogy ezt Péter megírta

És mikor megjelenik a főpásztor, elnyeritek a dicsőségnek hervadatlan koronáját. (1Pét 5,4)

A korona pontatlan fordítás, mert az eredetiben koszorú szerepel. A korona Jézus Krisztusé. A koszorú dicsőséges és hervadhatatlan lesz. Az állhatatos szolgálatot Jézus Krisztus gazdagon fogja megjutalmazni. Mivel a pásztorok az Ő szolgálatát kell, hogy folytassák ezért a jutalmazás is ahhoz hasonló lesz. Isten szemében a pásztorok megkülönböztetett figyelemben részesülnek, mert a feladat, amivel megbízták őket nem kisebb mint Isten személyének képviselője. Az Ósz.-ben Jeremiás próféta a következő üzenetet kapta az Úrtól:

*Jajgassatok pásztorok, és kiáltsatok, és heverjete a porban, ti vezérei a nyájnak, mert
eljön a ti megöletéseknek és szétszóratásoknak ideje, és elhullotok, noha drága
edények vagytok. (Jer 25,34)*

Az utolsó gondolatra szeretném a figyelmet felhívni. A pásztorok Isten szemében drága edények. A drága edény tele van értékkel és hasznos a szolgálata. Nem véletlenül írja a Biblia, hogy a vezetőkhez hogyan kell viszonyulni a nyájnak. Emlékezetben kell őket tartani és hitüket követni. Engedelmességet és szófogadást parancsol az Úr, hogy eredményes legyen a pásztorok szolgálata. (Zsid 13,17)

A Krisztustól való pásztorokra ma is nagyon nagy szükség van. Az utolsó idők egyik gyülekezeti típusa az lesz ami a Jó Pásztort kizárja a gyülekezetből. (Jel 3,20) Ezzel együtt elveszítik a tőle jövő pásztorlást is. Az ilyen gyülekezetek sorsa a széthullás és pusztulás. Pásztorlás nélkül nincs élő gyülekezet és nem lehet egészséges a Krisztus Teste sem!

F, Tanítói szolgálat

A görög kifejezés, amit tanítónak fordítanak a *didaskalosz*, jelentése: tan, tanok hirdetője, átadója. Használja még a *katekheo* szót is néhány esetben, ami tanítást oktatást jelent. (Lk 1,4; Gal 6,6) Ez szó szerint a tanító szavának a visszhangzását jelentette. Ugyanis a tanítás egyik formája az volt, amikor a tanító szavait vissza kellett mondani a tanulóknak, hogy megtanulják az anyagot. Ez az iskolai oktatás egyik kifejezése volt abban az időben. Ebből származik a mai kateteka szavunk is ami hitoktatót jelent.

A héberben a rabbi, írástudó vagy törvénytudó kifejezés jelentette a tanítói szolgálatot. A rabbi szó jelentése: tanító, mester. Valószínűleg a héber *rab*, nagy ember, úr kifejezésből származik. Ez volt a lelki tanító, vagy tekintélyes írástudó tiszteletteljes megszólítása a zsidók életében. Háromféleképpen használták a szót, de a Bibliánkban csak kettővel lehet találkozni.

A rabbi mellett a legtiszteletteljesebb *rabbuni* fordul még elő néhányszor. (pl. Jn 20,16) Mivel Jézus Krisztus az írástudók módján tanított, többször Őt is így hívták követői. A Mester kifejezést is megtalálhatjuk még, Jézus Krisztus munkájának jellemzésére hasonló értelemben. (Jn 8,4; Lk 20,28) A Biblia szóhasználatában a tanítás nemcsak az ismeretszerzést jelenti hanem magában foglalja a gyakorlati, tapasztalati oldalt is. A tanítóknak nemcsak ismeretet, hanem tapasztalatot is kellett átadni a tanítványoknak.

A tanítók tehát nem mások Krisztus Testében, mint azok, akik az Isten kijelentett igazságait átadják az embereknek. Megtanítják őket az Úr útjaira. Biblikus írásmagyarázattal látják el a gyülekezet tagjait. Mivel a Biblia felszólítja a keresztényeket, hogy hitük és jó cselekedetük mellé ragasszanak tudományt a tanítói szolgálat ebben nagy segítséget tud nyújtani. (2Pét 1,5) A tanítás ajándéka olyan képesség, amikor valaki Isten Igéjét világosan és érthetően el tudja magyarázni és ezen kívül azt az emberek életére alkalmazni. Ugyanakkor, aki igével szolgál az nem minden esetben tanító! A prédikálás, igehirdetés, buzdítás, evangelizálás lehet egy-egy szegmense a tanításnak, de nem feltétlenül azonos vele!

A tanító szolgálat a legtöbb esetben a kinyilatkoztatásig és le az Igében. Nemcsak a betűt látja, hanem azt is mit akart valójában Isten kijelenteni. Ezért szinte minden tanítónál megtalálható karizma a tudomány beszéde vagy az ismeret igéje! Sokszor okoz megdöbbenést, amikor nagyon mély igei összefüggésekről vagy egy-egy ige jelentéséről adnak át ismeretet a tanítók. A tanítás szolgálati ajándéka az Efézusi levél felsorolásában az ötödik helyen míg a korinthusi levélben az apostoli és prófétai ajándék mellett a harmadik helyen szerepel. (Ef 4,11, 1Kor 12,28)

Az utóbbi helyen sorrendiséget is állít fel amivel a tanítói szolgálat fontosságát és a gyülekezet építésében betöltött szerepét emeli ki.

1, Tanítás az Ószövetségben

A Bibliában a tanítás szolgálata, feladata elég hosszú időre nyúlik vissza. Amikor Izrael megkapta a törvényt akkor ezzel az is járt, hogy ezt meg kellett tanulni és alkalmazni is a mindennapi életben. Ez a feladat főleg a papságra hárult de a próféták is végeztek tanítói feladatokat. (Mal 2,7; 1Sám 12,23) Fontos volt a családon belüli tanítás is. Az atyáknak át kellett adni az utódoknak Isten kijelentéseit. (5Móz 4,9) Amikor a nép nem az Isten igéje szerint élt akkor mindig nyomorúságba és nehézségbe kerültek. Hóseás próféta is arról beszél, hogy tudomány nélkül elvész a nép. (Hós 4,6) Nagyot változott a helyzet a fogságból való visszatérés után amikor is Ezsdrás kezdetével elindult a törvény tanítása és annak megtartására irányuló kezdeményezés. Később a két szövetség közötti időszakban több csoport is kialakult és szakadások lettek a zsidóságon belül a törvény értelmezését és alkalmazását illetően.

Ekkor jöttek létre a jól ismert szekták és irányzatok pl. a sadduceusok, farízeusok, esszéneusok. Valamint az írástudók és törvénytanárok csoportjai, akik gyakorlatilag a farízeusi irányzathoz tartoztak és jogi valamint társadalmi kérdésekkel foglalkoztak. Óriási szerepük volt abban, hogy az Ósz.-i Szentírás pontosan fennmaradhatott és át tudták adni az őket követő generációknak.

Jézus Krisztus korában azonban már a törvény legszigorúbb betartásáért harcoltak a farízeusok! Ugyanis egy kerítést húztak a törvény köré, ez volt az ún. *chajjag torah* amivel a Tórát akarták védeni nehogy a nép áthágja és ismét ítélet jöjjön rájuk. Viszont ezzel azt érték el, hogy a védelmül szolgáló dolgok, fontosabbá váltak, mint a védett dolog! Többek között ezért került szembe Jézus Krisztus velük és az írástudókkal. Ítéletet hirdetett számukra, mert az Írást magyarázták ugyan, de nem aszerint éltek. Viszont értékelte az írásmagyarázat terén kifejtett tevékenységüket és hallgatóit arra buzdította, hogy az írástudók tanítását szívleljék meg.(Mt 23,3) A rabbinikus gondolkodásmód és írásmagyarázati alapelvek azonban elég jók voltak és ezért nem lehet véletlen, hogy mind az Úr Jézus mind Pál tanítási módszereiben felbukkannak.

Az alapokat a rabbinikus írásmagyarázatnak, még Ezsdrás fektette le amikor visszatérték a fogságból. Ezt a mai teológia *sensus literalisnak* vagyis szó szerinti írástértelmezésnek is nevezi. Héberül *peshat*. Ebből alakult ki néhány írásmagyarázati irányzat, amelynek legismertebb képviselője a Hillel rabbi által elterjedt ún. hét szabály. Ez a hét szabály nagy mélységekben tárja fel az igék, igeszakaszok mélyebb és nagyobb összefüggéseit. Később ezt más rabbik tovább fejlesztették és pl. baraita Jizmael rabbi már 13, Ben Gallil rabbi pedig 32 alapelvet fektetett le. Az ezoterikus Zohárban pedig 42 alapelv fogalmazódik meg.

A szó szerint írástértelmezést a rabbik tehát *peshatnak*, a sejtetést *remeznek* a lelki üzenetet *darasnak*, a titkos mélységű dolgokat pedig *sodnak* hívták. Ennek a négy szónak a kezdőbetűje a prds ami a héberben a paradicsomot *pardes* (Édent) jelenti.³ Aki tehát elmélyül az igében, Isten szavában az az Úr kertjében járhat!

2,Jézus Krisztus, mint tanító

Az igazi követendő példakép maga Jézus Krisztus a tanítói szolgálatban. Módszerei, stílusa, hozzáállása mind-mind követendő és jól alkalmazható a mai korunkban is. Jézus Krisztus rabbi módjára tevékenykedett tanítványai körében, és a nép is tanítónak tekintette.

Tanítóként értelmezi a törvényt;(Mt 5,21kk) de mint Isten Fia fölötte áll annak. Ő az a Messiási tanító, aki Istentől jött és aki az Atya tanítását adja tovább.(Jn 3,2; 8,28) Nyilvánosan tanított ott ahol éppen lehetősége volt. Egyszerűen a nép nyelvén beszélt és közérthető módon ismertette meg az emberekkel a tanítását. Használt példázatokat, közmondásokat, példabeszédeket, megtörtént eseteket. Ember még nem beszélt úgy mint Ő, állították többen és a nép tömegestül tódult hozzá.(Mt 7,28-29; Jn 7,46) Erővel és hatalommal beszélt. Az emberek tudták, hogy vigasztalást, megértést és szeretetet kapnak tőle. Ugyanakkor a bűnnel szembeni határozott fellépése kiváltotta a vezető réteg haragját és neheztelését. A nép ki volt éhezve az Istentől jövő tanításra, mert a farízeusok elhordozhatatlan terhekkal rakták meg őket. Az Istennel való kapcsolat abban merült ki, hogy rengeteg szabály be kellett tartani és a kötelező áldozatokat bemutatni. Látták és tudtak a papság és a vezető réteg korrupciójáról, botrányairól és ez leépítette bennük a szövetség istenébe vetett hitet. Nem véletlen, hogy az Úr Jézus úgy is jellemzi őket, mint pásztor nélkül való juhok, akik védelem és gondoskodás nélkül vannak.(Mt 9,36)

A Messiást úgy is várták egyes irányzatok, mint aki elhozza az új Tórát, ami már a szívbe és nem kő táblára lesz írva! Jézus Krisztus a Hegyi beszédben igazolta is ezt az álláspontot.

3 Ennek a részletes tanulmányozása kimerítené a jelenlegi könyv kereteit. Így ettől eltekintettem.(szerző)

Ugyanakkor kemények is voltak szavai ami miatt egy ízben sokan elfordultak tőle és amikor a tanítványaira rákérdezett akkor Péter megvallotta, hogy Jézus Krisztusnál az örök élet beszédei vannak!(Jn 6,68) Ezt az élő beszédet kell a tanítóknak is átadniuk!

3, A tanító Szent Szellem

Az Úr Jézus, amikor arról beszélt, hogy visszatér, az Atyjához akkor három nagyon fontos kijelentést tesz a Szent Szellemmel kapcsolatban a tanítványainak. Három kijelentés, ami az egész Úsz.-i elosztását magában foglalja. Az első az evangéliumokra vonatkozik:

*Ama vigasztaló pedig, a Szent Lélek, akit az én nevemben küld az Atya, az mindenre megtanít majd titeket, és eszetekbe juttatja mindazokat, amiket mondtam néktek.
(Jn 14,26)*

Elküldi maga helyett a Pártfogót a Vigasztalót! Nem fogja őket árván hagyni. Mindenre megfogja, őket tanítani. Amiket Jézus Krisztus mondott azokat most a négy evangéliumi leírásban találjuk meg ill. néhány kijelentés még találhatóak a Biblia más részében is. Valóban fantasztikus az, hogy Jézus Krisztus bár egyetlenegy sort sem írt le a szolgálatairól, beszédéről mégis a legfontosabbak, amelyek az üdvösségünk szempontjából lényegesek megmaradtak a Szent Szellem munkája nyomán.

A másik az Apostolok Cselekedeteire az egyetlen korai egyháztörténeti beszámolóra vonatkozik valamint az apostoli levelekre.

Mikor pedig eljő majd a Vigasztaló, akit én küldök néktek az Atyától, az igazságnak Lelke, aki az Atyától származik, az tesz majd én rólam bizonyosságot. De ti is bizonyosságot tesztek; mert kezdettől fogva én velem vagytok. (Jn 15,26-27)

Mind az apostolok szolgálata mind leveleik tanúskodnak Jézus Krisztusról valamint a Szent Szellemről. Jézus Krisztus tanúknak hívta el az övéit. Ebben a tanúságtételben a Szent Szellemnek döntő szerepe van. Egyfelől erővel ruházza fel azokat akik bizonyosságot tesznek, másfelől megdicsőíti a Fiút! Szent Szellem nélkül nincs hiteles bizonyágtétel! Így írtak a Szent Szellem kenete alatt leveleket a gyülekezeteknek az Úr apostolai. A harmadik és egyben utolsó kijelentés a Jelenések könyvére az egyetlen újszövetségi eszkatologikus könyvre vonatkoztatható kijelentés.

De mikor eljő amaz, az igazságnak Lelke, elvezérel majd titeket minden igazságra. Mert nem ő magától szól, hanem azokat szólja, amiket hall, és a bekövetkezendőket megjelenti néktek.(Ján 16,13)

A Szent Szellem kijelentette azokat is, amiknek még meg kell történniük. Jézus Krisztus külön kiemeli, hogy a Szent Szellem az Igazság Szelleme is. Minden álnokság, hazugság, hitetés távol áll tőle. Ezért Ő is tudja legjobban elmagyarázni a jövőre vonatkozó kijelentéseket.

Szent Szellem, tehát aki a Szentírás ihletése mögött áll, képes arra, hogy Isten beszédét megelevenítse és eszébe juttassa annak, aki az Úr gyermeke. Csak a Szent Szellem képes arra, hogy rhémává legyen valakinek a szívében a logosz! Ezért írja János apostol levelében, hogy Isten kenete, vagyis Szelleme minden tudást képes megadni, ami a hívő életéhez szükséges.(1Jn 2,21) Sokan ezt a kijelentést univerzálisnak tekintik a hívő élet egészére nézve, de ez nem állja meg a helyét. Egyfelől tudásunk még itt a földön rész szerint való, másrészt, ha ez igaz lenne, akkor nem lenne szükség az ige szolgálatokra így a tanításra sem!

Az Úsz.-et a Biblia a Szellem szolgálatának nevezi és nem a betű szolgálatának. (2 Kor 3,6) Már nem a törvény hanem a kegyelem uralma alatt élünk. Ha nem a kegyelem járja át a szívünket, akkor a Biblia betűje teher és teljesíthetetlen követelés halmazává válik. Komoly figyelmeztetés ez a tanító szolgálatban állóknak is, hogy a kegyelemcentrikus és nem törvénycentrikus legyen a szolgálatuk. Ha a tanító nem függ a Szent Szellemtől, akkor tévtanítóvá válhat! Ha nem él a Szellem uralma és a kijelentés kenete alatt, akkor vakvágányra mehet a szolgálata és az elhívása is.

4, A korai egyház

Végig nyomon követhető a tanítás fontossága és kiemelt szerepe az első gyülekezetek életében is. Az első gyülekezet jellemzője az volt - többek között -, hogy az apostolok tudományára, vagyis tanítására épült.(ApCsel 2,42) Ezen kívül az apostolok annyira erőteljesen tanították a népet, hogy a nagytanács szüntelenül „kérte”, hogy hagyják abba! Később veréssel is nyomatékosította a szeretetteljes kérést. Az apostolok tanításán felnőtt egy olyan szolgáló gyülekezet, amely az üldöztetések közepette is kiválóan megállta a helyét.

Filep, evangélista létére már az Ósz.-i messiási próféciákat magyarázza a gázai úton. Barnabás pedig Antiochiában előbb egyedül majd Saullal együtt tanítják a sokaságot. Azt lehet látni, hogy a tanítók ott álltak a gyülekezet vezetésében, hogy Isten népét vezessék, irányítsák az ige szerinti életre.(ApCsel 13,1) Pál apostol pedig egyenesen arra kapott elhívást, hogy a pogány nemzeteket tanítsa az Isten igéjére. (2Tim 1,11) Sőt kedves tanítványát Timótheust is erre bátorítja-(1Tim 4,11; 6,2)

A Krisztus tudományát adták tovább, amit későbbi kijelentések kibővítettek. Aki ebben nem maradt meg az János apostol szerint, Isten nélküli embernek számít és még a közösséget sem szabad vele fenntartani.(2Jn 1,9-10)

Pál is hasonlóképpen ezt tanítja.(1Tim 6,3-5) A tanítás szerepét az is felértékelte, hogy több tévtanítás és gnosztikus ismeret kezdett beszivárogni a gyülekezetekbe, amelyek ellen fel kellett venni a harcot. Erre pedig nem minden hívő volt képes. Számukra a tanítói szolgálat valamint a hiteles és biblikus tanítás segített védelmet adni.

5, A tanítói szolgálat szintjei

A Bibliában a tanításnak több szintje és formája is van. Az első szint, ami tulajdonképpen magát a szolgálati ajándékot is jelenti az a közvetlenül Istentől jövő, Istentől magyarázott tanítás. Amikor valakinek maga a Szent Szellem magyarázza az ígét és az ígék összefüggéseit. Ezt semmilyen képzés, teológia diploma nem tudja elérni. Viszont a Szent Szellem felhasználhatja azokat az ismereteket, vagy képességeket amelyekkel rendelkeznek azok a tanítás szolgálatára kaptak elhívást. Sokan sajnos abban a tévhitben élnek, hogy egy teológia elvégzése sok mindenre felhatalmazza és képesíti őket. Ez azonban nem így van. Az alap az elhívás és az Istentől jövő megajándékozottság!

Pál apostol komoly korának legmagasabb szintű rabbinikus képzését kapta és leveleiben fellelhetőek a rabbinikus írásmagyarázás elvei. De ez önmagában semmit sem ért volna hanem rendeli alá Isten Szellemének a tanult ismereteit. Odáig megy, hogy a filippi levélben leírja, miszerint Krisztus ismeretének gazdagsága miatt mindent, amit addig elért, amire eljutott kárnak és szemétnak tekinti.(Fil 3,7-8) Meglehet tanítani dolgokat a Bibliából, de kijelentést és mélyebb összefüggéseket csak a Szent Szellem tud előhozni és feltárni az ígéből. Ráadásul ezt olyan bölcsességgel teszi, hogy azok akik hallják megdöbbennek rajta.

Emlékezhetünk rá, hogy Jézus Krisztus tanítványai a maguk korában főleg kétkezi halászbemberek voltak, nem pedig művelt és tanult írástudók. Mégis amikor a Szent Szellem betöltötte őket akkor olyan ige összefüggések alapján tanították Jeruzsálem

lakosait, hogy a vallásos, okos, tanult elit magán kívül volt. Ezt nem lehetett megtanulni sem a rabbi képzőkben sem a jesivákban. Még Gamáliel lábainál való ülés is amelyre Pál apostol szeretettel visszagondol, kevés volt arra, hogy az írás valódi mélységét a Messiásra és Isten üdvtervére vonatkozóan megértsék.

A tanítói szolgálat is erre a mennyei csatornára van rácsatlakoztatva és innen kell, hogy vegyék az üzenetet. Ez nem jelenti azt, hogy a tanítóknak nem kell tanulniuk és képezniük magukat, vagy mások szolgálataiból ismeretet nyerniük, hanem azt, hogy a Szent Szellem nélkül nem válhatnak a Biblia mély ismerőivé és tanítóivá! A tanítóknak emiatt a függés miatt élő, eleven kapcsolatban kell lenniük Isten Szellemével. Nem hanyagolhatják el a vele való közösséget. Ahogyan a próféták a Szellem által indítva szólaltak meg, úgy kell a tanítóknak ezt Szellem által megmagyarázniuk.(2Pét 1,20-21) Pál apostol írásaiban többször is utal arra a tényre, hogy emberi befolyás nélkül közvetlenül Istentől kapott kijelentéseket. A Galátáknak pl. ezt írja:

Mert én sem embertől vettem azt, sem nem tanítottak arra, hanem a Jézus Krisztus kijelentése által. (Gal 1,12)

Az evangéliumot Pál apostol nem embertől vette át pontokba szedve vagy tanítványozás útján, hanem személyesen Jézus Krisztus közvetlen kijelentése által. Az, hogy az evangélium üzenete mit tartalmaz, és milyen összefüggések vannak benne személyes lett számára kijelentve. Elmondhatta volna Péter vagy János apostol is, biztos, hogy áldás lett volna számára, de akkor nem lehetett volna Pál később a pogányok apostola és tanítója. Másik helyen pedig ezt mondja:

Ezeket prédikáljuk is, nem oly beszédekkel, melyekre emberi bölcsesség tanít, hanem amelyekre a Szent Lélek tanít; lelkiekhez lelkieket szabván. (1Kor 2,13)

Pál itt is arról beszél, hogy a Szent Szellem volt az aki tanította őt arra, hogy mit és hogyan kell mondania. Kizárta az emberi bölcsességet, mint a kijelentés kizárólagos forrását amire a görög szónokok olyan büszkék voltak! Az ő forrása sokkal magasabb rendű és hitelesebb volt. Sőt tovább megy, amikor kijelenti, hogy a Szellemből fakadó forrás csak szellemivel tud összekapcsolódni. Hozzászabja Isten Szelleme az ember szelleméhez magát. Ki mennyit bír el! A tanítványoknak is megmondta Jézus Krisztus, hogy mondana Ő még nekik többet is de nem bírnák elhordozni.(Jn 16,12) Ha azonban a megígért Szellem megérkezik, akkor ezek a dolgok is helyükre kerülnek. Érzéki, testi ember ahogy később írja ezt nem értheti és nem foghatja fel. A kijelentés az ember újjászületett ember szellemébe érkezik meg nem pedig az érzelmeibe vagy akaratába. Ezért van az, hogy a szellemi hívő ember tud csak igazán kapcsolatban lenni Istennel! Az ember lelke és teste, ha nincs alárendelve a szellemének, akkor képtelen lesz megérteni bizonyos dolgokat.

A tanítóknak tehát az elsődleges forrás, aminek mindent alá kell rendelni az magának Istennek a Szelleme! Másképpen ezért is hívja a Biblia a kijelentés Szellemének.(Ef 1,17)

A második szint, amikor mások által tanított és így megtanult dolgokat tanít valaki a gyülekezetben. A tanítói szolgálat itt is érintve van, mert nekik is tanulni lehet és kell is másoktól. Ezen a szinten is történhet kijelentés magától Isten Szellemétől, de jóval ritkábban és nem rendszeresen. Ez a tanításra való képesség, amikor valaki azokat a dolgokat, amiket megtanult, azokat át tudja adni másoknak. Kevesebb ismerete van általában, mint a tanítás szolgálatában állóknak, de amit megtanult, azt jól át tudja adni. Itt már nagyobb szerepe van az intellektusnak és az emberi képességeknek tálumoknak, hogy eredményes tudjon tanítani másokat. Pál apostol azt írja Timótheusnak:

És amiket tőlem hallottál sok bizonyosság által, azokat bízzad hív emberekre, akik másoknak a tanítására is alkalmasak lesznek. (2Tim 2,2)

Timótheus tehát nem volt tanító, de mivel Pál tanítványozta ezért ezeket az ismereteket tovább is tudta adni. Pál azt írja neki, hogy hűséges, megbízható embereknek adja tovább azokat a tanításokat, amiket tőle hallott! Olyan módon tegye, hogy vegye figyelembe kik azok, akiknek van képessége arra, hogy másokat tanítsanak. Ebbe a kategóriába tartoznak pl. a különböző igei szolgálattevők, előjárók és presbiterek, házicsoporthozvezetők, gyermektanítók. Akik az igével szolgálnak azoknak folyamatos tanuláson, igeismeretben való növekedésen kell átmenniük. Pál már korábban kijelentette, hogy vezető csak az lehet aki tanításra alkalmas.(1Tim 3,2) A gyülekezetet táplálni is kell, nemcsak terelni!

6, A tanítók feladatai

Minden területet szinte lehetetlen lenne megemlíteni olyan sokrétű, lehet egy tanítói szolgálat. Az itt felsoroltak inkább átfogó, jellegűek és támpontot kívánnak nyújtani.

a, Isteni igazságok átadása, tanítása

Ez a legismertebb és leginkább köztudatban lévő terület, ami a tanítói ajándékhoz köthető. Valóban minden ebből indul ki és ide kell visszavezetni. A Bibliában található Isteni kijelentések ismertetése, bemutatása gyakorlati módon. Az Isten tanítása, ami a Bibliában szerepel egyes számban van míg az emberi tanítás többes számban. Ami az Úrtól jön egységes és nem többértelmű. Az emberi dolgok mindig keverednek, és sokszor tévelygésbe mennek át. A tanító legelső feladata tehát az Írás értelmét feltárni a kereső, tanulni vágyó testvérek előtt. Kompromisszumok és hátsó szándéktól mentes tanításra van szükség. Idetartozik pl. az istentisztelet keretében történő tanítások, bibliaiskolai előadások, konferenciai szolgálatok, különböző vendégszolgálatok... stb. A szolgálat többnyire nyilvánosan, de kisebb körben pl. házicsoporthoz vagy egyéni tanítás módján is létrejöhet. Pál azt mondja az efézusi véneknek, hogy az ő tanítása két szinten nyilvánosan és házanként valósult meg.(ApCsel 20,20) A nyilvános tanítását Tirannosz iskolájában két éven át végezte!

Szintén a tanítás egyik ilyen formája a tanulmányok, igemagyarázatok készítése, elterjesztése Isten népe körében. Könyvek írása, traktátusok szerkesztése, tévtanítások írásos cáfolása...stb. Ez az egyik legelterjedtebb, a szolgálat területeit kiszélesítő tevékenysége a tanítói elhívásnak Krisztus Testében.

b, Tanítványozás

Segítenie kell a friss hívők Bibliához való helyes viszonyulásának a kialakítását. Alapvetően a tejjel való táplálás folyamatában kell részt vennie a többi szolgálattevővel pl. pásztorokkal együtt. A tanítói szolgálat nem monopólium a gyülekezetben! A legfontosabb és legalapvetőbb biblia igazságokat megtanítani számukra és elindítani őket a növekedésben. Beépíteni az életükbe olyan hitigazságokat, amelyekkel ellen tudnak állni a kezdeti kísértéseknek. Meg kell tanítani őket hogyan, imádkozzanak, hogyan olvassák az ígét és hogyan értelmezzék azt! Helyreállítani, ha volt korábbi hamis gondolkodásmódot, Istennel, kereszténységgel kapcsolatban.

Ha tévtanításból vagy nem keresztény gyülekezetből jött akkor felépíteni benne az Igaz Isten személyét és imádatát. Felismerni ki az aki esetleg hasonlóan az ő szolgálatához tanítói ajándékkal rendelkezik. Ővele természetesen külön és más metódus alapján kell foglalkozni.

c, Érettségre vezetés

Akik már régebb óta megtértek azok számára már kemény eledel való. (Zsid 5,14) Biztosítani kell számukra a növekedést a Krisztusban. Több ismeretről és nagyobb bibliai témák alapján történő tanításról van szó ebben az esetben. A cél, hogy minél több felkészült és szolgálatba állított gyülekezeti tag legyen. Tudják mi az elhívásuk, mivel is jár ez. Mit tanít erről a Biblia? Hogyan tudnék benne növekedni, előbbre lépni? Melyek azok a szolgálati területek ahová be lehet állni? Meg kell alapozni őket, hogy felelősségteljesen lehessen rájuk bízni szolgálattal. Ebben az esetben bibliaiskolai formában nagyon jól szokott menni a tanítás. Felelősségteljesen, számonkéréssel, hogy mit is tanult és ami még fontosabb mit is végzett benne el az Úr! Nem csak hallgatója kell lenni az igének, hanem megtartója is. Nem lehet megelégedni azzal, hogy tíz-húsz éve megtért keresztények még a csecsemőkorban vagy a kiskorúság állapotában vannak. Fel kell ezt számolni és kimozdítani őket a szellemi megrekedésből!

Az érett keresztények jól terhelhetőek, megbízhatóak és eredményes szolgálókká válhatnak. Azáltal, hogy a gyülekezet tagjai érettségre jutnak, felépül bennük egyfajta szellemi immunitás is. (Ef 4,14) Nehezebben fog rajtuk a tévtanítások szele és a csalók ármánykodásai, hogy a Krisztustól és a gyülekezettől elválasszák őket. Sok gyülekezet azért is veszít el tagokat, mert nem figyelnek oda azokra, akik lelkileg kiskorúak vagy a gyülekezet periferiáján vannak. Ezeket ragadják el a farkasok a leghamarabb! A tanítóknak ebben a védelmi folyamatban is segíteni kell.

d, Hitvédelem

A tanítóknak hitvédelmi adottsága is van. A felismert és alkalmazott Isteni igazságokat hatásosan tudja képviselni, megvédeni. Felismeri a tanításokban rejlő tévelygéseket és logikai csavarokat. Erőteljesen tud cáfolni és az igazság védelmében fellépni. Egyes tanítók erre a szolgálatra specializálták magukat és azzal töltik be szolgálatukat, hogy a tanítási áramlatokat figyelik és az ige mérlegén folyamatosan megvizsgálják. Majd veszély esetén figyelmeztetnek, és igei útmutatást adnak az adott témában. Nem keresztény vallások és magukat kereszténynek mondó de valójában nem keresztény gyülekezetek tantételeinek tételes cáfolása és leleplezése tartozik ide. Ez azért is tanítói szolgálatra tartozik, mert egyes keresztények azáltal, hogy ilyen igeellenes kiadványokat olvastak hatásuk alá kerültek és elhagyták az Ur népét. Az érett tanítók azonban rendelkeznek „ellenanyaggal” amivel Isten Szelleme által vannak beoltva és ez védelmet nyújt számukra. Azonban az ő esetükben sem árt az óvatosság!

7, A tanítók jellemzői

a, Az egész Test számára adatott tanítók minden esetben nagy áldások lehetnek. Nem szabad, hogy a szolgálatuk túlsúlyban legyen a gyülekezetben. Az igehirdetésnek, az evangelizálásnak a tanításnak és egyéb igei szolgálatoknak harmonikus, egyensúlyban kell lennie. Ahol kilengés van, ott helyre kell állítani a szolgálatok rendjét. Semmilyen igei szolgálat nem lehet uralkodó a Testben. Lehetnek időszakok, amikor egyes típusok nagyobb hangsúlyt kapnak, hogy a testvérek életük valamely területén növekedjenek, vagy a gyülekezetnek fel kell készülni egy szolgálatra. Ez nem probléma, sőt ha a Szent Szellem vezeti a gyülekezetet és a vezetősége, akkor az egész gyülekezet tapasztalja a döntés és az engedelmisség gyümölcsét! Erőteljes, bibliaismerettel rendelkező gyülekezetek, ahol nincsenek meg a gyakorlati élettel foglalkozó egyéb szolgálatok az a hívó élet felborulásához, vezethet. Elméleti ismeretek még nem elégségesek a hívó élethez. Azokat alkalmazni kell és működésbe hozni a gyakorlati életben.

b, Az igazság bemutatása és képviselése az alapja a tanító szolgálatának.

Elsősorban az értelemmel foglalkozik, és az Ige átadása van a középpontban. Természetesen szól a szívhez is tehát képes megmozgatni az érzelmeket de a hangsúly sok esetben az értelmén van mivel ismeret átadásról van szó. Sőt egyes tanítók, akik prófétai megnyilvánulással is rendelkeznek azok még prófétai módon is taníthatnak anélkül, hogy ezt tudatosan tennék!

Az átadott tanítást nem árt ellenőrizni, hogy mennyire tudták a testvérek megérteni, befogadni. Spurgeon a baptista prédikátor mondta egy prédikációjában, hogy egyes gyülekezetben olyan magasra teszik a vályút, hogy nem érik el a juhok és éhen maradnak. Szükség van a visszajelzésekre és benyomásokra, hogyha szükség van rá akkor korrigálni lehessen. Erre általában a pásztorok a legalkalmasabbak. Úgyis lehetne mondani, hogy a tanítói szolgálat a nyáját táplálja, míg a pásztorlás az étel feldolgozását, „emésztését” ellenőrzi! Többen az Efézusi levél kijelentésére alapozva mondják, hogy a pásztori szolgálatnak az egyik eleme a tanítói szolgálat is mivel szoros összefüggés van szolgálatuk egyes elemei között. De már az eddigiekből is látható, hogy a tanítói szolgálatnak vannak olyan jellegzetességei, amivel a pásztori szolgálatban lévők nem rendelkeznek!

c, A tanítók igeismerete az „átlagos” keresztényeknél jóval több.

Majdnem minden tanítónál megvan a tudomány beszéde is, amely segít abban, hogy igeismerete ennyire kiemelkedjen. Mivel a tanító legfontosabb „eszköze” a Szentírás ezért annak alapos ismerete nélkülözhetetlen a szolgálatában. Tisztelnie és szeretnie kell Isten ígétjét. Vágynia kell az olvasására rendszeres tanulmányozására. Az ajándéka Isten Ígétével köti össze elválaszthatatlan módon. Éppen ezért a tanítónak is alá kell magát rendelnie az ige tekintélyének. Nem ő tanítja az ígét, hanem az ige tanítja őt. Tisztában kell lennie azzal, hogy a „teljes írás Istentől ihletett és hasznos a tanításra...”(2Tim 3,16-17)

d, Képzett, tanult ember legyen a tanító.

Csak azt taníthatja, amit maga is tud. Ismerje az anyagot, amit ismertetnie kell, legyen jól tájékozott annak kérdéseiben. A tanításban nem építhet csak a természetes adottságaira táalentumára, hanem folyamatosan képezni kell magát a tanítás témakörében. Isten adja a tanítás ajándékát és a hozzávaló képességeket, de soha nem mondta, hogy az erőfeszítésektől mentes lesz a szolgálat. A tanítónak legyen meg az ismeretéről szilárd meggyőződése, véleménye, amelyet meg tud indokolni és esetleg védelmezni. Elképzelhetetlen ugyanis, hogy ne lenne szükség, amikor párbeszédnek nézetkülönbségek adódnak. Legyen arra is készen, amikor korrigálják, mert valamit rosszul lát az ígében. Nem tévedhetetlen a tanító sem!

Egy jó tanító nem elégszik meg a már elért eredményekkel, hanem állandóan kutatja, keresi a hatékonyabb módszereket, célravezetőbb megoldásokat és a legbiblikusabb válaszokat az adott témában. Ma már jó lehetőség van különböző Biblia szemináriumokban és teológiákon mélyebb és hasznos ismereteket elsajátítani! Vigyázni kell azonban arra, hogy a képzés Isten ígétének megfelelő legyen! A liberális és különböző teológiai irányzatok nem minden esetben egyeznek meg az egészséges tanítással. Attól még, hogy a bibliai dolgokat egyetemi szinten tanítják, az még nem azt jelenti, hogy biblikus is! Erre is igaz Pál kijelentése miszerint mindent meg kell vizsgálni és a mi jó azt megtartani.(1Th 5,21) A Biblia eredeti nyelvezetének – héber-ógörög - ismerete nagy segítséget nyújt a Biblia alaposabb megértésében tanulmányozásában.

e, Széleskörű tájékozottság és ismeret.

Fontos, hogy egy tanító jól tájékozott legyen a mindennapi élet területén is, hogy minél hatékonyabban tudjon tanítani. Nem elég csak a teológia könyvek és különböző szótárak mögé bújni, hanem a körülötte lévő világról is tudnia kell.

Döbbenetes, hogy mennyi szolgálattevő siklik el életében, mert semmilyen realitása nincs a körülöttük lévő világról. A tanítókat Isten nem szobatudósnak hívta el. Legyen egy átfogó ismerete a képzőművészetről, tudományról, irodalomról... stb. Sokkal másabb lesz a megítélése is ha látják, hogy nem egy beszűkült látókörű ember beszél hozzájuk vagy velük, hanem egy nyitott és érdeklődő személyiség.

Sok olyan téma foroghat és forog is a közbeszédben, a gyülekezetben, amelyre választ várnak, hogy mit is tanít erről a Biblia. Nem árt ha valamennyit tud a dologról vagy eseményről, hogy meg tudjon felelni!

f, Munkájukat sokoldalúság, színesség jellemzi.

Egy biztos, a tanítói szolgálatban lévő testvérek nem sablonszerűen tanítanak. Ahogy szokták mondani minden tanítás más és más hozzáállást kíván meg. Nem mindegy, hogy néhány embernek vagy több száz embernek tanítanak. Az sem mindegy, hogy milyen helyen és körülmények között végzi a tanítást. Tapasztalok, bizonyítják, hogy a tanítás élvezetesebb és befogadhatóbb, ha szemléltetőeszközöket is használnak! Különböző audió és vizuális eszközök segítségével világosabbá lehet tenni Biblia eseményeket, történelmi beszámolókat vagy akár földrajzi helyszínek bemutatását. Egy jó tanító mindent felhasznál, hogy szolgálata színesebb, eredményesebb legyen!

g, Krisztus tanítványa ő maga is.

Csak az lehet igazán eredményes és hiteles tanító, aki maga is Jézus Krisztus tanítványa. Magától a Mestertől tanul. Életvitelének meg kell egyeznie a tiszta tanítással, különben ellentmondásba kerül önmagával és meghasonlik. (Rm 2,21) Pál azt írja Timótheusnak miután Efézusba küldte rendet rakni:

*Gondot viselj magadról és a tudományról; maradj meg azokban; mert ezt cselekedvén,
mind magadat megtartod, mind a te hallgatóidat.
(1Tim 4,16)*

Timótheusnak oda kellett figyelnie magára és a tanításra egyaránt. Ez volt a garancia arra, hogy mind ő mind a rábízottak megtartatnak. Isten gyermeke nem hanyagolhatja el magát. Főleg akkor nem, ha nyilvános szolgálatai vannak. Ruházata, ápoltsága, megjelenése is mutasson rá Istenre. A külsőkön kívül azonban fontosabb a lelkiállapota, lelki élete. Tanítványként Jézus Krisztustól kell függenie. Meggyőzőbb a szolgálata, ha megtapasztalásai vannak Istenről. Nemcsak elméleti, hanem gyakorlati ember. Tapasztalatai, bizonyosságai megerősítik mondanivalóját üzenetét. Ettől lesz igazán hiteles és mindenki által elfogadható.

h, Mások tanítására alkalmas legyen

Nélkülözhetetlen adottság. Mai korunkban egy tanító alkalmassága attól is függ, mennyire tudja kortársai számára átadni a Biblia kijelentéseit. Arról van szó, hogy ismeri a körülötte élő emberek gondolkodásmódját nyelvezetét és ehhez igazodva próbál tanítani. A tanító akkor alkalmas igazán mások tanítására, ha a Biblia üzenetét sikerül összhangba hoznia a hallgatókkal. Ezért a tanítónak a jó kifejezőképesség birtokában is kell lennie mivel az embereknek beszéddel, szolgál.

Van egy egészséges és jellegzetes humorérzéke. Sok tanítói szolgálatban álló embert hallottam, már de olyat amelyiknek ne lett volna humora amit beépített volna a tanításába olyannal még nem találkoztam. A tanítás, ha tömény, száraz ismeretet ad át akkor nagyon fárasztó tud lenni és szükség van a hallgatók koncentrációjának a feloldására. Erre a humor kitűnő lehetőség. A tanítás komolyságát azonban meg kell őrizni. Gyakorlottabb tanítók ezt jó érzékkel megtudják, állapítani!

i, Kontrollált szolgálat.

Mivel a tanítók nagy tudással és ismerettel rendelkeznek, ezért fennáll a veszély, hogy önállósítják magukat és szolgálatukat. Nem véletlen, hogy a Krisztus Testében tekintélyalapú rend van és a tanítóknak ebbe a sorba be kell állni. Jó ha a tanító felett hitben, érettségben, tekintélyben hiteles ember van, aki tudja a vadhajtasait nyesegetni. Időben figyelmeztetni, ha valami nincs rendbe vagy valamely tanításában probléma merül fel. A tanító ha megmarad ebben az állapotban és kész elfogadni a javító szándékú figyelmeztetést, intést akkor áldások fogják szolgálatát jellemzeni. Ha kimegy a tekintély alól és gyülekezeti, vezetői háttér nélkül kezd el szolgálni akkor annak bukás lesz a vége!

8, Veszélyek, kísértések

A tanítói szolgálatban több buktató és csapda is van amit el kell kerülni, hogy az Isten akaratában meg tudjon maradni a tanító! A veszélyek egy része kísértés más része pedig az Úrral való kapcsolat megromlására vezethető vissza. Ezekre oda kell figyelni és ha kísértésről van szó tudatosan ellene kell állni ha viszont az Úrral való kapcsolatban jelentkezik akkor azt minél előbb helyre kell állítani.

a, Az Úrral való kapcsolat képezi a tanító alkalmasságát a szolgálatra.

Ha ez nincs meg vagy elhanyagolt akkor az megérződik a szolgálatán is. Krisztus foglyaként, még nagyobb kiváltsággal és felelősségtudattal kell hozzáállni az elhíváshoz. Meg kell tanulnia a Szent Szellem uralma alatt lenni és megmaradni jelenlétében. A Szent Szellem uralma nemcsak szabadsággal jár hanem függőséggel és fegyelemmel is. Szabadsággal jár, mert a felszabadítja a tanítót az idegeskedéstől a kétségbeeséstől a csüggedéstől. Viszont önmegtagadásra, alapos felkészülésre, böjt és imaéletre is szüksége van. Egész lényét oda kell szánni a szolgálatra. Érzelmait, akaratát, vágyait mind-mind a szolgálatba kell állítani. Az érzelmi élet rendezetlenségei vagy problémái esetén gátlásokkal kell megküzdenie és ez sok energiát, időt felemészt. Naponkénti meghalás Krisztussal és az óember háttérbe szorítása nélkülözhetetlen, hogy hatékony eszköz legyen az Úr kezében. A csendesség és a rendszeres igetanulmányozásra még később kitérek.

Sajnos az emberi tényezők azonban nehezíthetik, gátolhatják a Szellem munkáját. Ha valaki ösztönösen, rutinból vagy hanyagul, felkészületlenül áll ki tanítani az ne csodálkozzon, hogy nincs áldás a szolgálatán. Testből, emberi módon sokan képesek tanítani, de szellemi módon úgy, hogy az a hallgatókat is megérintse az már nem érhető el ilyen módon! A tanítók ugyanis jellegzetes módon bárhol, bármikor képesek tanítani! Csak nem mindegy, hogy ez milyen módon történik. Képességeik, tudásuk van-e előtérben vagy ez alá van-e rendelve Isten Szellemének. Az öt-tíz perces felkészülés, a majd elmondok egy régebbi tanítást, nem válik Isten dicsőségére. Teljesen más a helyzet ha erre nincs több ideje!

Én is jártam már úgy, hogy elmentem egy kisebb gyülekezetbe ahol nem is én voltam a szolgálattevő és csak az alkalom kezdete előtt derült ki, hogy nem jött az igehirdető! Akkor megkértek engem, mert más nem volt ill. nem készült senki ilyen helyzetre. Abban a helyzetben valóban néhány percem volt csak arra, hogy mit is kell mondanom. Átéltam azt amit Jézus Krisztus mondott miszerint aki a mennyei dolgokra meg van tanítva az őt és újat egyaránt elő tud hozni az élestárból.(Mt 13,52) Akkor éppen az őt vettem elő! Az Úrral való kapcsolatból mindig származik új is. Az emberek, akik szomjazzák és éheznek az igazságot erre várnak!

b, A Nikodémus szindróma

Nikodémus amikor Jézus Krisztussal találkozott éjszaka elég érdekes beszélgetésre került sor. Jézus Krisztus az Ósz.-i kijelentések alapján világosan kifejtette az újjászületés szükségességét. Nikodémus értetlenségét látva ezt kérdezte:

Felele Jézus és monda néki: Te Izráel tanítója vagy, és nem tudod ezeket?(Jn 3,10)

Nikodémus törvénytisztelő és törvényt ismerő ember volt. Mégis az ismerete volt az akadálya annak, hogy túllásson a korabeli szokásokon és a tradicionális magyarázatokon.

A tanítókat is fenyegeti az a veszély amibe Nikodémus is került miszerint nem érti azt amiről beszél. Abban az időben a messiási váradalmak csúcspontjukon voltak. Amiről Jézus Krisztus beszélt az egyik legvilágosabb kijelentés volt arról, hogy Isten mit fog cselekedni. Mégis Nikodémus nem értette. A tanítók ha sok ismeretet is szereznek de nem értik azt akkor hasonló állapotba kerülhetnek mint Nikodémus. Értetlenül állnak egy-egy igemagyarázat előtt, vagy egy élethelyzetben.

Tanítják ugyan, beszélnek róla de csak ismeretként van jelen az életükben és főleg a fejükben. Krízisbe kerülhetnek és elbizonytalanodhatnak elhívásukat illetően. Ezt egy módon lehet kiküszöbölni. Ha a tanító megéli az ígét amit tanít akkor ennek az állapotnak a bekövetkezése minimálisra csökken!

Ha a megélt ige összhangba kerül, a tanított igével akkor az beépül a tanító életébe jellemébe. Ez a változás jó alapot nyújt a növekedésre és a szolgálatban való előrelépésre.

c, Tévelygés útja.

Hamis tanítóvá válás útja a hallgatók igényéhez való igazodással kezdődik. Csaknem észrevétlenül kezdődik és végén teljes életválságban végződik. Az egyháztörténelem tanulsága, hogy milyen sokan lettek tévtanítókká és téves igei tanítások szószólóivá a keresztények közül. Pál így ír erről a folyamatról

Mert lesz idő, mikor az egészséges tudományt el nem szenvedik, hanem a saját kívánságaik szerint gyűjtenek magoknak tanítókat, mert viszik a fülök. (2Tim 4,3)

Egy aprócska dologgal kezdődik a lejtőn való megindulás. Mit akarnak hallani a testvérek? Ez a kérdés akkor jó ha az Úrnak van feltéve szolgálatra való készüléskor! Ha viszont a hallgatók véleménye dönt a kérdésben, akkor baj van. Egzisztenciális okokból, félelemből vagy bármilyen okból kifolyólag engedni a nyomásnak nagyon veszélyes dolog. Ugyanis az ige szerint akik ilyen tanítókat keresnek azokat meg tudják venni és magukhoz láncolni. Úgy cselekszenek, mint Mika a lévítával, akinek ételt, ruhát és fizetést adott, hogy az általa jónak látott istentiszteleti formát művelje.(Bír 17. feje.) A hallgatókhoz való igazodás már figyelmeztető jel! Ha ezt teszik meg valahol a szolgálat feltételének, akkor onnan jobb lesz továbbállni. Egész gyülekezeteket, egyházakat tudnak félrevinni a rossz és hamis tanítások.

Az igei igazságokat nem szabad feladni semmilyen hazugság miatt. Ez egy olyan szolgálat, ahol a megalkuvásnak és kompromisszumnak nincs helye az Isteni igazság rovására.

Péter pedig ezt írja:

Valának pedig hamis próféták is a nép között, amiképpen ti köztetek is lesznek hamis tanítók, akik veszedelmes eretnekségeket fognak becsempészni, és az Urat, aki megváltotta őket, megtagadván, önmagokra hirtelen való veszedelmet hoznak.
(2Pét 2,1)

A következő lépés már az amikor a tanítás veszedelmes eretnekséggé változik. A további igeversekből az is kiderül, hogy ennek háttérében a telhetetlenség a kapzsiság áll. Pénzért mindent! Ahol jobban fizetnek oda megyek. Az, hogy bizonyos tanítások már eretnekségnek számítanak egyik legfőbb oka az, hogy a forrástól a Megváltójuktól, Krisztustól elszakadtak a hamis tanítók. Nyilvánvaló, hogyha Jézus Krisztus nem kell akkor már az sem számít, hogy mit mondott! Ráadásul nemcsak magukat teszik ezzel tönkre hanem azokat is akiket befolyásolnak nézetükkel. Ha egy tanítónak megromlott az Úrral való kapcsolata akkor sürgősen rendezze azt! Ne engedje, hogy elszakadjon Megváltójától és idegen szellemiségek befolyása alá kerüljön. Korábban már írtam, hogy hamis, tévtanítások mögött démoni szellemiségek állnak! Készek arra, hogy tanítót bármikor befolyásuk alá vegyenek, ha erre egyetlen módot is ad. Ne áltassuk magunkat! Ha szolgálati ajándékokba be tud kavarni az ördög akkor jó esélye van arra, hogy megrontson egy közösséget.

9, Tanítás szolgálata és a nők

Régen ez kevésbé volt vitatéma, mint ami az elmúlt évtizedekben kialakult ekörül a kérdés körül. Mit is tanít a Biblia a nők és a tanítói szolgálat kapcsán? Egyesek szerint a nőknek ugyanolyan joga van tanítani, mint a férfiaknak mert régen más volt a társadalmi közeg. Mások azt állítják, hogy a nőknek a gyülekezetben a teljes csend és hallgatás a része. Míg vannak akik azt mondják, hogy a nőtestvérek csak bizonyos szolgálatban vehetnek részt de a tanításban biztos, hogy nem! Mindenki a maga igazát hajtogatja és igékkel igyekszik alátámasztani érveit. Nézzük meg a Szentírás kijelentését erre vonatkozólag. Pál apostol ezt írja Timótheusnak:

A tanítást pedig nem engedem meg az asszonynak, sem hogy a férfin uralkodjék, hanem legyen csendességben. Mert Ádám teremtett elsőnek, azután Éva. (1Tim 2,12-13)

Nem véletlenül idéztem egy igeverssel többet, mint amit szoktak, mert ez ad választ a kérdésre azzal kapcsolatban, hogy a nők taníthatnak-e vagy sem a gyülekezetben. Pál azt mondja, hogy asszony nem lehet tanító, mert a teremtettségben Ádám után következett. Az uralkodást Ádámra bízta és Évát, mint segítőtársnak adta mellé. Pál a teremtésre hivatkozik nem az adott korra! A teremtési rend mindig fölötte áll a korszellemnek! Ha Isten a teremtéskor azt mondta, hogy a házasság egy nő és egy férfi kapcsolata akkor bármilyen korban is létezik, a homoszexualitás elterjedtsége az nem jelenti azt, hogy így is lehet ezután élni! Nem a korszellem dönti el hanem Isten kijelentése! A tanítás szolgálati ajándéka nem női szolgálat mondja Pál. A tanítás tekintéllyel és hatalommal jár és ez, mint olyan a férfi fölé rendelné az asszonyt, ami nem lehetséges Isten kijelentése miatt. Erre a szolgálatra férfiak vannak elhívva és felkenve. Egyetlenegy nő tanítóval sem lehet találkozni az Úsz.-ben.

Ha lett volna, bizonyára feljegyezi Lukács, mint Filep négy prófétalányát! Ugyanakkor a tanítás második szintjén, ami nem a tanítás szolgálati ajándéka ott már vannak feladataik a nőtestvéreknek. Gyerekek tanítása, idősebb asszonyoknak a fiatalabb asszonyok felé való szolgálata, lelkipozítás... stb.

Sőt a prófétálás szolgálatában is benne lehetnek, ha van rá ajándékuk. Sokan általánosítják Pál szavát amikor a nők teljes hallgatásáról ír a korinthusi levélben.

(1 Kor 14,34) Pál azonban azt írja, hogy a *ti* tudniillik a korinthusi asszonyok legyenek csöndben! Nem a másik gyülekezetben, hanem náluk. Ennek oka az lehetett, hogy az amúgy is zűrzavarossá vált istentisztelet kialakulásában jelentősen kivették a részüket a beszédükkel. Korábban ugyanis Pál arról beszél, hogy a nők a korinthusi gyülekezetben prófétai szolgálatot is elláttak.(1Kor 11,5)

A Jelenések könyvében van még egy ige amit érdemes még megfontolás tárgyává tenni amikor arról van szó, hogy nők taníthatnak-e?

De van valami kevés panaszom ellened, mert megengeded amaz asszonynak, Jézabelnek, aki magát prófétának mondja, hogy tanítson és elhitesse az én szolgálmat, hogy paráználkodjanak és a bálványáldozatokból egyenek.(Jel 2,20)

Jézus Krisztusnak a Gyülekezetek Urának egyik kifogása a Tiathirai keresztényekkel kapcsolatban az volt, hogy egy magát prófétának nevező asszony tanított és tévelygésbe vitte a gyülekezetet. Megengedték neki, hogy nézeteit és tévtanait elszórja a gyülekezetben. Egyetlen női tanító aki meg van említve akinek neve is szimbolikus jelentésű. Jézabel az ég királynőjének a kultuszát képviseli, akinek nem titkolt célja a férfiak fölötti uralkodás és szolgálatuk betöltésének megghiúsítása. Ez a szellem volt Jézabelben, Delilában, és a Diana kultuszt is ez mozgatja. Jézus Krisztus azonban rossznak látta, hogy egy női tanító hatalmat vett a gyülekezeten. Ez szerintem intő példa arra nézve, hogy nőknek valóban ott van-e a helye a tanítás szolgálatában azzal együtt, hogy azok a férfiak akik valóban tanítók azok fölött is egy szigorúbb megítélés van!

10, Felelősség

A tanítói szolgálatban állóknak fokozott felelősséggel kell majd elszámolniuk Krisztus ítélőszéke előtt. Jakab ezt írja azok számára akik a tanító szolgálatra kaptak elhívást. Ez a kijelentés mély bepillantást ad a tanítói szolgálat felelősségére.

Atyámfiai, ne legyetek sokan tanítók, tudván azt, hogy súlyosabb ítéletünk lesz.
(Jak 3,1)

Jakab kijelentése a tanítói szolgálat lényegére tapint rá. A tanítóknak a száma lehetőleg ne legyen sok, mert az ítélet súlya mindig jelen van a szolgálatukban. Sőt Jakab azt hangsúlyozza, ha lehet, ne akarjátok ezt az ajándékot, mert súlyosabb lesz a mérleg másik oldala, amikor megmérettetésre kerül sor. A tanítók ítélete mások ítéleténél súlyosabb lesz.

Aki tehát tanít, legyen ott a szívében ez a gondolat akkor is amikor készül és akkor is amikor szolgál. Nem arra gondolok, hogy fog vacogtatva kell élni az életét, hogy jaj, most mikor rontok el valamit, hanem arra, hogy egy egészséges felelősségtudat legyen benne, amikor szolgáltában áll!

Tehát ha lehetséges, Jakab létszámkorlátozást léptetne életbe azok esetében, akik tanítók szeretnének lenni. Ezt a kijelentést Jakab közvetlenül összeköti a nyelvről, ill. a beszédéről szóló tanítással, tehát a beszéd az ami miatt a tanítók elsősorban számon lesznek kérve. Senkinek sincs annyi alkalma beszédben vétkezni, mint nekik. Különösen érvényes volt ez az apostoli korban, amikor még nem volt még készen a bibliai kánon. Egyesek úgy tanítottak, ahogy jónak látták és mindenfélét összehordtak a gyülekezetben. Az önjelölt tanítók nem is gondolják, hogy milyen bajt zúdíthatnak a nyakukba azzal, ha magukat kinevezik tanítónak elhívás nélkül! A tanítói ajándék mivel nemcsak egy helyi gyülekezetnek adatott, hanem a Krisztus Testének, ezért ha egy tanító félretanít valamit és az nagy terjedelemmel kikerül, a keresztények közé óriási károkat tud okozni.

Egy pásztor, ha botlik vagy vét az általában a gyülekezetén belül kezelhető, megoldható. Ha viszont egy tanító beutazza a világot és eközben gyülekezetek százaiban hinti el a téves tanításait az nagyobb kárral jár. Isten mindkettőt megítéli de a várható következmények nem egyformák!

A másik felelőssége a tanítóknak, hogy szeretetben szolgáljanak. A tanítók különösen erősek tudásban, igeismeretben, főleg akkor, ha ehhez társul a tudomány és a bölcsesség beszéde, is mint karizma. Pál erre a következőket írja:

...Az ismeret felfuvalkodottá tesz, a szeretet pedig épít. (1Kor 8,1b)

Az ismeret, vagy tudás nagysága felfuvalkodottá teheti az embert. A tanítók különösen ki vannak téve ennek a kísértésnek. A kijelentések nagysága, száma, az igeismeret a tárgyi és lexikális tudás mind-mind táptalajai lehetnek a felfuvalkodásnak. „En nálam senki nem tudja a Bibliát” „Nekem nem lehet ellentmondani, mert én az Úr felkent tanítója vagyok!” „Többet tudok, mint az egész gyülekezet!” Sőt titkokat is tudok, amelyeket csak nekem mondott meg a Szent Szellem!” Ehhez hasonlóan gondolkodnak azok, akiknek az esze túlnőtte a szívüket.

A megoldás, hogy a tanítók ne kerüljenek ebbe az állapotba az a szeretet útján való járás. A felfuvalkodott elme nem épít, sőt rombol! Több kárt okoz, mint hasznot. Lehet, hogy igazat mond, sőt nem is biztos, hogy tévtanító de ha a szíve nem jön át az ismeretből, akkor csak kárt okoz. Magas lóról mindig nagyobbat lehet esni!

A szeretet himnuszban meg van írva, hogyha minden tudás és ismeret birtokában is van valaki, de szeretet nincs benne akkor az, semmi és senki! Ha viszont a szeretet motiválja a tanítót, akkor nem azt keresi, hogyan lehetne még több elismerést bezsebelni, hanem azt, hogy hogyan tudnék mások számára áldássá lenni az ismereteimmel. Hogyan tudok segíteni egy problémában. Mit tanácsol neki a Biblia ebben és ebben az esetben. Nem ért igei dolgokat és egyszerűen elmagyarázni neki, hogy megértse és tudja alkalmazni az életére. A szeretetben szolgáló tanító azt is tudja, hogy tudása rész szerint való és nem rendelkezik a teljes ismerettel. Alázatosan kész megvallani, ha valamit még ő sem tud vagy nincs róla ismerete. Az ilyen szív és az ebből fakadó szolgálat mindig építőleg hat másokra. A tanítók ugyanúgy Krisztus Testét és azok tagjait építik, mint az apostol vagy a pásztor. Segítenek abban, hogy a keresztények elérjék a nagykorúságot, a felnőttkort. Ebben a nagykorú állapotban a tévtanítás szelei már csak lágy nyári szellőnek tűnnek, mert érett a hitben és ismeretben megalapozott, Krisztusban meggyökerezett emberről van szó;(Ef 4:13-14)! A szeretet tehát kulcsfontosságú a tanítók életében, hogy az ismeretből áldás fakadhasson. A felelőssége tudatában lévő és átadott szolgáló életű tanítók nagy nyereség minden gyülekezet számára.

Hogyan tovább?

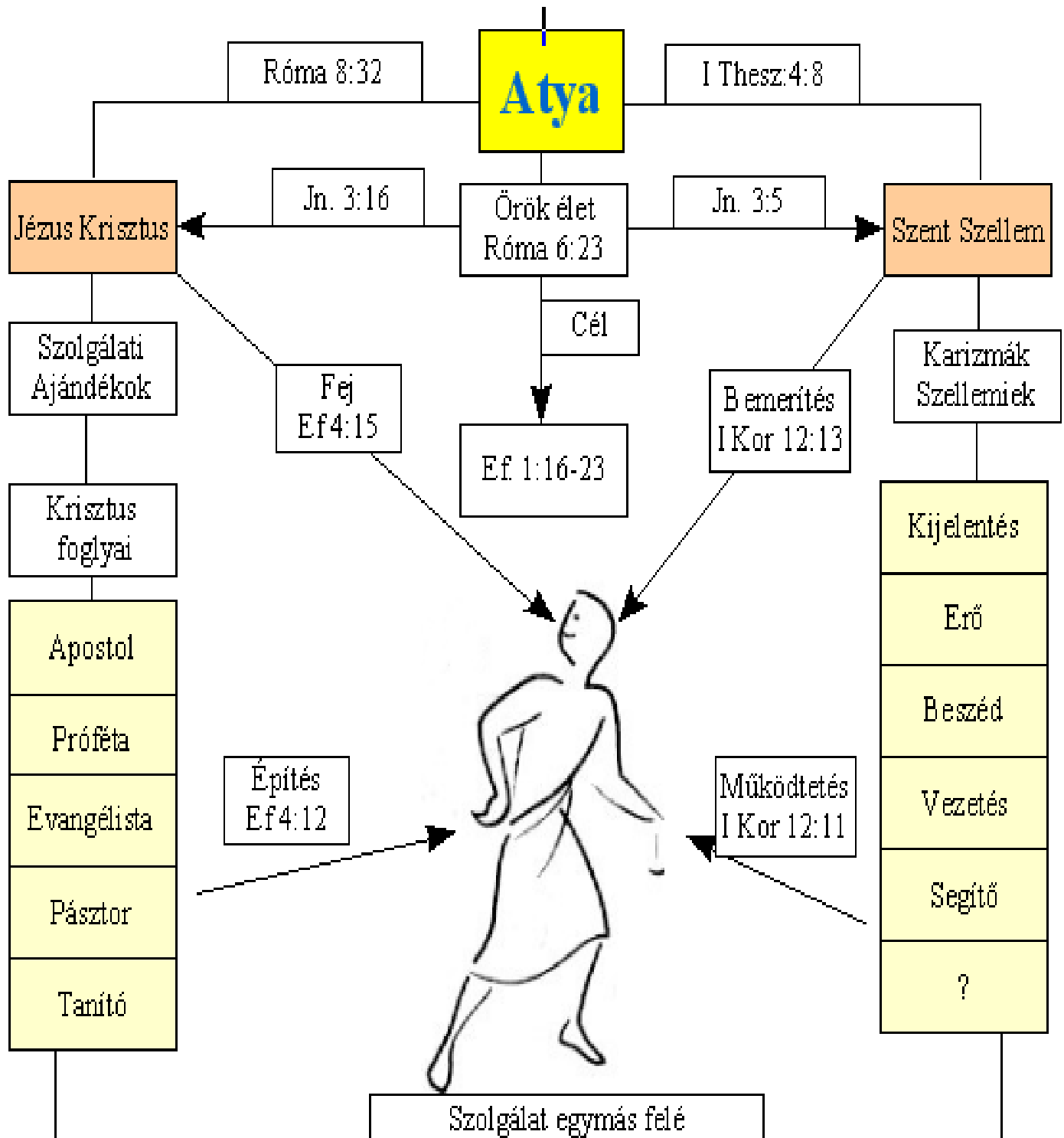
**Mindenestől szép vagy, én mátkám,; és semmi szeplő nincs benned!
Én. Én. 4,7**

Krisztus menyasszonya a Gyülekezet. Mindenestől fogva szépnek látja és szereti őt. Annyira, hogy Önmagát adta érte. Fehér ruhába öltöztette, ami a szentséget és tisztaságot jelenti. Fel is ékszerezte és díszeket aggatott rá. Ilyenek a karizmák és a szolgálati ajándékok. Szébbé értékesebbé teszik Krisztus menyasszonyát. Ékesítik, és férje gazdagságáról beszélnek, aki mindent megadott számára. Sok helyen leveszik ezeket, az ékszereket és azt mondják nincs már rá szükségem. Inkább bizsukat tesznek fel helyette, és azzal kérkednek. Máshol azt mondják, hogy nem is a vőlegényemtől kaptam, hanem a sátán aggatta rám. Valahol a menyasszonyt ellepik az ékszerek és már nem is látszik ki belőle. Fontosabbnak tartja az ékszert, mint a vőlegényt, akitől kapta. Viszont vannak olyan helyek is ahol minden ékszer a helyén van. A fülbevaló nem a lábon van és nyaklánc sem a derékon. Az ilyen menyasszony mértékletesen a megfelelő módon hordja ezeket, a drágaságokat. Szépsége gyönyörködteti azt aki rátekint, és azt kérdezik ki lehet a Vőlegénye? Hogyan is ismerhetném meg? Melyik menyasszonyt ábrázolja a gyülekezeted? Melyik menyasszony az, amelyik értékesebb számodra? Ha őszintén válaszolsz erre a kérdésre, akkor nem lesz kérdés, hogy szeretnél-e ezekből, az ékszerekből te is részesülni vagy nem.

Összefoglaló ábra

Karizmák és szolgálati ajándékok

I Kor 12:4-6

Felhasznált és ajánlott irodalom

- Derek Prince- A kereszténység hat alaptanítása (Hit Gyülekezete, Bp., 1997)
- Charles C. Ryrie – Teológiai alapismeretek (KIA, Bp., 1996.)
- C. Argetsinger – Az Újszövetség legfontosabb fogalmai (Evangéliumi Kiadó 1995)
- Stanley M. Horton – Mit mond a Biblia a Szent Szellemről (Evangéliumi Pünkösdi Közösség, Bp., 2004.)
- C. C. Ryrie – Teológiai alapismeretek (KIA, Bp., 1996)
- Billy Graham – A SzentLélek (Magyarországi Baptista Egyház Bp., 1989)
- C. I. Scofield D. D – Magyarázó jegyzetek a Bibliához (Evangéliumi Kiadó Bp., 1993)
- Krisztus korunk egyháza számára (Logos-Hungary Alapítvány, Miskolc, 2008)
- Budai Zsolt – Győzedelmes élet Krisztusban – a Római levél magyarázata (Logos-Hungary Alapítvány, Miskolc, 2002.)
- Hans Legiehn – Ez a győzelem a mi hitünk (Evangéliumi Kiadó, Bp., 1988)
- Phillip Keller – A 23. Zsoltár (Evangéliumi Kiadó, Bp., 1990)
- Első és második korinthusi levél (Logos-Hungary Keresztény Főiskola, Miskolc, 2008)
- Pásztorlási Teológia (Logos-Hungary Keresztény Főiskola, Miskolc, 2009)